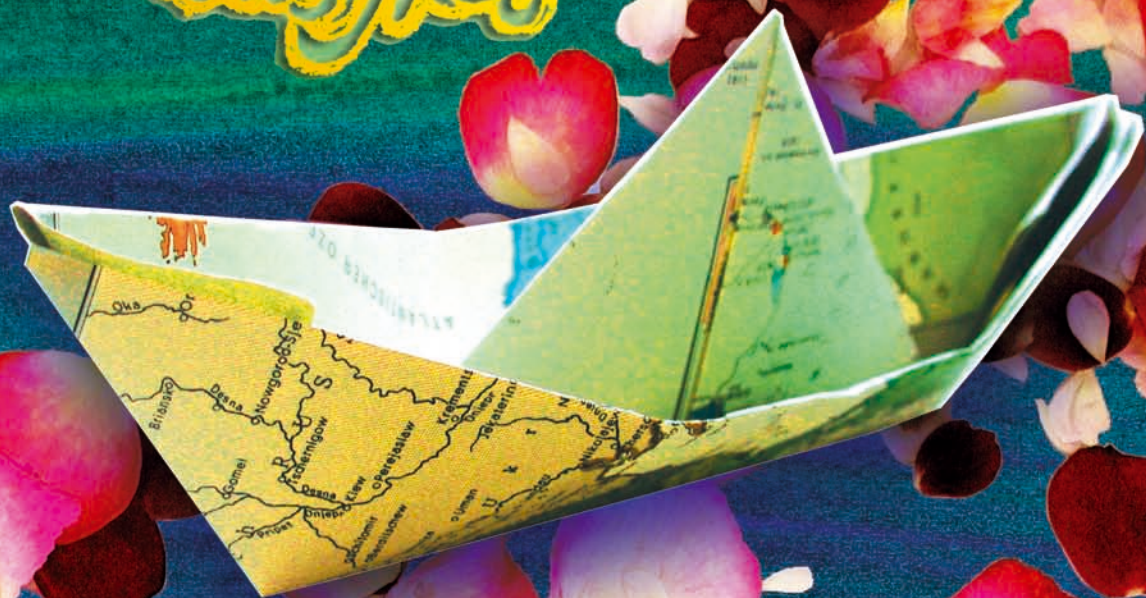

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
Επίπεδο τρίτο - Τεύχος 1 -2

Καθ' Ημεραν

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Τετράδιο δραστηριοτήτων 2

Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ., Ρέθυμνο 2004

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
Επίπεδο Τρίτο - Τεύχος 1-2

Κόσμος Μεγαλώνουμε

...στον κόσμο των Ελληνικών

Τετράδιο δραστηριοτήτων 2

Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ., Ρέθυμνο 2004

© Πανεπιστήμιο Κρήτης Παιδαγωγικό Τμήμα Δ.Ε.
Εργαστήριο Διαπολιτισμικών και Μεταναστευτικών Μελετών
(Ε.ΔΙΑ.Μ.ΜΕ.)

Πανεπιστημιούπολη Ρεθύμνου 74100 Ρέθυμνο
Τηλέφωνο: 28310-77635, 77605 Fax: 28310-77636
e-mail: ediamme@edc.uoc.gr www.uoc.gr/diaspora
www.ediamme.edc.uoc.gr

Το έργο χρηματοδοτήθηκε από εθνικούς πόρους
και την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο του Γ' Κ.Π.Σ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡ.
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΩΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
2^ο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Το Πρόγραμμα «Παιδεία Ομογενών» χρηματοδοτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων στο πλαίσιο του Μέτρου 1.1. του ΕΠΕΑΕΚ II και υλοποιήθηκε από το «Εργαστήριο Διαπολιτισμικών και Μεταναστευτικών Μελετών» του Πανεπιστημίου Κρήτης. Για την παραγωγή του διδακτικού υλικού που περιέχεται στο παρόν τεύχος εργάστηκαν οι παρακάτω:

ΟΜΑΔΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ:** Ομάδα συγγραφής: Α.Τάμης (επιστημονική επίβλεψη), Ομάδα συγγραφής: Μ. Βίλλας, Ε. Γλαρού, Ε. Ευαγγελάκου, Π. Κομσή, Μ. Μαχαίρα-Δουβαρτζίδη, Ν. Μπογιαννίδης, Στ. Σχούλη, Α. Ταλιγκάρου.
- ΒΡΕΤΑΝΙΑ:** Ειρ.Φιλιππάκη-Warburton (επιστημονική επίβλεψη), Μαργαρίτα Λουκά (συντονισμός), Συνεργασία: Αγ. Δεληγιάννη, Στ. Ναδιώτου, Σαβ. Παυλίδης. Ομάδα συγγραφής: Μαργαρίτα Λουκά, Παν. Κουντάκη, Σ. Παπουτσίδου.
- ΕΛΛΑΔΑ:** Ομάδα συγγραφής: Ε. Λελεδάκη, Π. Παπασπυρίδου.
- Η.Π.Α.:** Ν. Νικολιδάκης (συντονιστής), Ομάδα συγγραφής: Ν. Νικολιδάκης, Κ. Λουκέρης, Μ. Μαρίνου-Προδρομίδα, Γ. Μελικόκης, Ε. Παϊδούση, Κ. Σοφιοπούλου - Moore.
- ΚΑΝΑΔΑΣ:** Στ. Κωνσταντινίδης, (επιστημονική επίβλεψη), Ομάδα συγγραφής: Στ. Κωνσταντινίδης, Ε. Αθανασιάδη, Σ. Βολονάκης, Ν. Καραγκιόζη, Εμμ. Καρδάρα, Π. Καψάλη, Φ. Κομπορόζος, Ελ. Κουρέση, Γ. Λαφογιάννη, Δ. Λυγουριάτη, Μ. Μαρίνου-Bleeker, Α. Μοσχόπουλος, Μ. Ξενικάκη, Ρ. Παγιατάκη, Θ. Τάσου, Γ. Φιλιππούσης.
- Ν. ΑΦΡΙΚΗ:** Συντονισμός - συγγραφή - επιμέλεια: Αναστ.Κρυσταλλίδου, Σχολή ΣΑΧΕΤΙ.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ – ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ευρυδίκη Λελεδάκη, Παρασκευή Παπασπυρίδου

ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΗ

Μαρίνα Μουνδριανάκη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Μαρία Τρουλλινού

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Φριζος

Συμμετοχή σε εικαστικά: **Σοφία Διονουσιάδου**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Μιχάλης Δαμανάκης

Εισαγωγικό σημείωμα

Το παρόν τεύχος αποτελεί μέρος του διδακτικού υλικού για το τρίτο επίπεδο της σειράς «Πράγματα και Γράμματα» και συμπληρώνει τα τεύχη: «Ο Κόσμος των Ελληνικών» (τεύχος πρώτο) και «Καθώς μεγαλώνουμε» (τεύχος δεύτερο). Τα τεύχη αυτά αποτελούν τα βιβλία του μαθητή και περιέχουν 26 και 22 θεματικές ενότητες, αντίστοιχα, με επιλεγμένα κείμενα για τη διδασκαλία λεξιλογίου και γραμματοσυντακτικών φαινομένων.

Κάθε βιβλίο μαθητή συνοδεύεται από το ομότιτλο «Τετράδιο Δραστηριοτήτων 1» και χρησιμεύει για την άσκηση και εμπέδωση των παραπάνω γλωσσικών φαινομένων.

Το παρόν τεύχος αναφέρεται στις χώρες διαμονής των μαθητών και στοχεύει κυρίως στη διαπραγμάτευση κοινωνικοπολιτισμικών στοιχείων που αντλούνται από τη ζωή στη χώρα διαμονής και από την παροικία. Η σχέση του τεύχους αυτού με τα δύο παραπάνω νοείται ως συμπληρωματική και σε καμία περίπτωση δεν αρκεί από μόνο του για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας. Συγκεκριμένα, οι ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης που προτείνονται σε κάθε ενότητα λαμβάνουν πάντοτε υπόψη:

- α) τα γραμματοσυντακτικά φαινόμενα που έχουν μέχρι τώρα προσφερθεί στους μαθητές στο «Τετράδιο Δραστηριοτήτων 1».
- β) τις δυσκολίες και τις γλωσσικές αποκλίσεις που έχει παρατηρηθεί ότι παρουσιάζουν οι μαθητές σε αυτό το επίπεδο εκμάθησης της Ελληνικής, αλλά και
- γ) επικοινωνιακές περιστάσεις που συνδέονται με το υλικό της αντίστοιχης ενότητας.

Ο βασικός, ωστόσο, στόχος του «Τετραδίου Δραστηριοτήτων 2» είναι και παραμένει ο εμπλουτισμός του τρίτου επιπέδου με κοινωνικοπολιτισμικά στοιχεία από τις ελληνικές παροικίες και την εκάστοτε χώρα διαμονής. Επειδή βρισκόμαστε πλέον στο τρίτο επίπεδο, οι μαθητές/τριες καλούνται να επεξεργαστούν ή να συνθέσουν μεγαλύτερες ενότητες λόγου, να εντοπίσουν σ' αυτές το θεματικό κέντρο και να ιεραρχήσουν τις σχετικές πληροφορίες, με βάση κριτήρια τα οποία μπορεί να ποικίλλουν ανά περίπτωση. Οι πληροφορίες αυτές αναφέρονται σε βιώματα, παραστάσεις και εμπειρίες από τη ζωή των παιδιών, τα οποία μπορούν να ταυτιστούν με το υλικό, αλλά και να βοηθηθούν να συνειδητοποιήσουν τη διπολιτισμικότητά τους και να διαμορφώσουν μια ταυτότητα που να συνάδει με τις συνθήκες κοινωνικοποίησής τους, διπολιτισμικές ή πολυπολιτισμικές.

Επίσης, προτείνεται στους εκπαιδευτικούς να ανατρέχουν με τους μαθητές τους και στις αντίστοιχες θεματικές ενότητες των άλλων αγγλόφωνων χωρών, λαμβάνοντας υπόψη τους τον έγχρωμο πίνακα περιεχομένων. Με αυτόν τον τρόπο έχουν τη δυνατότητα να συνειδητοποιήσουν σταδιακά ότι οι ίδιοι και η κοινότητά τους αποτελούν συνθετικά στοιχεία του ελληνισμού της διασποράς.

Από τα παραπάνω προκύπτει πως το προβάδισμα σε αυτό το τεύχος το έχουν οι κοινωνικοπολιτισμικοί και όχι οι γλωσσικοί στόχοι.

Μιχάλης Δαμανάκης
Επιστημονικός Υπεύθυνος
του έργου «Παιδεία Ομογενών»

Σύμβολα

... συζητάμε στην τάξη

... μικροί ντεντέκτιβς

... μικροί δημοσιογράφοι

... παίζουμε θέατρο

... γράφουμε και συμπληρώνουμε

... ζωγραφίζουμε

... μαθαίνουμε το λεξιλόγιο

Πίνακας Περιεχομένων

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	ΒΡΕΤΑΝΙΑ	Η.Π.Α.	ΚΑΝΑΔΑΣ	Ν. ΑΦΡΙΚΗ
1. Από τα ημερολόγια μας...	1. Μαθαίνουμε για την Κύπρο	1. Καινούργιος στην πόλη	1. Ελληνικά σχολεία στο Μόντρεαλ και στο Λαβάλ	1. Να σας μιλήσω για τη χώρα μου...
2. Η Ναρίγκα	2. Τα δύσκολα χρόνια	2. Στην πλατεία Αθηνών	2. Ελληνικές Κοινότητες στον Καναδά!	2. Το σχολείο μας
3. «Στη μεγάλη χώρα του Νότου...»	3. Περίπατος στο ελληνικό Λονδίνο	3. Μια άλλη Ελλάδα...	3. Ενημερωθείτε Ελληνικά... στον Καναδά	3. Το σχολείο μας έχει... γενέθλια!
4. Ένα σημαντικό άτομο	4. Ένας δημοσιογράφος στο σχολείο	4. Spit Story	4. Παιχνίδια στο χιόνι	4. Από τους μύθους των φυλών της Ν. Αφρικής*
5. Χριστός Ανέστη!	5. Στην αίθουσα με τα μάρμαρα	5. Ένα παιδικό ΟΧΙ	5. Aurora Borealis	5. Ελληνικές μέρες στη Ν. Αφρική
6. Διασκεδάστε Ελληνικά... στην Αυστραλία	6. Ένα απόγευμα στο θέατρο	6. Μια σύγχρονη Πυθία	6. Πώς ήρθε η τουλίπα στην Οτάβα	5.1. 25η Μαρτίου: Γιορτάζουμε όλοι μαζί 5.2. Καλύτερα να με καλέσεις...
7. Μαζί στους αγώνες		7. Γιορτάζοντας την ελευθερία	7. Πάμε στο Βανκούβερ;	5.3. Ελληνικό μαθητικό πολιτιστικό φεστιβάλ
8. Μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα		8. «... για κάποια άλλη Πασχαλιά»	8. Στην εποχή των δεινοσαύρων	
9. Από Σύδνεϋ... για Μελβούρνη		9. Ένα διαφορετικό φεστιβάλ θεάτρου		6. Το σχολείο μας γιορτάζει Ελληνικά

* Στην Ενότητα 4 της Αφρικής περιλαμβάνονται οι παρακάτω μύθοι: 4.1 Πως το τοιτάχ έγινε γρηγορότερο, 4.2 Η καμηλοπάρδαλη στον ουρανό, 4.3. Γιατί το τσακάλι έχει σημάδια, 4.4 Πώς η ζέβρα απέκτησε το ριγωτό της σώμα, 4.5 Γιατί η στρουθοκάμηλος έχει μακρύ λαιμό, 4.6 Γιατί οι μαιμούδες μοιάζουν με τους ανθρώπους.

Οικογένεια

Από την Ιστορία μας

Υγεία - Αθλητισμός

Θρησκευτικές γιορτές

Παροικία

Γειτονιά - Χωριό - Πόλη

Φυσικό Περιβάλλον

Σχολείο

Λαϊκός Πολιτισμός - Παράδοση

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

α

ν

1. Από τα ημερολόγιά μας ... 11
2. Η Ναρίγκα 15
3. «Στη μεγάλη χώρα του Νότου...» 19
4. Ένα σημαντικό άτομο 23
5. Χριστός Ανέστη! 27
6. Διασκεδάστε Ελληνικά... στην Αυστραλία 31
7. Μαζί στους αγώνες 39
8. Μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα 44
9. Από Σύδνεϋ ... για Μελβούρνη 51

ε

μ

1. Μαθαίνουμε για την Κύπρο 59
2. Τα δύσκολα χρόνια 67
3. Περίπατος στο ελληνικό Λονδίνο 75
4. Ένας δημοσιογράφος στο σχολείο 81
5. Στην αίθουσα με τα μάρμαρα 87
6. Ένα απόγευμα στο θέατρο 93

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

ό

χ

ε

1. Καινούργιος στην πόλη 103
2. Μια άλλη Ελλάδα 109
3. Στην πλατεία Αθηνών 113
4. Spit Story 119
5. Ένα παιδικό ΌΧΙ 123
6. Μια σύγχρονη Πυθία 127
7. Γιορτάζοντας την ελευθερία 131
8. «...για κάποια άλλη Πασχαλιά» 143
9. Ένα διαφορετικό φεστιβάλ θεάτρου 147

Η.Π.Α.

ι

ρ

ε

1. Ελληνικά σχολεία στο Μοντρεαλ και στο Λαβάλ 155
2. Ελληνικές Κοινότητες στον Καναδά! 161
3. Ενημερωθείτε Ελληνικά... στον Καναδά 167
4. Παιχνίδια στο χιόνι 175
5. Aurora Borealis 181
6. Πώς ήρθε η τουλίπα στην Οτάβα 185
7. Πάμε στο Βανκούβερ; 191
8. Στην εποχή των δεινοσαύρων 197

ΚΑΝΑΔΑΣ

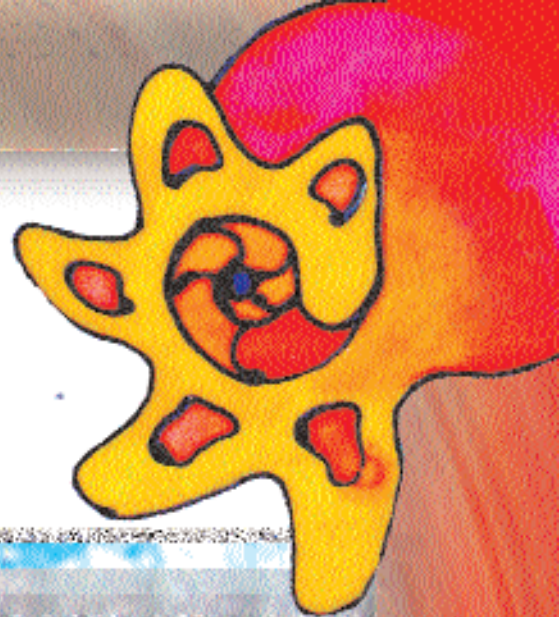
π

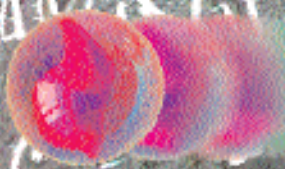
1. Να σας μιλήσω για τη χώρα μου... 205
2. Το σχολείο μας 209
3. Το σχολείο μας έχει ...γενέθλια! 215
4. Από τους μύθους των φυλών της Νοτίου Αφρικής 221
5. Ελληνικές μέρες στη Νότιο Αφρική 233
- 5.1. 25η Μαρτίου: Γιορτάζουμε όλοι μαζί 233
- 5.2. Καλύτερα να με καλέσεις... 235
- 5.3. Ελληνικό μαθητικό πολιτιστικό φεστιβάλ 237
6. Το σχολείο μας γιορτάζει Ελληνικά 239

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Από τα ημερολόγιά μας...

Η Έμιλη είναι μαθήτρια στο ελληνικό ημερήσιο σχολείο "St George". Εδώ και λίγες μέρες έχει αποκτήσει έναν καινούργιο φίλο: ένα ημερολόγιο. Έτσι τα απογεύματα, όταν έχει χρόνο, κάθεται και γράφει.

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2000

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Με λένε Αμιλν. Αχω το όνομα της γιαγιάς μου της Αιμιλίας. Η μαμά λέει ότι της μοιάζω. Δεν ξέρω αν είναι έτσι, αλλά εγώ την αγαπώ πολύ τη γιαγιά μου και μου αρέσει που η μαμά μου το λέει αυτό. Αχω βέβαια και μια άλλη γιαγιά, την Αριδα, αλλά δεν νομίζω ότι της μοιάζω και πολύ. Όπως λένε όλοι, η ξαδέρφη μου, που έχει και τ' όνομά της, είναι φτυστή η γιαγιά της.

Η Αρις... πού να βρίσκεται τώρα; Κάπου μεταξύ Καναδά και Αυστραλίας, δηλαδή... άσε... καλύτερα να μην φάχω.

Λοιπόν... εγώ γεννήθηκα εδώ... δηλαδή στην Αδελαΐδα, πριν από δώδεκα χρόνια. Και μένω στην Αδελαΐδα. Οι γονείς μου ήρθαν από την Ελλάδα όταν ήταν πολύ μικροί. Η καταγωγή τους είναι από την κεντρική Μακεδονία, από τα Πλαταράκια, ένα μικρό χωριό έξω από το αρχαίο Δίον. Δεν θυμούνται πολλά πράγματα από το χωριό και συνέχεια ρωτούν τη γιαγιά για τα χρόνια εκείνα.

Εκείνη χαίρεται και όταν βρίσκει ευκαιρία, μας μαζεύει όλους γύρω της. Αχω ακούσει πολλές ιστορίες για το Δίον, την αρχαία πόλη των Μακεδόνων. Τα λέει τόσο ωραία η γιαγιά μου... Τα μακρινά καλοκαίρια στις παραλίες της Κατερίνης ζωντανεύουν μπροστά στα μάτια μας.

Φέτος είμαι στη Στ' Τάξη. Μέχρι πέρσι ήμουν στο κολέγιο «St John s". Με τις παλιές μου φίλες χωρίσαμε, γιατί άλλαξα σχολείο. Νοιώθω τόσο μόνη...

Θα τα πούμε σύντομα!
Αμιλν

1. Συζητάμε στην τάξη:

- Πού γεννήθηκε η Έμιλη και σε ποια τάξη πάει;
- Από πού κατάγονται οι γονείς της;
- Τι ρωτούν οι γονείς της Έμιλη τη γιαγιά της;
- Υπογραμμίζω τις φράσεις που δείχνουν τα συναισθήματα της Έμιλη. Ύστερα λέω ποια είναι αυτά.

2. Συμπληρώνω τα κενά με το ρήμα «μοιάζω» στον κατάλληλο τύπο:

- α. Η Έμιλη μοιάζει με τη γιαγιά της.
- β. Εμείς _____ μεταξύ μας.
- γ. Η ζωή της γιαγιάς _____ με παραμύθι.
- δ. Είναι αδέρφια και _____ σαν δύο σταγόνες νερό.
- ε. Ήταν πολύ άξιος άνθρωπος, αλλά τα παιδιά του δεν του _____ ούτε στο μικρό του δαχτυλάκι.
- στ. _____ να έρχεται κατά δω, αλλά δεν είναι σίγουρο.

3. Οι φράσεις που ακολουθούν μπορούν να αντικαταστήσουν το ρήμα «μοιάζω» στις προτάσεις της προηγούμενης άσκησης.

Βρίσκω πού ταιριάζει η καθεμιά τους:

α. Φαίνεται να...	δ. ... είναι (ολό)ιδια η...
β. ... μοιάζουμε σε πολλά.	ε. ... δεν τον έφτασαν ούτε στο νυχάκι του.
γ. Είναι δίδυμοι.	στ. ... είναι σαν...

4. Αν θέλαμε να μιλήσουμε για τον εαυτό μας και γι' αυτά που μας απασχολούν, τι από τα παρακάτω θα διαλέγαμε:

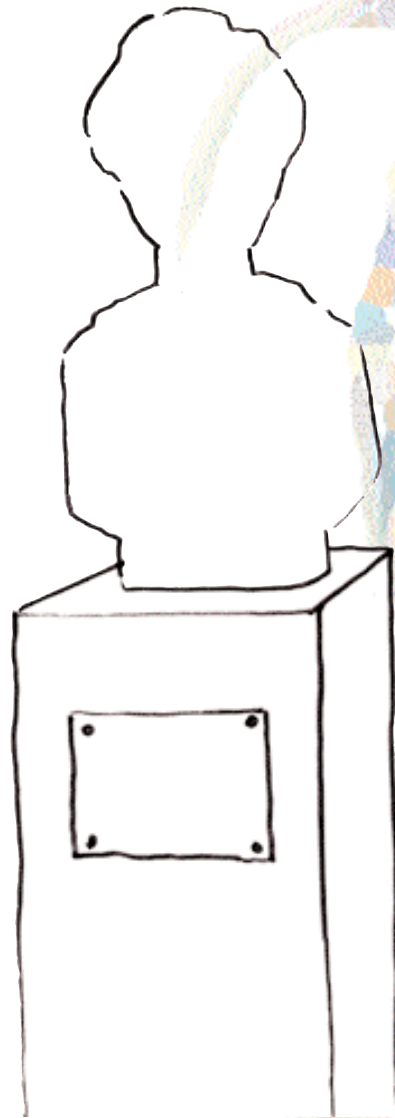
- α. Θα έγραφα στο ημερολόγιό μου.
 - β. Θα ζωγράφιζα κάτι.
 - γ. Θα έπαιζα μουσική.
 - δ. Θα έγραφα ένα γράμμα σε κάποιον δικό μου.
 - ε. Θα έκανα κάποια χειροτεχνία ή κατασκευή.
 - στ. Θα έγραφα αυτά που σκέφτομαι σ' ένα κομμάτι χαρτί, θα το έβαζα σε μια μποτίλια καλά κλεισμένη και θα το έριχνα στο πέλαγος.
 - ζ. Θα ζητούσα αλληλογραφία με παιδιά της ηλικίας μου από το περιοδικό που αγοράζω.
 - η. Θα έπαιρνα τηλέφωνο κάποιον φίλο ή φίλη μας να τα πούμε.
- Εξηγώ στην τάξη μου γιατί.

5. Ποιον από τους παραπάνω τρόπους προτίμησε ο συγγραφέας του κειμένου που ακολουθεί;

- Αυτό το δώρο είναι για σένα, είτε η μαμά μου και μου έδωσε ένα μικρό δέμα, διπλωμένο με πολύχρωμο χαρτί.
- Ευχαριστώ, είπα και το πήρα, χωρίς όρεξη.
- Ένα βιβλίο ακόμα; ρώτησα ανόρεχτα.
- Ένα άγραφο βιβλίο, απάντησε η μαμά με ύφος εφευρέτη.
- Και τι να το κάνω; είπα, ξεδιπλώνοντάς το και σχίζοντας με μανία τα κόκκινα ρούχα και τ' άσπρα γένια του σταμπωτού Αϊ-Βασίλη, που κουβαλούσε στην πλάτη του έναν μπόγο.
- Το βιβλίο είχε τίτλο: «Ημερολόγιο», με χρυσά γράμματα. Οι σελίδες ήταν άσπρες, χωρίς ούτε καν γραμμές.
- Κατάλαβα, μουρμούρισα.
- Δεν χαιρέσαι; με ρώτησε η μαμά, έκπληκτη τάχα.
- Για ποιο λόγο;
- Που θα έχεις την ευκαιρία να κρατάς το ημερολόγιο της ζωής σου, κάθε μέρα.
- Εγώ βαριέμαι να γράψω μια έκθεση, που είναι και υποχρεωτική για το σχολείο, της απάντησα με ειλικρίνεια.
- Δεν μπορώ να ακούω ανοησίες, μου πέταξε η μαμά μου φεύγοντας.

Αναμένοντας το μέλλον,
εγώ,
ο μελλοντικός συγγραφέας

Ι. Καρατσαφέρη, Χωρίς να το ξέρουν...
(διασκευή)

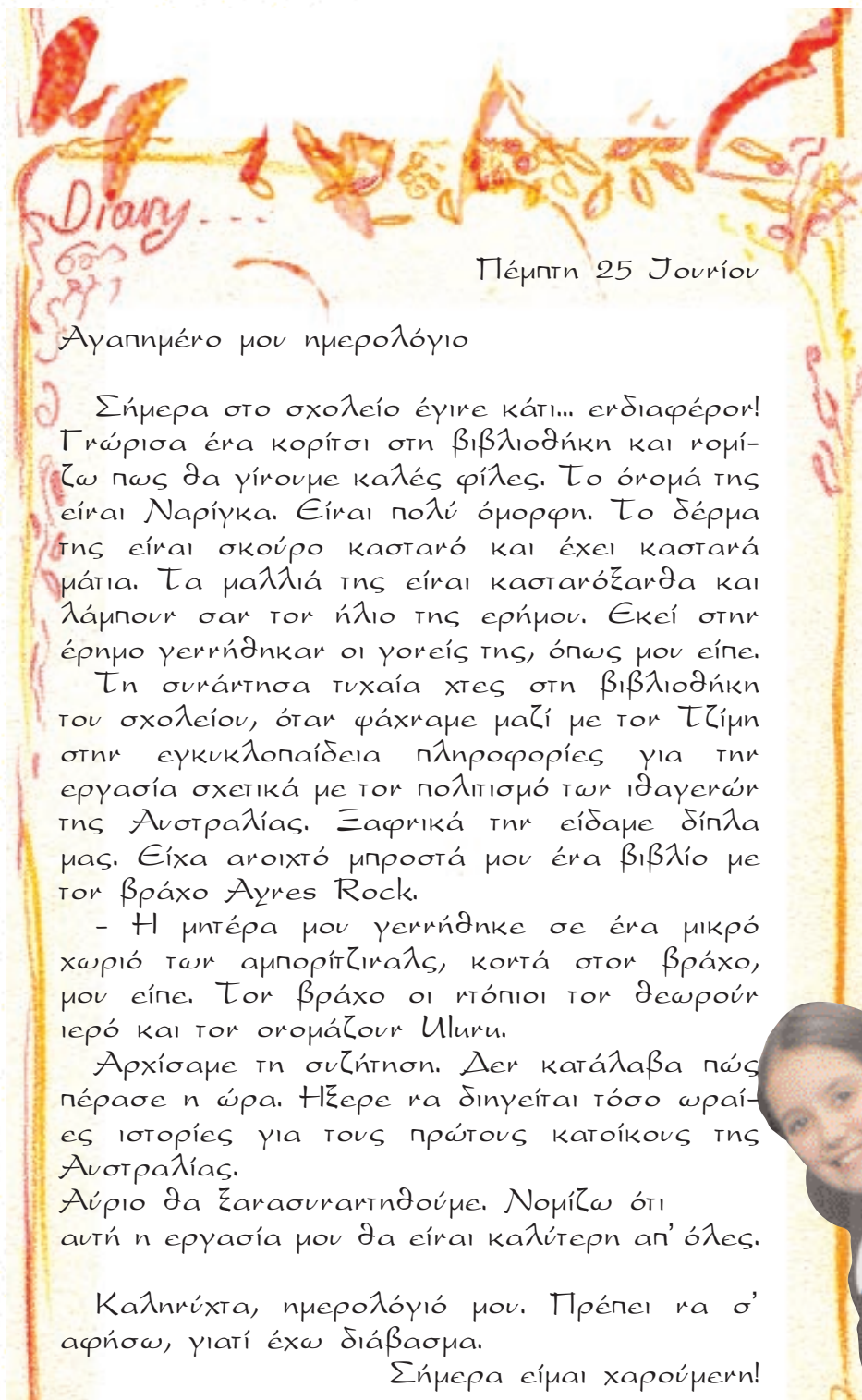

6. Έχετε διαβάσει ή ακούσει για θιβλία - ημερολόγια;

Η Ναρίγκα

Πέμπτη 25 Ιουνίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Σήμερα στο σχολείο έγινε κάτι... ενδιαφέρον! Γνώρισα ένα κορίτσι στη βιβλιοθήκη και νομίζω πως θα γίνουμε καλές φίλες. Το όνομά της είναι Ναρίγκα. Είναι πολύ όμορφη. Το δέρμα της είναι σκούρο καστανό και έχει καστανά μάτια. Τα μαλλιά της είναι καστανόξανθα και λάμπουν σαν τον ήλιο της ερήμου. Εκεί στην έρημο γεννήθηκαν οι γονείς της, όπως μου είπε.

Τη συνάντησα τυχαία χτες στη βιβλιοθήκη του σχολείου, όταν φάχαμε μαζί με τον Τζίμη στην εγκυκλοπαίδεια πληροφορίες για την εργασία σχετικά με τον πολιτισμό των ιθαγενών της Αυστραλίας. Ξαφρικά την είδαμε δίπλα μας. Είχα ανοιχτό μπροστά μου ένα βιβλίο με τον βράχο Ayres Rock.

- Η μητέρα μου γεννήθηκε σε ένα μικρό χωριό των αμπορίτζιναλς, κοντά στον βράχο, μου είπε. Τον βράχο οι ιτόπιοι τον θεωρούν ιερό και τον ονομάζουν Uluru.

Αρχίσαμε τη συζήτηση. Δεν κατάλαβα πώς πέρασε η ώρα. Ήξερε να διηγείται τόσο ωραίες ιστορίες για τους πρώτους κατοίκους της Αυστραλίας.

Αύριο θα ξαλασουργηθούμε. Νομίζω ότι αυτή η εργασία μου θα είναι καλύτερη απ' όλες.

Καληνύχτα, ημερολόγιό μου. Πρέπει να σ' αφήσω, γιατί έχω διάβασμα.

Σήμερα είμαι χαρούμενη!

1. Συζητάμε στην τάξη:

Διαβάζουμε ξανά την ιστορία της Ναρίγκα και απαντάμε στις ερωτήσεις:

Τοια ήταν η Ναρίγκα;

Γι είπε στο κορίτσι;

Πού συναντήθηκαν;

Πότε;

Γιατί ήξερε για το Uluru;

Πώς νοιώθει τώρα η Έμιλη;

Εκεί είναι ένας
μεγάλος βράχος

Εκεί υπάρχει
ένας
μεγάλος βράχος

Εκεί έχει ένα
μεγάλο βράχο

3. Συμπληρώνω τα κενά με: υπάρχει - υπάρχουν - έχει

- α. _____ ένα μεγάλος πίνακας σ' αυτή την τάξη.
- β. _____ πολλοί θάμνοι σ' αυτή την παραλία.
- γ. Στο σχολείο μας _____ δύο δασκάλους από την Κρήτη.

4. Συμπληρώνω τα κενά ξαναγράφοντας τις υπογραμμισμένες λέξεις στη σωστή πτώση:

- α. Σ' αυτό το βουνό υπάρχουν πολλοί απότομοι γκρεμοί.
Σ' αυτό το βουνό έχει _____
- β. Κάτω στο λιμάνι έχει έναν γέρο ψαρά.
Κάτω στο λιμάνι υπάρχει _____
- γ. Σ' αυτή την ταβέρνα έχει έναν τραγουδιστή.
Σ' αυτή την ταβέρνα υπάρχει _____
- δ. Αυτή την ώρα υπάρχει πολύς κόσμος.
Αυτή την ώρα έχει _____
- ε. Στο σχολείο μας υπάρχει ένας μόνο γυμναστής.
Στο σχολείο μας έχουμε μόνο _____
- στ. Σ' αυτόν τον δρόμο έχει πολύ θόρυβο.
Σ' αυτόν τον δρόμο υπάρχει _____

5. Συμπληρώνω τις φράσεις στη δεύτερη στήλη, έτσι ώστε να αποδίδουν το νόημα της πρώτης:

1. ενδιαφέρον:	κάτι που είναι πολύ _____
2. εγκυκλοπαίδεια:	εκεί βρίσκονται _____ για ό,τι _____
3. πληροφορίες:	είναι όλα όσα _____
5. ιθαγενείς της Αυστραλίας:	είναι οι πρώτοι _____ της Αυστραλίας
6. ιερός βράχος Uluru:	είναι πολύ _____ για τη θρησκεία των ιθαγενών

6. Βρίσκω ποια είναι τα επιρρήματα στις παρακάτω φράσεις και ποια είναι η λέξη ή οι λέξεις στις οποίες αναφέρονται:

1. Την συνάντησα αργά το βράδυ.
2. Ήρθε καλά οργανωμένος.
3. Ο Νίκος ήταν κάπως καλύτερα σήμερα.
4. Σε πήρα τηλέφωνο τουλάχιστον τρεις φορές.
5. Ειλικρινά δεν ξέρω.

7. Στις παρακάτω φράσεις υπάρχουν επίθετα και επιρρήματα. Βρίσκω ποια είναι και τα γράφω σε δύο στήλες στο τετράδιό μου.

1. Ήταν μια τυχαία συνάντηση.
2. Τη συνάντησα τυχαία.
3. Αυτοί οι δύο ήταν τα φοβερά παιδιά της τάξης τους.
4. Είναι φοβερά δύσκολο αυτό το πρόβλημα.
5. Χτες μιλήσαμε στο μάθημα για τα φυσικά και τα χημικά φαινόμενα.
6. Φυσικά και δεν πρέπει να του το πει απότομα.

8. Παίζουμε ότι...

1. ... είμαστε η Έμιλη και η Ναρίγκα. Δεν γνωριζόμαστε ακόμη και συναντιόμαστε στη βιβλιοθήκη. Η Έμιλη έχει ανοιχτό μπροστά της ένα βιβλίο με τον βράχο του Uluru. Η Ναρίγκα πλησιάζει και...

«Παίζουμε» τον διάλογο χρησιμοποιώντας αυτά που γράφει η Έμιλη στο ημερολόγιο.

2. ... ύστερα από ένα μήνα η Έμιλη κι η Ναρίγκα έχουν γίνει πια φίλες.

Η Έμιλη παίρνει τηλέφωνο και την καλεί στον γάμο της θείας της Χριστίνας, που θα γίνει σε δύο βδομάδες.

Στην πρόσκλησή της λέει ότι:

- Ο γάμος θα γίνει την Κυριακή στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου.
- Η Έμιλη μαζί με τέσσερα άλλα κορίτσια θα είναι παράνυφος.
- Μετά τον γάμο θα γίνει γλέντι στην ελληνική αίθουσα.
- Έχουν έρθει συγγενείς από το Σύδνεϋ, τη Μελβούρνη και το Ντάργουιν.

9. Η Έμιλη γράφει γράμμα σε μια ξαδέρφη της στη Νότιο Αφρική και της λέει τα νέα του γάμου. Γράφω το γράμμα και χρησιμοποιώ τις παραπάνω πληροφορίες.

«Στη μεγάλη χώρα του Νότου...»

Γιατί γιορτάζουμε στις 26 Ιανουαρίου

Πολλοί είναι εκείνοι που λένε ότι η Αυστραλία είναι η πιο νέα ήπειρος. Στην πραγματικότητα όμως η ιστορία της χάνεται στα βάθη των αιώνων. Εδώ και 30.000 περίπου χρόνια, πολύ πριν τους πρώτους Ευρωπαίους, ναυτικοί από νησιά της Μαλαισίας ήρθαν με τα πλοία τους στην Αυστραλία.

Πολύ αργότερα, γύρω στα 1600, έφτασαν οι Ολλανδοί θαλασσοπόροι και ανακάλυψαν τυχαία τις δυτικές ακτές του νησιού. Περίπου διακόσια χρόνια αργότερα, η Αγγλία έδειξε ενδιαφέρον για την «Άγνωστη Γη». Το 1768, ο Άγγλος θαλασσοπόρος Τζέιμς Κουκ οργανώνει ένα ταξίδι. Ο Κουκ ταξίδεψε μέχρι τις ανατολικές ακτές της Αυστραλίας, τις χαρτογράφησε και τις ονόμασε Νέα Νότια Ουαλία. Τον Μάιο του 1787, ένας μικρός στόλος 11 πλοίων ξεκίνησε από την Αγγλία με κατεύθυνση την Αυστραλία. Αρχηγός της αποστολής ήταν ο Άρθουρ Φίλιπ. Η αποστολή αυτή έφτασε στις ανατολικές αυστραλιανές ακτές του Botany Bay, στις 26 Ιανουαρίου του 1788. Από τότε πολλοί άνθρωποι έφυγαν από την Αγγλία και από άλλες χώρες και εγκαταστάθηκαν για την υπόλοιπη ζωή τους στην Αυστραλία.

Οι πρώτοι Αυστραλοί δεν χάρηκαν καθόλου, γιατί όλα άρχισαν να αλλάζουν. Έβλεπαν τους ξένους να έρχονται και να παίρνουν τη γη τους. Έφερναν μαζί τους παράξενα ζώα και φυτά. Έχτιζαν σπίτια για να μένουν. Ψάρευαν σε όλα τα καλά μέρη. Έκαιγαν τα δάση για να χτίσουν και άλλα σπίτια ή να σπείρουν χωράφια. Οι πρώτοι Αυστραλοί έπρεπε να φύγουν και να πάνε αλλού. Οι ξένοι έπαιρναν τη γη τους. Τους έδιωχναν και εκείνοι δεν καταλάβαιναν γιατί. Έγιναν πολλές μάχες εκείνο τον καιρό και σκοτώθηκαν ντόπιοι και νέοι Αυστραλοί. Η ζωή τους είχε αλλάξει πια για πάντα.

Ύστερα από 50 χρόνια, το 1838 οι κάτοικοι της Αυστραλίας γιόρτασαν για πρώτη φορά τα γενέθλια της νέας τους χώρας.

1. Διαβάζω ξανά την πρώτη σελίδα της ενότητας, κάνω έναν πίνακα με τρεις στήλες και τον συμπληρώνω, όπως στο παράδειγμα:

Ποιοι	Πότε	Από πού;
ναυτικοί	πριν από 30.000 περίπου χρόνια	από τη Μαλαισία

Δίνω έναν τίτλο στον πίνακα.

2. Ποια ήταν τα παράπονα των πρώτων Αυστραλών; Διαβάζω το δεύτερο κείμενο, τα υπογραμμίζω και μετά προσπαθώ να τα πω με δικά μου λόγια.

3. Συνδυάζω σωστά

Αρχηγός του στόλου του 1788
Άγγλος εξερευνητής
Γιορτάζονται τα γενέθλια της Αυστραλίας
Τις ημέρες αργίας κλείνουν τα σχολεία
Πρώτοι κάτοικοι της Αυστραλίας

ιθαγενείς
Άρθουρ Φίλιπ
σχολεία
26 Ιανουαρίου
Τζέιμς Κούκ

4. Κάποιες από τις παρακάτω φράσεις μπορεί να τις σκέφτηκαν οι πρώτοι άποικοι για τους πρώτους Αυστραλούς ή αντίστροφα. Βρίσκω ποιος μπορεί να είπε τι και γράφω τον αριθμό κάθε φράσης στα κουτάκια, όπως στο παράδειγμα.

Πρώτοι
άποικοι

1,

1. Έχουν παράξενα ζώα.
2. Υπάρχουν άγνωστα φυτά.
3. Ψαρεύουν πολλοί μαζί σ' ένα μέρος κι ύστερα από λίγο δεν υπάρχουν πια ψάρια.
4. Χρειαζόμαστε γη για να χτίσουμε τα σπίτια μας.
5. Καίνε τα δάση για να κάνουν χωράφια και να χτίσουν σπίτια.
6. Πρέπει να γίνει ένας χάρτης με τα λιμάνια που υπάρχουν.

Πρώτοι
Αυστραλοί

1,

5. Διαβάζω ξανά το κείμενο της πρώτης σελίδας και υπογραμμίζω τα ρήματα. Ύστερα τα γράφω σε μία στήλη στο τετράδιό μου και γράφω δίπλα στο καθένα τον ενεστώτα του, στο ίδιο πρόσωπο και αριθμό.

Ξέρετε ότι...

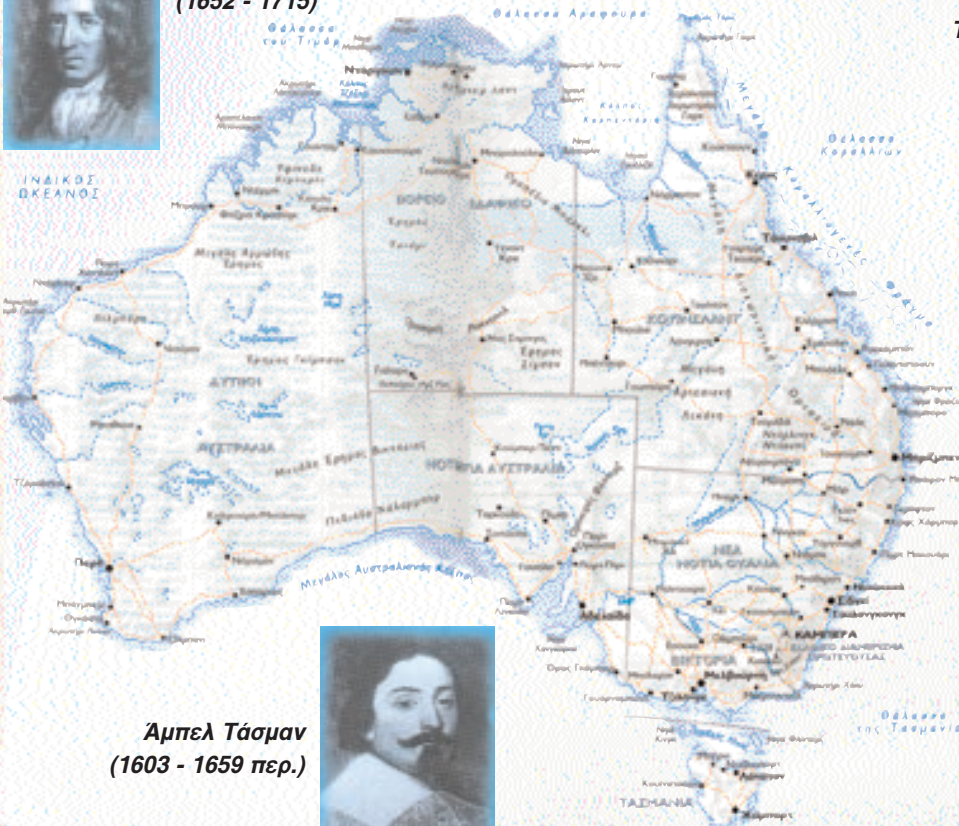
... σήμερα, στην Αυστραλία, οι αμπορίτζιναλς έχουν και αυτοί τη δική τους σημαία;

Το μαύρο είναι για τους ιθαγενείς.
Το κίτρινο είναι για τον ήλιο.
το κόκκινο είναι για τη γη.

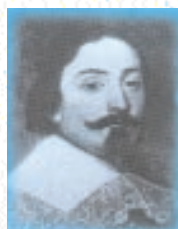
Γουίλιαμ Ντάμπιερ
(1652 - 1715)

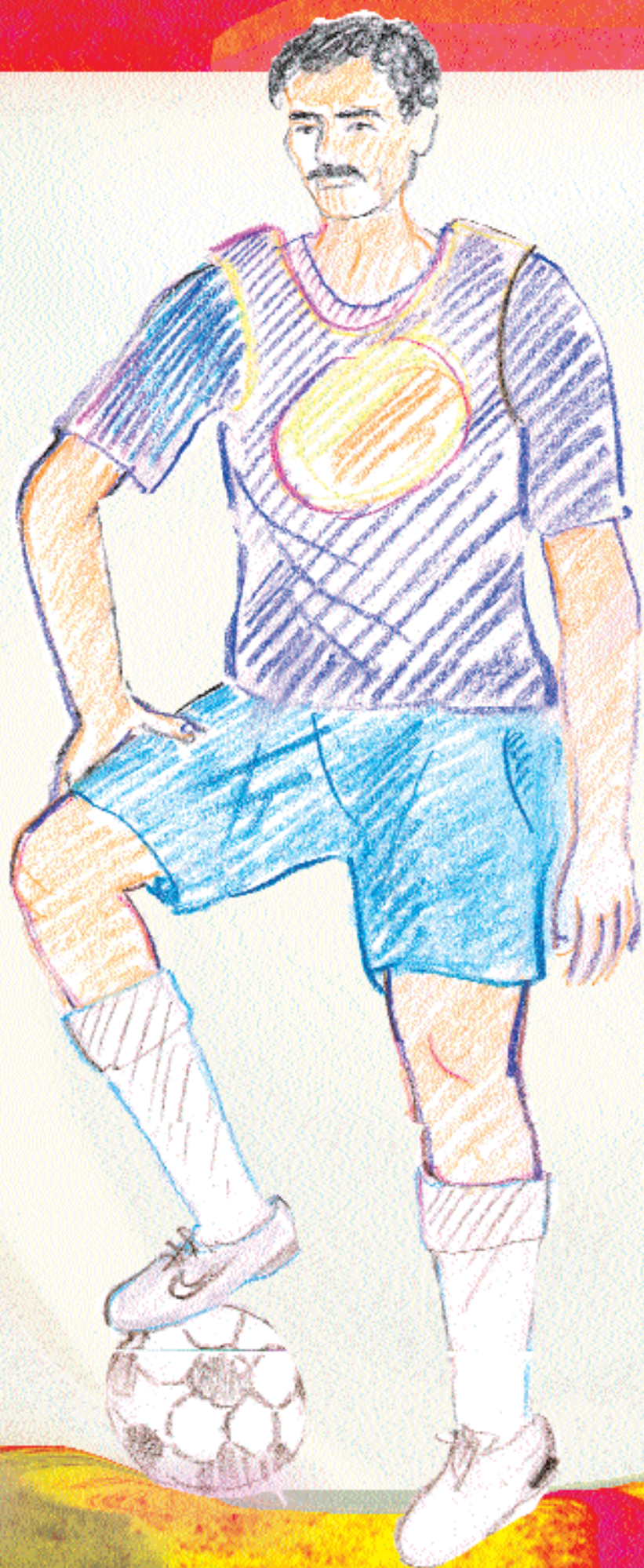

Τζέιμς Κουκ (1728-1779)

Άμπελ Τάσμαν
(1603 - 1659 περ.)

Ένα σημαντικό άτομο

Η δασκάλα μας μάς ρώτησε αν καταλάβαμε τι έπρεπε να γράψουμε στην εργασία. Μουρμούρισα ένα «ναι», χωρίς να είμαι και πολύ σίγουρος ότι είχα καταλάβει. Έπρεπε να γράψουμε για τη ζωή ενός σημαντικού ανθρώπου στην Αυστραλία. Αφού έσπασα για μέρες το κεφάλι μου, το αποφάσισα. Θα γράψω για τον Γιάννη Κούρο και το καλύτερο είναι να πάω να τα πούμε από κοντά. Συναντηθήκαμε την άλλη μέρα στο γήπεδο που έκανε προπόνηση.

Μετά τις απαραίτητες συστάσεις άρχισε να μιλάει για τη ζωή του.

«Γεννήθηκα το 1956 στην Τρίπολη της Αρκαδίας. Από 12 χρονών άρχισα να γράφω στίχους και μελωδίες. Στο Γυμνάσιο έμαθα βυζαντινή και ευρωπαϊκή μουσική. Μου άρεσε ο αθλητισμός, ο οποίος και με κέρδισε στα 16 μου χρόνια».

Ήμουν όλος αυτιά! Τελικά, όμως, δεν κρατήθηκα και ρώτησα:

- Είπατε ότι είστε υπερμαραθωνοδρόμος... τι αγώνισμα είναι αυτό;

- Θα στο πω πολύ απλά, για να το καταλάβεις. Οι μαραθωνοδρόμοι τρέχουν 42 χιλιόμετρα. Εγώ τρέχω πολύ περισσότερο.

- Ξέρω ότι κερδίσατε σε πολλούς υπερμαραθώνιους αγώνες και ότι έχετε πολλά παγκόσμια ρεκόρ. Γι' αυτό σας θαυμάζω. Όμως έχω ακούσει και κάποια πράγματα που μου φαίνονται απίστευτα. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι μπορεί άνθρωπος να τα κάνει στ' αλήθεια.

- Για ποιο πράγμα μιλάς; Ρώτησέ με και θα σου πω.

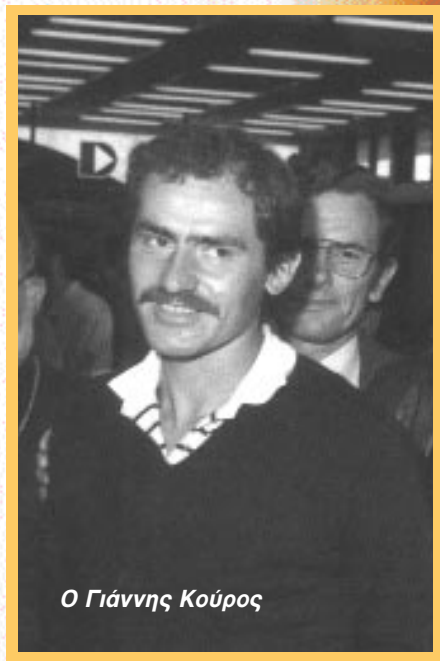
- Είναι αλήθεια ότι έχετε τρέξει σε αγώνα δέκα ολόκληρες ημέρες;

- Ναι, βέβαια. Ήταν στη Νέα Υόρκη το 1988.

- Κύριε Κούρο, μπορείτε να μου πείτε αν ξεχωρίζετε κάποιον αγώνα απ' όλους όσους έχετε τρέξει;

- Νομίζω ότι θα θυμάμαι πάντα έναν άλλο αγώνα στη Νέα Υόρκη. Ήταν το 1985. Είχε πιάσει τυφώνας. Ο άνεμος φυσούσε πολύ δυνατά. Τα δέντρα λύγιζαν. Η βροχή έπεφτε ασταμάτητα. Οι άνθρωποι κλείστηκαν στα σπίτια τους. Εγώ έτρεχα, έτρεχα. Ούτε η βροχή, ούτε ο άνεμος μπορούσε να με σταματήσει.

Έλεγα μέσα μου ότι πρέπει να φτάσω στο τέρμα και πίστευα ότι θα νικήσω. Ε, λοιπόν, νίκησα και έκανα και παγκόσμιο ρεκόρ.

Ο Γιάννης Κούρος

- Φαντάζομαι ότι έχετε πολλές τέτοιες ιστορίες να μου διηγηθείτε. Να μην σας κουράζω, όμως άλλο. Σας ευχαριστώ πολύ. Σας εύχομαι πάντα επιτυχίες.

Χαιρέτησα και έφυγα. Σίγουρα ο Γιάννης Κούρος είναι ένας πολύ σημαντικός άνθρωπος.

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Ποια είναι η εργασία που έχει να γράψει το παιδί;
2. Ποιο θέμα διαλέγει τελικά;
3. Τι άλλα ενδιαφέροντα είχε ο Γιάννης Κούρος εκτός από τον αθλητισμό;
4. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε ένα μαραθωνοδρόμο και ένα υπερμαραθωνοδρόμο;
5. Γιατί ο Γιάννης Κούρος ξεχώριζε τον αγώνα στη Νέα Υόρκη;

2. Ποιο είναι το χειρότερο;

Βάζω στη σειρά τα παρακάτω, αρχίζοντας με 10 από το δυσκολότερο:

3. Ο μαθητής της ιστορίας μας πρέπει να συναντηθεί με τον Γιάννη Κούρο:

(Διαλέγω ένα από τα παρακάτω και συνεχίζω τον διάλογο με ένα ή δύο συμμαθητές μου)

α. πηγαίνει ο ίδιος και του λέει:

- Γεια σας. Λέγομαι _____ και _____
θα ήθελα να _____.

β. ο προπονητής του Γιάννη Κούρου τον συστήνει και λέει:

- Γιάννη, από δω ο _____ . Θέλει να _____
ή
- Να σου συστήσω τον _____

4. Τι λέμε για κάποιον που....

Συνδυάζω σωστά τις φράσεις στις δύο στήλες

εξαφανίζεται, υποχωρεί

είναι πολύ αργός

φεύγει γρήγορα τρέχοντας

φεύγει πολύ γρήγορα και εξαφανίζεται

κινείται πάρα πολύ γρήγορα

κινείται όπως ο άνεμος

πάει σαν χελώνα

ορμάει σαν άνεμος

έγινε καπνός

έγινε λαγός

έγινε λούης

πέρασε σαν σίφουνας

5. Βρίσκω τρία επίθετα και χαρακτηρίζω μ' αυτά τον Γιάννη Κούρο.

6. Εσείς για ποιο σημαντικό άτομο θα γράφατε;

Ξέρετε ότι...

... το αγώνισμα του μαραθώνιου δρόμου στα νεότερα χρόνια έγινε για πρώτη φορά, στην πρώτη Ολυμπιάδα της Αθήνας το 1896. Πρώτος νικητής αναδείχτηκε ο Έλληνας Σπύρος Λούης. Από τότε το αγώνισμα περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών αγώνων.

... Το 1924 η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή αποφάσισε ότι ο μαραθώνιος θα είναι 42.195 μέτρα. Ήταν η απόσταση που έτρεξαν οι αθλητές στους Ολυμπιακούς αγώνες του Λονδίνου, το 1908.

... στους αρχαίους Ολυμπιακούς αγώνες απαγορευόταν στις γυναίκες να παρακολουθήσουν τα αγωνίσματα. Μοναδική γυναίκα που μπορούσε να μπει στο στάδιο ήταν η ιέρεια της Δήμητρας, που είχε ειδική θέση, στον βωμό της θεάς.

... στον αρχαίο κόσμο υπήρχαν και αγώνες για κορίτσια. Οι πιο αξιόλογοι γυναικείοι αγώνες είναι τα Ηραία της Ολυμπίας, που γίνονταν κάθε πέντε χρόνια. Το μόνο αγώνισμα ήταν ο αγώνας δρόμου. Το βραβείο ήταν ένα στεφάνι από την ιερή ελιά και μια μερίδα από την αγελάδα που θυσιαζόταν στη θεά. Οι κοπέλες μπορούσαν να παραγγείλουν αγάλματα που παρίσταναν τις ίδιες και να τα αφιερώσουν στον ναό της Ήρας.

7. Διαβάζω την περιγραφή της αθλήτριας και ζωγραφίζω ανάλογα μέσα και έξω από το περίγραμμα.

Τη μορφή της κόρης - αθλήτριας των Ηραίων περιγράφει ο Πausanίας: Έχει λυτά στους ώμους τα μαλλιά και φοράει κοντό χιτώνα, πάνω από το γόνατο, που αφήνει ακάλυπτο τον δεξιό ώμο ως το στήθος.

8. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες αρχαίες επιγραφές που μιλούν για γυναίκες και σε άλλα αγωνίσματα. Ποια είναι αυτά;

«ΗΜΟΥΝ
ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΗΡΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΑΡΑ, ΑΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΡΥΤΣΟΥ ΠΟΥ
ΗΤΑΝ ΓΡΗΓΟΡΗ
ΔΡΟΜΕΑΣ»

«Η ΕΥΚΡΑΤΕΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ
ΑΡΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗ ΤΟΥ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ, ΝΥΚΗΣΕ
ΣΤΗΝ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΑ
ΜΕ ΕΝΗΛΙΚΟ ΑΛΟΓΟ»

Χριστός Ανέστη!

- Γρήγορα, θα αργήσουμε! Φώναξε η μητέρα κλείνοντας την πόρτα του σπιτιού.

Σε λίγο ήμασταν όλοι μέσα στο αυτοκίνητο. Η εκκλησία της Παναγίας της Καμαριανής ήταν περίπου πενήντα χιλιόμετρα από τη Μελβούρνη. Περάσαμε από το κέντρο και μετά βρεθήκαμε στην κεντρική λεωφόρο. Πίσω μας αφήσαμε τις πολυκατοικίες και τους δρόμους με τα αμέτρητα αυτοκίνητα.

Ο ουρανός ήταν ξάστερος. Σύννεφα πουθενά. Ταξιδεύαμε δίπλα στη θάλασσα.

Ο χρόνος κυλούσε. Δεν έβλεπα την ώρα που θα φτάναμε στην εκκλησία.

Η μαμά κοιτούσε ανυπόμονα το ρολόι της.

- Είκοσι ακόμη λεπτά, την καθούρασε ο μπαμπάς.

Στις τσέπες του σακακιού μου είχα τέσσερα κόκκινα αυγά. Είχα διαλέξει τα πιο γερά.

Ο μπαμπάς έστριψε αριστερά σ' ένα χωματόδρομο και αρχίσαμε να ανηφορίζουμε τον Κόκκινο Λόφο (Red Hill). Από την κορυφή του είδαμε την εκκλησία της Παναγίας, ακριβώς απέναντι. Ήταν στολισμένη με πολύχρωμα φώτα. Αρκετός κόσμος είχε ήδη μαζευτεί στο προαύλιο. Ξαφνικά το αυτοκίνητο σταμάτησε. Σταμάτησε ακριβώς στην κορυφή του λόφου. Ο μπαμπάς μάταια προσπαθούσε να το βάλει μπρος. Έστριβε το κλειδί, το ξανάστριβε, μα τίποτε.

Σε λίγο τα φώτα της εκκλησίας έσβησαν. Εκατοντάδες φλόγες κεριών, σαν αστεράκια, γέμισαν τον απέναντι λόφο, όπου ήταν η εκκλησία της Παναγίας.

«Χριστός Ανέστη εκ νεκρών...» ακουγόταν η ηχώ.

Ο ουρανός γέμισε πυροτεχνήματα. Πολύχρωμες φωτοβολίδες φώτισαν τη γύρω περιοχή.

- Χριστός Ανέστη! φώναξε η μαμά και μ' αγκάλιασε.

- Αληθώς Ανέστη! Της απάντησα.

- Ελάτε γρήγορα, το αυτοκίνητο πήρε μπρος, ακούστηκε η φωνή του μπαμπά.

Δεκάδες αυτοκίνητα, το ένα πίσω από το άλλο, είχαν ήδη γεμίσει τον χωματόδρομο και γύριζαν στην πόλη.

- Χριστός Ανέστη! φώναξαν οι οδηγοί κατεβάζοντας τα τζάμια τους.

- Αληθώς Ανέστη! Τους απαντούσαμε.

1. Συζητάμε στην τάξη:

Γιατί δεν έφτασε η οικογένεια στην εκκλησία;
Εσύ πού γιορτάζεις συνήθως το Πάσχα;

- Ποιος νομίζετε ότι διηγείται την παραπάνω ιστορία;
- .. Γιατί είναι τα ρήματα στο α΄ πληθυντικό πρόσωπο;

2. Διαβάζουμε ξανά την παράγραφο 2:

- Ο μπαμπάς... μα τίποτε. Υπογραμμίζουμε τα ρήματα και τα γράφουμε σε μια στήλη στο τετράδιό μας.
- Μετατρέπουμε τους χρόνους:
Αόριστο σε Ενεστώτα
Παρατατικό σε Ενεστώτα
Υπερσυντέλικο σε Παρακείμενο
- Διαβάζουμε τώρα ξανά το κείμενο έχοντας κάνει τις αλλαγές. Τι εντύπωση μας δημιουργούν οι αλλαγές που έχουμε κάνει;

3. Διαλέγω ένα από τα παρακάτω επίθετα και χαρακτηρίζω την προηγούμενη ιστορία.

ευχάριστο	απρόοπτο	τραγικό	περίεργο
αναπάντεχο	δυσάρεστο	κάτι	αστείο
		ξαφνικό	

4. Συζητάμε στην τάξη:

- Σας έχει συμβεί ποτέ ν' αλλάξουν τα σχέδιά σας για μια γιορτή επειδή έγινε κάτι άλλο; Εάν ναι, τι;
- Αν όχι, έχετε ακούσει ή διαβάσει σχετικές ιστορίες;

5 Διαβάζουμε τώρα την παρακάτω ιστορία και μιλάμε για τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα που μας δημιούργησε.

Τρία κορίτσια

(Η Ελλη Αλεξίου γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1894 και πέθανε το 1988.

Η συγγραφέας βλέπει με αγάπη και συμπάθεια τα βάσανα των ανθρώπων.

Το παρακάτω κείμενο μιλάει για το σχολείο μιας άλλης εποχής στην Ελλάδα, όπου τα παιδιά φορούν ποδιές και τα χρόνια είναι ιδιαίτερα δύσκολα).

Πηγαίναμε Πέμπτη Δημοτικού. Κι οι τρεις στο ίδιο θρανίο. Από τη μία άκρη η Χρυσή, στη μέση εγώ, και στην άλλη άκρη η Μαίρη, όμορφη, φλύαρη, γρήγορη. Η Χρυσή με τη Μαίρη ήταν σ' όλα τα πράγματα τα δυο άκρα αντίθετα κι εγώ ανάμεσά τους.

Από προτού κλείσουνε τα σχολεία για το Πάσχα, η Μαίρη με είχε στα κακά στενά*.

- Άκου Λίτσα, τη Δευτέρα του Θωμά που θα 'ρθούμε στο σχολείο, να πεις της μαμάς σου να σου 'χει ραμμένη μια κοντομάνικη ροζ ποδιά με φιόγκους στους ώμους. Εγώ, είπε, θα 'ρθώ: άσπρο πικέ από μέσα και ροζ ποδιά με φιόγκους απ' έξω.

Θα πηγαίνουμε ωραία κι οι δυο μας στο πρώτο θρανίο... τέσσερις φιόγκους στη σειρά.

- Να της το πω, κι αν θέλει...

Εγώ στο σπίτι μας δεν είχα ποτέ γνώμη, δεν ήμουνα μοναχόπαιδο σαν τη Μαίρη, ήμασταν πολλά παιδιά... μετρημένα τα οικονομικά μας ... η μητέρα τα βόλευε όλα, όπως εκείνη ήξερε. Δεν είχα το θάρρος να ζητήσω ποτέ μου το παραμικρό, όχι ολόκληρη ποδιά... μα τούτη τη φορά δεν ξέρεις πώς τα κατάφερα κι αποτόλμησα και παρακάλεσα τη μητέρα για τη ροζ ποδιά...

- Τ' απόγευμα, μου απάντησε, έχω δουλειά, θα βγω και μπορεί να σου την αγοράσω... δεν θέλει πολύ ύφασμα... και μ' εφώναξε κοντά της και μου πήρε κάτι μέτρα πρόχειρα... κι είναι πρακτικές αυτές οι κοντομάνικες... τις περνάς πάνω από το φορεματάκι σου και δεν το λερώνεις.

Το βράδυ που γύρισε, κρατούσε μαζί με τ' άλλα πράγματα του σπιτιού κι ένα ύφασμα με ροζ τριανταφυλλάκια.

- Πότε, μαμά, θα μου το ράψεις;

- Άμα βρω παιδί μου καιρό...

Και ξανά πάλι την άλλη μέρα.

- Μα πότε θα μου το ράψεις;

- Μα δεν το βλέπεις, τώρα Μεγαλοβδομάδα πως είμαι πνιγμένη στις δουλειές... άφησε να περάσουν αυτές οι μέρες...

* με πίεζε

Η Έλλη Αλεξίου σε παιδική ηλικία

- Μα θα προφτάσεις μαμά ως τη Δεύτερα του Θωμά;
- Ως τη Δευτέρα του Θωμά...ποδιές να 'χω να σου ράβω...

Μόνο που η μητέρα πέθανε ξαφνικά τη Μεγάλη Παρασκευή και τη θάψαμε το Μεγάλο Σάββατο.

Την επόμενη βδομάδα ήρθε μια άγνωστη γυναίκα ηλικιωμένη στο σπίτι μας, κάθησε τρεις μέρες και έραβε συνέχεια μαύρες ποδιές και μας τις έβαζε στο κάθε παιδί μία μία, καθώς την τελείωνε, κλειστές στον λαιμό, με μακριά μανίκια, σκέτες ολότελα. Κι έραψε ακόμη μαύρα πουκάμισα για τ' αγόρια και τον πατέρα μας... Τη Δευτέρα του Θωμά πήγα στο σχολείο, η Μαίρη είχε κιόλας πάει πριν από μένα, με άσπρο πικέ φόρεμα, από μέσα, η ροζ ποδιά με φιόγκους απ' έξω.

Σηκώθηκε από το θρανίο και μου 'κανε τόπο να περάσω από μέσα, μα δεν με ρώτησε καθόλου γιατί δεν κράτησα τη συμφωνία μας και δεν ήρθα, όπως είχα πει με τη ροζ ποδιά και με τους φιόγκους.

Ούτε κανένας άλλος στο σχολείο είπε τίποτε. Κάναμε τακτικά σαν και προ του Πάσχα, την ανάγνωσή μας και την ορθογραφία και έξω στην αυλή τη γυμναστική, σαν η μαμά να μην είχε πεθάνει...

Έλλη Αλεξίου
(δασκική)

Περιοδικό «Η Λέξη», καλοκαίρι 2003

6. Συζητάμε στην τάξη:

1. Τι σχεδιάζουν τα δύο κορίτσια και γιατί δεν τα καταφέρνουν τελικά;
2. Είναι εύκολο να γίνει αυτό που ζητάει η Μαίρη από το κορίτσι; Βρίσκω μέσα από το κείμενο τις σχετικές φράσεις.
3. Συμφωνεί η μητέρα της Λίτσας με αυτό που της ζητάει η κόρη της;
4. Πώς είναι τελικά η καινούργια ποδιά του παιδιού;
5. Τι κάνει εντύπωση στο παιδί όταν επιστρέφει στο σχολείο;

7. Προσπαθούμε να περιγράψουμε το κορίτσι της ιστορίας μας, διαβάζοντάς την ξανά. Θυμόμαστε ότι:

Η Μαίρη ήταν όμορφη, φλύαρη, γρήγορη. Η Χρυσή με την Μαίρη ήταν σ' όλα τα πράγματα τα δύο άκρα αντίθετα κι εγώ ανάμεσά τους.

Φτιάχνουμε προτάσεις όπως:

Το κορίτσι της ιστορίας ήταν πιο _____ και πιο _____ ,
γιατί _____ .

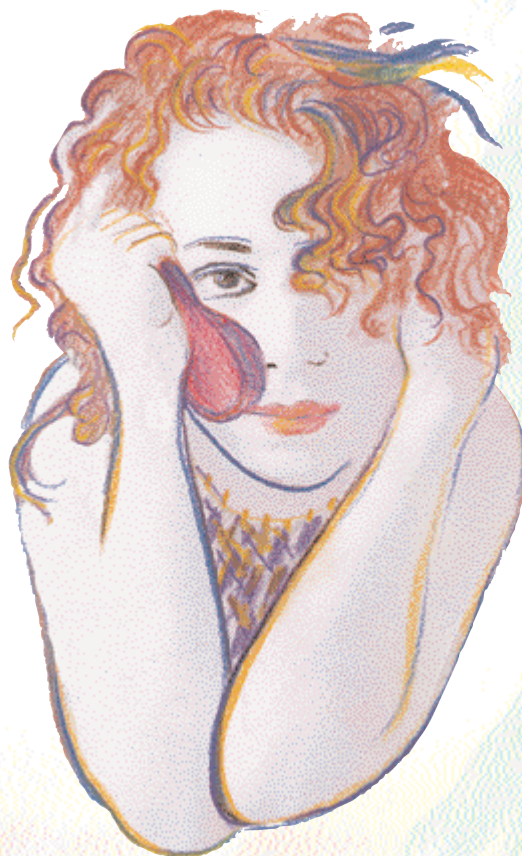
Διασκεδάστε Ελληνικά... στην Αυστραλία

... στη Μελβούρνη

- Βασίλη καλημέρα... Θα έρθεις να πάμε στο γλέντι;
- Καλημέρα... πού; Στο γλέντι; Ποιος έχει γλέντι;
- Βασίλη ξύπνα! Δεν είπαμε ότι θα πάμε στους Αντίποδες;
- Α! ναι..., ναι, βέβαια! Μα δεν είναι το Σάββατο;
- Και το Σάββατο είναι και σήμερα Σάββατο είναι.
- Τι; Πώς; Οχ! Φαίνεται πως δεν έχω ξυπνήσει ακόμα... Και βέβαια θα έρθω. Ξέρεις το φετινό πρόγραμμα;
- Πώς δεν το ξέρω! Ο Γιώργος Νταλάρας μαζί με την Ελευθερία Αρβανιτάκη. Τι λες; Σ' αρέσουν;
- Το ρωτάς; Παρά πολύ. Και... για πες μου... θα φάμε κίλας, έτσι;
- Και βέβαια. Θα πάμε στα περίπτερα με τα φαγητά και τα γλυκά. Σήκω όμως να ετοιμαστείς, να περάσουμε να σε πάρουμε, γιατί ξέρεις πως τα ελληνικά φαγητά γίνονται ανάρπαστα στους Αντίποδες.

«Βασίλη, ποιοι είπες ότι θα τραγουδήσουν φέτος στους Αντίποδες;

1. Συζητάμε στην τάξη:

- Πού θα πάνε τα δύο παιδιά;
- Ποιος μπορεί να έχει γράψει το παρακάτω κείμενο;

Στις 12 το μεσημέρι η Lonsdale street είναι γεμάτη κόσμο. Έχουν στηθεί εξέδρες με κρεμασμένα πανό που καλωσορίζουν τους επισκέπτες. Βρισκόμαστε στο Φεστιβάλ «Αντίποδες». Το διοργανώνει η Ελληνική Κοινότητα της Μελβούρνης. Στο μικρό λούνα-παρκ έχουν μαζευτεί όλα τα πιτσιρικά. Ξεφαντώνουν με φωνές πάνω σε τρενάκια που ανεβοκατεβαίνουν, σε κούνιες που γυρνούν με φόρα γύρω γύρω, σε αυτοκινητάκια. Τα εστιατόρια του δρόμου είναι ελληνικά. Σερβίζουν ψητά της ώρας στα τραπέζια τους που είναι γεμάτα από Έλληνες πελάτες. Σ' αυτόν τον δρόμο βρίσκονται και τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας. Μπαίνω σε μια λευκή σκηνή, όπου μπορείς να αγοράσεις κεντήματα από τις γυναίκες της Κοινότητας. Στην είσοδό της πωλούνται μικροί ανεμόμυλοι, όπως αυτοί στη Μύκονο. Είναι στηριγμένοι σε μικρές αρχαίες κολώνες. Λίγο πιο πέρα, σε μια άλλη σκηνή, γίνεται ο διαγωνισμός «μπακλαβαδομανία» για τον καλύτερο μπακλαβά, πιο εκεί διαγωνισμός για την καλύτερη τυρόπιτα, αλλού τουρνουά τάβλι...

Συγκροτήματα χορού με παραδοσιακές ελληνικές φορεσιές χορεύουν καλαματιανό, τσάμικο, συρτό. Ο κόσμος διασκεδάζει.

Οι ώρες περνούν, βραδιάζει. Η εξέδρα έχει γεμίσει από κόσμο που χορεύει και τραγουδιστές που ερμηνεύουν παλιές και νέες επιτυχίες. Το γλέντι κράτησε δύο μερόνυχτα, με μικρά διαλείμματα. «17 χρόνια κλείνει φέτος το φεστιβάλ», ακούω κάποιον δίπλα μου. Διαβάζω ξανά το πρόγραμμα που μου έδωσαν χτες. Θεατρική παράσταση, εκθέσεις ζωγραφικής και ποιητικών έργων, μουσική, χορός... νομίζω πως τα έχω δει όλα...

... στην Αδελαΐδα

Το 1978, στις 19-20 Μαρτίου, άρχισε στην Αδελαΐδα ένα ελληνικό φεστιβάλ, το «Γλέντι».

Το «Γλέντι» είναι το φεστιβάλ της Ελληνικής Κοινότητας της Αδελαΐδας, αλλά και ένα από τα πιο σημαντικά στη Νότιο Αυστραλία.

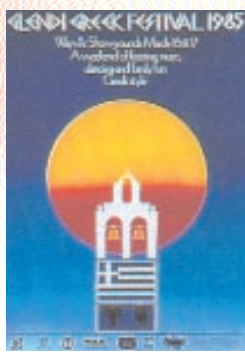
Δεν είναι μόνο η χαρούμενη ατμόσφαιρα, τα ελληνικά φαγητά, τα τραγούδια και οι χοροί. Στο «Γλέντι» μπορεί κανείς να δει θεατρικές παραστάσεις, εκθέσεις φωτογραφίας ή ζωγραφικής, με καλλιτέχνες από την Ελλάδα ή την Αυστραλία. Ακόμη, παίρνουν μέρος, έχοντας ειδική θέση στο πρόγραμμα, τα σχολεία της περιοχής.

Στο «Γλέντι» που είχα δει τα σχολεία είχαν θέμα: «Panigyri - celebrating the festivals of all cultures»

2 Διαβάζω το πρόγραμμα του Φεστιβάλ που ακολουθεί και διαλέγω αυτά που θέλω να παρακολουθήσω με τους φίλους μου.

**GLENDI 94 GREEK FESTIVAL
OFFICIAL PROGRAMME**

SATURDAY 19TH MARCH

10.00	1.00	Schools Programme
1.00	1.30	Theatro Oneiron
1.30	1.45	Cyprian society Dancers
1.45	2.00	Zakynthian Dance Group
2.00	2.45	Harama
2.45	3.00	SA Greek Youth Dancers
3.00	3.30	Theories
3.30	3.45	Greek Orthodox Community Dancers
3.45	4.00	Cretan Dancers
4.00	4.45	Apodimi Compania (Melbourne)
4.45	5.30	Ilias & Anthi Lepeniotis (Greece)

3. ... Διαβάζω την αφίσα και προσκαλώ έναν/μία φίλο/φίλη μου να πάμε να δούμε το έργο. Στη συζήτησή μας αναφέρω: το όνομα του έργου και του συγγραφέα, του σκηνοθέτη, τη μέρα και την ώρα της παράστασης και την τιμή των εισιτηρίων.

Τ Ρ Ω Α Δ Ε Σ

του ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΘΕΑΤΡΟ ΟΝΕΙΡΩΝ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΜΕΤΑΞΑΣ ΜΑΣΤΡΟΣΑΒΒΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΥΡΡΟΣ

ΦΩΤΙΣΜΟΣ: ΤΖΟ ΣΠΕΡΕΝΙΝΙ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ: 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 8 μ.μ. ΕΙΣ. \$10 ΜΟΝΟ

ΠΡΕΜΙΕΡΑ: 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 8 μ.μ. GALA GLENDI '97

27, 28, 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 8 μ.μ. • 2, 3, 4, 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 8 μ.μ. ΕΙΣ. \$15 ΕΝΗΛΙΚΟΙ - \$12 ΜΕΙΩΜΕΝΟ

4. Όλοι όσοι εργάζονται για να γίνει μια θεατρική παράσταση, ανήκουν στους συντελεστές της. Οι περισσότεροι δουλεύουν σε ομάδες και έχουν μια ειδικότητα:

οι ηθοποιοί	έχουν τους ρόλους τους
ο σκηνοθέτης	τη σκηνοθεσία
ο (μουσικο)συνθέτης	τη μουσική
ο συγγραφέας ή	
ο μεταφραστής ή	το κείμενο της παράστασης
ο σεναριογράφος	
ο σκηνογράφος	τα σκηνικά
ο ενδυματολόγος	τα ρούχα των ηθοποιών

αυτός που ρυθμίζει τα φώτα και τον ήχο έχει την **τεχνική διεύθυνση**

αυτός ή αυτοί που δίνουν τα χρήματα για να γίνει η παράσταση, είναι **ο παραγωγός/ οι παραγωγοί**

5. Γράφω ένα σύντομο κείμενο για μια εφημερίδα, στο οποίο παρουσιάζω το παραπάνω θεατρικό έργο και τους συντελεστές του.

Οίωνα

Σάββατο, 30 Νοεμβρίου
Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

σήμερα είμαι πολύ κουρασμένη. Μόλις γυρίσαμε από το πανηγύρι των «Δημητρίων» στο γήπεδο του Θέμπορτον. Περάσαμε πολύ ωραία! Πήγαμε από νωρίς, το απόγευμα. Φορούσα τη στολή μου και ήμουν με το σχολείο μου. Χορέψαμε ελληνικούς χορούς και μας χειροκρότησε όλος ο κόσμος. Ο καιρός ήταν πολύ καλός, ανοιξιάτικος, και ο κόσμος πολύς. Μείναμε ως αργά και φάγαμε σουβλάκια, τυρόπιτες και λουκουμάδες. Το βράδυ ακούσαμε το μουσικό συγκρότημα που ήρθε από την Ελλάδα. Είχε πολύ κέφι και πολύς κόσμος χόρευε. Εγώ δεν χόρευα, έκανα βόλτα με τις φίλες μου. Επισκεφτήκαμε όλα τα περίπτερα και είδαμε πολλούς γνωστούς. Σ' ένα περίπτερο ήταν και οι εργασίες που είχαμε κάνει στο σχολείο για τη Μακεδονία. Πολλοί άνθρωποι στεκόντουσαν και τις θαύμαζαν. Εγώ είχα ζωγραφίσει το πανηγύρι των «Δημητρίων» έτσι όπως μας είπε ο δάσκαλος ότι γινόταν στη Βυζαντινή Μακεδονία. Η μαμά ήταν πολύ περήφανη για τη ζωγραφιά μου την έδειχνε σε όλες τις θείες και τις φίλες της.

Και στην Πρετόρια
στη Νότια Αφρική
γιορτάζονται
Δημήτρια!

6. Συζητάμε στην τάξη:

- Τι είναι τα «Δημήτρια»;
- Τι έκανε εκεί η Έμιλη;
- Τι μπορεί να κάνει ή να δει όποιος επισκέπτεται τα «Δημήτρια»;
4. Γιατί ήταν περήφανη η μαμά του κοριτσιού;
5. α. Τι νομίζετε ότι εννοεί η Έμιλη όταν λέει: «Μαμάδες... .. αδιόρθωτες»;
- β. Έχετε κι εσείς να διηγηθείτε κάποιο όμοιο περιστατικό;

8. Συμπληρώνω τις παρακάτω προτάσεις με όποιο τύπο από το επίθετο ο πολύς - η πολλή - το πολύ, ή το επίρρημα πολύ ταιριάζει (πολύς, πολλή, πολύ, πολλά, πολλές, πολλοί πολλούς, πολλών):

1. Στο πανηγύρι ήταν..... κόσμος.
2. Η μαμά μου ήταν..... περήφανη.
3. Τα Δημήτρια άρχισαν να γιορτάζονται πριν από.....χρόνια.
4. Καθήσαμεώρα.
5.κοριτσιών και.....αγοριών οι στολές βράχηκαν από τη βροχή.
6. Είδαμε..... γνωστούς.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2002: ΔΙΗΜΕΡΟ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

Διάλεξη από τον Πολιτιστικό Όμιλο Ελληνίδων ΒΕΡΓΙΝΑ με θέμα:
Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΤΑΦΩΝ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

Ποδοσφαιρικό κύπελλο ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ
Με συμμετοχή όλων των ποδοσφαιρικών ομάδων της Ελληνικής παροικίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

Εορταστική εκδήλωση από την Αδελφότητα Δυτικής Μακεδονίας ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ. Μετά τη Θεία Λειτουργία, ομιλία και γεύμα στο Μακεδονικό κέντρο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ

Στην πολυτελή αίθουσα του Ιερού Ναού Προφήτη Ηλία
Στη χοροεσπερίδα θα λάβει μέρος το χορευτικό συγκρότημα του Κολεγίου Άγιος Ιωάννης της Μελβούρνης, που έρχεται ειδικά για το χορό των Δημητρίων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

Επίσημη Δεξίωση

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2002

Επίσημη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου του Σώλσμπουρι.

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 και ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΔΙΗΜΕΡΟ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ από ώρα 10.00π.μ. έως στις 10.00 μ.μ. στο
THEBARTON OVAL ASHLEY ST. TORRENSVILLE.

• Διαβάζω το παραπάνω πρόγραμμα, διαλέγω τις εκδηλώσεις που θα ήθελα να παρακολουθήσω με τους φίλους μου και τις παρουσιάζω στην τάξη μου.

Και τα βυζαντινά Δημήτρια ήταν ένα πολυεθνικό πανηγύρι: είχε Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, Αιγύπτιους, Βουλγάρους, Γαλάτες, Ιταλούς, Ισπανούς...

1. Γράφω ένα σύντομο κείμενο (50-60 λέξεις) για μια γιορτή της Ελληνικής Κοινότητας στην πόλη που ζω.
2. Προσπαθώ να μάθω και για άλλες παρόμοιες γιορτές που οργανώνονται σε άλλες πόλεις της Αυστραλίας ή της Τασμανίας (πού, πότε, για πόσο).
3. Αν συγκεντρώσουμε πληροφορίες για αρκετές, α) φτιάχνουμε ένα ημερολόγιο με φωτογραφίες και ότι άλλο μάθαμε ή β) σημειώνουμε στον χάρτη τα μέρη που γίνονται οι γιορτές αυτές.

4. Τι θα κάναμε αν ...

...έπρεπε να φτιάξουμε ένα διαφημιστικό δισέλιδο για τη γιορτή της Ελληνικής Κοινότητας στο μέρος που ζούμε; Χωριζόμαστε σε ομάδες α) για τα κείμενα β) για τα σκίτσα ή τις φωτογραφίες.

... είχαμε 5' για να μιλήσουμε για την παραπάνω γιορτή στην ελληνική εκπομπή του τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού; Συνεργαζόμαστε και ετοιμάζουμε την ανακοίνωσή μας.

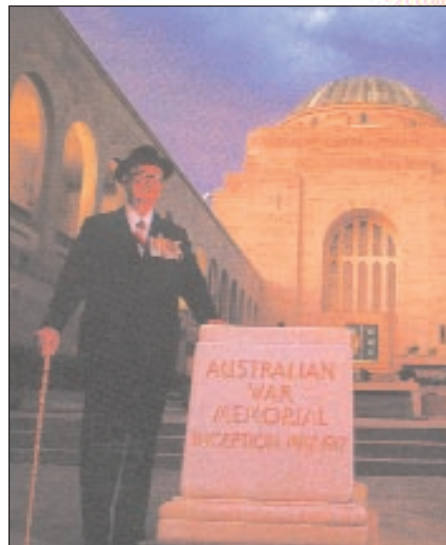
Μαζί στους αγώνες

Η μέρα των ANZAC**

Κάθε χρόνο στις 25 Απριλίου η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία, γιορτάζουν την μέρα των ANZAC. Είναι μια εθνική γιορτή για τους στρατιώτες της Αυστραλίας και της Νέας Ζηλανδίας, που πολέμησαν γενναία στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, κι έδωσαν τη ζωή τους για την παγκόσμια ειρήνη. Στις 25 Απριλίου του 1915 ο στρατός που έστειλε η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία έκαναν απόβαση* στην Καλλίπολη, μία χερσόνησο της Τουρκίας κοντά στον Ελλήσποντο. Η χερσόνησος αυτή πήρε το όνομά της από την αρχαία ελληνική πόλη Καλλίπολη. Σκοπός του στρατού ήταν ν' ανοίξουν τα στενά των Δαρδανελλίων, για να περάσουν τα πλοία των συμμάχων, δηλαδή των Άγγλων και των Γάλλων, προς την Κωνσταντινούπολη.

Δυστυχώς όμως, στις μάχες που έγιναν χιλιάδες στρατιώτες σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν.

Η 25η Απριλίου είναι μέρα μνήμης και προσευχής για όλους εκείνους που έφυγαν ένα πρωινό για τον πόλεμο και δεν γύρισαν ποτέ πίσω. Το σύνθημα αυτής της γιορτής είναι: ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ. Στις εκκλησίες γίνονται μνημόσυνα και λειτουργίες. Καταθέτουν στεφάνια και λουλούδια στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη και γίνονται παρελάσεις.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- Πότε γιορτάζουμε τη μέρα των ANZAC και τι θυμόμαστε τη μέρα αυτή;
- Τι έγινε στις 25 Απριλίου του 1915;
- Ποιο είναι το σύνθημα αυτής της γιορτής; Τι εννοούμε μ' αυτό;

** Australian and New Zealand Army Corps

* έκαναν απόβαση: έφτασαν με τα πολεμικά πλοία

2. Αντιστοιχίζω:

παγκόσμια ειρήνη	αυτός που πολεμά μαζί με κάποιον, βοηθός
σύμμαχος	πληγωμένος
χερσόνησος	το κομμάτι στεριάς που προχωράει μέσα στη θάλασσα
τραυματίας	ειρήνη όλου του κόσμου

Ο Simpson και το γαϊδουράκι του

Είναι Κυριακή. Ο Τάκης κι η οικογένειά του κάνουν βόλτα στον Βοτανικό Κήπο της Μελβούρνης. Μετά το λουλουδένιο ρολόι ο Τάκης σταματάει μπροστά σ' ένα άγαλμα.

Τάκης: Τι παράξενο άγαλμα μπαμπά. Ένας στρατιώτης με το γαϊδουράκι του!

Μπαμπάς: Αυτό το άγαλμα Τάκη μου έχει μεγάλη ιστορία.

Τάκης: Τι ιστορία; Θα μου πεις;

Μπαμπάς: Στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στρατιώτες από την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία που έμειναν γνωστοί ως ANZAC, πήγαν να πολεμήσουν στη χερσόνησο της Καλλίπολης. Εκεί, ο στρατιώτης John Simpson Kirkpatrick έψαχνε να βρει τραυματίες για να τους πάει στο ιατρείο που είχαν στήσει. Μια μέρα, είδε ένα γαϊδουράκι να τριγυρνάει μόνο του.

Τάκης: Ένα γαϊδουράκι; Πώς βρέθηκε εκεί;

Μαμά: Τα γαϊδουράκια τα χρησιμοποιούσαν τότε για να κουβαλάνε νερό στους στρατιώτες.

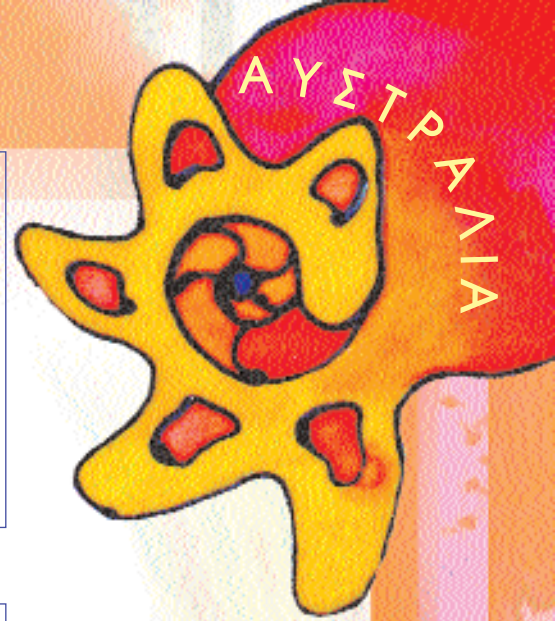

Μπαμπάς: Ο Simpson λοιπόν, όπως τον φώναζαν όλοι, είχε μια ιδέα. Πήρε το γαϊδουράκι για να βάζει πάνω του τραυματίες. Έτσι έκανε πιο γρήγορα τη δουλειά του. Ο Simpson και το γαϊδουράκι του ο «Duffy» έσωσαν πάρα πολλούς στρατιώτες.

Μια μέρα όμως, εκεί που ο Simpson έψαχνε για τραυματίες, σκοτώθηκε και το γαϊδουράκι γύρισε μόνο του. Ο Simpson ήταν από τη Μελβούρνη γι' αυτό και στήσανε το άγαλμά του στον κήπο αυτής της πόλης. Στις 25 Απριλίου όταν γιορτάζουμε τη μέρα των ANZAC, πολλοί άνθρωποι θα έρθουν ν' αφήσουν λουλουδία στο άγαλμά του.

Τάκης: Ωραία ιστορία! Πάμε τώρα και μια βόλτα απ' τη Lonsdale Street;

Μπαμπάς: Πάμε! Θα βρούμε κι ελληνικές εφημερίδες σήμερα.

3. Ενώνω ό,τι ταιριάζει:

Το γαϊδουράκι που βρήκε ο Simpson

του έστησαν άγαλμα

Ο Simpson σκοτώθηκε καθώς έψαχνε για τραυματίες. Για να τον τιμήσουν.

πήγαινε τους τραυματίες στο στρατιωτικό ιατρείο

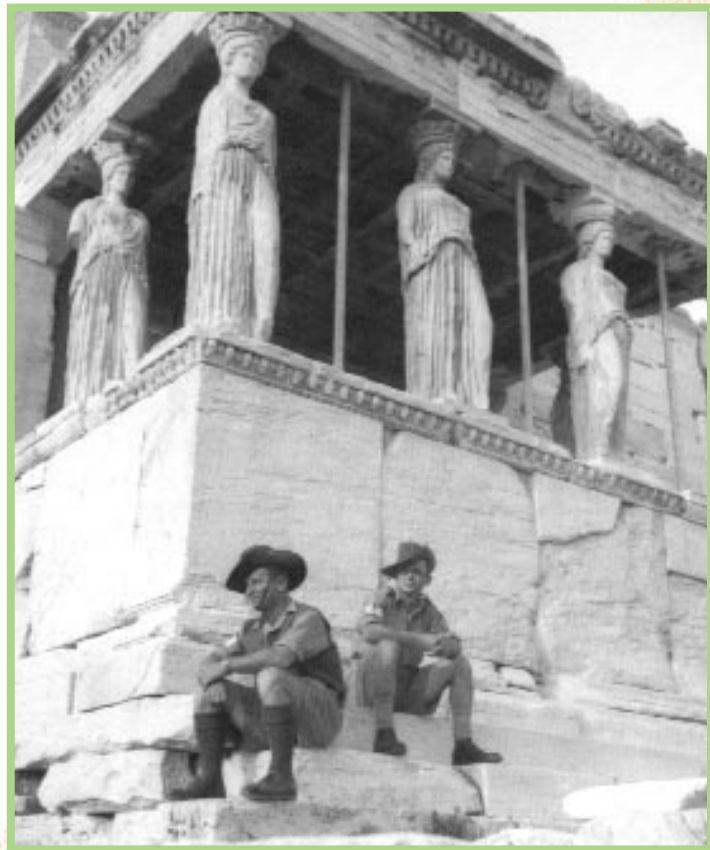
4. Υπογραμμίζουμε και συγκεντρώνουμε τα ρήματα που μιλούν για τον Simpson.

Οι Έλληνες στην Αυστραλία

- Στα χρόνια των Βαλκανικών Πολέμων οι Κοινότητες της Μελβούρνης και του Σύδνεϋ μάζεψαν χρήματα και τις έστειλαν στην Ελλάδα. Επίσης αρκετοί Έλληνες της Αυστραλίας έφυγαν για να πολεμήσουν στη χώρα τους.

- Στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο οι Έλληνες της Αυστραλίας οργανώνουν παρελάσεις στους κεντρικούς δρόμους των μεγάλων πόλεων της χώρας με εθνικές ενδυμασίες και ελληνικές σημαίες.

- Οι Αυστραλοί πολεμιστές όταν επιστρέφουν στη χώρα τους διηγούνται στους δικούς τους πόσο πολύ τους βοήθησαν οι Έλληνες να γλιτώσουν την αιχμαλωσία και να γυρίσουν πίσω.

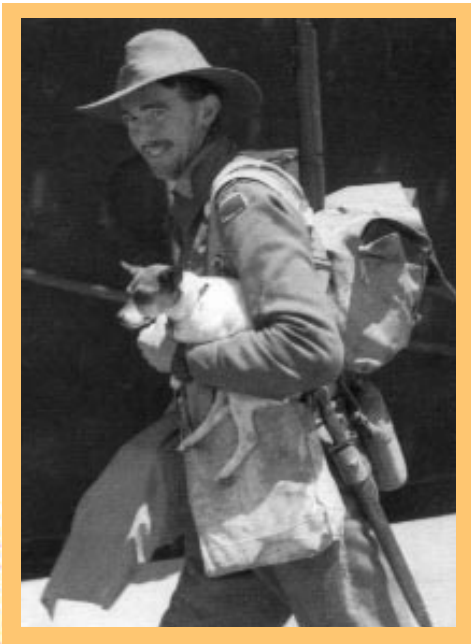

Αυστραλοί-Νεοζηλανδοί στην Ελλάδα

Τον Μάιο του 1941 17.000 περίπου Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί στρατιώτες βρέθηκαν στην Ελλάδα για να βοηθήσουν τους Έλληνες.

«Βρέθηκαν σε μια χώρα που μπορούσε να είναι ένα κομμάτι της Αυστραλίας στην άλλη άκρη της γης. Η ελληνική άνοιξη μέσα στον ήλιο και ο ευκάλυπτος τούς έκανε να αισθάνονται πιο κοντά στην πατρίδα τους».

Στη μάχη της Κρήτης, 20-30 Μαΐου 1941, αγωνίστηκαν γενναία μαζί με τους Έλληνες Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί στρατιώτες. Αρχηγός του στρατού ήταν ο Νεοζηλανδός Freyberg που είχε πολεμήσει το 1915 στα Δαρδανέλλια.

Αυστραλός ανταποκριτής στην Ελλάδα

Σήμερα, Αυστραλοί παλιοί πολεμιστές έρχονται συχνά στην Κρήτη με τις οικογένειές τους για να ξαναδοούν τα μέρη και τους ανθρώπους που πολέμησαν μαζί.

Ρέθυμνο, μνημείο για τους Έλληνες και Αυστραλούς πολεμιστές.

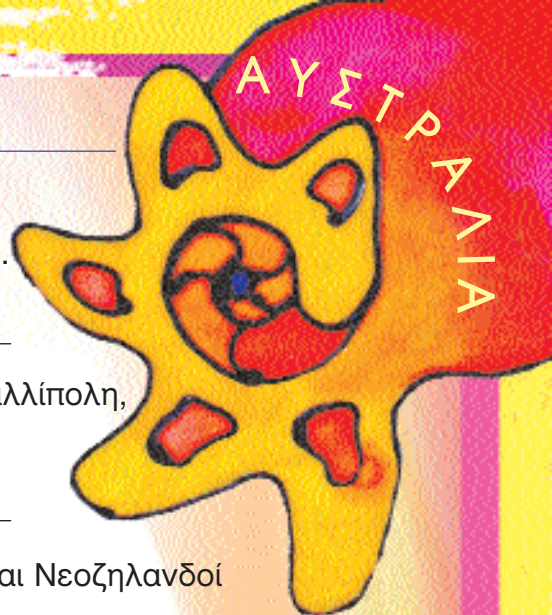

5. Πότε έγιναν τα παρακάτω:

- Ο ελληνικός λαός είπε «Όχι» στους Ιταλούς.

- Ο αυστραλιανός στρατός πολέμησε στην Καλλίπολη, μαζί με το στρατό της Νέας Ζηλανδίας.

- Στη μάχη της Κρήτης Έλληνες, Αυστραλοί και Νεοζηλανδοί πολέμησαν γενναία τους Γερμανούς.

6. Ρωτήστε να σας πουν αν κάποιος απ' τους δικούς σας έλαβαν μέρος στη μάχη της Κρήτης ή σε κάποια άλλη μάχη.

7. Συζητάμε στην τάξη:

Οι ιστορίες που ακούμε για τους πολέμους τελειώνουν κάπως έτσι:
 « Οι άνθρωποι εκείνοι σκοτώθηκαν για να ζήσουμε εμείς ειρηνικά».
 Σχολιάζουμε στην τάξη τη παραπάνω φράση και μιλάμε για τα καλά της ειρήνης.

Α. Μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα

Κοίταξα πίσω μου. Το καράβι είχε αδειάσει. Πήρα μια βαθιά αναπνοή και περίμενα με τη βαλίτσα στο χέρι.

Έριξα μια γρήγορη ματιά γύρω μου. Ξύλινα σπίτια με σκεπές από λαμαρίνα.

Η ζέστη ήταν αφόρητη. Κουρασμένος έκατσα κάτω από έναν ευκάλυπτο κι ακούμπησα τη βαλίτσα στο γρασίδι.

Ταξιδεύαμε για τριάντα πέντε μέρες και επιτέλους φτάσαμε. Το όνειρό μου ήταν να βρω μια δουλειά, να δουλέψω για τρία χρόνια και να μαζέψω αρκετά χρήματα για να αγοράσω ένα τρακτέρ. Μετά θα γύριζα στο χωριό μου.

- Παππού, παππού, ξύπνα, σου 'πεσε η φωτογραφία.

Άνοιξα τα μάτια μου. Η τηλεόραση ήταν αναμμένη. Έξω ο ήλιος έκαιγε.

Το υπερωκεάνιο «Πατρίς»

- Παππού, ποιο είναι αυτό το καράβι στη φωτογραφία;
- Είναι το «Πατρίς» παιδί μου. Μ' αυτό το καράβι ήρθα στην Αυστραλία.
- Κι αυτή η βαλίτσα παππού, κάτω από το δέντρο; Τι είχε μέσα;
- Τι είχε; Ήταν γεμάτη με όνειρα παιδί μου...

*Έλληνας μετανάστης στον
σιδηροδρομικό σταθμό
του Σύδνεϋ*

Β. Από την ιστορία των Ελλήνων στην Αυστραλία

Οι πρώτοι Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία την περίοδο 1830-1874. Μέχρι το 1924 αυτοί που φτάνουν στην Αυστραλία είναι κυρίως νησιώτες, από τα νησιά του Ιονίου και του Αιγαίου. Η μαζική μετανάστευση αρχίζει μετά τη μικρασιατική καταστροφή το 1922.

Την ίδια περίοδο η μετανάστευση στις ΗΠΑ έχει γίνει πιο δύσκολη.

Οι πρώτοι έποικοι ζούσαν μακριά ο ένας από τον άλλο. Συχνά έπρεπε να ταξιδεύουν πολλά χιλιόμετρα για να βρουν δουλειά. Στην ύπαιθρο ζούσαν σε σπίτια που είχαν φτιάξει οι ίδιοι από λαμαρίνες και τσουβάλια.

Εξάιρεση ήταν οι χρυσοθήρες στη Νέα Νότια Ουαλία (NNO), οι οποίοι το 1860 έστησαν το χωριό τους, το Greektown, στην έξοδο της κωμόπολης.

Παντρεύτηκαν ντόπιες γυναίκες και έδωσαν ελληνικά ονόματα στα 70 περίπου παιδιά που απέκτησαν. Όταν ο χρυσός στην περιοχή τελείωσε, διασκορπίστηκαν στην υπόλοιπη Αυστραλία.

Έλληνες χρυσοθήρες βρέθηκαν και στις πόλεις Ballarat και Bendigo της Βικτώριας. Κάποιοι έλαβαν μέρος και στα γεγονότα του Eureka Stockade (1854). Οι εργαζόμενοι διαμαρτυρήθηκαν για τις ανυπόφορες συνθήκες εργασίας και για τους φόρους που είχαν επιβάλει οι Άγγλοι. Τα γεγονότα αυτά ήταν σταθμός στην ιστορία και βοήθησαν να καθιερωθούν με νόμο οι οκτώ ώρες εργασίας.

Έλληνες έποικοι το 1924 στην περιοχή του Doringo NNO

Α. Τάμης

Συνοπτική Ιστορία και φωτογράφιση των Ελλήνων της Αυστραλίας

1. Διαβάζω τώρα ξανά τα δύο κείμενα της ενότητας (Α και Β) και απαντώ:

Ποιο από τα δύο μιλάει πιο πολύ...
(σημειώνω Α ή Β δίπλα σε κάθε φράση)

- ... για τα συναισθήματα που είχαν
- ... για τα προβλήματα που αντιμετώπισαν μόλις έφτασαν
- ... για το μέρος που έμειναν
- ... για τη δουλειά που βρήκαν
- ... για τις δυσκολίες στη δουλειά

2. Συμπληρώνω τον πίνακα γράφοντας δίπλα σε κάθε χρονολογία μικρές προτάσεις που να λένε τι έγινε τότε.

1830-1874:

.....

1922:

.....

1860:

.....

1854:

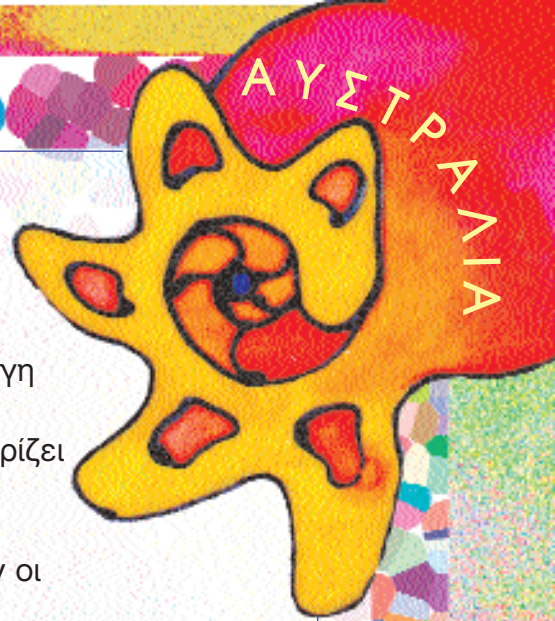
.....

3. Στη συνέχεια διαλέγω αυτά που νομίζω πιο σημαντικά για την ιστορία των πρώτων Ελλήνων της Αυστραλίας και παρουσιάζω προφορικά μια περίληψη στην τάξη μου.

1. Συνδυάζω σωστά τις λέξεις ή τις φράσεις από τις δύο στήλες:

αφόρητη ζέστη	αυτός που ψάχνει για χρυσάφι στις όχθες ποταμών ή κάτω από τη γη
η ύπαιθρος	μια περίπτωση που ξεχωρίζει από τις άλλες
ο χρυσοθήρας	χρήματα που πληρώνουν οι άνθρωποι υποχρεωτικά στο κράτος
η εξαίρεση	ανυπόφορη ζέστη
οι ανυπόφορες συνθήκες	η εξοχή, τα μέρη που βρίσκονται έξω από την πόλη
ο φόρος	πολύ δύσκολες καταστάσεις

5. Ενώνω μεταξύ τους τις παρακάτω προτάσεις χρησιμοποιώντας τις λέξεις ή τις φράσεις στους κύκλους:

1. Ο παππούς μου έφτασε στην Αυστραλία το 1905
2. Ήταν πολύ νέος
3. Η ζωή στην Ελλάδα ήταν δύσκολη
4. Ήθελε να βρει μια δουλειά
5. να δουλέψει τρία χρόνια
6. να μαζέψει χρήματα
7. να αγοράσει ένα τρακτέρ
8. θα γύριζε στο χωριό του οπωσδήποτε

όταν

έτσι ώστε

για να

εκείνη την εποχή/
τότε

και

μετά/
ύστερα
απ' όλα αυτά

6. Τα παρακάτω κείμενα είναι απαντήσεις Ελλήνων της Αυστραλίας σε ερωτήσεις που έκαναν οι Έλληνες μαθητές του Glossop High School, στη Νότιο Αυστραλία. Τα διαβάζουμε και τα χωρίζουμε σε τρεις κατηγορίες σύμφωνα με τα παρακάτω θέματα:

- α. Πού έμεινα, όταν πρωτοήρθα
- β. Ποιος ή τι με βοήθησε
- γ. Γιατί έμεινα τελικά στην Αυστραλία

Όταν πρωτοήρθα στο Ρίβερλαντ, το 1960, έμεινα στο Γκλόνσοπ. Ο αδερφός μου είχε έρθει πιο μπροστά, δούληε σε έναν μπόση και μέναμε σε ένα σπιτάκι το οποίο είχε ο μπόσης. Το σπίτι αυτό ήταν ακατάλληλο όμως δεν υπήρχε άλλο καλύτερο. Απ' έξω ήταν με τσίγκους και από μέσα με τσουβάλια οι σοβάδες. Τη νύχτα, όταν φύσαγε αέρας και κοιμόμουν, τα τσουβάλια φέρνανε και αυτά καθαρό αέρα μέσα.

Στο Γκλόνσοπ, σε πικαδόρικο σπίτι. Έβγαίνα λιγάκι έξω στην πόρτα και η μπόσενα με κοίταγε και δεν μπορούσα να της μιλήσω. Δεν ήξερα τη γλώσσα. Στενοχωριόμουν και έκλαιγα.

Πολλοί και διάφοροι λόγιοι. Κατ' αρχήν είχα έρθει για να μείνω, οπότε δεν είχα το πρόβλημα ότι ήρθα για να δουλέψω δύο τρία χρόνια και να φύγω. Είχα έρθει για να παραμείνω και να δημιουργηθώ εδώ.

Το μόνο που με βοήθησε να μάθω τα ολίγα εγγλέζικα ήταν το κορεσπόντανς λέτερς που έστειλνα στο Εντκάσιον Ντιπάρτμεντ. Είχανε διάφορες εικόνες τα μαθήματα που στέλνανε. Με προσοχή, με λεξικό που είχα έβρισκα τις λέξεις οι οποίες ήταν να απαντήσω σε ερωτήσεις που κάνανε. Μια φορά την εβδομάδα ήταν να στείλω το κάθε μάθημα. Όταν το έστειλνα μου το επιστρέφανε αυτοί, μου διορθώνανε τα λάθη και μου στέλνανε καινούργιο μάθημα.

Τα παιδιά μάς έκαναν να παραμείνουμε εδώ. Το ένα άρχιζε το σχολείο, το άλλο τελείωνε. Πήγαμε στην Ελλάδα με τα παιδιά. Που πήγαμε τους άρεσε, όμως να μείνουμε δεν θέλανε. Φύγαμε από την Ελλάδα, φύγαμε με την ιδέα πως θα γυρνάγαμε σε πέντε χρόνια. Τώρα τα έχουμε κάνει τριάντα. Το όνειρό μας είναι να φύγουμε πάλι πίσω στην Ελλάδα.

Μπορεί να είναι επειδή εκεί μεγαλώσαμε, εκεί είναι οι συγγενείς μας, δεν ξέρω γιατί, αλλιά θέλω να πάω πίσω.

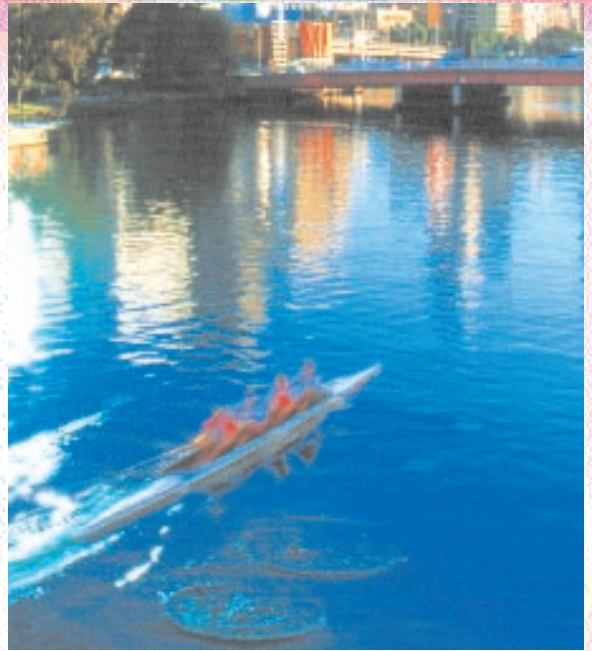
Μείναμε στο Πίκερς Κόρτερς, θυόμενα σπίτια για τους πίκες. Φυσικά τα περιποιηθήκαμε, τα βάψαμε, τα καθαρίσαμε. Για πολύ καιρό μας εξυπηρετούσε ο μπόσος μας, το αφεντικό που δουλεύαμε. Μας πήγαινε μια φορά την βδομάδα, δυο, στη πόλη για να ψωνίσουμε και, σιγά σιγά, μετά από δύο τρία χρόνια πήραμε δικά μας αυτοκίνητα.

Μας βοηθήσανε κοπέλλες, δυο κοπέλλες Αυστραλέζες, γιατί γνωρίζοντουσαν με τη νύφη μου. Αυτές ερχόντουσαν στο σπίτι και με βοηθήσανε πολύ. Και στο διάβασμα, μου δίνανε μπουκά και μου εξηγούσανε τα πράγματα πώς τα ήλεγαν.

Κινέζικη γειτονιά

Βόλτα στο ποτάμι

Ελληνική γειτονιά

Βόλτα με το τραμ

Βόλτα στην αγορά

Ιταλική γειτονιά

Από Σύδνεϋ για Μελβούρνη...

- Σπύρο κοίτα, γράμμα από τον Μηνά, από το Σύδνεϋ.
- Και τι λέει;
- Το πιστεύεις; Επιτέλους θα έρθουν στις διακοπές να μείνουν μια βδομάδα μαζί μας.
- Ωραία, τελικά το αποφάσισαν...
- Ναι, αλλά τώρα πρώτα απ' όλα έχουμε να φτιάξουμε πρόγραμμα. Πρέπει να τους δείξουμε τη Μελβούρνη μέσα σε μια βδομάδα!
- Ένα λεπτό. Ας καθίσουμε πρώτα να σκεφτούμε. Πού θα τους πάμε;
 - στην ελληνική γειτονιά;
 - στην κινέζικη;
 - στην ιταλική;
 - θα πάμε στην αγορά;
 - στο σπίτι του Κουκ;
 - στον Βοτανικό κήπο;
 - θα πάμε βόλτα με το τραμ;
 - θα δούμε το ποτάμι;
- Ένα – ένα με τη σειρά. Οποσδήποτε θα πάμε στην ελληνική γειτονιά, στη Lonsdale street. Να δουν ελληνικά μαγαζιά, τα ζαχαροπλαστεία, τα εστιατόρια. Θα ακούσουμε και ελληνική μουσική. Κρίμα που δεν είναι Μάρτιος να πάμε στους Αντίποδες... και θα τους δείξουμε και το Bob Jane, το γήπεδο που παίζει η ομάδα μας: «η Ελλάς»!
- Για στάσου. Θα πάμε και στο Μουσείο Ελληνικής Μετανάστευσης. Σίγουρα στο Σύδνεϋ δεν έχουν κάτι τέτοιο.
- Θα πάμε και μια βόλτα με το τραμ και μετά μπορούν να διαλέξουν: Βοτανικός κήπος ή καφέ στο Ριάλτο;
- Ωραία, ας αποφασίσουμε λοιπόν τι από όλα αυτά θα κάνουμε κάθε μέρα. Χρειαζόμαστε πρόγραμμα!

Ο Βοτανικός Κήπος

Ύστερα από λίγες μέρες...

- Λοιπόν, πρωινό τέλος! Έτοιμοι για βόλτα;
- Έτοιμοι, πανέτοιμοι! Πού θα πάμε σήμερα;
- Θα πάμε στην St Kilda. Είναι μια όμορφη περιοχή με ωραία μαγαζιά, παλιά κτίρια και πολύ πράσινο. Μπορούμε να τα δούμε κάνοντας μια βόλτα με το τραμ και να κατεβούμε όπου μας αρέσει.
- Έχει ελληνικά μαγαζιά εκεί;
- Έχει, αλλά τα περισσότερα είναι στην Lonsdale street που θα πάμε τ' απόγευμα...
- Α! εμείς στο Σύδνεϋ έχουμε το μόνορεϊλ, ένα τρένο με μία μόνο ράγα που σε πηγαίνει στο κέντρο.
- Και αύριο τι κάνουμε;
- Α! αύριο θα πάμε στον Βοτανικό κήπο, θα δούμε το σπίτι του Κουκ. Ύστερα θα περπατήσουμε λίγο να δούμε την περιοχή γύρω από το Flinders και μετά μια βόλτα στις όχθες του Yarra.
- Και στο Σύδνεϋ υπάρχει Βοτανικός κήπος και σπίτι του Κουκ.
- Εντάξει Κατερίνα, όταν έρθουμε στο Σύδνεϋ θα μας τα δείξεις όλα αυτά.

Το εντυπωσιακό «Μόνορεϊλ», ένα τρένο με μόνο μία ράγα, γλιστρά κάτω από τους πύργους του Ντάρλινγκ Χάρμπορ

Οι Βοτανικοί κήποι γεμίζουν από υπαλλήλους γραφείων που κάνουν το μεσημεριανό τους διάλειμμα

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Από ποιους πήραν γράμμα ο Μηνάς και η Κατερίνα;
2. Πού σκέφτονται να πάνε τα παιδιά με τα ξαδέρφια τους την πρώτη μέρα;
3. Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες, α και β, και:
 - α) βρίσκουμε τα αξιοθέατα της Μελβούρνης
 - β) βρίσκουμε τα αξιοθέατα του Σύδνεϋ

- Ξέρετε, είπε η Κατερίνα, στο Σύδνεϋ, την τελευταία Παρασκευή κάθε μήνα, έχουμε την «κρίσιμη μάζα». Αν το κανονίσουμε, μπορούμε να πάρουμε μέρος όλοι μαζί.
- Κρίσιμη μάζα; Τι είναι αυτό;

2. Διαβάζω το παρακάτω κείμενο και απαντώ στην ερώτηση των παιδιών:

Έπινα τον εσπρέσο και διάβαζα την ιστορία του Σύδνεϋ από ένα βιβλίο που είχα μόλις αγοράσει, όταν άκουσα ξαφνικά τη σειρήνα ενός περιπολικού της αστυνομίας. Κοίταξα γύρω μου παραξενεμένος. Μια ασυνήθιστη συντροφιά ακολούθησε το αυτοκίνητο και πέρασε λίγα μέτρα πλάι μου. Εκατοντάδες ποδήλατα κάθε είδους, αγωνιστικά, με θέσεις για μωρά, ακόμη και παιδικά, με ποδηλάτες κάθε ηλικίας, σχημάτιζαν μια τεράστια κινούμενη μάζα. Μαζί τους ήταν κάποιοι άλλοι που ακολουθούσαν με τα πόδια και πολλά σκέιτ μπόρντ!

- Τι είναι αυτό; ρώτησα απορημένος στα Αγγλικά το διπλανό τραπέζι.
- Η «κρίσιμη μάζα», ήταν η απάντηση.
- Τι βλακεία! μονολόγησα στα Ελληνικά.
- Καθόλου βλακεία, μου απάντησε η κοπέλα επίσης στα Ελληνικά. Μαζεύονται την τελευταία Παρασκευή κάθε μήνα και διασχίζουν την πόλη στις ώρες αιχμής. Θέλουν να δώσουν το μήνυμα ότι μπορούμε να ζούμε και χωρίς αυτοκίνητα. Την πομπή την ονομάζουν «κρίσιμη μάζα». Από πού είσαι, από την Αθήνα;

Το κορίτσι ήταν από μια παρέα με Ελληνο-και Ιρλανδοαυστραλούς. Πιάσαμε κουβέντα και περάσαμε όλο το απόγευμα μαζί συζητώντας στα αγγλοελληνικά και τρώγοντας τσιζ κέικ.

Κύρος Κόκκας

περ. Γεωτρόπιο, τ. 139, 7-12-2003 (διασκευή)

Εγώ προτιμώ μια βόλτα
στην πόλη με
το ποδήλατο.
Μπορώ να σταματάω
όταν και όπου θέλω!

Μια βόλτα στην πόλη

Χτες δεν είχα σχολείο. Ήταν Κυριακή. Πήγα με τον μπαμπά μου και τον μικρό μου αδερφό στην πόλη. Πήγαμε με το τραμ. Ο μπαμπάς με άφησε να τραβήξω το σχοινάκι για να σταματήσει το τραμ. Μου αρέσει το τραμ. Καθώς κυλάει αργά, μπορώ να δω καλύτερα την πόλη.

3. Συνεχίζουμε όλοι μαζί στην τάξη την παραπάνω ιστορία:

4. Συμπληρώνουμε τα παρακάτω κείμενα:

- Η πόλη μας είναι μεγάλη. Έχει..... δρόμους, κτίρια και ωραία πάρκα να περπατήσεις με τους φίλους σου.
- Το μεσημέρι σκεφτήκαμε να φάμε σε ένα
- Ύστερα ο μπαμπάς θυμήθηκε ένα ελληνικό ζαχαροπλασείο που βρισκόταν εκεί κοντά και Πήραμε όλοι από ένα.....και διαλέξαμε ελληνικά γλυκά:
- Το απόγευμα πήγαμε μια βόλτα στο εμπορικό κέντρο. Στο ελληνικό βιβλιοπωλείο αγοράσαμε ένα βιβλίο για μένα. Ήταν το του / της

5. Φαντάζομαι ότι...

.... κάνω βόλτα με το αυτοκίνητο ένα κυριακάτικο πρωινό: λέω τι βλέπω από το παράθυρο. Όπως:

Βλέπω ανθρώπους που

κάνουν βόλτα είναι ξέγνοιαστοι, δεν βιάζονται

με την οικογένειά τους με τους φίλους τους με τα ποδήλατά τους

Βλέπω...

... μικρά παιδιά που...

.....

.....

.....

.....

6. Τι αλλάζει σε μια πόλη την Κυριακή; (στα καταστήματα, στα πάρκα, στους δρόμους;)

7. Περιγράψω πώς είναι το μέρος που ζω τις Κυριακές, συνεχίζοντας την παρακάτω φράση στο τετράδιό μου (50-60 λέξεις):

Τις Κυριακές η πόλη μου είναι πιο

.....

«Ωραία που'ναι η Κυριακή,
 μα να 'ταν πιο μεγάλη!

Γιατί τελειώνει γρήγορα
 και αργεί να έρθει η άλλη!

8. Αν συνδυάσουμε σωστά τα λόγια των παιδιών, θα έχουμε την πρώτη stroφή ενός τραγουδιού. Ας δοκιμάσουμε!

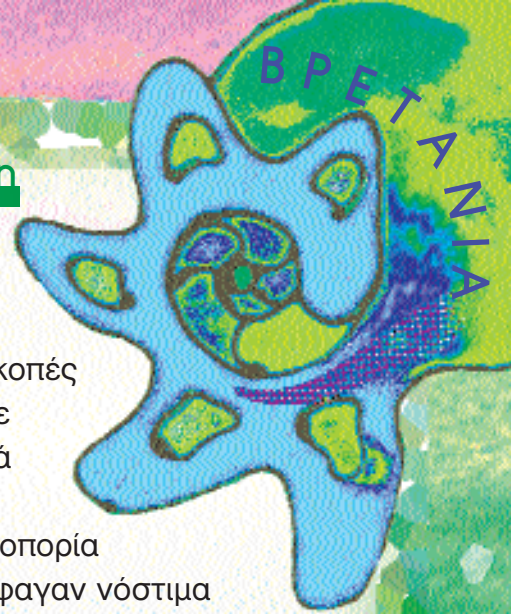
SPETANIA

Μαθαίνουμε για την Κύπρο

Ο Σάββας και η Άντρη έκαναν φέτος τις θερινές τους διακοπές στην Κύπρο. Είχαν πάει κατασκήνωση στον Πρόδρομο μαζί με άλλα 150 ελληνόπουλα που ζουν στο εξωτερικό. Ήταν παιδιά από την Αμερική, την Αυστραλία, την Ευρώπη. Έμειναν στην Κύπρο δεκαπέντε μέρες. Πέρασαν καταπληκτικά. Έκαναν πεζοπορία στα δάση, κολύμπησαν σε παραλίες με καθαρές θάλασσες, έφαγαν νόστιμα κυπριακά φαγητά, πήγαν πολλές εκδρομές, παρακολούθησαν παιδικό θέατρο.

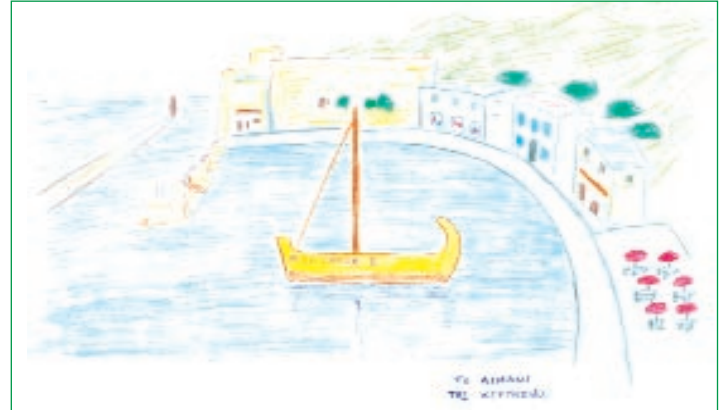

Είδαν μουσεία, αρχαία μνημεία και μοναστήρια. Έμαθαν τόσο πολλά γι' αυτό το όμορφο, καταπράσινο νησί της Μεσογείου. Πολλά παιδιά έκαναν συλλογές με κάρτες από τα αξιοθέατα που επισκέφτηκαν. Άλλα πάλι προτίμησαν για τις συλλογές τους χάρτες, γραμματόσημα και άλλα αντικείμενα από την Κύπρο. Η Άντρη ζωγράφισε τα μέρη και τα πράγματα που της άρεσαν. Ο Σάββας μάλιστα κράτησε σημειώσεις κι έφτιαξε την ταυτότητα της Κύπρου.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

- Πολίτευμα :
- Πρωτεύουσα:
- Γλώσσα:.....
- Θρησκεία:
- Νόμισμα:
- Επαρχίες:
- Έκταση:
- Πληθυσμός:

Οι ζωγραφιές της Άντρης:

1. Βάζω ✓ στο σωστό:

1. Ο Σάββας και η Άντρη πέρασαν φέτος στην Κύπρο τις
 πασχαλινές τους διακοπές
 χριστουγεννιάτικες τους διακοπές
 καλοκαιρινές τους διακοπές

2. Πήγαν στο νησί

- με τους γονείς τους
- με άλλα ελληνόπουλα που ζουν σε διάφορες χώρες
- με τους συγγενείς τους

3. Έμειναν στην Κύπρο

- πέντε μέρες
- δέκα μέρες
- ένα δεκαπενθήμερο

4. Τα παιδιά έκαναν συλλογές

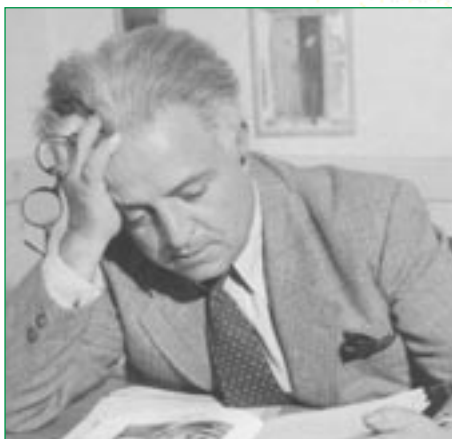
- δώρων
- γραμματοσήμων
- παιχνιδιών

2. Συζητάμε στην τάξη:

1. Πότε και με ποιον πήγαμε τελευταία φορά στην Κύπρο;
2. Ποια εποχή του χρόνου;
3. Λέμε πού μέναμε και πόσον καιρό.
4. Ποια μέρη επισκεφτήκαμε;
5. Τι μας άρεσε περισσότερο και γιατί;

3. Μερικοί σπουδαίοι άνθρωποι της Κύπρου:

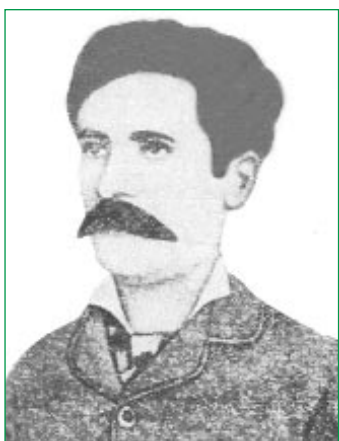
Γεώργιος Γεωργίου, ζωγράφος

Ευαγόρας
Παλικαρίδης

Γρηγόρης Αυξεντίου

Βασ. Μιχαλίδης
ποιητής

Αρχιεπίσκοπος
Μακάριος

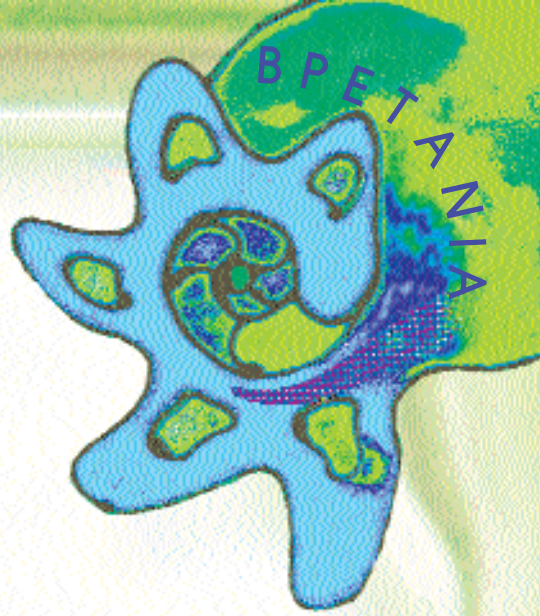
Μιχάλης Κάσιαλος,
λαϊκός ζωγράφος

Χωριζόμαστε σε ομάδες, διαλέγουμε έναν από αυτούς και αναλαμβάνουμε να κάνουμε μια σύντομη ανακοίνωση στο άλλο μάθημα.

4. Ενώνω τις λέξεις που σημαίνουν το ίδιο πράγμα:

αντικείμενα		σύντομα ταξίδια
εκδρομές		πράγματα
θέρος		ακρογιαλιές
επισκέφτηκαν		κέρματα
παραλίες		πεζοπορία
νομίσματα		είδαν
περπάτημα		πήγαν να δουν
παρακολούθησαν		καλοκαίρι

5. Συμπληρώνω το γράμμα του Σάββα. Γράφω τα ρήματα της παρένθεσης στον σωστό χρόνο.

Πρόδρομος 16 Ιουλίου 2004

Αγαπητέ μου Δημήτρη

Χτες (επισκέπτομαι) την κατεχόμενη Αμμόχωστο. Μου (αρέσει) πολύ. Το ταξίδι μας (κρατώ) τρεις ώρες. (περνώ) πρώτα μέσα από τη Λευκωσία και μετά (παίρνω) τον αυτοκινητόδρομο που (φτάνω) μέχρι τη Λάρνακα. Μετά (ταξιδεύω) για λίγο μέσα από ωραία χωριά, όπως Ξυλοτύμπου, Λιοπέτρι και Δερύνεια. Στο τέλος (φαίνομαι) από μακριά η πόλη της Αμμοχώστου. (είναι) πολύ όμορφη. (βλέπω) τις πλατείες, τα σπίτια, τα περιβόλια με τις πορτοκαλιές, τα ξενοδοχεία, τις εκκλησίες και το λιμάνι με τα πλοία. Όταν (φεύγω) από κει (κατεβαίνω) στον Πρωταρά και (κάθομαι) σε ένα εστιατόριο. (τρώω) ψάρι και πατάτες. (γυρίζω) στην κατασκήνωση αργά το βράδυ. (γράφω) κι εσύ τα νέα σου.

Με αγάπη
Σάββας

6. Πόσο καλά ξέρουμε την Κύπρο; Ενώνω όσα ταιριάζουν:

Αμμόχωστος	Αφροδίτη
Λουτρά	πρωτεύουσα
Κύκκος	Λάρνακα
αεροδρόμιο	οροσειρά
Λευκωσία	καρναβάλι
Τρόδος	Απόστολος Ανδρέας
Λεμεσός	Κερύνεια
Πλατεία Ελευθερίας	μοναστήρι
Καρπασία	πόλη
Πέλλαπαϊς	άγαλμα του Ζήνωνα
Σταυροβούνι	κεντήματα
Ακάμας	μονοπάτι της φύσης
Λάρνακα	Αγία Ελένη
Λεύκαρα	Λευκωσία

7. Ακούω και ✓ βάζω στα σωστά:

συννεφιά	καύσωνας	φυσά άνεμος	ρίχνει χαλάζι
μήλα	φράουλες	κεράσια	σταφύλια
κρεμμύδια	φασολάκια	πατάτες	μαρούλια
χταπόδι	καλαμάρι	μπαρμπούνι	γαρίδες

8. Ενώνω με γραμμές τα επίθετα και τα ουσιαστικά, προσέχοντας ταυτόχρονα και τα άρθρα:

ΑΡΘΡΑ	ΕΠΙΘΕΤΑ	ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ
τα	κυπριακά	ποιητή
της	καθαρής	φαγητά
του	σπουδαίου	γραμματοσήμων
των	κυπριακών	μαθητές
τα	μακρινή	θάλασσας
τις	γλυκά	νησί
οι	καταπράσινες	μνημεία
τα	μικροί	καιρός
ο	αρχαία	σταφύλια
την	λαϊκός	βουνοκορφές
το	ηλιόλουστο	ζωγράφος
ο	ζεστός	εκδρομή

Τώρα διαλέγω 5 από τις φράσεις που έφτιαξα και γράφω μια μικρή πρόταση με την καθεμιά, όπως στο παράδειγμα.

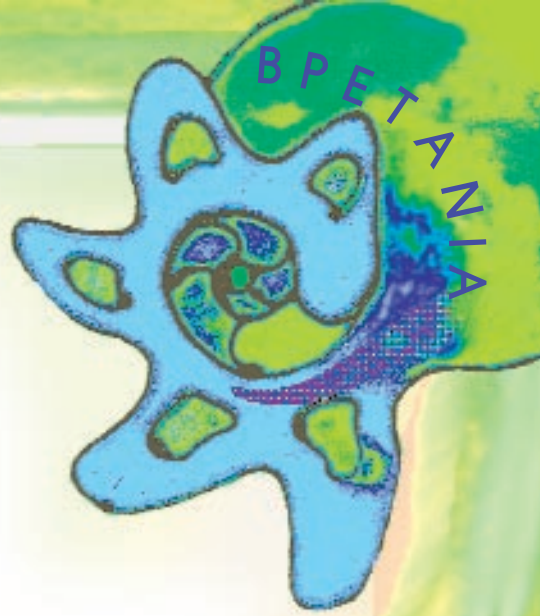
Μου αρέσουν τα κυπριακά φαγητά.

- α.
- β.
- γ.
- δ.
- ε.

9. Βρίσκομαι στην Κύπρο διακοπές. Στέλνω μια κάρτα των 70 λέξεων σ' ένα φίλο μου και του λέω:

πού βρίσκομαι
 πού μένω και με ποιον
 τι μου αρέσει εκεί που βρίσκομαι
 πότε θα γυρίσω
 πώς θα γυρίσω

10. Γράφουμε για την Κύπρο:

Φτιάχνουμε για την τάξη μας ένα μικρό αφιέρωμα στην Κύπρο. Συμπληρώνουμε τις φράσεις που ακολουθούν, συγκεντρώνουμε κι άλλες πληροφορίες ή φωτογραφίες και... γίνεται έτσι ένα μικρό τεύχος για το νησί.

Η Κύπρος είναι ένα νησί που βρίσκεται
 Οι κάτοικοί του μιλούν...
 και η θρησκεία τους είναι ...
 Πρωτεύουσά του είναι...
 Άλλες σημαντικές πόλεις είναι...
 Το κλίμα της Κύπρου είναι...
 Σημαντικά βουνά και οροσειρές του νησιού είναι...
 Το νόμισμα της Κύπρου είναι...

Τραγουδώντας μαζί...

Χρυσοπράσινο φύλλο

Γη της λεμονιάς, της ελιάς,
γη της αγκαλιάς, της χαράς,
γη του πεύκου, του κυπαρισσιού,
των παλικαριών και της αγάπης.

Χρυσοπράσινο φύλλο
ριγμένο στο πέλαγο.

Γη του ξεραμένου λιβαδιού,
γη της πικραμένης Παναγιάς,
γη του λίβα, τ' άδικου χαμού
τ' άγριου καιρού, των ηφαιστείων.

Χρυσοπράσινο φύλλο
ριγμένο στο πέλαγο.

Γη των κοριτσιών που γελούν,
γη των αγοριών που μεθούν,
γη του μύρου, του χαιρετισμού,
Κύπρος της αγάπης και του ονείρου.

Χρυσοπράσινο φύλλο
ριγμένο στο πέλαγο.

Στίχοι: Λεωνίδα Μαλένης
Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Τα δύσκολα χρόνια

Σήμερα τα παιδιά μίλησαν στην τάξη για τα εξωσχολικά βιβλία που διάβασαν. Ο Σάββας έφερε μαζί του ένα βιβλίο που βρήκε στο σπίτι τους. Συγγραφέας είναι ο Παναγιώτης Λεωνίδα, ένας Κύπριος μετανάστης που έφυγε από το νησί το 1950.

Εκείνα τα δύσκολα χρόνια υπήρχε ανεργία και πείνα στον τόπο τους και γι' αυτό αναγκάστηκε να πάρει το καράβι και να φύγει στο εξωτερικό. Το βιβλίο, που είναι ένα μυθιστόρημα με τίτλο «Με γυμνά πόδια» περιγράφει την ιστορία της ζωής του, τα βάσανα και τις δυσκολίες. Ο δάσκαλος τους διάβασε στην τάξη ένα μικρό απόσπασμα από το τρίτο κεφάλαιο.

Ένα ωραίο πρωινό έφτασε η πρόσκληση από την Αγγλία. Έλπιζα πως εκεί θα έβρισκα δουλειά και θα εξασφάλιζα τόσο για τον εαυτό μου όσο και για την οικογένειά μου ένα καλύτερο μέλλον. Το πρόβλημα όμως ήταν πού θα έβρισκα χρήματα για το εισιτήριο που κόστιζε 23 λίρες. Βάλαμε το σπίτι υποθήκη* για 50 λίρες. Άφησα τις 20 λίρες για συντήρηση της γυναίκας και του παιδιού μου. Θα αναχωρούσα με πλοίο από το λιμάνι της Λάρνακας στις 17 Μαρτίου 1951.

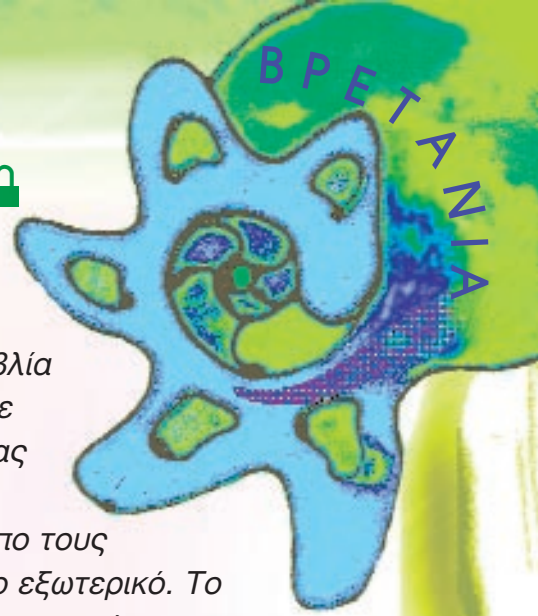
Η γυναίκα μου με φιλούσε και με αποχαιρετούσε κλαίγοντας. Οι τελευταίες της λέξεις ήταν «Μην μας ξεχάσεις».

Πέρασα από το τελωνείο και περπατούσα στην αποβάθρα. Γύρισα το βλέμμα να κοιτάξω πίσω για τελευταία φορά. Είδα τη γυναίκα μου να κουνά τα χέρια της για αποχαιρετισμό.

Ένωθα πως είχε αρχίσει μια μεγάλη περιπέτεια προς το άγνωστο. Μα το χειρότερο ήταν που άφηνα πίσω αγαπημένα πρόσωπα, τη γυναίκα μου και το παιδί μου που μόλις είχε κλείσει τους δέκα μήνες, απροστάτευτους, χωρίς πόρους ζωής.

Τελευταίος σταθμός του ταξιδιού μας το Victoria Station. Η πλατφόρμα ήταν γεμάτη από κόσμο. Οι περισσότεροι ήταν Κύπριοι που ήρθαν να παραλάβουν συγγενείς ή φίλους τους. Ένας ένας παραλάμβανε το δικό του κι έφευγαν. Σε λίγο η πλατφόρμα είχε αδειάσει και οι χαμάληδες είχαν φύγει κι αυτοί. Είχα μείνει ολόμοναχος. Είχε περάσει μια ώρα και κανένας δεν φαινόταν για να με παραλάβει. Η ώρα πήγε εφτά και μισή κι ακόμα περιμένα.

* **βάλαμε το σπίτι υποθήκη για 50 λίρες:**
πήραμε δάνειο από την τράπεζα με εγγύηση το σπίτι μας

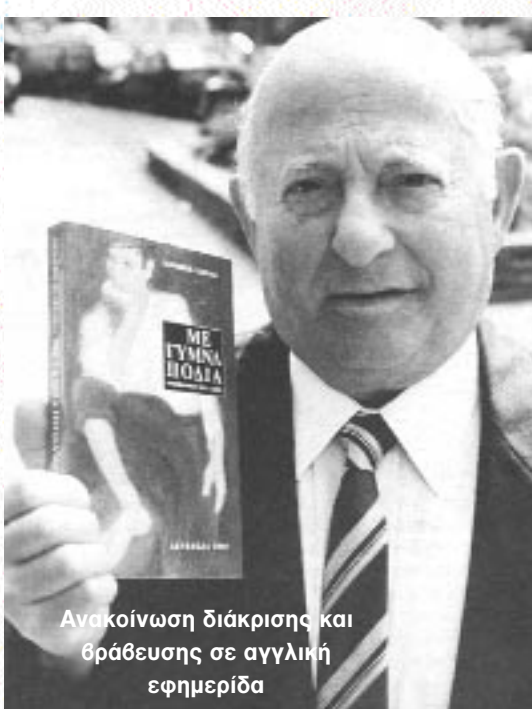
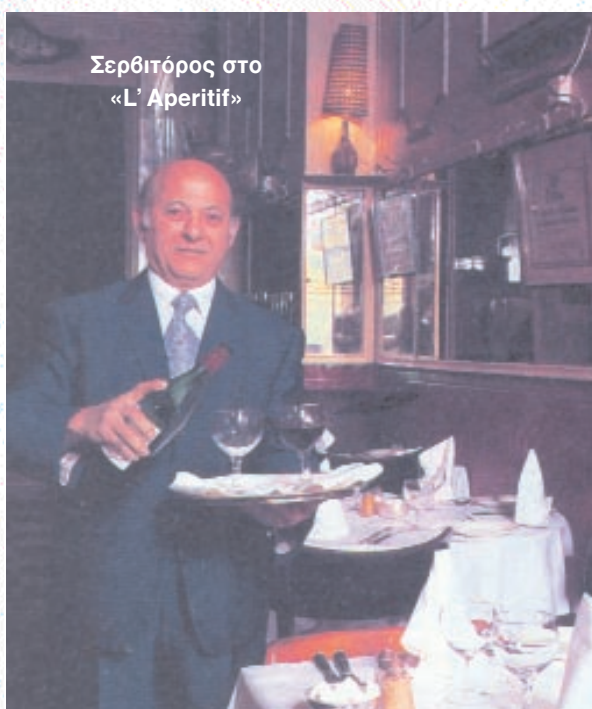

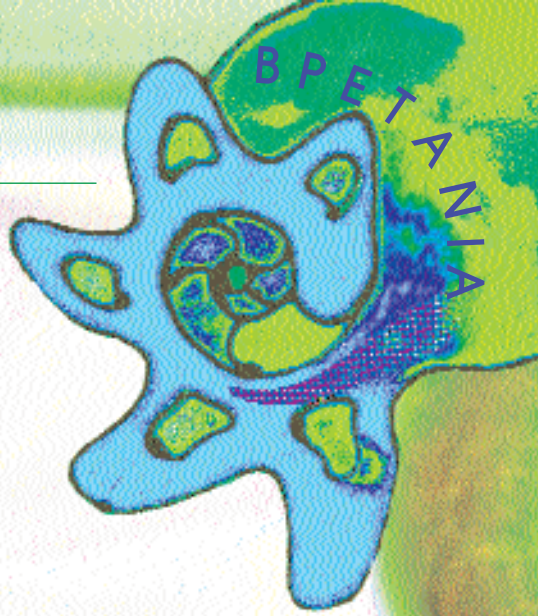
Στη τζέπη μου είχα τη διεύθυνση των συγγενών μου και με τα σπασμένα μου αγγλικά πήρα ταξί με τις 5 λίρες που μου είχαν απομείνει.

Από την πολλή κούραση έπεσα στο κρεβάτι με τα ρούχα. Η παγωνιά ήταν τόσο τσουχτερή, που δεν μπόρεσα να κλείσω μάτι. Οι σκέψεις άρχισαν να τριγυρίζουν στο μυαλό μου. Βρισκόμουν σε μια ξένη χώρα, αντιμέτωπος με τόσα προβλήματα. Είχα ξαναβρεθεί σε τέτοια κατάσταση νηστικός κι αδέκαρος, αλλά ήμουν τουλάχιστον στον τόπο μου και μιλούσα την ίδια γλώσσα. Εδώ, τώρα, τι να 'κανα;

Την επόμενη μέρα κιάλας βρήκα δουλειά πλένοντας πιάτα στην κουζίνα του εστιατορίου «L' Aperitif» με τεσερισήμισι λίρες μισθό την εβδομάδα.

Από το τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου, ο δάσκαλος έδειξε μερικές χαρακτηριστικές φωτογραφίες από την κατοπινή ζωή του νεαρού μετανάστη.

1. Σωστό (Σ) ή λάθος (Λ);

Τα παιδιά στο σχολείο μίλησαν για τα βιβλία που είχαν διαβάσει.

Ο Σάββας έφερε στην τάξη μια βιογραφία ενός Κύπριου μετανάστη.

Ο ήρωας του βιβλίου έφυγε από το χωριό του και πήγε να βρει δουλειά στην πόλη.

Το 1950 στην Κύπρο οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να βρουν δουλειά.

Έφυγε από τον τόπο του αεροπορικώς.

Όταν ο Παναγιώτης έφτασε στο Λονδίνο, τον παρέλαβαν οι συγγενείς του.

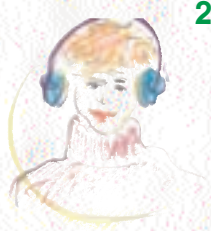
Δεν ένιωθε φόβο και μοναξιά, γιατί είχε την οικογένειά του μαζί του.

Η πρώτη του δουλειά ήταν μάγειρας σ' ένα εστιατόριο.

Ο μετανάστης δεν άντεξε τα βάσανα και γύρισε στην πατρίδα του.

Έγραψε αυτό το βιβλίο γιατί μετάνιωσε που έφυγε από τον τόπο του.

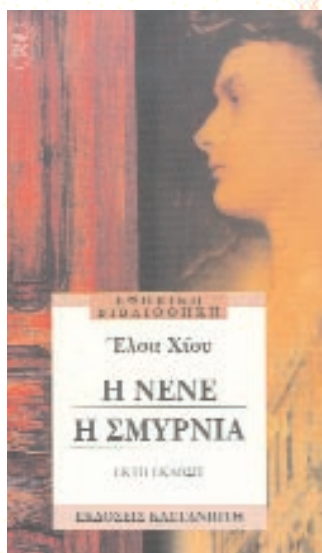
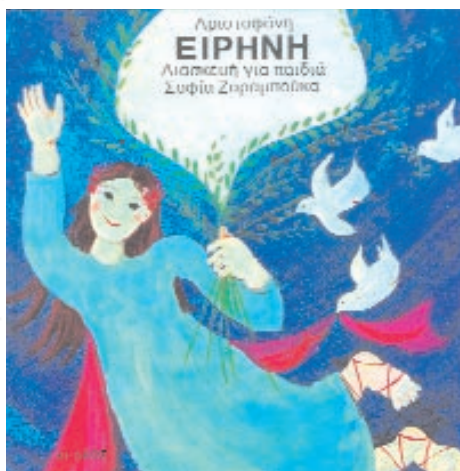
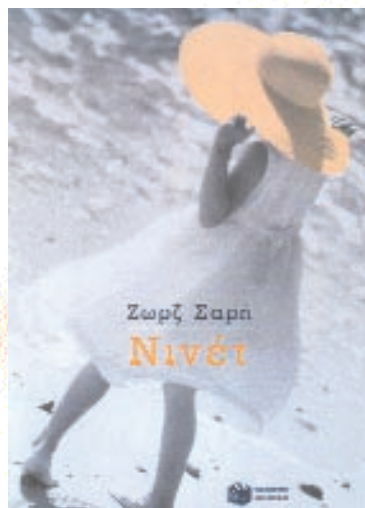
2. Ακούω και ✓ θάζω στα σωστά:

Λονδίνο	Αθήνα	Λάρνακα	Βενετία
καράβι	αεροπλάνο	τρένο	ταξί
εργάτης	πλύσιμο πιάτων	σερβιτόρος	ράφτης
πωλητής	ράφτης	εργοστάσιο ρούχων	κουρείο

3. Στα ελληνικά βιβλιοπωλεία του Λονδίνου ο Σάββας βρήκε και τα πιο κάτω βιβλία. Διαβάζω τον τίτλο και τον συγγραφέα του καθενός.

Ενώνω τις λέξεις με τη σημασία τους:

μυθιστόρημα	αυτός που φεύγει από τον τόπο του και πάει να ζήσει αλλού
μετανάστης	αυτός που έγραψε το βιβλίο
συγγραφέας	δημοσίευση
ήρωες	μια μεγάλη ιστορία με ήρωες και περιπέτειες
έκδοση	τα πρόσωπα της ιστορίας
άνεργος	μέρος του λιμανιού ή του σταθμού του τρένου από όπου μπαίνουν οι επιβάτες
παραλαμβάνω	αυτός που δεν έχει δουλειά
αποβάθρα	παίρνω
αδέκαρος	φεύγω
αναχωρώ	αυτός που δεν έχει καθόλου χρήματα

5. Γράφω τον άλλο αριθμό:

ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ	ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
ο μετανάστης		τον αρραβώνα	
τον ράφτη		ο κάτοικος	
	των διευθυντών	του ξένου	
ο εργάτης		ο υπάλληλος	
	τους μανάβηδες		τους ανθρώπους
ο καφετζής		η δουλειά	
	των Ελλήνων		των επιστημόνων
τον αγώνα		της γυναίκας	

6. Συμπληρώνω θάζοντας τα ουσιαστικά στην κατάλληλη πτώση:

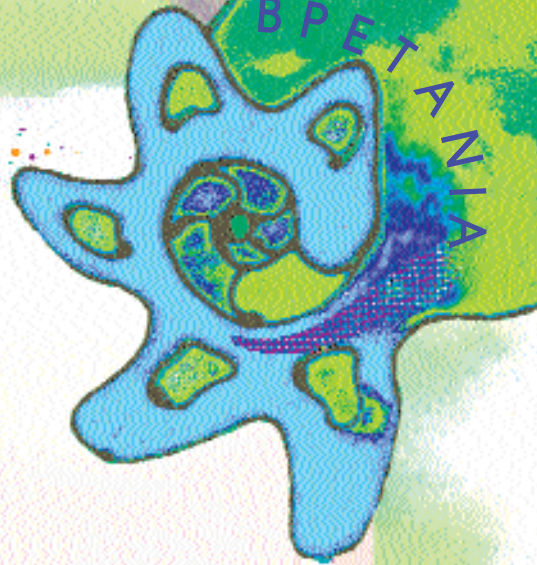
Το 1950 πολλοί φτωχοί Κύπριοι πήραν (η βαλίτσα) τους κι έφυγαν στο εξωτερικό. Άφησαν πίσω (η οικογένεια) και (οι συγγενείς) τους και ζήτησαν μια καλύτερη ζωή στα ξένα. Ταξίδεψαν με (το καράβι) πολλές μέρες. Στην αρχή με (η βαλίτσα) στο χέρι γυρνούσαν πότε δω και πότε εκεί. Έστειλαν συχνά γράμματα (η πατρίδα) κι έλεγαν τα βάσανά τους στην πικρή ξενιτιά. Στην αρχή έκαναν όποια (η δουλειά) εύρισκαν για να μαζέψουν χρήματα. Μετά άρχισαν να αλλάζουν (επάγγελμα), ώσπου στο τέλος πολλοί έκαναν τις δικές τους (δουλειά).

7. Αλλάζω τον χρόνο των ρημάτων στο παρακάτω κείμενο για να πω τι έκανε ένας μετανάστης τον πρώτο μήνα στο Λονδίνο.

Ξύπνησε στις 5. Δεν χρειάστηκε να ντυθεί, γιατί κοιμήθηκε με τα ρούχα. Πήρε τον δρόμο με τα πόδια για το εργοστάσιο. Του πήρε 2 ώρες μέσα στο κρύο για να φτάσει. Τέλειωσε τη δουλειά στις 6 το βράδυ. Περπάτησε άλλες 2 ώρες, για να γυρίσει στο σπίτι. Από ένα μπακάλικο στη γειτονιά του αγόρασε μερικές κονσέρβες και μια φραντζόλα ψωμί. Στο σπίτι έφαγε κάτι και ήπια ένα ζεστό τσάι. Ένωσε την κούραση να του κλείνει τα μάτια. Ξάπλωσε στο κρεβάτι. Τον πήρε αμέσως ο ύπνος.

Ξυπνούσε
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. Παίρνω μια συνέντευξη από κάποιον δικό μου και τον ρωτάω τα παρακάτω:

- πότε γεννήθηκε και πού
- πότε ήρθε στη Βρετανία
- για ποιο λόγο έφυγε από τον τόπο του
- πώς ταξίδεψε
- πού έμεινε τον πρώτο καιρό
- τι δουλειά βρήκε και πόσο μισθό έπαιρνε
- πώς ένιωθε στην αρχή
- ποια προβλήματα είχε
- τι δουλειά κάνει τώρα
- πώς νιώθε τώρα
- ποια είναι τα σχέδιά του για το μέλλον

9. Ενώνω τα αντίθετα:

φεύγω		στο εξωτερικό
στη χώρα μου		ο πλούσιος
ο φτωχός		γυρίζω
ο νησιτικός		το κρύο
η ζέστη		ο ξεκούραστος
ο κουρασμένος		η ψεύτικη
η λυπημένη		η χαρούμενη
η αληθινή		ο χορτασμένος

10. Διαλέγω ένα βιβλίο από τη βιβλιοθήκη του σχολείου μου ή του σπιτιού μου και το παρουσιάζω στην τάξη. Στην παρουσίασή μου μιλάω για τα παρακάτω:

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

- Συγγραφέας:
- Τίτλος:
- Τόπος έκδοσης:
- Εκδοτικός Οίκος:
- Έτος έκδοσης:
- Είδος βιβλίου: (συλλογή ποιημάτων, βιογραφία, μυθιστόρημα...)
- Περίληψη περιεχομένου:
- Κριτική του βιβλίου (αν μου άρεσε ή όχι και γιατί, τι συναισθήματα ή εντυπώσεις μου προκάλεσε):

Περίπατος στο ελληνικό Λονδίνο

Αυτόν τον καιρό ο Σάββας φιλοξενεί στο σπίτι του τον Αντρέα, έναν ξάδελφό του από τη Λεμεσό. Το Σάββατο τα δυο αγόρια κατέβηκαν για ψώνια στα πολυκαταστήματα του κεντρικού Λονδίνου. Καθώς ψώνιζαν σε ένα κατάστημα ανδρικών ειδών κάποιοι πελάτες δίπλα τους μιλούσαν Ελληνικά και τα αγόρια τους χαμογέλασαν. Μετά από λίγο, σ' ένα μαγαζί με αθλητικά, άκουσαν ξανά ανθρώπους να μιλούν Ελληνικά και να σχολιάζουν κάτι για τις προσφορές και τις τιμές των ρούχων.

Αργότερα στο σπίτι ο Αντρέας είπε στον θείο του πως το Λονδίνο πρέπει να έχει πολλούς Έλληνες αφού ακούς παντού ελληνικά. Ο θείος τού εξήγησε ότι αυτοί μπορεί να ήταν τουρίστες, αλλά πως σίγουρα το Λονδίνο έχει πολλούς Έλληνες που ζουν μόνιμα εδώ, αλλά και άλλους που είναι φοιτητές ή που βρέθηκαν εδώ για κάποιον άλλο λόγο. Την επομένη υποσχέθηκε να τους πάει μια βόλτα με το αυτοκίνητο, για να τους δείξει το ελληνικό Λονδίνο

.....

Ύστερα από λίγες μέρες ο Αντρέας τους έδειξε ένα βράδυ τις φωτογραφίες που είχε βγάλει από τη βόλτα στο ελληνικό Λονδίνο. Μαζί τους ήταν και η Ίρις, μια ανιψιά της μητέρας του Σάββα που εκείνο τον καιρό είχε έρθει στο Λονδίνο για να τελειώσει μια εργασία της με θέμα: «Ελληνικά ίχνη στην Βρετανική πρωτεύουσα».

Οι φωτογραφίες του Αντρέα

Αρχιεπισκοπή Θουαείρων και Μεγ. Βρετανίας

Το Ελληνικό Κέντρο

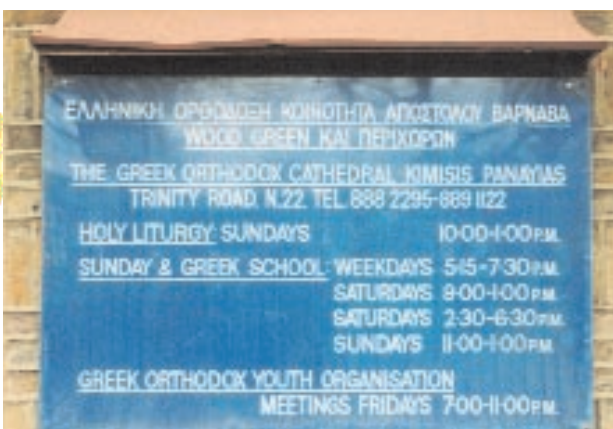
Ελληνικό κατάστημα δίσκων και κασετών

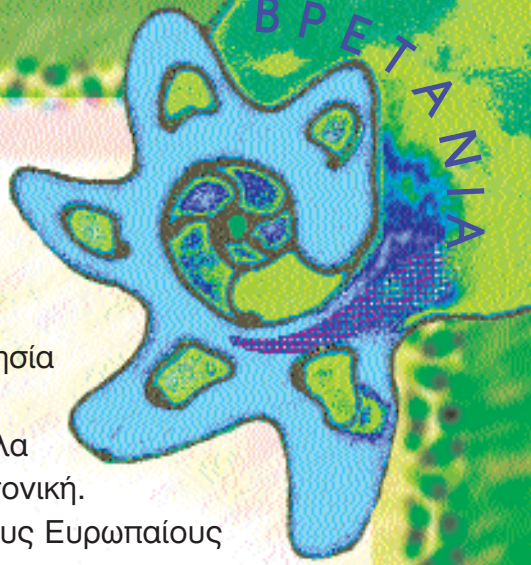
Ελληνικό βιβλιοπωλείο

Ελληνικός Παροικιακός Τύπος

Ελληνικό εστιατόριο

- Ίρις:** – Καλά όλα αυτά όμως...
- Αντρέας:** – Όμως τι;
- Ίρις:** – Όμως δεν είναι μόνο αυτά το ελληνικό Λονδίνο.
- Σάββας:** – Και τι άλλο είναι;
- Ίρις:** – Τι άλλο... Δείτε την πρόσοψη του Βρετανικού Μουσείου... Τον ναό του Αγίου Παύλου... Την εκκλησία του Σαιντ Μάρτιν στην Τραφαλγκαρ Σκουέρ... και πολλά άλλα δημόσια κτίρια στο Λονδίνο: είναι όλα χτισμένα σύμφωνα με την αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική. Βλέπετε, η αρχαία ελληνική τέχνη άρεσε πολύ στους Ευρωπαίους του 19ου αιώνα.
- Θεός:** – Καλά, καλά, εντάξει. Είπαμε να μην ζαλίσουμε τον Αντρέα, να του τα δείξουμε σιγά-σιγά. Εξάλλου είναι μικρός ακόμα...
- Αντρέας:** – Εμείς πέρυσι, στο τέλος του χρόνου, κάναμε μια γιορτή στο σχολείο και μιλήσαμε για δυο μεγάλους Έλληνες ποιητές που έζησαν στο Λονδίνο: τον Σεφέρη και τον Κάλβο. Εκεί που έμεναν υπάρχουν σήμερα αναμνηστικές πλάκες.
- Ίρις:** – Βέβαια, ο Σεφέρης ήταν πρεσβευτής της Ελλάδας στο Λονδίνο. Επισκέφθηκε πολλές φορές την Κύπρο και τα ποιήματα που έγραψε γι' αυτήν είναι πολύ γνωστά.

Η Ελληνική Πρεσβεία στο Λονδίνο

Κυπριακό Παντοπωλείο

1. Βάζω ✓ στο σωστό:

- α. Αυτό τον καιρό στο σπίτι του Σάββα ...
 — οδηγούν ένα ξαδελφάκι τους από την Κύπρο
 — ξεναγούν ένα ξαδελφάκι τους από την Κύπρο
 — φιλοξενούν ένα ξαδελφάκι τους από την Κύπρο

β. Τα δύο αγόρια έκαναν ψώνια..

- σε πολυκατοικίες
 σε πολυκαταστήματα
 σε σούπερ μάρκετ

γ. Στο Λονδίνο ζουν

- μόνιμα πολλοί Έλληνες
 προσωρινά πολλοί Έλληνες
 καθημερινά πολλοί Έλληνες

δ. Στο κατάστημα αθλητικών ειδών πολλοί...

- επιβάτες μιλούσαν Ελληνικά
 αναβάτες μιλούσαν Ελληνικά
 πελάτες μιλούσαν Ελληνικά

ε. Στο κατάστημα αθλητικών...

- υπήρχαν προσφορές
 υπήρχαν αγορές
 υπήρχαν αλλαγές

πωλητές

στ. Στο Λονδίνο μένουν για τις σπουδές τους πολλοί...

- φοιτητές
 αθλητές

2. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Φιλοξενήσατε ποτέ κάποιον από την Κύπρο;
 β. Για πόσον καιρό;
 γ. Ποια ελληνικά μαγαζιά ή κτίρια επισκεφτήκατε;
 δ. Σε ποια άλλα μέρη πήγατε μαζί;

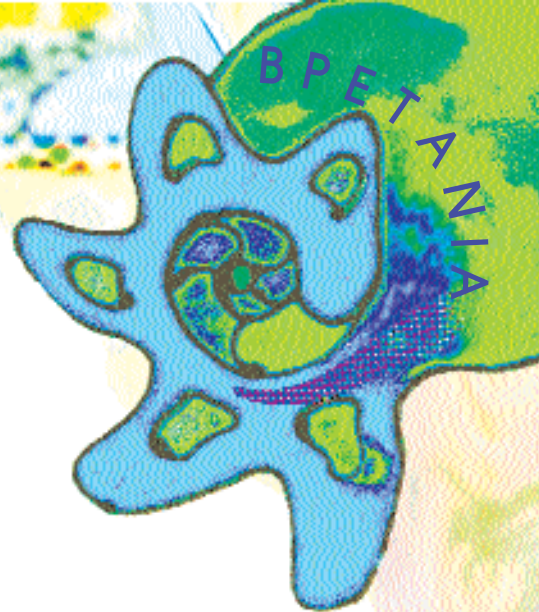

3. Ενώνω τις λέξεις με τη σημασία τους:

καταστήματα	για άντρες
σχολιάζουν	πουλάνε σε χαμηλή τιμή
ανδρικών	μαγαζιά
κατάστημα αθλητικών ειδών	την άλλη μέρα
κάνουν μεγάλες προσφορές	μαγαζί με αθλητικά
τους υποσχέθηκε	λένε τη γνώμη τους για κάποιο θέμα
την επομένη	κοντά
ψώνιζαν	μαγαζί με ρούχα
δίπλα	αγόραζαν
κατάστημα ενδυμάτων	τους έδωσε την υπόσχεση

1. Κοιτάζουμε μερικές φωτογραφίες από τη ζωή των Ελλήνων στη Βρετανία και μιλάμε γι' αυτές.

Βάπτισμα στον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας

Ελληνικοί χοροί από το Λύκειο Ελληνίδων Λονδίνου

Σχολική παράσταση του έργου του Ευγένιου Τριβιζά 1001 γάτες στο Θέατρο Τέχνης στο Λονδίνο

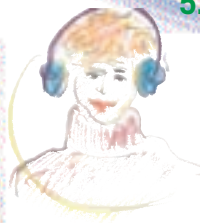
Ο Οικ. Πατριάρχης Βαρθολομαίος με τον επικεφαλής της Αγγλικανικής Εκκλησίας Dr George Carey

Από την επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου στη Βρετανία. Εκδήλωση στο Alexandra Palace

Η Ελληνική Τριήρης στον Τάμεση

5. Ακούω και συμπληρώνω:

Είδος μαθημάτων:
Σε ποιο μέρος:
Διάρκεια μαθημάτων:
Μέρες διδασκαλίας:.....
Ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα:
Δίδακτρα:
Τμήματα:
Μετακίνηση:
Πλεονεκτήματα:

6. Συμπληρώνω τα κενά βάζοντας τις λέξεις της παρένθεσης στη σωστή πτώση του ίδιου αριθμού.

- α. Την ημέρα (τα γενέθλια) μου είχα πυρετό.
- β. Τα βαφτίσια (η ξαδέλφη) μου έγιναν στην εκκλησία της Παναγίας.
- γ. Φέτος πήγε πολύς κόσμος στο χορό (το ελληνικό κέντρο).
- δ. Η ζωή (οι μετανάστες) στα πρώτα χρόνια ήταν πολύ δύσκολη.
- ε. Οι μαθητές (το ελληνικό σχολείο) είπαν ποιήματα.
- στ. Ο οδηγός του λεωφορείου μάζεψε τα εισιτήρια (ο επιβάτης).
- ζ. Στο ποδόσφαιρο οι αμοιβές (οι παίκτες) είναι πολύ μεγάλες.

7. Βάζω τις λέξεις στην ομάδα που ταιριάζουν:

συγγραφέας, πωλήτρια, ηθοποιός, αθλητής, κινηματογράφος, πολυκατάστημα, γήπεδο, βιβλιοπωλείο, καλαθόσφαιρα, ψώνια, βιογραφία, θέατρο, ακόντιο, παραμύθια, δώρο, τηλεπαιχνίδι, μπλούζα, τυπογραφείο, ταινία, αγώνας

ΑΓΟΡΕΣ

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΑΘΛΗΤΙΜΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ

.....
.....
.....
.....
.....

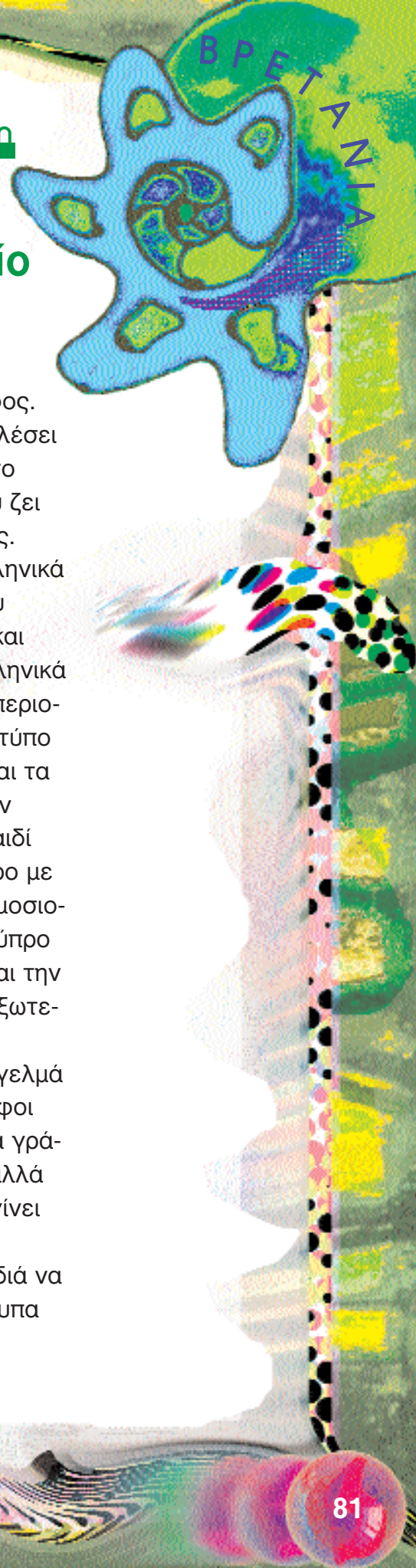
8. Γράφω για ένα ελληνικό κατάστημα που πήγα (πότε πήγα και με ποιον, τι είδους κατάστημα ήταν, πού βρίσκεται και πώς πήγαμε εκεί, γιατί πήγαμε εκεί, τι αγοράσαμε και πόσα πληρώσαμε, τι εντύπωση μου έκανε το κατάστημα)

Ένας δημοσιογράφος στο σχολείο

Στο ελληνικό σχολείο ήρθε σήμερα ένας δημοσιογράφος. Έφερε ελληνικές εφημερίδες και περιοδικά. Τον είχε καλέσει η δασκάλα της Στ' τάξης, για να μιλήσει στα παιδιά για το επάγγελμά του. Ήταν ένας Έλληνας δημοσιογράφος που ζει και εργάζεται εδώ, στην ελληνική παροικία της Βρετανίας. Τους εξήγησε ότι στη Βρετανία βρίσκει κανείς πολλά ελληνικά και κυπριακά έντυπα, όπως εφημερίδες και περιοδικά που έρχονται καθημερινά με το αεροπλάνο από την Ελλάδα και την Κύπρο. Όποιος θέλει, μπορεί να τα αγοράσει από ελληνικά βιβλιοπωλεία και περίπτερα που υπάρχουν σε διάφορες περιοχές. Τους μίλησε όμως και για τον ελληνικό παροικιακό τύπο που υπάρχει στο Λονδίνο. Τους έδειξε τις εφημερίδες και τα περιοδικά που τυπώνονται στη Βρετανία και κυκλοφορούν εδώ, για τους Έλληνες που ζουν στη χώρα αυτή. Ένα παιδί ρώτησε αν στέλνουμε κι εμείς στην Ελλάδα και την Κύπρο με το αεροπλάνο τις εφημερίδες που τυπώνουμε εδώ. Ο δημοσιογράφος γέλασε κι εξήγησε πως στην Ελλάδα και στην Κύπρο μαθαίνουν πιο γρήγορα τα νέα μας από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Άλλωστε, εξήγησε, ο ελληνικός τύπος στο εξωτερικό δεν είναι καθημερινός αλλά εβδομαδιαίος.

Στο τέλος ο δημοσιογράφος τους μίλησε για το επάγγελμά του που το αγαπούσε πολύ. Τους είπε ότι οι δημοσιογράφοι πρέπει να μαθαίνουν πρώτα απ' όλους τι συμβαίνει και να γράφουν τα άρθρα τους. Ότι του αρέσει το επάγγελμά του αλλά ότι, μερικές φορές, «το κυνήγι της είδησης» μπορεί να γίνει κουραστικό.

Η δασκάλα για το επόμενο μάθημα ζήτησε από τα παιδιά να ψάξουν στα σπίτια τους και να φέρουν όσα ελληνικά έντυπα βρουν.

Την άλλη μέρα η Άντρη έφερε από το σπίτι της δύο εφημερίδες κι ένα περιοδικό που τυπώνονται εδώ, στο εξωτερικό. Να τι διάβασε από τις σελίδες τους στους συμμαθητές της:

«Η ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΗ»

Εβδομαδιαία εφημερίδα της ελληνικής παροικίας

Σάββατο 6 Μαρτίου 2002 - Έτος 9 - Αρ. Φύλλου 4676 - Τιμή 45 pence

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ	σελ 2	ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ	σελ. 7
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ	σελ. 3	ΚΑΙΡΟΣ	σελ. 8
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ	σελ. 4	ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ	σελ. 8
ΤΕΧΝΗ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	σελ. 5	ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ	σελ. 9
ΘΕΑΜΑΤΑ	σελ. 7	ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ	σελ.10

Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2001, Σελ. 2

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ο κ. Σημίτης επισκέπτεται επίσημα το Λονδίνο προσκεκλημένος του βρετανού πρωθυπουργού. Θα συζητήσουν ανάμεσα στα άλλα και το θέμα των μαρμάρων του Παρθενώνα.

Πέμπτη 20 Δεκεμβρίου 2001, Σελ. 5

Βραδίες ελληνικού κινηματογράφου

Άρχισε η προβολή ελληνικών ταινιών της δεκαετίας του 60 και του 70 στο Ελληνικό Θέατρο στο Κάμπτεν Τάουν. Οι προβολές θα συνεχιστούν για όλη την εβδομάδα. Ώρες έναρξης: 5.30 και 8.30 μ.μ. Είσοδος ελεύθερη.

«Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Εβδομαδιαία εφημερίδα

ΨΥΓΕΙΟ Η ΕΛΛΑΔΑ

Χιονοπτώσεις, τσουχτερό κρύο με εξαιρετικά χαμηλές θερμοκρασίες (μέχρι και 15 βαθμούς υπό το μηδέν) είναι τα χαρακτηριστικά της κακοκαιρίας που άρχισε σε ολόκληρη την Ελλάδα.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ομόνοια και Αποέλ σε φόρμα για τον αγώνα της Κυριακής. Ο τερματοφύλακας του Αποέλ θα πάρει τελικά μέρος στον αγώνα. Ο τραυματισμός στο γόνατο δεν ήταν σοβαρός, δηλώνει ο προπονητής της ομάδας.

σελ. 4.

CYPRIA

Μηνιαίο ελληνικό περιοδικό

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΣΥΝΤΑΓΩΝ

Πάρτε μέρος στον διαγωνισμό μας γράφοντάς μας μια συνταγή ελληνικής παραδοσιακής μαγειρικής.

ΒΡΑΒΕΙΟ! Ένα Σαββατοκύριακο στην Κύπρο!

1. Βάζω ✓ στο σωστό:

α. Μηνιαίο περιοδικό: σημαίνει το περιοδικό που

- βγαίνει την πρώτη του μήνα
- βγαίνει κάθε μήνα
- βγαίνει δύο φορές το μήνα

β. Εβδομαδιαία εφημερίδα είναι αυτή που τυπώνεται

- κάθε εβδομάδα
- στην αρχή της εβδομάδας
- στο τέλος της εβδομάδας

γ. Καθημερινός τύπος είναι

- τα καθημερινά νέα
- οι καθημερινές εφημερίδες
- κάποιος του εργάζεται την ημέρα

δ. Προσκεκλημένος σημαίνει...

- ταραγμένος
- κουρασμένος
- καλεσμένος

ε. Ξένος τύπος είναι εφημερίδες και περιοδικά που τυπώνονται

- στην Αμερική
- στη χώρα
- στο εξωτερικό

στ. Την ελληνική παροικία αποτελούν οι Έλληνες

- που ζουν στην Ελλάδα
- που ζουν σε μια παραλία
- που ζουν σε μια άλλη χώρα

2. Ακούω και συμπληρώνω:

- Ποια είναι:
- Πότε θα έρθει:
- Από πού θα έρθει:
- Πόσον καιρό θα μείνει:
- Σε ποιο ξενοδοχείο θα μείνει:
- Πότε και πού μπορεί να δώσει συνέντευξη:
-
-
- Τι πρέπει να έχω μαζί μου:

3. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Διαβάζετε στο σπίτι σου ελληνικές εφημερίδες και περιοδικά;
- β. Από πού τα αγοράζετε;
- γ. Κάθε πότε;
- δ. Νομίζετε ότι χρειάζεται να διαβάζουμε ελληνικά έντυπα στη χώρα που ζούμε και γιατί;

4. Ενώνω τις λέξεις με τη σημασία τους:

ελληνικός τύπος	το μέρος που τυπώνονται βιβλία, περιοδικά κι εφημερίδες
τυπογραφείο	νέα
παγκόσμιος	ελληνικές εφημερίδες και περιοδικά
ειδήσεις	κινηματογράφος, θέατρο, συναυλίες
τερματοφύλακας	από όλο τον κόσμο
θεάματα	αυτός που προετοιμάζει τους αθλητές
ελληνική κουζίνα	αυτός που φυλάει το τέρμα της ομάδας για να μην τους βάλουν οι αντίπαλοι γκολ
προπονητής	ο τρόπος που μαγειρεύουν οι Έλληνες
εξοχικό σπίτι	ακρογιαλιά
παραλία	σπίτι για το καλοκαίρι
συγγραφέας	πολύ χαμηλή θερμοκρασία
τσουχτερό κρύο	σπίτι στην εξοχή για διακοπές
δημοσιογράφος	αυτός που γράφει βιβλία
κατοικία	αυτός που γράφει σε μια εφημερίδα ή ένα περιοδικό

5. Γράφω τις φράσεις στον άλλο αριθμό:

- α. Τον κάλεσε η δασκάλα.
.....
- β. Ήταν ένας Έλληνας δημοσιογράφος που ζει και γράφει εδώ.
.....
- γ. Ο δημοσιογράφος τους μίλησε για τη δουλειά του.
.....
- δ. Το επάγγελμά του είναι δύσκολο και κουραστικό.
.....
- ε. Κοίταξε αυτή τη σελίδα.
.....
- στ. Η δασκάλα για το επόμενο μάθημα ζήτησε ελληνικό έντυπο.
.....

Ρωτάω τρεις γνωστούς μου πώς προτιμούν να μαθαίνουν τα νέα, από τις εφημερίδες, την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο και γιατί. Σημειώνω τις απαντήσεις και τις ανακοινώνω στην τάξη μου.

7. Βάζω τις λέξεις στην ομάδα που ταιριάζουν. Μια λέξη μπορεί να ταιριάζει σε περισσότερες ομάδες.

εκπομπή, δημοσιογράφος, μικρή αγγελία, δελτίο ειδήσεων, τυπογραφείο, κανάλι, ζωντανό πρόγραμμα, άρθρο, τυπογράφος, ταινία, μουσικό πρόγραμμα, συνέντευξη.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

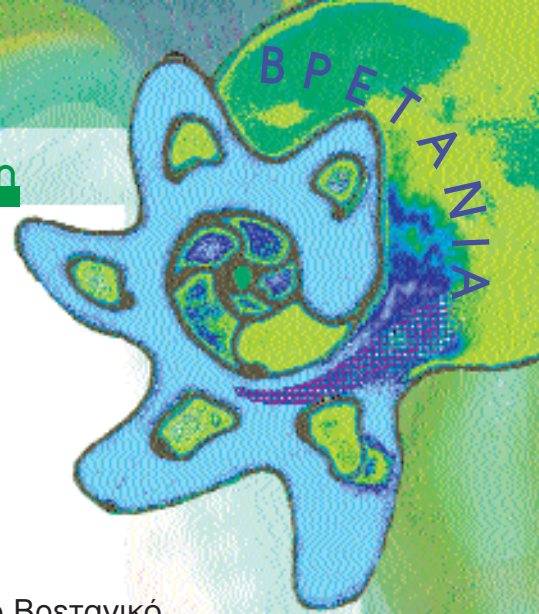
8. Συμπληρώνω τις προτάσεις με τα ρήματα της παρένθεσης στο σωστό χρόνο.

- α. Χτες (έρχομαι) στο σχολείο μας ένας δημοσιογράφος.
- β. (φέρνω) μαζί του πολλές ελληνικές εφημερίδες.
- γ. Μας (μιλώ) για το επάγγελμα του και μας (εξηγώ) πόσο δύσκολο είναι.
- δ. Κάθε Σάββατο ο πατέρας μου (αγοράζω) ελληνικά έντυπα.
- ε. Στην τάξη σήμερα (συζητώ) για τον ελληνικό τύπο στο εξωτερικό.
- στ. Χτες οι εφημερίδες (γράφω) τα νέα για το δυστύχημα που έγινε στην Ελλάδα.
- ζ. Στο περασμένο τεύχος (υπάρχει) μια συνέντευξη με τον άσσο του ελληνικού ποδοσφαίρου Νίκο Μαχλά.

9. Γίνομαι κι εγώ δημοσιογράφος για τη σχολική μας εφημερίδα. Διαλέγω ένα από τα παρακάτω θέματα και γράφω κάτι γι' αυτό. (Σχολικά νέα, γιορτές, καλλιτεχνικά νέα, Ολυμπιακοί Αγώνες, ταξίδια, περιβάλλον, υγεία)

Στην αίθουσα με τα μάρμαρα

Ο Σάββας πήγε σήμερα με το αγγλικό του σχολείο στο Βρετανικό Μουσείο. Έφτασαν έξω από το μουσείο στις 11 το πρωί.

Στο κεντρικό Λονδίνο εκείνη την ώρα υπήρχε μεγάλη κυκλοφορία και το πούλμαν που είχαν νοικιάσει πήγαινε πολύ αργά.

Στην είσοδο του μουσείου ο δάσκαλος τούς είπε ότι θα πήγαιναν πρώτα στην αίθουσα με τα ελληνικά μάρμαρα, που βρισκόταν στο ισόγειο.

Ήταν μια μεγάλη μακρόστενη αίθουσα με υπέροχο φωτισμό. Αρκετοί τουρίστες κοίταζαν τα εκθέματα με θαυμασμό.

Στους τοίχους τριγύρω έβλεπες ανάγλυφα από την πομπή των Παναθηναίων. Ήταν πολύ όμορφα με τα δυνατά άλογα και τους ιππείς. Οι χιτώνες και τα σανδάλια τους έμοιαζαν αληθινά. Ένας ξεναγός του μουσείου τους μίλησε για την τελετή των Παναθηναίων και πόσο σπουδαία ήταν για τους αρχαίους Αθηναίους.

Στο βάθος της αίθουσας υπήρχαν κι άλλα αγάλματα. Ο δάσκαλος τους εξήγησε ότι ήταν κομμάτια από μια σκηνή με τη γέννηση της Αθηνάς. Στην απέναντι πλευρά στέκονταν επιβλητικές οι κολόνες από έναν αρχαίο ελληνικό ναό. Στη μέση της αίθουσας μέσα σε ένα γυάλινο κουτί υπήρχε μια μακέτα. Έδειχνε όλα τα κτίρια που υπήρχαν στο βράχο της Ακρόπολης. Ανάμεσά τους ξεχώριζαν τα Προπύλαια, ο ναός της Αθηνάς, το Ερεχθείο, ο ναός της Απτέρου Νίκης.

Τα παιδιά δεν χόρταιναν να κοιτάζουν.

Ο Σάββας αισθάνθηκε υπερήφανος βλέποντας την ξεχωριστή θέση που είχαν τα μάρμαρα της Ακρόπολης στο μουσείο και τον θαυμασμό του κόσμου.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πώς πήγε η τάξη του Σάββα στο Βρετανικό Μουσείο;
- β. Πότε έφτασαν εκεί;
- γ. Τι είδαν τα παιδιά στην αίθουσα με τα Ελληνικά μάρμαρα;

2. Βάζω ✓ στα σωστά:

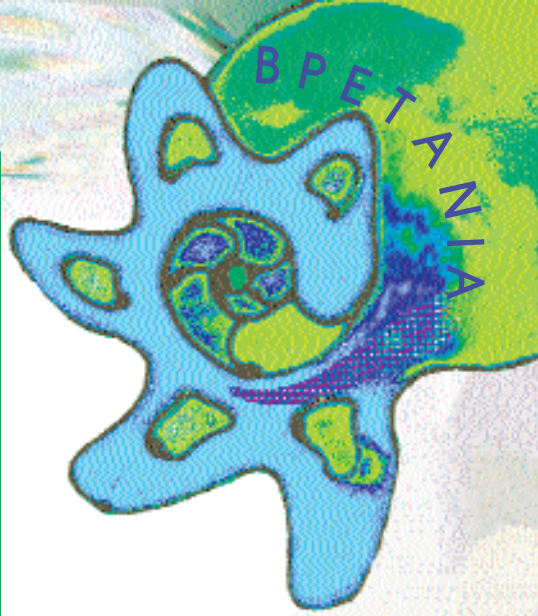

Το Βρετανικό Μουσείο βρίσκεται στο κεντρικό Λονδίνο.	
Οι δρόμοι εκείνη την ώρα δεν είχαν πολλή κίνηση.	
Στο μουσείο πήγαν με το σχολικό λεωφορείο.	
Η αίθουσα με τα ελληνικά μάρμαρα βρισκόταν στο υπόγειο.	
Στους τοίχους είδαν πολλά αγάλματα από την πομπή των Παναθηναίων.	
Στο βράχο της Ακρόπολης ξεχώριζαν 4 κτίσματα.	
Στο μουσείο ο Σάββας δεν ένιωθε καλά.	
Στην αίθουσα υπήρχαν αρκετοί τουρίστες.	
Τα παιδιά έβγαλαν φωτογραφίες μέσα στο μουσείο.	
Η αίθουσα δεν είχε πολύ φως.	
Ένας ξεναγός τους μίλησε για τα Παναθήναια.	

3. Ενώνω τις λέξεις με τη σημασία τους:

εκθέματα		εκκλησία
ιππείς		τα αντικείμενα που βρίσκονται σε ένα μουσείο
ναός		καβαλάρηδες
ίππος		μεγάλες
επιβλητικές		άλογο
μακέτα		ένιωσε
αισθάνθηκε		αγγλικό
βρετανικό		μοντέλο
κυκλοφορία		κίνηση
ξεναγός		γιορτή
τελετή		οδηγός σε μουσείο ή σε αρχαία μνημεία

4. Γράφω τον άλλο αριθμό:

ΕΝΙΚΟΣ	ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ
του ξεναγού	οι ναοί
την αίθουσα	οι ιππείς
το έκθεμα	τα φώτα
	των τουριστών
	τις κολόνες
του επισκέπτη	

5. Διαγράφω τη λέξη που δεν ταιριάζει:

- α. μουσείο, έκθεση, ξεναγός, συναυλία, άγαλμα
- β. περιοδικό, ξενοδοχείο, συνέντευξη, δημοσιογράφος, εκπομπή
- γ. ταινία, εισιτήριο, φαρμακείο, ταμείο, ηθοποιός
- δ. συναυλία, φαγητό, όπερα, μουσική, τραγουδιστής
- ε. σχολείο, μαθήματα, διάλειμμα, διαγώνισμα, βάψιμο
- στ. αθλητής, αγώνες, πισίνα, γήπεδο, γυμναστήριο, σχεδιαστήριο
- ζ. φύλακας, τουρίστας, επισκέπτης, ξένος, φιλοξενούμενος

6. Ενώνω τα αντίθετα:

είσοδος		σκοτεινός
φωτεινός		αργά
τακτικά		γυρίζω
γρήγορα		έξοδος
πηγαίνω		λύπη
χαρά		σπάνια
πολύ		στο βάθος
μπροστά		λίγο
ανοικτό		πεζός

7. Διαβάζουμε μαζί:

μια ιστορία από τα παλιά

Ένας Άγγλος περιηγητής που πέρασε από την Ακρόπολη λίγα χρόνια μετά την «επίσκεψη» του Έλγιν, το 1813, άκουσε από τους ντόπιους την παρακάτω ιστορία.

Όταν ο μιλόρδος επήρε τη μία από τις έξι κόρες του Κάστρου, άφησε παραγγελία στους Τούρκους να του κουβαλήσουν και τις άλλες τη νύχτα. Αλλά κει που πήγαιναν να τις βγάλουν, τις ακούν να σκούζουν λυπητερά και να φωνάζουν την αδερφή τους. Οι Τούρκοι τρομαγμένοι έφυγαν, και με κανένα λόγο δεν ήθελαν να δοκιμάσουν να τις βγάλουν. Και άλλοι πολλοί κάτω από το Κάστρο τις άκουγαν να κλαιν τη νύχτα για την αδερφή τους που τους την πήραν.

Ν.Γ. Πολίτη, Παραδόσεις

Ξέρετε ότι...

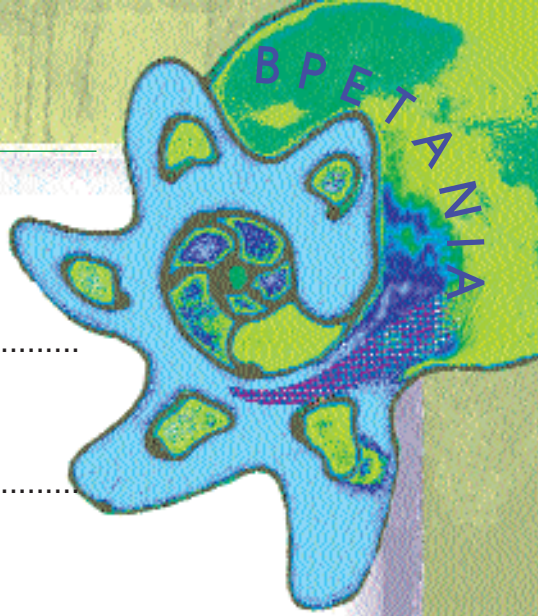
... ο Παρθενώνας είναι αφιερωμένος στη θεά Αθηνά που προστάτευε την πόλη της Αθήνας;

... στον Παρθενώνα δεν υπάρχουν ευθείες γραμμές; Κάθε κολώνα έχει μια μικρή κλίση, ώστε να δίνει ο ναός αυτή την εικόνα δύναμης και χάρης.

... για τον ίδιο λόγο, κάθε πέτρα που υπάρχει στον ναό έχει τις δικές της διαστάσεις και, ενώ φαίνονται όλες ίδιες, καμιά δεν είναι τέλειο ορθογώνιο.

... οι αρχαίοι ελληνικοί ναοί δεν ήταν λευκοί, όπως τους βλέπουμε σήμερα; Όποιος θέλει να δει τα χρώματα που είχε ο Παρθενώνας, μπορεί να επισκεφθεί την ηλεκτρονική διεύθυνση www.ime.gr του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού.

... τα μάρμαρα του Παρθενώνα που βρίσκονται στο Βρετανικό Μουσείο λέγονται και Ελγίνεια μάρμαρα;

8. Ακούω και συμπληρώνω:

α. Για πού θα ταξιδέψουν την άλλη εβδομάδα τα μάρμαρα του Παρθενώνα;

.....

β. Πού ακριβώς θα πάνε;

.....

γ. Για ποιο λόγο θα κάνουν αυτό το ταξίδι;

.....

δ. Ποιος θα κάνει τα εγκαίνια της έκθεσης στην Αθήνα;

.....

ε. Πόσον καιρό θα μπορεί ο κόσμος να επισκεφτεί την έκθεση στην πρωτεύουσα;

.....

στ. Τι δήλωσε ο υπουργός πολιτισμού της Ελλάδας;

.....

9. Βρίσκω περισσότερες πληροφορίες για ένα από τα παρακάτω και γράφω ένα κείμενο με 100 περίπου λέξεις για το θέμα.

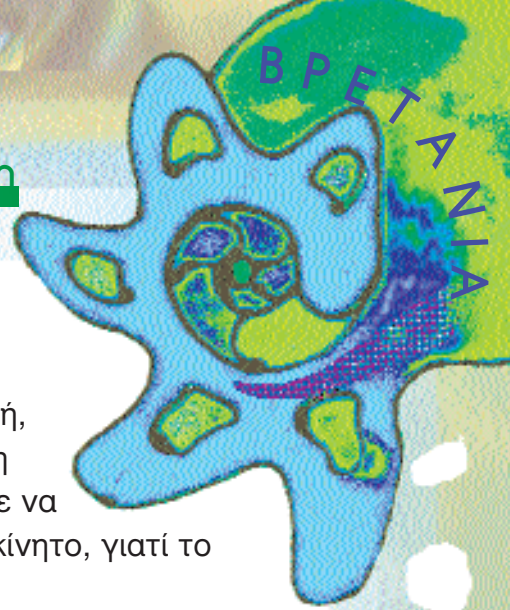

Παρθενώνας
Παναθήναια

Ακρόπολη
Ελγίνεια

«Για να δούμε...
κλασική Ελλάδα...
πολιτισμός... πρέπει να
φτάσω στον
Παρθενώνα...»

Ένα απόγευμα στο θέατρο

Αυτό τον καιρό η Άντρη φιλοξενεί στο σπίτι της τη Βασιλική, μια ξαδέρφη της από την Κύπρο. Το Σάββατο το πρωί η Άντρη έπρεπε να πάει στο ελληνικό σχολείο. Η Βασιλική της ζήτησε να πάει μαζί της. Έτσι στις 9.30 π.μ. η μαμά τις πήγε με το αυτοκίνητο, γιατί το σχολείο βρισκόταν λίγο μακριά.

Στην αίθουσα συγκεντρώσεων η Βασιλική στάθηκε δίπλα στην Άντρη. Της άρεσε που βρισκόταν ανάμεσα σε τόσα ελληνόπουλα στο Λονδίνο κι άκουγε παντού να μιλούν ελληνικά.

Μετά την προσευχή μπήκαν στην τάξη και η Άντρη τη σύστησε στη δασκάλα και στους συμμαθητές της.

Η δασκάλα της ζήτησε να τους μιλήσει για το δικό της σχολείο στην Κύπρο. Μετά η δασκάλα ζήτησε από ένα παιδί να εξηγήσει στη φιλοξενούμενή τους μερικές λεπτομέρειες για το ελληνικό σχολείο στην Αγγλία. Η Άντρη ζήτησε να της δείξουν και το λεύκωμα με τις φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις του σχολείου τους.

Μετά το ελληνικό σχολείο η μαμά τις πήγε σε ένα ελληνικό εστιατόριο κι έφαγαν νόστιμα σουβλάκια. Τότε ήταν που έμαθαν πως το απόγευμα τους περίμενε μια έκπληξη.

Θα πήγαιναν να δουν μια θεατρική παράσταση που ετοίμασαν μαθητές ελληνικών σχολείων σε μια ελληνική λέσχη παιδικού θεάτρου που λειτουργεί στο Λονδίνο. Θα έβλεπαν την Ειρήνη του Αριστοφάνη.

Η παράσταση αρχίζει
σε 10 λεπτά. Ας δούμε στο
πρόγραμμα λίγα για τους ηθοποιούς
και την υπόθεση του έργου.
Α! Αυτός πρέπει να είναι ο
πρωταγωνιστής.
Τι ωραίος που είναι!

Τι όμορφη αίθουσα!
Βελουδένια καθίσματα, χιλιάδες
φώτα και αγάλματα τριγύρω. Και η
σκηνή, τι τεράστια που είναι!
Οι θέσεις μας δεν είναι στο θεωρείο.
Είμαστε στην πλατεία. Σειρά Ε
κάθισμα 15,16 και 17.

Ευτυχώς εμείς έχουμε
τα εισιτήριά μας. Τα έβγαλα
πριν ένα μήνα. Κοντά μου, παιδιά,
να μη χαθούμε. Η είσοδος
του θεάτρου είναι στα αριστερά
του ταμείου. Θα πάρουμε πρόγραμμα
και θα μπούμε αμέσως μέσα. Μισό
λεπτό να βρω ψιλά.

Πο πο τι πολύς κόσμος!
Η ουρά φτάνει μέχρι το
πεζοδρόμιο.

Ξαφνικά τα φώτα της αίθουσας άρχισαν να σβήνουν ένα ένα. Η βαριά βελουδένια κουρτίνα που έκρυβε τη σκηνή τραβήχτηκε σιγά σιγά, ενώ μια απαλή μουσική άρχισε να παίζει. Τα φώτα από έναν κόκκινο προβολέα έπεσαν σε ένα σημείο της σκηνής όπου ένας ηθοποιός στεκόταν ακίνητος με τα χέρια ανοικτά σαν ένα πουλί που είναι έτοιμο να πετάξει. Επιτέλους! Η παράσταση αρχίζει! Οι θεατές κοιτάζουν μαγεμμένοι

Το βράδυ που γύρισαν στο σπίτι η Άντρη και η Βασιλική δεν χόρταιναν να λένε στον μπαμπά όσα είδαν κι άκουσαν το απόγευμα που πήγαν με τη μαμά στο θέατρο. Του έδειξαν τους πρωταγωνιστές στο πρόγραμμα. Του διηγήθηκαν την ιστορία του έργου, του είπαν για τα όμορφα τραγούδια που τραγουδούσαν οι ηθοποιοί.

1. Σημειώνω με ✓ τα σωστά.

Η Άντρη με τη Βασιλική πήγαν στον κινηματογράφο.	
Πρώτα πήγαν στο ταμείο για τα εισιτήριά τους.	
Οι θεατές παίρνουν το πρόγραμμα δωρεάν.	
Οι θέσεις τους ήταν στο θεωρείο του θεάτρου.	
Η αίθουσα ήταν ωραία στολισμένη.	
Είδαν το έργο «Ειρήνη» του Αριστοφάνη	

2. Ποιος το είπε;

Πες μας λίγα λόγια για το σχολείο σου στην Κύπρο.	
Κυρία, να της δείξουμε το λεύκωμα με τις φωτογραφίες.	
Το απόγευμα θα πάμε στο θέατρο.	
Πο πο τι πολύς κόσμος!	
Η είσοδος είναι στα αριστερά.	
Περάσατε ωραία στο θέατρο;	
Μισό λεπτό, να βρω ψιλά.	
Ας δούμε το πρόγραμμα.	

3. Ενώνω τις φράσεις που ταιριάζουν:

Βγάλαμε εισιτήρια από
Η είσοδος του θεάτρου βρισκόταν
Τα καθίσματα ήταν
Διαβάσαμε την υπόθεση
Ένας προβολέας έριχνε
Στο θέατρο υπήρχε
Ο πρωταγωνιστής
Οι θεατές παρακολουθούσαν
Όλοι οι ηθοποιοί έπαιζαν
Πολύς κόσμος

ένα μικρό μπαρ
στο πρόγραμμα
υπέροχα
μαγεμμένοι
το ταμείο
φως στη σκηνή
περίμενε στην ουρά
στα αριστερά
βελουδένια
τραγουδούσε ωραία

Υπογραμμίζω τη σωστή λέξη ή φράση.

Κοιτάζω μαγεμμένος σημαίνει:

κοιτάζω μια μάγισσα
κοιτάζω λυπημένος
κοιτάζω κάτι που μου αρέσει πολύ

Πρωταγωνιστής σημαίνει:

αγωνιστής
πρωταθλητής
ηθοποιός με τον πιο μεγάλο ρόλο

Ελεύθερη είσοδος σημαίνει:

για να μπεις πληρώνεις
το εισιτήριο είναι φτηνό
μπαίνεις χωρίς να πληρώσεις

Βγάζω τα εισιτήρια σημαίνει:

δίνω τα εισιτήρια
βγάζω εισιτήρια από την τσέπη μου
αγοράζω τα εισιτήρια

Έχω θέση στην πλατεία σημαίνει:

περιμένω κάποιον στην πλατεία
κάθομαι στο παγκάκι της πλατείας
κάθομαι στο κάτω μέρος του θεάτρου

Υπόθεση του έργου σημαίνει:

πόση ώρα κρατάει το έργο
η ιστορία του έργου
οι ηθοποιοί που παίζουν στο έργο

5. Λεξιμανία... Βρίσκω τις λέξεις του θεάτρου και τις γράφω δίπλα.

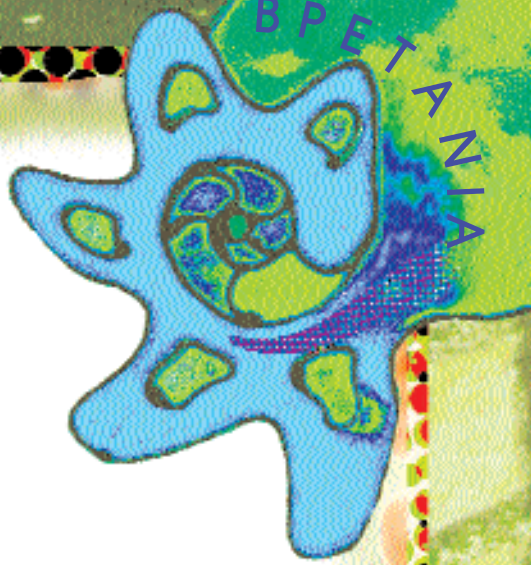
οποιθως _____

σηνηκ _____

θουπεση _____

αθρετο _____

σαπηρασατ _____

6. Ποια από τις παρακάτω λέξεις δεν έχει σχέση με το θέατρο;

η σκηνή

ο ρόλος

ο ηθοποιός

η μουσική

θέατρο

το εισιτήριο

ο κήπος

η υπόθεση

ο πρωταγωνιστής

7. Βάλε στη σωστή σειρά τις παρακάτω λέξεις.

μαμά

κορίτσια

στο

θέατρο

με

Τα

τη

δύο

πήγαν

8. Ακούω και συμπληρώνω:

	Βασιλιάς Λιοντάρι	Η ωραία και το τέρας	Ο μικρός πρίγκιπας	Η Χιονάτη	Η Σταχτο- πούτα	Ειρήνη
Μαρία						
Γιώργος						
Άντρη						
Σάββας						
Μαργαρίτα						
Δημήτρης						

Τραγουδώντας μαζί...

ΟΙ ΜΑΓΟΙ

Σε μια στιγμή ανάβουν τα φώτα
κι η μουσική μας φέρνει τους μάγους στη σκηνή.
Αρχίσαν πάλι τα αστεία οι παλιάτσοι
κι ο σχοινοβάτης ιδρώνει στο σχοινί.

Τόση ομορφιά δεν είδες πουθενά
τους μάγους, τους παλιάτσους
με τα κόκκινα σκουφιά.
Σαν βγαίνουν στη σειρά ξεφαντώνουν τα παιδιά
και μέσα απ' το καπέλο
βγαίνουνε χίλια πουλιά.

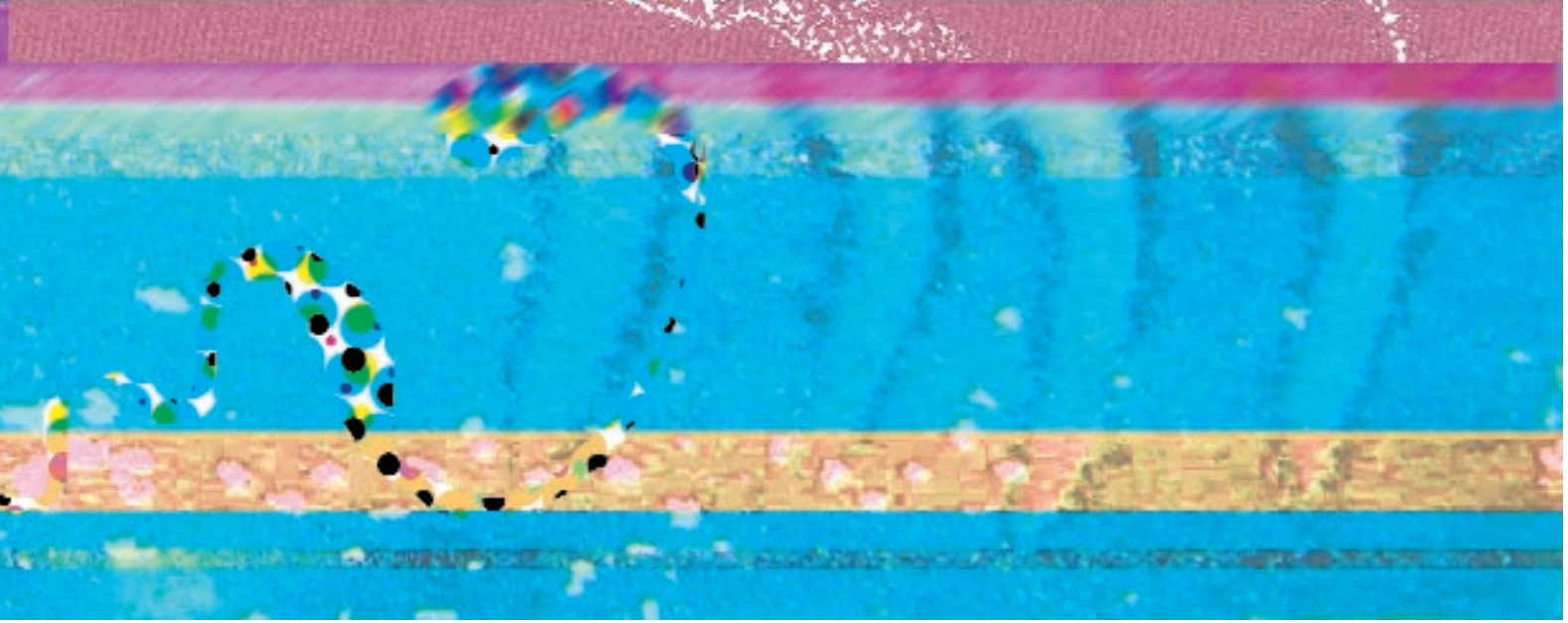
Όταν μια μέρα και συ θα δακρύσεις
την ώρα που ο μάγος θα θριαμβεύει στη σκηνή
καθώς σε κοροϊδεύει ο παλιάτσος
και το ταμπούρλο οργιάζει και κλαίει το βιολί.

Τότε τη δική μου θα νιώσεις την ψυχή
που κάθε βράδυ γίνεται λατέρνα σε γιορτή
του τσίρκου τους ανθρώπους ανταμώνει στη σκηνή
μαζί τους υποκρίνεται για σένα, θεατή.

Στίχοι: Δ. Σαββόπουλος
Μουσική: Δ. Σαββόπουλος

— Αλέξη, πώς ήρθες εδώ;

— Είναι πολύς καιρός;

— Και πώς σου φαίνεται εδώ; Σου αρέσει ή σου λείπει η πόλη σου;

— Τι είδες μέχρι τώρα από τη Νέα Υόρκη;

— Δεν μου λες στην Αστόρια πηγες;

— Τι είναι η Αστόρια; Α, δεν πρόκειται να σου πω τώρα. Πες μου μόνο αν έχεις χρόνο να πάμε μια βόλτα το Σάββατο... και θα δεις.

— Καλά είναι. Θέλεις να πάρουμε ποδήλατα ή να περπατήσουμε;

— Ωραία. Στη μία, λοιπόν, μπροστά στο σχολείο. ΟΚ;

— Ήρθαμε με την οικογένειά μου από μια πόλη κοντά στο Βουκουρέστι

— Καθόλου. Ακόμη δεν πέρασαν δύο μήνες.

— Καλά είναι, μόνο που... να η Νέα Υόρκη είναι μια μεγάλη πόλη και εμείς στη Ρουμανία ζούσαμε σε μια πολύ μικρότερη.

— Αυτά που βλέπουν όλοι: το Άγαλμα της Ελευθερίας, το Ράδιο Σίτι, τον Ζωολογικό κήπο του Μπρονξ...

— Και τι είναι η Αστόρια;

— ... Νομίζω ναι, έχω. Τι λες, να συναντηθούμε κατά τη μία, είναι καλά;

— Καλύτερα να περπατήσουμε.

— Σύμφωνοι!

Καινούργιος στην πόλη

Και τι είναι η Αστόρια;

Σ' ένα Ελληνικό Σχολείο στην Αστόρια, ο Δημήτρης, που είναι Ελληνοαμερικανός και μαθητής της Τετάρτης τάξης, γνώρισε τον Αλέξη. Ο Αλέξης ήρθε με την οικογένειά του από τη Ρουμανία πριν λίγο καιρό.

1. Συζητάμε στην τάξη:

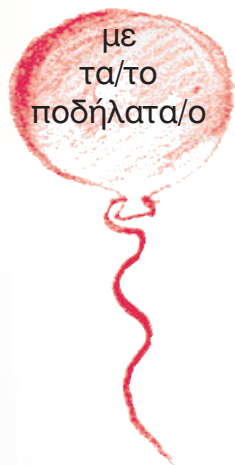

- α. Πότε ήρθε ο Αλέξης στην Αμερική;
- β. Τι είδε μέχρι τώρα στη Νέα Υόρκη;
- γ. Πότε θα συναντηθούν με τον Δημήτρη; Πού θα πάνε;
- δ. Νομίζετε ότι στον Δημήτρη αρέσει η Νέα Υόρκη; Γιατί;
- ε. Πώς θα σας φαινόταν αν, από μια μικρή πόλη, έπρεπε ξαφνικά να ζήσετε σε μια μεγάλη; Ποια πράγματα θα σας άρεσαν και ποια όχι;

2. Διαλέγω ένα από τα παρακάτω μπαλόνια κι ένα από τα τετράγωνα για να συμπληρώσω τα κενά:

- Πάμε μια βόλτα;
- Ναι, αλλά πώς;
- Με τ ! Έτσι μπορούμε να

είμαστε πίσω νωρίς

περπατήσουμε λίγο

δούμε περισσότερα

γυρίσουμε ό,τι ώρα θέλουμε

πάμε γρήγορα και άνετα

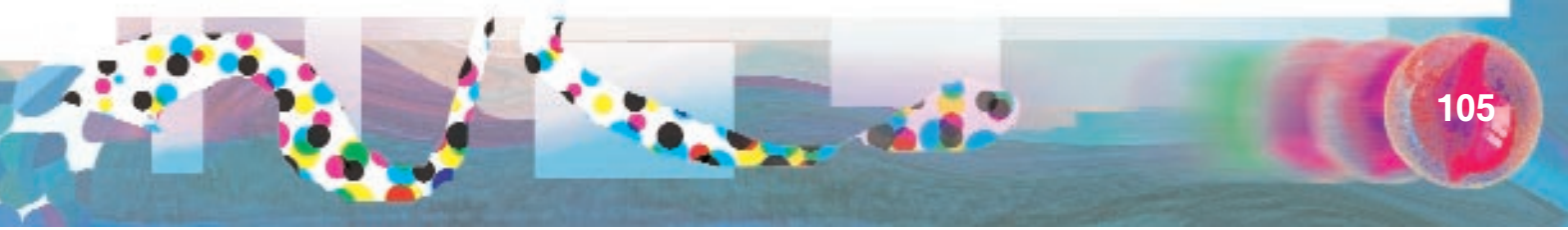

3. Ο Δημήτρης πρέπει να συνδυάσει τις παρακάτω φράσεις στα κουτάκια, όπως στο παράδειγμα. Ελάτε να τον βοηθήσουμε!

1.	Για πες μου,	πες μου κάτι	πες μου αν
2.	είσαι ελεύθερος/η αύριο	έχεις χρόνο αύριο	μπορείς αύριο
3.	να τα πούμε	να βρεθούμε	να συναντηθούμε

• Θέλω να καλέσω έναν/μία φίλο/η μου και χρησιμοποιώ γι' αυτό τρία τετράγωνα από τρεις διαφορετικές ομάδες. Ποια μπορεί να είναι αυτά; (τα ενώνω με γραμμή).

Στις μικρές τις πόλεις οι πιο πολλοί γνωρίζουν ο ένας τον άλλο, οι αποστάσεις είναι μικρές και, γενικά, η ζωή είναι πιο απλή και ήσυχη. Αντίθετα, στις μεγάλες πόλεις, όλα είναι διαφορετικά.

4. Συζητάμε στην τάξη:

α. Συγκρίνω μια μεγάλη πόλη και μια μικρή: σε τι διαφέρουν; τι μπορεί να υπάρχει στη μία που δεν υπάρχει στην άλλη;

β. Αρχίζω μιλώντας για τα παρακάτω, και προσπαθώντας να τα συνδέσω με τις λέξεις στο πλαίσιο για να φτιάξω προτάσεις.

όμορφος-η-ο, μεγάλος-η-ο, περισσότερος-η-ο, ψηλός-η-ο, εντυπωσιακός-ή-ό, εύκολος-η-ο, γρήγορος-η-ο, δύσκολος-η-ο, βιαστικός-ή-ό, χαμογελαστός-ή-ό, λιγότερος-η-ο

μικρή πόλη

μεγάλη πόλη

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

άνθρωποι
σπίτια
μαγαζιά
δρόμοι
αυτοκίνητα
διασκέδαση
σχολεία
αθλητισμός

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. Φτιάχνουμε μια πόλη;
 (υλικά: ένα μεγάλο χαρτόνι, κόλλα,
 μαρκαδόροι, λευκά και χρωματιστά χαρτιά)

Συζητάμε στην τάξη για μια πόλη που εμείς οι ίδιοι θα φτιάξουμε όπως μας αρέσει. Αποφασίζουμε πρώτα για τα κτίρια που είναι απαραίτητα (σχολεία, γήπεδα, εκκλησίες, κολυμβητήρια, νοσοκομεία, βιβλιοθήκες κ.λπ.). Στη συνέχεια κολλάμε το μεγάλο χαρτόνι στον πίνακα. Προτείνουμε ένα παιδί από την τάξη μας που ζωγραφίζει καλά, για να σχεδιάσει τους δρόμους της πόλης. Αυτός θα είναι ο «πολεοδόμος». Ύστερα από συζήτηση αποφασίζουμε πού θα μπει το κάθε κτίριο. Ο «πολεοδόμος» σημειώνει τη λέξη στο χαρτόνι. Ορίζουμε ακόμα τη θέση για τα σπίτια, τα πάρκα, και ό,τι άλλο νομίζουμε πως χρειάζεται. Χωριζόμαστε σε ομάδες κι ο καθένας αναλαμβάνει να ζωγραφίσει ή να βρει από περιοδικά εικόνες ή σχέδια για τα κτίρια που θέλουμε. Τα φέρνουμε στο επόμενο μάθημα και... η πόλη μας είναι έτοιμη!

Χαίρω πολύ
Νίκο.

Γεια σου Αλέξη.
Να σας συστήσω από δω ο Νίκος,
ο αδερφός μου. Θα μας πάει με το
αυτοκίνητό του στην Αστόρια.

Κι εγώ Αλέξη.
Τι λέτε, ξεκινάμε;
Θα πάμε πρώτα από
τη Λεωφόρο 35
και οδό 35, γωνία.

Μια άλλη Ελλάδα...

Νίκος: Φτάσαμε κιόλας. Αυτό το μεγάλο κτίριο στη γωνία είναι το στούντιο Κάουφμαν. Εδώ γίνονται πολλές κινηματογραφικές ταινίες. Κι απέναντι είναι το Μουσείο Κινούμενης Εικόνας. Πρέπει να έρθουμε να τα δούμε μια άλλη μέρα.

Αλέξης: Γίνονται επισκέψεις στο στούντιο;

Δημήτρης: Ναι, μπορούμε να το κανονίσουμε να πάμε το άλλο Σάββατο. Τι λες;

Αλέξης: Πολύ θα το ήθελα! Πού πάμε όμως τώρα;

Νίκος: Τώρα θα περάσουμε πολύ γρήγορα από το Μπροντγουέι. Θα δεις τα εστιατόρια του «Μπάρμπα - Γιώργη του ξενύχτη» και τις «Καρυάτιδες», τα ζαχαροπλαστεία «Ομόνοια» και «Κολωνάκι», την «Ελληνική Σπηλιά» και το «Oyster Bay».

Αλέξης: Τόσο πολλά! Είναι σαν μια ελληνική γειτονιά στην καρδιά της Νέας Υόρκης.

Νίκος: Αυτό ακριβώς είναι η Αστόρια! Μια ελληνική γειτονιά.

Δημήτρης: Και πού να δεις το Ντιτμαρς; εκεί έχει όχι μόνο ελληνικά μαγαζιά, αλλά και εκκλησίες, ακόμα και ελληνικά φαρμακεία.

Νίκος: Θα πάμε εκεί μια άλλη μέρα. Να τώρα εδώ, στην 31η Λεωφόρο, δεξιά, είναι το κυπριακό εστιατόριο «Ζήνων». Στην επόμενη γωνία είναι οι «Εσπερίδες». 'Όμως... δεν σταματάμε κι εμείς κάπου τώρα; 'Όλο για εστιατόρια μιλάμε και... πείνασα!

Δημήτρης: Να πάμε στο Zodiac;

'Η στο Athens-Café;

Νίκος: Καλύτερα στο Zodiac. Θα είμαστε κοντά και στην πλατεία Αθηνών. ή μήπως έχεις κιόλας πάει εκεί Αλέξη;

Αλέξης: 'Όχι ακόμη, αλλά έχω ακούσει πολλά για τις γιορτές που γίνονται εκεί τα καλοκαίρια.

Νίκος: Ωραία λοιπόν. Παρκάρουμε εδώ και κατεβαίνουμε.

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Τι είναι λοιπόν η Αστόρια; Ξεχωρίζω φράσεις από το κείμενο, τις συνδέω και κάνω μια μικρή παρουσίαση.
2. Υπάρχουν κι άλλες γειτονιές όπως την Αστόρια στην πόλη που ζείτε; Ποιες είναι αυτές; Πού βρίσκονται;
3. Έχετε πάει ποτέ με την τάξη σας; Αν όχι, οργανώστε μια επίσκεψη εκεί.

Κάνω μια μικρή έρευνα και ανακοινώνω τις απαντήσεις που πήρα στους/στις συμμαθητές/τριές μου. Ρωτάω τέσσερις γνωστούς μου τα παρακάτω και σημειώνω τις απαντήσεις τους. Συζητάμε και σχολιάζουμε τις απαντήσεις στην τάξη.

- α. Τι μ' αρέσει στην πόλη μου: α) κάποιο μέρος (δρόμος, πάρκο, πλατεία, γειτονιά κ.λπ.)
- β. Κάτι στις συνήθειες των ανθρώπων (κάτι που συνηθίζουν να κάνουν, κάποια γιορτή, κ.λπ.)

3. Ένας δημοσιογράφος έφτασε μόλις από την Ελλάδα και θέλει να γράψει ένα άρθρο στην εφημερίδα του για τους Έλληνες που ζουν στην πόλη μας. Έχει ζητήσει τη βοήθεια της τάξης μας κι εμείς κάνουμε το πρόγραμμα της συνάντησης μαζί του: πρέπει να αποφασίσουμε σε ποια μέρη θα τον πάμε, ποιους ανθρώπους θα του συστήσουμε, τι θα του πούμε...

.....

.....

.....

.....

.....

4. Ο δημοσιογράφος είναι άρρωστος με πυρετό στο κρεβάτι και ζητά ξανά τη βοήθειά μας: πρέπει οπωσδήποτε να στείλει κάτι στην εφημερίδα του, αλλιώς χάνει τη δουλειά του. Προτείνει λοιπόν να μας στείλει το μαγνητόφωνό του και να μιλήσουμε εμείς για το θέμα του.

5. Ένας φίλος μου έρχεται για πρώτη φορά στη γειτονιά που μένω. Κάνουμε μια βόλτα μαζί και του δείχνω...

- α. Το πάρκο που παίζουμε.
- β. Το σούπερ μάρκετ που ψωνίζουμε.
- γ.
- δ.
- ε.
- στ.

6. Μιλώ για ένα δρόμο στη γειτονιά μου που πρέπει να προσέχω πολύ, όταν περνάω απέναντι. Ζωγραφίζω την εικόνα.

Αυτό ακριβώς
ήθελε και ο
Έλληνας
αρχιτέκτονας της.

Σαν να
ζωντανεύει
η αρχαία Ελλάδα
σ' αυτήν
την πλατεία.

Οι κολώνες
αυτές, οι κίνες όπως
τις λένε, είναι όπως
εκείνες που βρίσκονται
στους Δελφούς. Εκεί
ήταν για τους
αρχαίους το κέντρο
της γης.

Στην πλατεία Αθηνών

Αυτή δεν είναι
η Αθηνά;

1 Συζητάμε στην τάξη:

- α. Τι μπορεί να δει κανείς σήμερα στην πλατεία Αθηνών;
- β. Τι εντύπωση έκανε στον Δημήτρη η πλατεία;
- γ. Ποιο είναι το αγαπημένο μας πάρκο ή πλατεία; Πού βρίσκεται και πόσο συχνά πηγαίνουμε;
- δ. Ψάχνω και μαθαίνω κάτι για την ιστορία του.

2. Παίζω με τον/την διπλανό/ή μου τον διάλογο:

Ο/Η μικρός/ή αδερφός/ή του Δημήτρη τον ρωτά τι είδε στη βόλτα που πήγαν.

3. Βρίσκω από το λεξικό και γράφω στα Αγγλικά τις παρακάτω λέξεις. Τί παρατηρώ;

αρχιτέκτονας

μηχανικός

.....

.....

αρχαιολόγος

μουσικός

.....

.....

ιστορικός

φιλόσοφος

.....

.....

4. Ψάχνοντας... μαθαίνω:

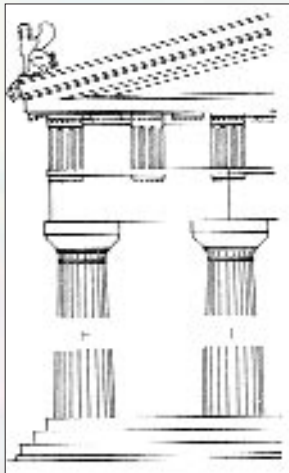
Κάνω μια μικρή αφίσα με τίτλο: «Κάτι από την Ελλάδα... στην Αμερική». Βρίσκω το θέμα μου ψάχνοντας σε ονόματα δρόμων, κτίρια, Μουσεία, γειτονιές για κάτι το ελληνικό. Το παρουσιάζω με λίγα λόγια (50 λέξεις περίπου) και το συνδυάζω με φωτογραφίες ή αποκόμματα από εφημερίδα ή περιοδικά ή σκίτσα.

5. Συζητάμε στην τάξη:

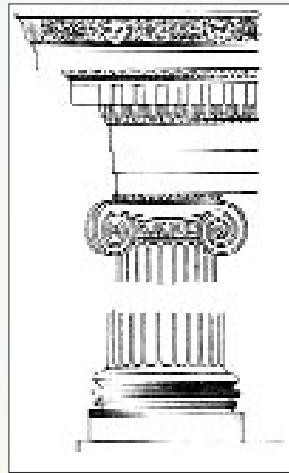

- α. Παρατηρούμε τα παρακάτω σχέδια και προσπαθούμε να βρούμε όμοιά τους στις φωτογραφίες.

Αρχαίοι ελληνικοί κίονες

Δωρικός

Ιωνικός

Κορινθιακός

Από τη Νέα Υόρκη...

Stock Exchange

Βιβλιοθήκη

State Supreme Court for Appeals

Ξέρετε ότι...

Αθήνα, Πύλη του Αδριανού

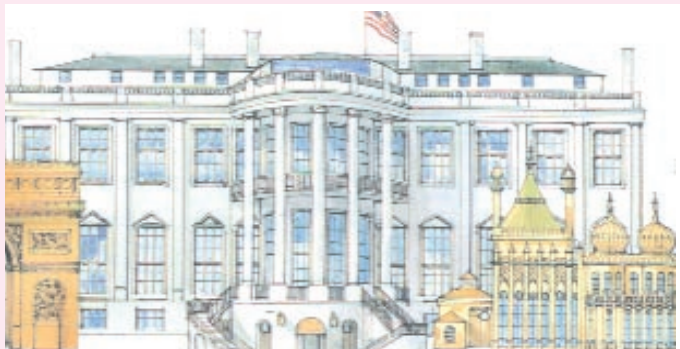
Παρθενώνας

Παρίσι, Αψίδα του Θριάμβου

... σε πολλές μεγάλες πόλεις σ' όλο τον κόσμο μπορεί κανείς να δει κτίρια που μοιάζουν πολύ μεταξύ τους. Μερικά από αυτά μοιάζουν, γιατί κάτι έχουν πάρει από τον τρόπο που έχτιζαν πο αρχαίοι Έλληνες και οι Ρωμαίοι. Γι' αυτόν τον λόγο τα αγάλματα, οι κίονες, τα στολίδια μέσα και έξω από το κτίριο είναι συχνά τα ίδια.

... έτσι, αν ρίξουμε μια ματιά στον Λευκό Οίκο και στο Καπιτώλιο στην Ουάσιγκτον, όχι μόνο θα βρούμε ομοιότητες ανάμεσα στα δύο κτίρια, αλλά και θα μάθουμε πολλά για τον τρόπο που έκτιζαν τα μεγάλα κτίρια πριν από 200 περίπου χρόνια.

Ταξιδεύοντας... με τους αρχαίους:

- α. Τι ξέρουμε αλήθεια γι' αυτούς;
- β. Συμπληρώνουμε με τη βοήθεια του/της δασκάλου/ας το σωστό όνομα στα κουτάκια:

1. Εκεί η Πυθία μιλούσε για το μέλλον.

2. Το σχολείο του στην αρχαία Αθήνα λεγόταν «Λύκειο».

3. Ήταν φιλόσοφος και δάσκαλος. Δίδασκε ως την τελευταία στιγμή της ζωής του. Μαθαίνουμε γι' αυτόν από τα βιβλία που έγραψαν οι μαθητές του.

4. Οι κάτοικοι αυτής της πόλης προτίμησαν να τους προστατεύει η θεά της σοφίας.

Λύκειο: Αριστοτέλης, Αθηνά, Σωκράτης, Δελφοί

Χωριζόμαστε σε πέντε ομάδες με τα παρακάτω θέματα και μαζεύουμε πληροφορίες γι' αυτά:

- α. Η Αθηνά και η Αθήνα: η θεά που έδωσε το όνομά της στην πόλη και η πόλη που λάτρεψε τη θεά.
- β. Η Αθήνα στα χρόνια του Περικλή: μια πόλη - σχολείο.
- γ. Ο Σωκράτης: ένα φιλόσοφος που πέθανε για τις ιδέες του.
- δ. Ο Αριστοτέλης: ο φιλόσοφος και δάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου.
- ε. Οι Δελφοί: ένα μέρος ιερό για όλους τους αρχαίους Έλληνες.

(κάθε ομάδα κάνει από μια αφίσα μ' ένα κείμενο ως 50 λέξεις και φωτογραφίες ή σκίτσα με το θέμα).

Παρουσιάζουμε τις εργασίες μας στους συμμαθητές μας, στήνουμε τις αφίσες μας στην τάξη ή σε μια έκθεση στην ελληνική κοινότητα... και κάνουμε μια δική μας «πλατεία Αθηνών».

© 2003, KIDZ

Spit story

Σας έχει ποτέ συμβεί να παρεξηγήσουν αυτό που κάνατε, ενώ εσείς δεν είχατε αυτή την πρόθεση; Στην παρακάτω ιστορία αυτό ακριβώς έγινε.

Η δασκάλα μας, η Miss Keys, μας ζητάει να ρίξουμε μια ματιά στην ιστορία που μόλις μας μοίρασε.

Άρχισα να διαβάζω αργά από μέσα μου:

"Billy... Goat... Gruff was crossing... the Bridge (ήμουν αργός στην ανάγνωση)

When... the ugl... troll... jumped... out... from... under... the bridge... and the Billy... Goat ... Gruff ...". The Troll ate Bill Goat Gruff.

Φρίκη!!!

Όταν είδα την εικόνα του τέρατος στο βιβλίο, θύμωσα πάρα πολύ.

«Φτου σου, παλιότερας!» φώναξα δυνατά και έφτυσα αυθόρμητα.

Την ίδια στιγμή η Miss Keys περνούσε δίπλα μου και με είδε να φτύνω στο βιβλίο.

- Τι τρόπος είναι αυτός, Σταύρο; φώναξε δυνατά και με έβγαλε έξω στον διάδρομο μαλώνοντάς με. Εκεί μου είπε με θυμωμένο ύφος:

-Πήγαινε αμέσως σπίτι σου και πες της μητέρας σου να έρθει στο σχολείο. Θέλω να της μιλήσω αυτή τη στιγμή.

-Μα γιατί; ρώτησα κατάπληκτος.

-Πήγαινε, πήγαινε, αμέσως! φώναξε. Θέλω να δω τη μητέρα σου! Τώρα!

Έφυγα αναστατωμένος για το σπίτι ενώ σε όλο τον δρόμο αναρωτιόμουν « Τι θα πω στη μαμά;»

Φτάνοντας στο σπίτι η μητέρα μου παραξενεύτηκε.

-Βρε συ, τι ζητάς τόσο νωρίς στο σπίτι;

-Η Miss Keys θέλει να σε δει αμέσως.

-Αμέσως; Για ποιο λόγο;

-Δεν ξέρω μαμά. Είπε ότι έκανα κάτι κακό.

Το πρόσωπο της μητέρας έγινε αμέσως πιο αυστηρό.

-Τι στην ευχή έκανες;

- Δεν έκανα τίποτα! Το ορκίζομαι!

Η μητέρα συνέχισε τις ερωτήσεις καθώς με τραβούσε προχωρώντας για το σχολείο.

-Μήπως έκανες κάποια χειρονομία;

-Μα, όχι, σου λέω!

-Μήπως έκανες ρεε στην τάξη;

-Όχι, μαμά! Όχι!

-Πρέπει να έκανες κάτι πολύ άσχημο. Γιατί σε έστειλε στο σπίτι;

-Αλήθεια, μαμά, δεν ξέρω!

Τελικά, φτάσαμε στο σχολείο. Η Miss Keys καθόταν στον διάδρομο, ακόμα σοκαρισμένη, παίρνοντας τα άλατά της.

-Mrs Kallas ! I'm glad you came, είπε κλαίγοντας, " You will never believe what your son did in my class!

-Τι, τι έκανε;

-Όλα τα χρόνια που διδάσκω δεν έχω ξαναζήσει κάτι τόσο κακό.

-Πο...Πο...Πο... Η μητέρα, που περίμενε τα χειρότερα, με κοίταξε με μάτια που έβγαζαν φλόγες. Ανασήκωσα τους ώμους μου.

-Σε παρακαλώ, Miss Keys, πες μου, τι έκανε; η μητέρα παρακαλούσε.

-Δεν μπορώ να πω τέτοιο πράγμα!

-Πρέπει, αλλιώς πώς θα τον τιμωρήσω;

-Καλά, θα σου πω, είπε η Miss Keys και σκέπασε τα μάτια της.

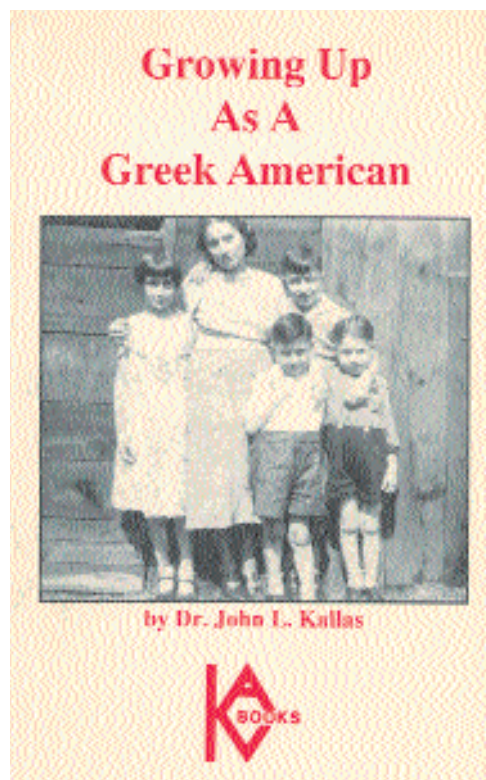
-Ο γιος σου έφτυσε στο βιβλίο!

Η μητέρα έδειξε ότι ανακουφίστηκε και άρχισε να χαμογελά. Η Miss Keys την κοίταζε καλά-καλά να δει τι θα κάνει. Η μητέρα μου την πρόσεξε και πήρε το μήνυμα. Γύρισε προς τα μένα:

-Βρε, έφτυσες το βιβλίο σου; Φτου σου, παλιόπαιδο!

Είδα σταγονίδια από το σάλιο να έρχονται και έσκυψα. Πέρασαν πάνω από το κεφάλι μου και έφθασαν στο κεφάλι της Miss Keys.

Poor Miss Keys!!!!!!!

(Μετάφραση από το βιβλίο του Dr. John Kallas:
"Growing up as a Greek-American")

1. Συζητάμε στην τάξη:

- 1. Ποια είναι τα πρόσωπα της παραπάνω ιστορίας;
- 3. Γιατί το παιδί θύμωσε με το τέρας στο βιβλίο;

2. Συμπληρώνω τις παρακάτω φράσεις:

- α. Το παιδί της ιστορίας μας πίστευε ότι δεν έκανε τίποτα άσχημο, γιατί
.....
.....
.....
- β. Η δασκάλα θύμωσε πάρα πολύ, γιατί πίστευε ότι
.....
.....
.....
- γ. Η μητέρα του παιδιού έδειξε ότι ανακουφίστηκε, γιατί
.....
.....
.....

3. Ποιος ένωσε τι: ενώνω τα πρόσωπα με τα συναισθήματα στους κύκλους:

η δασκάλα

ο μαθητής

η μαμά του

θυμός

οργή

ανακούφιση

φρίκη

αηδία

απορία

απόγνωση

4. Διαλέγω όσα από τα παρακάτω επίθετα νομίζω ότι ταιριάζουν στον μαθητή του κειμένου. Βάζω ✓ σ' όσα διαλέξω.

περίεργος
ειλικρινής

ευαίσθητος
δειλός

αυθόρμητος
πονηρός

Εξηγώ στην τάξη μου γιατί.

Ένα παιδικό ΌΧΙ

Ο Σταύρος φαίνεται κακόκεφος σήμερα. Μόλις που μурμουρίζει μια καλημέρα στους συμμαθητές του, περνώντας την πόρτα του σχολείου.

Προχωράει και στέκεται σε μια γωνιά της αυλής. Από κει βλέπει τους φίλους του να ανταλλάσσουν κάρτες.

— Steven, έλα, come here to trade cards. I have some doubles, του φωνάζει ο Φραντζέσκο. Όμως ο Σταύρος μένει ακίνητος. Δεν έχει διάθεση για παιχνίδια. Κάτι τον απασχολεί.

Την προηγούμενη μέρα άκουσε στο ελληνικό σχολείο ότι οι Ιταλοί το 1940 είχαν τορπιλίσει ένα ελληνικό πλοίο: το «Έλλη». Θα πρέπει να τους το είχαν ξαναπεί αυτό και τα προηγούμενα χρόνια. Ίσως να μην το είχε καταλάβει. Ήταν και πιο μικρός...

Τώρα όμως με αυτό που έμαθε ο Σταύρος είχε αναστατωθεί. Δεν ήξερε πώς να φερθεί στους φίλους του.

— Steven! Come! φωνάζει δίπλα του ο Γιωναννί.

Ο Σταύρος παίρνει παράμερα τον Γιωναννί και του ανοίγει την καρδιά του. Του λέει ό,τι είχε μάθει στο απογευματινό σχολείο για τον τορπιλισμό της Έλλης και για τους Ιταλούς που τα χρόνια εκείνα ήθελαν να υποδουλώσουν την Ελλάδα.

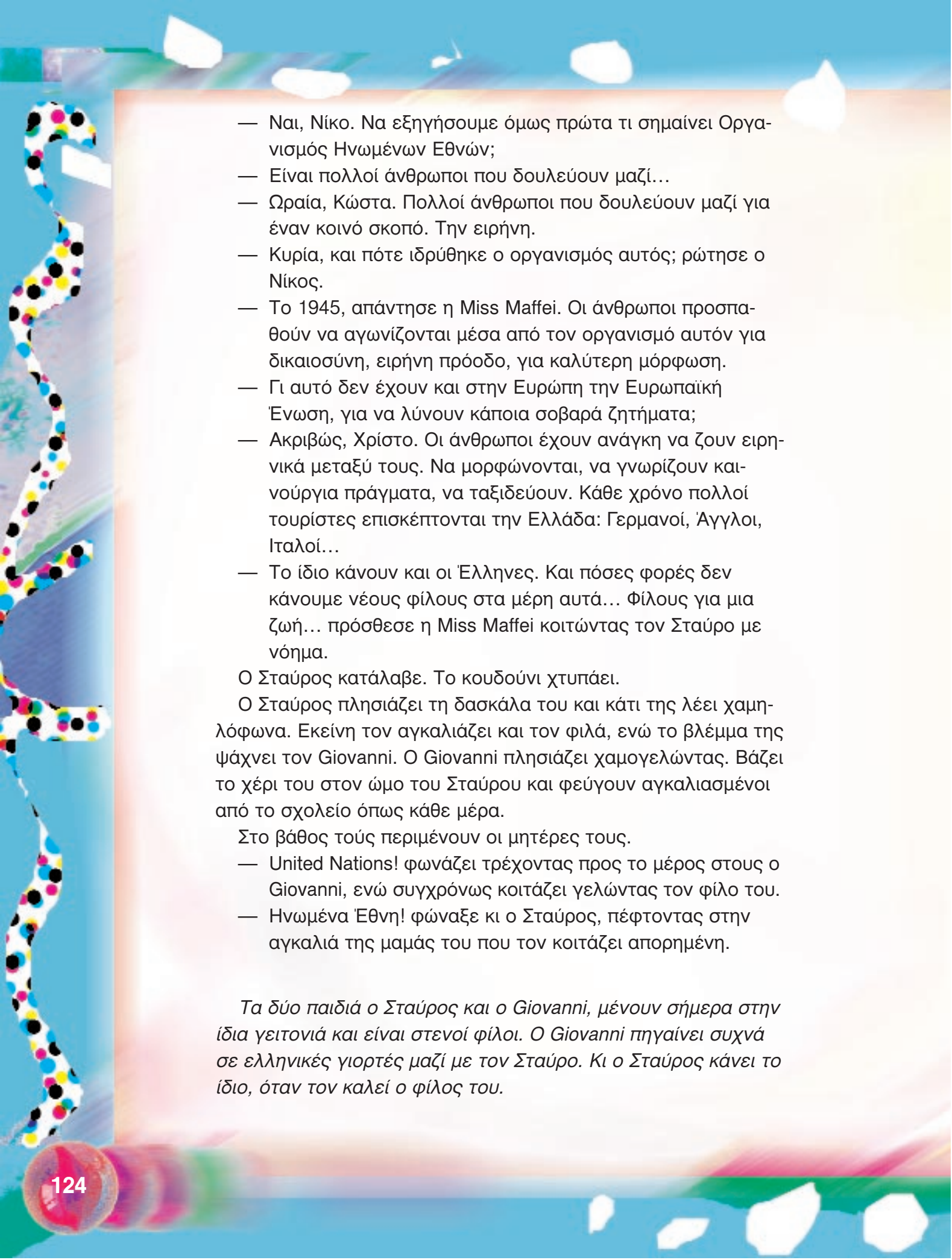
Ο Γιωναννί μένει σιωπηλός. Δείχνει να τα 'χει χαμένα.

Το κουδούνι χτυπάει. Τα παιδιά μπαίνουν στην τάξη. Ο Γιωναννί περιμένει στην πόρτα. Μιλάει για λίγο με τη Miss Maffei και ύστερα γυρίζει στη θέση του. Η Miss Maffei είναι ιταλικής καταγωγής και κάνει το μάθημα της Κοινωνιολογίας.

— Σήμερα θα μιλήσουμε για τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, είπε χαιρετώντας τα παιδιά.

— Εγώ έχω δει με τον πατέρα μου πού βρίσκεται το σχολείο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, είπε ο Nick.

-
- Ναι, Νίκο. Να εξηγήσουμε όμως πρώτα τι σημαίνει Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών;
 - Είναι πολλοί άνθρωποι που δουλεύουν μαζί...
 - Ωραία, Κώστα. Πολλοί άνθρωποι που δουλεύουν μαζί για έναν κοινό σκοπό. Την ειρήνη.
 - Κυρία, και πότε ιδρύθηκε ο οργανισμός αυτός; ρώτησε ο Νίκος.
 - Το 1945, απάντησε η Miss Maffei. Οι άνθρωποι προσπαθούν να αγωνίζονται μέσα από τον οργανισμό αυτόν για δικαιοσύνη, ειρήνη πρόοδο, για καλύτερη μόρφωση.
 - Γι αυτό δεν έχουν και στην Ευρώπη την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να λύνουν κάποια σοβαρά ζητήματα;
 - Ακριβώς, Χρίστο. Οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να ζουν ειρηνικά μεταξύ τους. Να μορφώνονται, να γνωρίζουν καινούργια πράγματα, να ταξιδεύουν. Κάθε χρόνο πολλοί τουρίστες επισκέπτονται την Ελλάδα: Γερμανοί, Άγγλοι, Ιταλοί...
 - Το ίδιο κάνουν και οι Έλληνες. Και πόσες φορές δεν κάνουμε νέους φίλους στα μέρη αυτά... Φίλους για μια ζωή... πρόσθεσε η Miss Maffei κοιτώντας τον Σταύρο με νόημα.

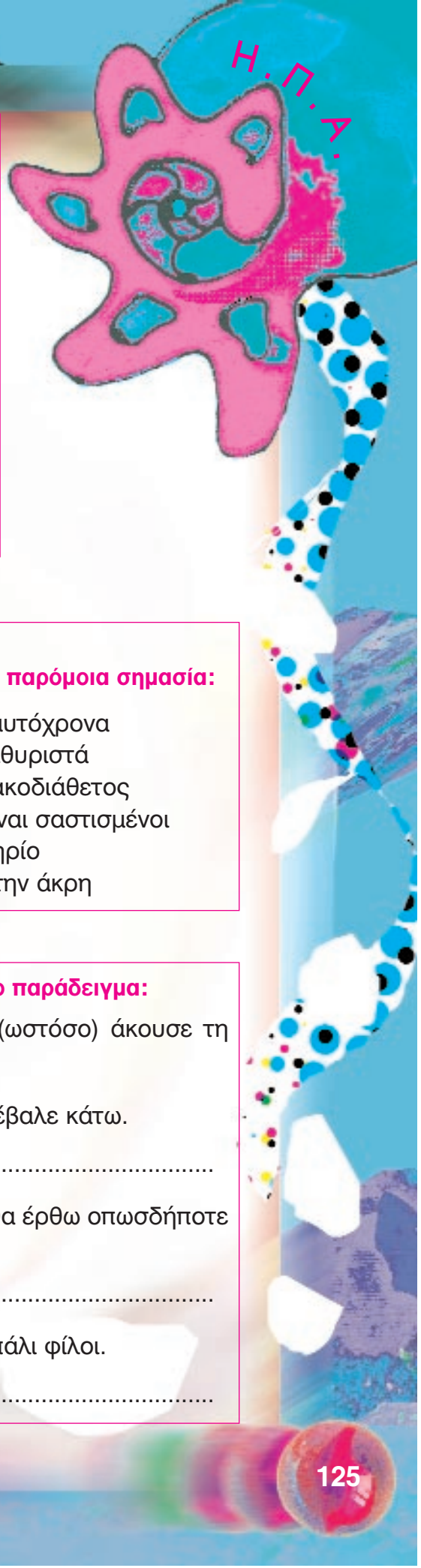
Ο Σταύρος κατάλαβε. Το κουδούνι χτυπάει.

Ο Σταύρος πλησιάζει τη δασκάλα του και κάτι της λέει χαμηλόφωνα. Εκείνη τον αγκαλιάζει και τον φιλά, ενώ το βλέμμα της ψάχνει τον Γιωάννη. Ο Γιωάννη πλησιάζει χαμογελώντας. Βάζει το χέρι του στον ώμο του Σταύρου και φεύγουν αγκαλιασμένοι από το σχολείο όπως κάθε μέρα.

Στο βάθος τούς περιμένουν οι μητέρες τους.

- United Nations! φωνάζει τρέχοντας προς το μέρος στους ο Γιωάννη, ενώ συγχρόνως κοιτάζει γελώντας τον φίλο του.
- Ηνωμένα Έθνη! φώναξε κι ο Σταύρος, πέφτοντας στην αγκαλιά της μαμάς του που τον κοιτάζει απορημένη.

Τα δύο παιδιά ο Σταύρος και ο Γιωάννη, μένουν σήμερα στην ίδια γειτονιά και είναι στενοί φίλοι. Ο Γιωάννη πηγαίνει συχνά σε ελληνικές γιορτές μαζί με τον Σταύρο. Κι ο Σταύρος κάνει το ίδιο, όταν τον καλεί ο φίλος του.

1 Συζητάμε στην τάξη:

- α. Βρίσκω και υπογραμμίζω στο κείμενο τα ονόματα των παιδιών της ιστορίας.
- β. Περιγράφω τη διάθεση του Σταύρου: πώς ήταν αρχικά, πώς άλλαξε στην πορεία και πώς κατέληξε μετά το μάθημα της Miss Maffei;
- γ. Ποια νομίζετε πως είναι τα συναισθήματα του Γιοναππι, όταν ο Σταύρος του λέει τι τον απασχολεί;
- δ. Τι φαντάζεστε ότι ψιθύρισαν ο Σταύρος και ο Γιοναππι στη δασκάλα τους στην αρχή και τι στο τέλος του μαθήματος;
- ε. Γιατί νομίζετε ότι φώναξαν «Ηνωμένα Έθνη» οι δυο φίλοι βγαίνοντας από την τάξη;

2. Συνδυάζω τις λέξεις ή τις φράσεις που έχουν παρόμοια σημασία:

κακόκεφος
 παράμερα
 τέρας
 τα 'χουν χαμένα
 χαμηλόφωνα
 συγχρόνως

ταυτόχρονα
 ψιθυριστά
 κακοδιάθετος
 είναι σαστισμένοι
 θηρίο
 στην άκρη

3. Συνδυάζω τις παρακάτω προτάσεις, όπως στο παράδειγμα:

Ο Σταύρος, αν και ήταν στενοχωρημένος, (ωστόσο) άκουσε τη δασκάλα του προσεκτικά.

- α. Η Ελένη ήταν πολύ κουρασμένη / δεν το έβαλε κάτω.

.....

- β. Εγώ θα τελειώσω αργά τη δουλειά μου / θα έρθω οπωσδήποτε στη γιορτή.

.....

- γ. Αυτοί είχαν χτες μαλώσει / σήμερα είναι πάλι φίλοι.

.....

Παιδιά - θύματα στον πολιτισμένο κόσμο

Στις μέρες μας οι άνθρωποι προσπαθούν μέσα από Διεθνείς Οργανισμούς να βοηθήσουν τα παιδιά που ζουν και υποφέρουν είτε μέσα στον πόλεμο είτε στην ειρήνη.

Το 2004 παιδιά – στρατιώτες από τη Σιέρα Λεόνε, μια χώρα της Δυτικής Αφρικής επισκέφθηκαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες. Μια Ελληνίδα βουλευτής η Μυρσίνη Ζορμπά, περιγράφει τις εντυπώσεις της:

«Ο Χ..., 16 χρονών, είναι ένα από τα 2.500 παιδιά που πέρασε από ένα πρό-

Παιδιά πρόσφυγες στο δρόμο από Κίγαλι προς Rukara.
Περιοδικό GEO Lino (γερμανική έκδοση, Νο 6, 2004).

γραμμα διεθνούς συνεργασίας για να μπορέσει να προσαρμοστεί στη ζωή μετά τον πόλεμο. Τον ρωτώ αν έχει σκοτώσει ανθρώπους. Με κοιτάζει με τα μαύρα εκφραστικά του μάτια και μου λέει: «Έτσι ήταν εκεί, για να είσαι καλός στρατιώτης πρέπει να σκοτώνεις. Τότε σε σέβονται. Αλλά τώρα γύρισα και δεν έχω όπλα. Μου λένε να πάω στο σχολείο. Ίσως τα καταφέρω».

Θα τα καταφέρει άραγε, ύστερα από όλη αυτή την περιπέτεια να καθίσει στο θρανίο; Θα μπορέσει να μοιραστεί τη ζωή του με τα άλλα τα «κανονικά» παιδιά;

Πέρσι το καλοκαίρι στην Αβινιόν της Γαλλίας ρώτησα τον πατέρα Γκι, προτεστάντη ιερέα στο τοπικό κέντρο βοήθειας για παιδιά και εφήβους, πόσα από τα παιδιά «του» είχαν καταφέρει να βρουν τον δρόμο τους τελικά;

-Κανένα, μου απάντησε. Αλλά πρέπει να είμαστε πάντοτε έτοιμοι να σταθούμε πλάι τους, πρέπει να έχουν κάποιον να ακουμπήσουν

Το ίδιο οφείλουμε να κάνουμε κι όλοι εμείς για λογαριασμό τους.

Χτες, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο....»

Νίκος Τσαγκρής, εφημ. Έθνος
Τετάρτη 21 Ιανουαρίου 2004
(διασκευή)

4. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Τι εννοεί ο ιερέας όταν λέει «πρέπει να έχουν κάποιον να ακουμπήσουν...».
- β. Υπάρχουν πάντα δίπλα μας παιδιά που ζουν και υποφέρουν, ακόμα και μέσα στην ειρήνη. Προσπαθούμε να βρούμε και να μιλήσουμε για κάποια από αυτά στην τάξη.

Μια σύγχρονη Πυθία

Τετάρτη 2 Φεβρουαρίου 2000

Αυτός ο χειμώνας φέτος είναι πολύ τσουχτερός.

Ο Phil από την Πενσυλβάνια προβλέπει ότι θα έχουμε έξι βδομάδες χειμώνα ακόμα. Μαζί του συμφωνεί και ο Chuck από το State Island της Νέας Υόρκης.

Ο Jimmy όμως από την ορεινή πολιτεία του Wisconsin προβλέπει ότι η άνοιξη θα έρθει γρήγορα.

Οι προβλέψεις αυτές δεν έγιναν ούτε από μετεωρολόγους ούτε από δορυφόρους. Τις έκαναν τρία ζώακια με χοντρή γυαλιστερή γούνα και έξυπνα μάτια. Είναι τα Groundhogs. Τα Groundhogs βγαίνουν από τη φωλιά τους κάθε χρόνο στις 2 Φεβρουαρίου και προβλέπουν αν θα αργήσει η άνοιξη.

Εδώ και πολλά χρόνια τώρα, οι άνθρωποι στην Αμερική και ιδιαίτερα στις βόρειες πολιτείες περιμένουν τη μέρα αυτή για να μάθουν τι θα προβλέψει ο Groundhog σχετικά με τον καιρό. Αυτή η παράδοση άρχισε πριν από 115 χρόνια από τους Γερμανούς αγρότες στην πόλη Punxsutawney της Πενσυλβάνια.

Φέτος συγκεντρώθηκαν εκεί 9.000 άνθρωποι αντί για 15.000 που ήταν πέρυσι, γιατί το κρύο ήταν τσουχτερό.

Ο Phil ξετρύπωσε από τη φωλιά του, τίναξε την πυκνή γούνα του και κοίταξε γύρω του τον κόσμο που τον παρακολουθούσε. Έκανε μια βόλτα και, μόλις είδε τη σκιά του, τρύπωσε βιαστικά μέσα για να ξαναγυρίσει σε έξι βδομάδες.

Οι άνθρωποι πιστεύουν ότι, όταν το ζώακι αυτό δει τη σκιά του, τρομάξει και τρέξει να κρυφτεί, είναι σημάδι ότι η άνοιξη θ' αργήσει να έρθει, άρα θα έχουμε έξι βδομάδες χειμώνα ακόμα.

Το ίδιο έκανε και ο Chuck στο State Island. Εκείνο το πρωινό χιόνιζε λίγο και ο Chuck γύρισε στη φωλιά του γρήγορα, γιατί φοβήθηκε τη σκιά του.

Ο Jimmy όμως από την ορεινή περιοχή του Wisconsin βγήκε από τη φωλιά του, έκανε τα πρώτα του βήματα καμαρωτά και φάνηκε να απολαμβάνει τη χειμωνιάτικη λιακάδα.

Ο κόσμος άρχισε να χειροκροτά με ενθουσιασμό και να φωνάζει χαρούμενος. Για τέταρτη φορά φέτος ο Jimmy προβλέπει πρόωμη άνοιξη, ενώ δεν έχει διαψευστεί τα τρία τελευταία χρόνια.

Αλήθεια; Ψέματα; Τι είναι τελικά όλα αυτά; Ο Jimmy πάντως μέχρι στιγμής έχει βγει αληθινός στις προβλέψεις του κι η άνοιξη δεν θα αργήσει να έρθει.

Συζητάμε στην τάξη:

α. Από πού είναι ο Phil, από πού ο Chuck και από πού ο Jimmy;

2. Δείχνω με βέλη τι κάνουν τα ζωάκια όταν προβλέπουν χειμωνιάτικο και τι όταν προβλέπουν ανοιξιάτικο καιρό. (Προσοχή! Δύο φράσεις περισσεύουν και δύο χρησιμοποιούνται δύο φορές).

Στις 2 Φεβρουαρίου τα ...

χειμώνας

άνοιξη

βγαίνουν από τη φωλιά τους
 τινάζουν την ουρά τους
 τινάζουν τη γούνα τους
 τρίβουν τη μουσούδα τους στο χιόνι
 βλέπουν τη σκιά τους ,τρομάζουν και φεύγουν γρήγορα
 κάνουν μια βόλτα στον ήλιο και γυρίζουν στη φωλιά τους

3. Συμπληρώνω το παρακάτω κείμενο με τις λέξεις που ακολουθούν:

αληθινές, μετεωρολόγος, βαρύς, τσουχτερό, Groundhog, προβλέπει, μετεωρολογία, συμβαίνει, πρόγνωση, θόρειες, καιρός

Ο χειμώνας στις πολιτείες μπορεί να είναι πολύ Τότε όλα γίνονται πιο δύσκολα: το κρύο είναικαι οι άνθρωποι υποφέρουν.

Στην εποχή μας είναι πολύ σημαντικό να μπορεί κανείς να τον καιρό. Η του είναι ολόκληρη επιστήμη, η Οι προβλέπουν τον καιρό με τη βοήθεια δορυφόρων στο διάστημα.

Κάποιοι όμως προτιμούν να χρησιμοποιούν και πιο παραδοσιακούς τρόπους για να προβλέπουν τον καιρό. Όσοι από αυτούς μένουν στις πολιτείες έχουν κάθε χρόνο ραντεβού με το

Το ζωάκι αυτό έχει πολλούς φίλους που το περιμένουν στην πρώτη του βόλτα. Δεν είναι πάντοτε σίγουρο ότι οι προβλέψεις του θα βγουν Είναι φορές που αυτό δεν

Και ποιος είναι ο Groundhog;

Ο Κώστας τηλεφωνεί στον ξάδερφό του τον Γιάννη στην Ελλάδα. Μόλις έμαθε ότι και στην Ελλάδα έχει χιόνια και κακοκαιρία.

- Γιάννη, τι κάνετε; Είστε όλοι καλά;
- Πολύ καλά, τι να σου πω! Έχει χιονίσει εδώ και δύο μέρες, οι δρόμοι έχουν κλείσει, το χιόνι έφτασε ως την παραλία. Το μόνο καλό είναι ότι δεν πάμε σχολείο! Εσείς εκεί τι κάνετε; Έχετε χιόνια; Πότε τελειώνει ο χειμώνας;
- Χιόνι έχουμε αρκετό. Τώρα πόσο θα κρατήσει δεν ξέρω. Θα δούμε τι θα πει κι ο Groundhog;
- Ο Groundhog; Ποιος είναι αυτός; Λέει τον καιρό;
- Ναι ... με τον τρόπο του βέβαια, αλλά είναι πολλοί αυτοί που τον πιστεύουν.
- Περίεργα μου τα λες. Μήπως ξέχασες τα Ελληνικά σου; Ποιος είναι αυτός ο Groundhog;
- Ποιος είναι; Περίμενε και θα σου στείλω τη φωτογραφία του με e-mail.

4. Γράφουμε ένα σύντομο μήνυμα για το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, που:

- α. Θα συνοδεύει μια φωτογραφία του Groundhog.
- β. Θα περιγράφει με λίγα λόγια το ζώακι.

Παροιμίες για τον καιρό:

Από Μάρτη καλοκαίρι
κι από Αύγουστο χειμώνα

Ο Φελβάρης κι αν Φλεβίσει
καλοκαίρι θα μυρίσει

Αύγουστε καλέ μου μήνα
να 'σουν δυο φορές το χρόνο

Αν κάνει ο Μάρτης δυο νερά
κι ο Απρίλης άλλο ένα,
χαρά σ' εκείνο τον ζευγά
που 'χει πολλά σπαρμένα.

Ψάχνω και βρίσκω...

... Παροιμίες για τους μήνες και τον καιρό.

Ξέρετε ότι...

- Τα ονόματα των μηνών που χρησιμοποιούμε στα ημερολόγια είναι από τους αρχαίους Ρωμαίους, δηλαδή είναι λατινικά;
- Στην αρχαία Ελλάδα πολλές πόλεις και περιοχές είχαν το δικό τους ημερολόγιο;
- Στα Επτάνησα, στην Κεφαλλονιά, οι άνθρωποι παρατηρούν τι καιρό κάνει τη μέρα της Υπαπαντής (2 Φεβρουαρίου), γιατί πιστεύουν ότι: «καλοκαιριά της Υπαπαντής, μαρτιάτικος χειμώνας».

6. Φτιάχνω κι εγώ ένα δικό μου ημερολόγιο με δώδεκα φύλλα. Στο κάθε φύλλο γράφω:

- το όνομα του μήνα
- τον αριθμό των ημερών
- μια παροιμία ή μια σχετική ιστορία για τον καθένα

7. Κολλάω αυτοκόλλητα ή ζωγραφίζω κάτι για τον κάθε μήνα.

Γιορτάζοντας την ελευθερία!

7.1. Συγκινήσεις στην 5η Λεωφόρο!

Ο Μάικλ και η Τζοάν είναι αδέρφια. Πηγαίνουν στο σχολείο του Αγίου Νικολάου στο Atlantic City της Νέας Υόρκης. Ο Μάικλ πηγαίνει στην Έκτη και η Τζοάν στην Πέμπτη τάξη. Τις τελευταίες ημέρες τελειώνουν πολύ γρήγορα τις εργασίες του σχολείου για το σπίτι.

— Μα πώς γίνετε τόσο γρήγοροι εσείς οι δύο; Αναρωτιέται η μητέρα.

Ο Μάικλ και η Τζοάν κοιτάζονται και χαμογελούν. Πηγαίνουν στο υπόγειο του σπιτιού τους και περνούν πολλές ώρες εκεί, μαζί με τον Κώστα και τη Μαρία. Τα τέσσερα παιδιά είναι συμμαθητές και γείτονες.

- Αφού θα παρελάσουμε για πρώτη φορά φέτος, θα πρέπει να φτιάξουμε ένα άρμα ξεχωριστό, είπε η Τζοάν όλο ενθουσιασμό.
- Και ποιο θα είναι το θέμα του; Ρώτησε ο παππούς που έμπαινε εκείνη τη στιγμή.
- Ολυμπιακοί Αγώνες, Αθήνα 2004, είπε ο Μάικλ. Γι' αυτό θα ζωγραφίσουμε γύρω - γύρω μαιάνδρους.
- Πρώτα όμως θα το βάψουμε, συμπλήρωσε ο Κώστας.
- Μπράβο παιδιά! Νοιώθω κι εγώ συγκινημένος όταν θυμάμαι τον εαυτό μου να παίρνει πρώτη φορά μέρος στην παρέλαση της Νέας Υόρκης. Ήμουνα τότε εννιά χρονών.
- Και τι θυμάσαι παππού από εκείνη την παρέλαση; ρώτησε η Τζοάν.
- Ήταν μια λαοθάλασσα όλη η 5η Λεωφόρος. Θυμάμαι τις χιλιάδες σημαίες, τα χορευτικά συγκροτήματα, τους νέους ντυμένους με εθνικές στολές. Δεν θα φύγουν ποτέ από το μυαλό μου...

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Τι ετοιμάζουν τα παιδιά στο υπόγειο του σπιτιού τους και γιατί;
2. Ο παππούς μιλάει στα παιδιά για την πρώτη του παρέλαση. Τι αναμνήσεις έχει απ' αυτήν την ημέρα;
3. Εσύ έχεις πάρει ποτέ μέρος σε ελληνική παρέλαση στην περιοχή που ζεις; Πότε; Ποιες ήταν οι εντυπώσεις σου;

2. Βάζω ✓ στο σωστό:

α. Ο Μάικλ και η Μαρία είναι

συμμαθητές και γείτονες
ξαδέρφια και συμμαθητές
γείτονες και ξαδέρφια

β. Ο παππούς είναι πολύ

αφηρημένος
αναστατωμένος
συγκινημένος

γ. Τα παιδιά είναι πολύ

αγχωμένα
ενθουσιασμένα που δουλεύουν για το άρμα της παρέλασης
ικανοποιημένα

	Ένα άρμα	ξεχωριστό
	Ένα ποδήλατο	
	Ένα	άρμα
	ξεχωριστό	
	Ένα	ποδήλατο

Παύλος: Ο Νίκος μας ζάλισε αυτές τις μέρες. Όλο μας έλεγε:

«Αγόρασα ένα ποδήλατο μοναδικό». Εσένα πώς σου φάνηκε που το είδες;

Στέλιος: Δεν είναι τίποτα το τρομερό. Είναι απλώς ένα συνηθισμένο ποδήλατο με δυο ρόδες, τιμόνι και φρένα.

Παύλος: Καλά που το λες, γιατί στο σχολείο πολλοί πιστεύουν ότι το καλύτερο ποδήλατο το έχει ο Νίκος.

3. Γράφω κι εγώ έναν παρόμοιο διάλογο για ένα από τα παρακάτω:

- το καινούργιο ρολόι της Μαρίας.
- το καινούργιο ηλεκτρονικό παιχνίδι του Τζόσεφ.

.....

.....

.....

.....

.....

- Χτες πήγαμε στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου στην 5η Λεωφόρο. Το σχολείου του Αγίου Νικολάου είχε ένα από τα καλύτερα άρματα. Παρουσίαζε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 στην Αθήνα.
- Όχι μόνο **το θέμα του άρματος**: και ο τρόπος που το έφτιαξαν τα παιδιά ήταν εντυπωσιακός.

4. Γράφω παρόμοιες προτάσεις για τα παρακάτω, βάζοντας τη δεύτερη λέξη στη γενική, όπως στο παράδειγμα:

π.χ. (το θέμα, η συζήτηση)

Το θέμα της συζήτησης ήταν η ζωγραφική του Πικάσο.

(το θέμα, ο διαγωνισμός)

.....

(το θέμα, ο πίνακας)

.....

(το θέμα, η διαφήμιση)

.....

(το θέμα, το έργο)

.....

7.2. Οι εφημερίδες γράφουν...

**Στα Ελληνικά χρώματα ντύθηκε
η 5η Λεωφόρος!!!**

**Μεγαλειώδης
Παρέλαση
στο Σικάγο!**

**Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει!
Όλοι οι Έλληνες θα
βρίσκονται
την Κυριακή στην 5η
Λεωφόρο!!!**

1. Φέρνω στην τάξη μου τίτλους από ελληνικές εφημερίδες της περιοχής μου με θέμα την παρέλαση της 25ης Μαρτίου. Κάνω μία σύγκριση με τους παραπάνω τίτλους. Υπάρχουν κάποιες ομοιότητες ή διαφορές;
3. Δίνουμε κι εμείς έναν δικό μας τίτλο.

A

Εφημερίδα: «Παγκόσμιο Ελληνικό Βήμα»

Ημερομηνία: 24 Μαρτίου 2001

Η Ελλάδα της 5ης Λεωφόρου

25η Μαρτίου: Η Ελλάδα της Νέας Υόρκης έχει για μια ακόμα χρονιά προετοιμαστεί για να γιορτάσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Ο εθνικός εορτασμός όλων των μεγάλων στιγμών του Ελληνισμού δεν είναι μόνο υποχρέωση. Είναι ανάγκη για τους Έλληνες του σήμερα που ζουν μακριά από την Ελλάδα. Η ατμόσφαιρα αλλάζει. Ο τόπος πλημμυρίζει Ελλάδα και αγωνιστικότητα.

Το 1941 γιορτάστηκε για πρώτη φορά επίσημα η 25η Μαρτίου ως ημέρα εθνικής εορτής. Στις 15 Μαΐου του 1838 αποφασίστηκε ότι η ημέρα της 25ης Μαρτίου θα είναι ημέρα εθνικής εορτής. Η Ελληνική Κοινότητα θα μπορούσε να θεωρηθεί από τις πιο προνομιούχες, αφού η παρέλασή της είναι μια από τις τέσσερις εθνικές παρελάσεις που κάνουν τα πάντα να σταματήσουν για μια ολόκληρη μέρα στη μεγαλύτερη και πιο πολυσύχναστη λεωφόρο του Μανχάταν. Οι άλλες τρεις παρελάσεις είναι των Ιρλανδών, των Πορτορικανών και των Ισραηλινών. Την ημέρα της παρέλασης η ατμόσφαιρα στην 5η Λεωφόρο αλλάζει και ο τόπος πλημμυρίζει Ελλάδα.

*Αθηνά Κρικέλη-Κωμοδρόμου
(διασκευή)*

B

Εφημερίδα: «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»

Ημερομηνία: 24-25 Μαρτίου 2001

Το 1838 ο Όθωνας, ο πρώτος βασιλιάς των Ελλήνων, αποφάσισε ότι η 25η Μαρτίου θα είναι ημέρα εθνικής γιορτής για όλους τους Έλληνες. Με αυτόν τον τρόπο τιμούσε τους αγωνιστές και την Επανάσταση του 1821. Το 1839 και το 1840 ο εορτασμός έγινε σε πολύ χαμηλούς τόνους. Αυτό ίσως να οφειλόταν στο γεγονός ότι η γιορτή συνέπεσε με τη Μεγάλη Εβδομάδα του Πάσχα. Μονάχα μερικοί νέοι, μαθητές Γυμνασίου και φοιτητές Πανεπιστημίου, γιόρτασαν το μεγάλο γεγονός με δική τους πρωτοβουλία.

Στις 22 Μαρτίου του 1841 όμως, τρεις μέρες πριν τη μεγάλη γιορτή του ελληνισμού, οι μαθητές και οι φοιτητές, αποφάσισαν να γιορτάσουν την επέτειο με μεγαλοπρέπεια. Ο Όθωνας είχε οργανώσει μονάχα ένα τυπικό μνημόσυνο, στην εκκλησία της Αγίας Ειρήνης, για τους αγωνιστές της Επανάστασης. Οι μαθητές και οι φοιτητές απογοητεύτηκαν. Οι νέοι αυτοί, που ήταν γύρω στους 60, φώτισαν και στόλισαν ανήμερα της 25ης Μαρτίου με συμβολικές εικόνες τον χώρο όπου θα γιόρταζαν, με αποτέλεσμα να μαζευτεί κόσμος να απολαύσει το θέαμα.

Ο εορτασμός κράτησε μέχρι τις 3 το πρωί και από τότε η γιορτή της 25ης Μαρτίου γιορτάζεται με μεγαλοπρέπεια.

*Θανάσης Χρήστου
(διασκευή)*

6. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες (Α,Β) μία για κάθε άρθρο.
- β. Κάθε ομάδα ασχολείται με τις δικές της ερωτήσεις.
- γ. Τα μέλη των ομάδων ενώνουν τις απαντήσεις τους σε ένα μικρό κείμενο και το διαβάζουν στους συμμαθητές τους.

ΟΜΑΔΑ Α'

- α. Πώς γιορτάζεται στην 5η Λεωφόρο η 25η Μαρτίου;
- β. Πώς είναι η ατμόσφαιρα τη μέρα της γιορτής;
- γ. Υπογραμμίζουμε τις λέξεις ή τις φράσεις που δείχνουν πόσο σημαντική είναι αυτή η μέρα για τους Έλληνες της Νέας Υόρκης.

ΟΜΑΔΑ Β'

- α. Πότε γιορτάστηκε για πρώτη φορά η γιορτή της 25ης Μαρτίου στην Ελλάδα;
- β. Ποιοι πήραν μέρος στην πρώτη γιορτή;
- γ. Δίνουμε έναν τίτλο στο δεύτερο άρθρο.

7. Συγκρίνουμε τα δύο άρθρα και παρατηρούμε ποιο από τα δύο παρουσιάζει το θέμα του: (γράφω δίπλα σε κάθε φράση Α ή Β)

- με περισσότερο ενθουσιασμό
- θέλοντας να μας πάει πίσω στο χρόνο,
- τονίζοντας τη συμμετοχή των νέων στην οργάνωση της γιορτής
- τονίζοντας τη συμμετοχή όλων στην επέτειο.

7.3. Μια ομάδα είμαστε!!!

23 Μαρτίου στη Βαλτιμόρη

Ο Σύλλογος Ροδίων «Απόλλων» ετοιμάζεται να παρουσιάσει τη γιορτή του για την 25η Μαρτίου. Όλα τα μέλη του Συλλόγου δουλεύουν εντατικά. Θα είναι μια μεγάλη γιορτή με ομιλίες, τραγούδια και χορούς. Πιο πολύ όμως δουλεύει η ομάδα των εφήβων. Αυτή είναι η ομάδα που θα παρουσιάσει τους χορούς.

Ο Στάθης είναι 15 χρονών. Είναι ο πιο καλός και ο πιο παλιός χορευτής από όλους. Σε τρεις από τους πέντε χορούς που θα παρουσιάσουν θα είναι πρώτος και θα κάνει τις πιο δύσκολες φιγούρες. Όλοι ξέρουν ότι ο Στάθης θα κάνει το χορευτικό πρόγραμμα καλύτερο.

24 Μαρτίου στη Βαλτιμόρη

Τα παιδιά συγκεντρώνονται για μια τελευταία πρόβα. Χορεύουν και ο δάσκαλος κοιτάζει την ομάδα του ευχαριστημένος. Τους επαινεί όλους και χαίρεται τον Στάθη.

Ξαφνικά όμως σε μια δύσκολη φιγούρα, ο Στάθης γλίστρησε. Όλοι τρέχουν κοντά του κι εκείνος ψιθυρίζει. «Δεν είμαι καλά, παιδιά. Ζαλίστηκα και κρυώνω κιόλας. Πρέπει να έχω πυρετό.»

Δύο φίλοι του τον πάνε στο σπίτι. Το απόγευμα τα παιδιά τηλεφωνιούνται. Τηλεφωνούν και στον δάσκαλο. Είναι απογοητευμένα.

Την επόμενη μέρα τα παιδιά πηγαίνουν νωρίτερα και χορεύουν για μια τελευταία φορά πριν την παράσταση. (Ο Στάθης όμως δεν κατάφερε να έρθει στην πρόβα.)

Την άλλη μέρα όλα είναι έτοιμα για τη γιορτή. Λίγα λεπτά πριν αρχίσει το πρόγραμμα ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο Στάθης. Τα παιδιά μαζεύονται γύρω του. Φωνάζουν χαρούμενα και έκπληκτα μαζί.

- Στάθη είσαι καλά;
- Γιατί δεν είσαι στο κρεβάτι;
- Δεν έχεις πυρετό;
- Δεν μπορούσα να μείνω σπίτι παιδιά, λέει ο Στάθης. Είχαμε κάτι να κάνουμε όλοι μαζί. Μια ομάδα δεν είμαστε;

Το πρόγραμμα αρχίζει. Ομιλίες, τραγούδια, σκετς. Φτάνει και η ώρα των χορών. Ο κόσμος χαμογελά και τραγουδά. Το χειροκρότημα στο τέλος είναι πολύ δυνατό. «Ευχαριστούμε Στάθη» σκέφτονται τα παιδιά.

° **Συζητάμε στην τάξη:**

- α. Γιατί στον σύλλογο Ροδίων όλοι έχουν πολλή δουλειά; Τι ετοιμάζουν;
- β. Γιατί τα παιδιά στεναχωρήθηκαν όταν ο Στάθης αρρώστησε;
- γ. Τι φαντάζεστε ότι έκαναν τα παιδιά όταν τελείωσε η παράσταση;

9. Φτιάχνω δύο προτάσεις με τις λέξεις στην παρένθεση, όπως στο παράδειγμα:

Όταν ο Στάθης έκανε μια δύσκολη φιγούρα, γλίστρησε.
Κάνοντας μια δύσκολη φιγούρα, ο Στάθης γλίστρησε.

- α. (Ο Γιάννης έτρεχε να προλάβει το λεωφορείο, έσπασε το πόδι του)

.....

- β. (εγώ - γυρίζω από το σχολείο, σταμάτησα στο ταχυδρομείο)

.....

- γ. (εγώ - τρώω, βλέπω τηλεόραση)

.....

Κατακόκκινος από τον πυρετό ο Στάθης, συζητά με τη μαμά του για τη γιορτή. Δεν μπορεί να αποφασίσει αν πρέπει να πάει ή όχι: είναι βέβαια άρρωστος, αλλά αισθάνεται άσχημα να μην βοηθήσει τα παιδιά της ομάδας του. Εξάλλου αύριο μπορεί να είναι καλύτερα...

10. Γράφω μαζί με έναν συμμαθητή μου τον διάλογο που είχε ο Στάθης με τη μαμά του και τον παρουσιάζω στην τάξη.

Η Πόλυ από τη Νέα Υόρκη κι η Κατερίνα από τη Βοστώνη είναι δυο φίλες που μιλάνε μεταξύ τους για τις εκδηλώσεις της 25ης Μαρτίου.

- Τι έγινε χθες Πόλυ; Γιορτάσατε την 25η Μαρτίου όπως κάθε χρόνο;
- Και βέβαια. Η παρέλαση έγινε στην Πέμπτη Λεωφόρο και είχε μεγάλη επιτυχία. Εσείς τι κάνατε;
- Εμείς πήγαμε στη γιορτή του συλλόγου Ροδίων. Ήταν μια πολύ ωραία γιορτή. Χόρεψαν οι ...

11. Συνεχίζω τον διάλογο των δύο κοριτσιών χρησιμοποιώντας πληροφορίες από την ενότητα.

ΚΡΗΤΗ

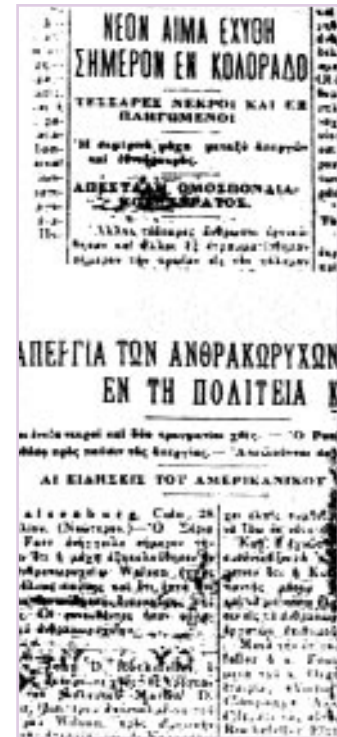
PANCRETAN ASSOCIATION OF AMERICA CRETAN CHAPTERS OF DENVER

On Sunday June 30, 1996 Father Makarios Mannos of St. John the Baptist Church of Pueblo, Colo., conducted the Church Liturgy at the site of Ludlow Monument. The United Mine Workers of America furnished a barbecue lunch at noon for all. The Idomenas Youth Chapter performed a Cretan Dance Presentation. Later, that

afternoon, the Chapter members went to the graveside of Louis Tikas for a memorial. All three Chapters of Denver were well represented.

The Ludlow Massacre

April 21, 1914

Στον καταυλισμό του Forbes, η μητέρα Jones ενθαρρύνει τους απεργούς και τις οικογένειές τους να σταθούν στον αγώνα, παραμερίζοντας τις κακουχίες

«... για κάποια άλλη Πασχαλιά»

Κυριακή του Πάσχα σήμερα και στο σπίτι του Στάθη έχουν αρχίσει οι ετοιμασίες για το πασχαλινό τραπέζι.

- Στάθη, άφησε την εφημερίδα και έλα εδώ να δούμε τις σουβλές. Σε λίγο θα αρχίσουν να έρχονται οι καλεσμένοι.
- Εντάξει, έρχομαι, κοίτα όμως λίγο εδώ: ο τελευταίος « Εθνικός Κήρυξ» έχει ένα αφιέρωμα στο Πάσχα του 1914... τότε που έγινε το κίνημα του Κολοράντο.
- Ναι; ... και τι λέει;
- Να... για τη μεγάλη απεργία του Λάντλοου...
- Θυμάμαι τον παππού σου που μας μιλούσε γι' αυτό.
- Άκου τι γράφει: Ανάμεσα στους αρχηγούς των απεργών ήταν δύο γυναίκες: η Μάδερ Τζόουνς και η Μάμα-Ρόζι.
- Ναι, το ξέρω... ήταν και δύο Έλληνες: ο Λούης Τίκας από το Ρέθυμνο της Κρήτης και ο Λεωνίδας Λεωτσάκος ή Σπάρτμαν, που ήταν από την Σπάρτη.
- Άκου και κάτι άλλο: στη μεγάλη απεργία των ανθρακωρύχων στο Λάντλοου, το 1914, η Εθνική Φρουρά χτύπησε τους εργάτες ανήμερα του Πάσχα. Σκοτώθηκαν τότε πολλοί, ακόμη και μέλη των οικογενειών τους
- Στάθη, ξέρεις τι λέω; Πάρε την εφημερίδα κι έλα στον κήπο: θα μου διαβάσεις τα υπόλοιπα την ώρα που θα κοιτάζω το φαγητό.

Να τι διάβασε ο Στάθης στον πατέρα του:

Σε πρόχειρες σκηνές των εργατών στο Λάντλοου έμεναν περίπου διακόσιοι Έλληνες κι ήταν όλο χαρά μέσα στη δυστυχία τους. «Ανάσταση, ρε ... Λαμπρή ... δεν θα κάνουμε φέτος Λαμπρή;». Τους είχε όλους ξεσηκώσει ο Σπάρτμαν. Το φιλότιμο και η πονηριά του Ρωμιού είχαν επιστρατευτεί. Ο Τίκας είχε καταφέρει ν' αγοράσει καμιά δεκαριά αρνιά από τοπικό τσέλιγκα. Δυο-τρεις από την Τρίπολη ανάλαβαν να φτιάξουν τις σουβλές και τα κοκορέτσια. Όλοι στον καταυλισμό ήταν γεμάτοι με μια χαρούμενη περιέργεια να γιορτάσουν το Πάσχα με τους Γραικούς, ένα Πάσχα διαφορετικό.

Κοντά στους Έλληνες ήρθαν και καμιά εκατοστή Ανατολικοευρωπαίοι, κι αυτοί Ορθόδοξοι: Ρώσοι, Ρουμάνοι, πολλοί Σέρβοι και μερικοί από τα μέρη της Τουρκίας.

Αγόρασαν κι εκείνοι μερικά αρνιά, στήθηκαν και οι σούβλες όλες μαζί, οι Ντροπολιτσιώτες¹ να ετοιμάζουν το κοκορέτσι, ο Σπάρτμαν μέσα σε όλα. Και να 'σου η Μάδερ Τζόουνς σώνει και καλά να μάθει πώς γίνεται το κοκορέτσι που το προτιμούσε να λέγεται κοκοράκι. Σχεδόν λιποθύμησε σαν έμαθε από τι γινόταν ο μεζές.

— Τα άντερα; Οου μάλι, ντισκάστιγκ...

Κομμάτια να γίνει, η Μαμα-Ρόζι, δασκαλεμένη από τον Σπάρτμαν στάθηκε πιο τολμηρή. Όχι μόνο παρακολούθησε το σφάξιμο και την ετοιμασία των αρνιών, έβαλε μπροστά και το καθάρισμα...

Την Κυριακή του Πάσχα οι φωτιές είχαν αρχίσει κατά τα χαράματα. Δεν είχαν ορθόδοξο παπά. Κατά τις δέκα το πρωί συγκεντρώθηκε ο κόσμος στις ψησταριές, ο Λούης Τίκας έψαλε με τους Έλληνες το «Χριστός Ανέστη», ακολούθησαν οι Ρώσοι με το «Κριστό Βοσκράσε» κι οι Σέρβοι και οι Ρουμάνοι. «Christ is Risen» αναφώνησε κι η Μάδερ Τζόουνς. «Εύχομαι να αναστηθούμε κι εμείς ... και τα δίκια μας ...», είπε σκεφτικός κι ο Λούης Τίκας.

Φώτης Λίτσας²
(διασκευή)

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πώς ετοιμάζονται να γιορτάσουν το Πάσχα στο σπίτι του Στάθη;
- β. Πώς γιόρτασαν το Πάσχα οι Έλληνες του Λάντλου το 1914; Τι υπήρχε και τι έλειπε από τη γιορτή τους;
- γ. Γιατί γιόρτασαν μαζί με τους Έλληνες και οι Ρώσοι, οι Σέρβοι και οι Ρουμάνοι;
- δ. Τι εννοεί ο Λούης Τίκας όταν λέει: «εύχομαι να αναστηθούμε κι εμείς... και τα δίκια μας»;

2. Κοιτάζω τον χάρτη της Ευρώπης και συμπληρώνω:

Ανατολικοευρωπαίοι είναι αυτοί που προέρχονται από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Δηλαδή από

.....

.....

.....

.....

3. Ψάχνω και μαθαίνω...

... ποιες χώρες της Ευρώπης «βλέπουν» στη Μεσόγειο;

1. Αυτοί που είναι από την Τρίπολη, στην Πελοπόννησο

2. Επιλογή από το διήγημα του Φ. Λίτσα που δημοσιεύτηκε στον Εθνικό Κήρυκα, τον Μάιο του 1997

4. Διαβάζω ξανά τον διάλογο του Στάθη με τον πατέρα του και...

... υπογραμμίζω τις φράσεις που είναι από την εφημερίδα. Τις ενώνω σε μία παράγραφο, προσπαθώντας έτσι να φτιάξω το πρώτο κομμάτι του άρθρου, για το οποίο συζητά ο Στάθης με τον πατέρα του. Δίνω έναν τίτλο στο κείμενο.

ι. Συνδυάζω τις λέξεις στις δύο στήλες:

ανθρακωρύχοι
είχαν επιστρατευτεί
τσέλιγκας
καταυλισμός
κομμάτια να γίνει
δασκαλεμένη από...
σώνει και καλά

τέλος πάντων
προσωρινή εγκατάσταση στην εξοχή
με κάθε τρόπο
έχοντας μάθει από...
ιδιοκτήτης μεγάλου κοπαδιού
προσπαθούσαν με κάθε τρόπο
εργάτες σε ορυχείο άνθρακος

«Ξαναδιάβασα για τον Τίκα στον
«Κόσμο των Ελληνικών»: ήταν και
στην απεργία του 1886 στο Σικάγο.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Την Κυριακή η Λαμπρή!

Σήμερα όλα λάμπουν. Μετά την Ακολουθία της Ανάστασης τα μεσάνυχτα, όλοι είναι πάλι στο πόδι. Στο Μεσολόγγι αλλά και σε όλες τις πόλεις και στα χωριά της Αιτωλοακαρνανίας, όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα, διατηρείται ζωντανό το ωραίο έθιμο: να ψήνονται τα αρνιά στη σούβλα. Δεν θα μείνει σπιτικό, όσο φτωχό κι αν είναι, χωρίς αρνί. Μόνο αν πενθεί. Στις αυλές σε χώρους ανοιχτούς, ανάβουν φωτιές και ψήνουν μαζί οικογένειες που φτάνουν πολλές φορές τις 20!

Σε κάθε παρέα ένας έχει το πρόσταγμα, είναι υπεύθυνος και φροντίζει τη φωτιά. Προσέχει να ψηθούν όλα καλά, όσα κι αν είναι. Ομάδες- ομάδες απ' τη μια φωτιά έρχονται πολλές φορές με τα όργανα και εύχονται. «Χρόνια Πολλά, Χριστός Ανέστη».

Οι μεζέδες και το ωραίο κοκορέτσι σερβίρονται με το καλό κρασί. Χοροί στήνονται κι αδελφωμένοι όλοι γλεντούν και γελούν.

*περ. Αερόστατο, τεύχος 111,
Άνοιξη 2000
διασκευή)*

6. Συζητάμε στην τάξη:

Το Πάσχα του Στάθη, το Πάσχα του Λάντλου και το Πάσχα στην Ελλάδα. Σε τι μοιάζουν και σε τι διαφέρουν;

Ένα διαφορετικό... φεστιβάλ θεάτρου

Τα παιδιά της Ε΄ τάξης κουβεντιάζουν με τα παιδιά της Στ΄ στην αυλή του σχολείου.

Χτες μιλήσαμε στην τάξη για το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα. Φτιάξαμε αφίσες και μάθαμε τα ονόματα μεγάλων αρχαίων θεατρικών συγγραφέων.

Ποια Ειρήνη;

Περισσότερο όμως μιλήσαμε για τον Αριστοφάνη. Και την «Ειρήνη».

Το θεατρικό έργο «Ειρήνη» του Αριστοφάνη. Είναι το έργο που θ' ανεβάσουμε στο θέατρο. Στην αίθουσα εκδηλώσεων του Μαλλιώτικου Κέντρου Βοστώνης.

Η.Π.Υ.

- Θα το ανεβάσουμε εμείς. Και θα το γράψουμε κιόλας.
- Πώς θα το γράψετε; Αφού το έχει ήδη γράψει ο Αριστοφάνης!
- Ναι αλλά... θα τον βοηθήσουμε κι εμείς!
- Εσείς; Πώς;
- Άκου να καταλάβεις:
Πρώτα απ' όλα διαβάσαμε την υπόθεση:

Ο Τρυγαίος ήταν ένας άνθρωπος πολύ θαρραλέος. Κάποτε αποφάσισε να βρει τους θεούς στον ουρανό. Ήθελε να διαμαρτυρηθεί γιατί η Ειρήνη είχε χαθεί από τη γη κι είχε μείνει μόνο ο Πόλεμος.

Ταξίδεψε λοιπόν στις φτερούγες ενός μαγικού σκαθαριού κι έφτασε εκεί που μένουν οι θεοί. Βρήκε όμως μόνο τον Ερμή γιατί οι υπόλοιποι Θεοί είχαν φύγει. Δεν μπορούσαν να βάλουν τους ανθρώπους να μονοιάσουν και είχαν θυμώσει.

Ο Ερμής τον πληροφόρησε ότι ο Πόλεμος είχε φυλακίσει την Ειρήνη σε μια βαθιά σπηλιά. Τον προειδοποίησε ακόμα ότι αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να μαλώνουν μεταξύ τους δεν θα υπάρξει περίπτωση να ξαναδούν την Ειρήνη.

Ο Τρυγαίος γύρισε στη γη και ζήτησε βοήθεια από όλο τον κόσμο. Αγρότες, μαραγκούς, ντόπιους και ξένους. Τους ξεσήκωσε να πάρουν φτυάρια, λοστούς και σχοινιά για να ελευθερώσουν την Ειρήνη.

-Αν δεν βοηθήσετε όλοι, ο Πόλεμος είναι κοντά και θα μας κάνει σκόνη.

Πήγαν λοιπόν, έξω από τη σπηλιά που ήταν φυλακισμένη η Ειρήνη κι άρχισαν να τραβάνε με δύναμη τη κοτρόνα που έκλεινε την είσοδο.

Και πραγματικά τα κατάφεραν.

Η Ειρήνη πέταξε ψηλά και βγήκε από τη σπηλιά πήγε σε πόλεις και χωριά σ' όλο τον κόσμο.

Οι άνθρωποι την καλοδέχτηκαν κι είχαν γιορτές και πανηγύρια. Η Ειρήνη πέρασε και από το σπίτι του Τρυγαίου να φάει και να διασκεδάσει μαζί με τους δικούς του ανθρώπους.

Πάνω στο γλέντι ήρθε ένας άνθρωπος με ένα καρότσι φορτωμένο δρεπάνια. Τους τα χάρισε για να μαζεύουν το σιτάρι και να κάνουν ψωμί.

Ύστερα ήρθαν άλλοι δύο άνθρωποι στο σπίτι του Τρυγαίου με τα καρότσια τους φορτωμένα όπλα. Ήθελαν να του τα πουλήσουν σε καλή τιμή. Εκείνος όμως αρνήθηκε και τους ζήτησε να αλλάξουν δουλειά.

Μετά ο Τρυγαίος ζήτησε να πουν όλοι τραγούδια για την Ειρήνη. Έτσι άρχισαν να λένε:

*Α' Πανομογενειακό Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου
26-30 Ιουνίου 1998. Θεατρική ομάδα Η.Π.Α.
Ελληνικό σχολείο «Μεταμορφώσεως» Ν. Υόρκης.
Θεατρικό έργο: «Ειρήνη» Αριστοφάνη*

«Μαύρη είν' η νύχτα στα βουνά,
Στους βράχους πέφτει χιόνι
Στα άγρια, στα σκοτεινά,
Ο Έλλην ξεσπαθώνει, ξεσπαθώνει...»

Όμως ο Τρυγαίος δεν ενθουσιάστηκε και ζήτησε και άλλο.
Τότε άρχισαν να τραγουδούν:

«Δε θα την πάρουνε ποτέεεε
τη γηγηη των Μακεδόσωνων...»

Ούτε αυτό όμως άρεσε στον Τρυγαίο. Συνέχισαν λοιπόν με κάποιο άλλο.

«Με το τουφέκι μου στον ώμο...»

εκείνη τη στιγμή ο Τρυγαίος έβαλε τις φωνές. Μα επιτέλους κανένα ειρηνικό
τραγούδι δεν ήξεραν;
Τους ζήτησε λοιπόν να τραγουδήσουν μαζί του ένα τραγούδι που άρεσε σε κείνον:

Από την πόρτα σου περνώ
Έρη – Ερηνάκι μου
Κι από τη γειτονιά σου, Ερηνιώ μου σ' αγαπώ.
Σκύβω φιλά την κλειδαριά
Έρη – Ερηνάκι μου
Θαρρώ φιλώ εσένα Ερηνιώ.
Σ' αγαπώ, μα τι μπορώ να πω...

(διασκευή: Σ. Ζαραμπούκα)

Αφού διαβάσαμε την περίληψη του έργου, αρχίσαμε αμέσως δουλειά. Στην αρχή χωρίσαμε την ιστορία μας σε πέντε μέρη. Στο καθένα από αυτά η ιστορία προχωράει με διαφορετικό τρόπο: έπρεπε να το βρούμε και να δώσουμε από ένα τίτλο.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Μετά, βρήκαμε τους ρόλους: θα παίζαμε όχι μόνο πρόσωπα, αλλά και σε ομάδες: γράψαμε τα ονόματα στον πίνακα και στα τετράδιά μας:

Ο Τρυγαίος

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

... ύστερα καθίσαμε όλοι μαζί, να βρούμε και να μοιράσουμε όλες τις άλλες δουλειές.

Έπρεπε να βρούμε:

Αυτόν που δείχνει στους ηθοποιούς πώς να παίζουν:

τον _____

αυτόν που τους μαθαίνει τους χορούς:

τον _____

αυτόν που φροντίζει για τα ρούχα της παράστασης

τον _____

αυτόν που φροντίζει για τα σκηνικά

τον _____

τον υπεύθυνο φωτισμού

Και βέβαια έμενε ακόμη και κάτι άλλο:

- Και ποιος θα πληρώσει για όλα αυτά;
- Ο παραγωγός. Δηλαδή εκείνος που θα υποστηρίξει με χρήματα όλη μας την προσπάθεια.
- Δηλαδή ποιος;
- Εμείς έχουμε την οικονομική βοήθεια της Ελληνικής Πρεσβείας και του εστιατορίου «Ο Πύθων».

...Τώρα έπρεπε να...
... χωριστούμε σε ομάδες και να προετοιμάσουμε τις σκηνές.
Ο πιο δύσκολος ρόλος ήταν του Τρυγαίου.
Έπρεπε, αφού όλοι εμείς και η δασκάλα μας θα κάναμε τη
σκηνοθεσία, να τον βοηθήσουμε:

- Πώς ένοιωθε ο Τρυγαίος σε κάθε σκηνή;
- 1η: αγανακτισμένος, γιατί ο πόλεμος είχε διώξει την ειρήνη.
- 2η:.....
- 3η:.....
- 4η:.....
- 5η:

Μετά αρχίσαμε σιγά σιγά να παίζουμε θέατρο:

Σκηνή 1η:
Είμαι ο Τρυγαίος. Γιατί στενοχωριέμαι και τι σκέφτομαι να κάνω.

Σκηνή 2η:
α. Είμαι ο Ερμής. Τι λέω στον Τρυγαίο.
β. Είμαι ο Τρυγαίος. Τι λέω στον Ερμή;

ΚΑΝΑΔΑΣ

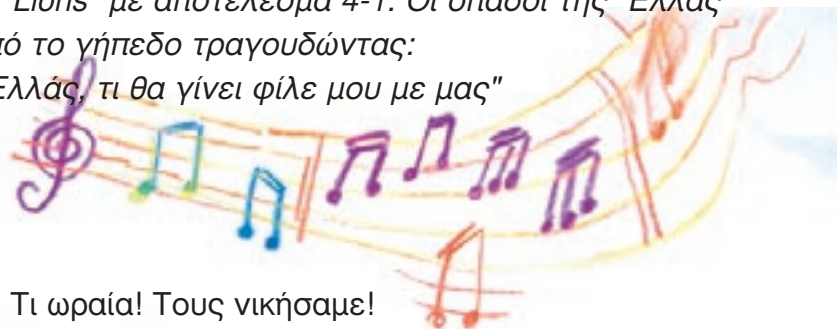

Ελληνικά σχολεία στο Μόντρεαλ και στο Λαβάλ

Κυριακή απόγευμα στο γήπεδο Chomedey. Μόλις έχει τελειώσει ο ποδοσφαιρικός αγώνας ανάμεσα στις ομάδες "Ελλάς" και "Lions" με αποτέλεσμα 4-1. Οι οπαδοί της "Ελλάς" βγαίνουν από το γήπεδο τραγουδώντας:

"Ελλάς- Ελλάδα, τι θα γίνει φίλε μου με μας"

Γιώργος: Τι ωραία! Τους νικήσαμε!

Δήμητρα: Έπαιξαν πολύ καλά. Ο Κυριακίδης έτρεξε πέντε λεπτά πριν το τέλος κι έβαλε το τελευταίο γκολ.

Πέτρος: Δεν μπορώ ακόμα να το πιστέψω! Τους κερδίσαμε 4-1!

Ντένης: Καλά, ήταν όλοι τους απίθανοι! Όταν το μάθουν αύριο στο σχολείο, θα γίνει χαμός!

Χρίστος: Σε ποιο σχολείο πας;

Πέτρος: Στον Άγιο Νικόλαο. Θα πάρω τηλέφωνο απόψε κιόλας και θα το πω να το μάθουν όλοι!

Δήμητρα: Εγώ είμαι στο "Δημοσθένης", στην πέμπτη τάξη. Θα το γιορτάσουμε σίγουρα!

Πέτρος: Κι εγώ στον "Σωκράτη", στην έκτη. Αύριο όλη τη μέρα γι' αυτό θα μιλάμε.

Ντένης: Εμείς θα τα πούμε στο Souvenir, αύριο το απόγευμα, στα μαθήματα της Ομοσπονδίας. Θα το γράψω στον πίνακα, στη μικρή ελληνική γωνιά μας. Ο Μάθιου κι ο Τζέιμς θα σκάσουν από τη ζήλια τους.

Ολυμπιακό Στάδιο Μόντρεαλ

- Χρίστος:** Εσύ, Πέτρο, σε ποιο παράρτημα του Σωκράτη πας;
Πέτρος: Είμαι στο Σωκράτης IV του Λαβάλ εδώ κι ένα χρόνο. Μέχρι την Τρίτη πήγαινα στο "Σωκράτης II" του Μόντρεαλ. Πέρυσι όμως μετακομίσαμε στο Chomedey, κι έτσι τώρα είμαι στο Λαβάλ.
- Χρίστος:** Και πού μένεις;
Πέτρος: Στο 4543 της 100 Avn. Μήπως μένεις κι εσύ εκεί κοντά;
Χρίστος: Όχι, εγώ μένω στη Favreau, αλλά εκεί κοντά είναι το παράρτημα της Ομοσπονδίας που κάνω Ελληνικά.
- Δήμητρα:** Έχεις πολλές ώρες τη βδομάδα;
Χρίστος: Κάθε Δευτέρα και Τετάρτη, 3-5.
Δήμητρα: Εγώ περνάω με το σχολικό του "Δημοσθένη" κάθε μέρα από το Favreau, πρωί και απόγευμα.
- Χρίστος:** Κοίτα να δεις! Σιγά - σιγά όλοι θα βρεθούμε γείτονες. Εγώ μένω στο 1523 Favreau, απέναντι από το πάρκο.
Δήμητρα: Και το δικό σου σχολείο, Γιώργο, πού βρίσκεται;
Γιώργος: Ο "Άγιος Νικόλαος" είναι ένα Σαββατιανό σχολείο. Κάνουμε μάθημα στο κτίριο του "Δημοσθένη", στη St. Martin Ouest.

1. Συνδυάζω σωστά μεταξύ τους τις φράσεις κάθε ομάδας, γράφοντας τον σωστό αριθμό μέσα στην παρένθεση (προσοχή: μία από τις φράσεις της πρώτης ομάδας έχει δύο σημασίες).

Ομάδα 1

πετάω → από τη χαρά μου (1)
→ στα σύννεφα (2)
→ τη σκούφια μου (3)

είμαι → πολύ πρόθυμος για κάτι ()
→ πολύ χαρούμενος ()
→ πολύ αφηρημένος και δεν βλέπω τι συμβαίνει γύρω μου ()

Ομάδα 2

σκάω → από τη ζήλια μου (4)
→ από το κακό μου (5)
→ χαμόγελο (6)

→ σκέφτομαι κάτι που έγινε και στενοχωριέμαι ()
→ ζηλεύω πολύ ()
→ μόλις που χαμογελάω ()

2. Συμπληρώνω το παρακάτω πλαίσιο με τις κατηγορίες των σχολείων:

πρωινό
Σαββατιανό
τριγλωσσο
Ελληνικό
της Κοινότητας
της Ομοσπονδίας
της Εκκλησίας
δημόσιο / κρατικό
ιδιωτικό

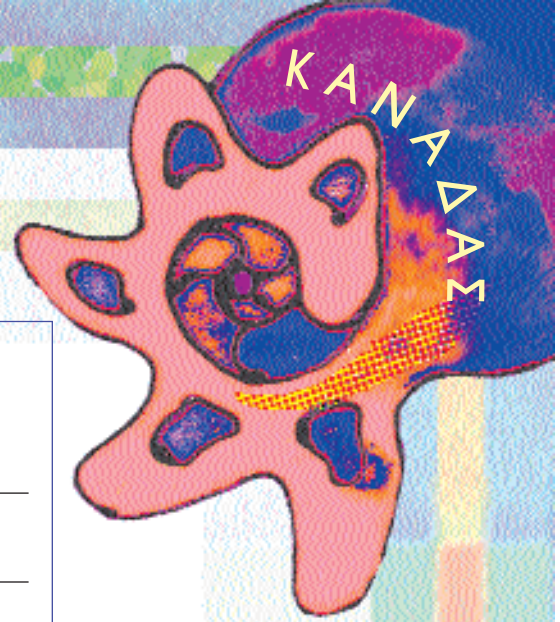
σχολείο

Νηπιαγωγείο

Δημοτ

Γυμνά

Λύκ

3. Πώς θα ήταν αν...

...η "Ελλάς" έχανε με 4-1;

Τι θα έλεγαν τότε τα παιδιά στον διάλογο στην αρχή της ενότητας; Αλλάζουμε τα λόγια τους χρησιμοποιώντας και κάποιες από τις φράσεις της παρένθεσης.

(κρίμα, χάσαμε, καλύτεροι, πιο γρήγοροι, καλύτερα προπονημένοι, πρόβλημα στην άμυνα, στην επίθεση).

4. Χάσαμε χωρίς να παίξουμε!

Μπορεί κανείς να χάσει έναν αγώνα χωρίς να παίξει καθόλου; Διαβάζουμε το παρακάτω κείμενο, λέμε την ιστορία με δικά μας λόγια και δίνουμε ένα τίτλο.

Το επόμενο Σάββατο πήγαμε στην προπόνηση για τον μεγάλο αγώνα που θα γινόταν την άλλη μέρα. Πριν φύγουμε ο προπονητής μας είπε:

- Συγχρονίστε τα ρολόγια σας με το δικό μου. Να είσατε στο πάρκο στις τρεις η ώρα!

Την άλλη μέρα φτάσαμε όλοι στην ώρα μας.

Αλλά κάτι παράξενο συνέβαινε! Η άλλη ομάδα δεν ήταν εκεί. Οι θεατές δεν ήταν στις κερκίδες! Ήμασταν μόνοι μας μέσα στο γήπεδο. Αρχίσαμε να αναρωτιόμαστε. Μήπως κερδίσαμε γιατί η άλλη ομάδα δεν ήρθε να παίξει;

Σε λίγο, όταν παρουσιάστηκε ένας από τους φύλακες του πάρκου, μας είπε:

- Δεν ήρθατε λίγο αργά; Δεν ξέρατε ότι η ώρα άλλαξε χτες το βράδυ;

Τότε καταλάβαμε ότι εμείς χάσαμε. Να χάσεις γιατί ο αντίπαλός σου ήταν πιο δυνατός, τρώγεται. Αλλά να χάσεις γιατί δεν παρουσιάστηκες να παίξεις; Η απογοήτευση ήταν τρομερή.

Μοσχοβάτη Μαρίτσα, Σχολείο Πυθαγόρας - 6η Δημοτικού

5. Αθλητικός Τύπος

1. Γράφω ένα σύντομο άρθρο για τον αγώνα (80 λέξεις) στην εφημερίδα του σχολείου ή της κοινότητας. Δίνω έναν τίτλο, όπως: Η «Ελλάς» νίκησε τα λιοντάρια του Μόντρεαλ.
2. Παίρνω συνέντευξη από έναν παίκτη της ομάδας.

Η Έλσα είναι 11 χρονών. Μετακόμισε πριν από λίγο καιρό με την οικογένειά της από τη Νέα Υόρκη στο Μόντρεαλ. Τώρα πρέπει να σκεφτούν σε ποιο σχολείο θα πάει και πώς θα συνεχίσει τα Ελληνικά της. Η μεγαλύτερη αδελφή της, η Ίρις, πηγαίνει στα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας του Μόντρεαλ και ζητάει πληροφορίες.

6. Συνεχίζω προφορικά τον παρακάτω διάλογο με ένα/μία συμμαθητή/τριά μου (Ίρις-Έλσα-κάποιος από την Κοινότητα).

- Καλημέρα σας. Λέγομαι Ίρις Φωτοπούλου και... ήθελα να ρωτήσω για τα ελληνικά σχολεία που υπάρχουν στο Μόντρεαλ.
- Καθίστε παρακαλώ. Λοιπόν, εδώ στο Μόντρεαλ έχουμε...

Η Ίρις κράτησε σημειώσεις...

- Σχολείο Σωκράτης: τρίγλωσσο, πρωινό, με τέσσερα παραρτήματα
- Σχολείο Δημοσθένης: τρίγλωσσο, πρωινό στο Λαβάλ
- Απογευματινά και Σαββατιανά σχολεία:
- Άγιος Νικόλαος: Σαββατιανό
- Τα Απογευματινά Σχολεία της Ελληνικής Ομοσπονδίας Γονέων και Κηδεμόνων
- Το Σαββατιανό σχολείο της Ορθόδοξης Κοινότητας Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ
- Όμηρος -Πλάτων: Απογευματινό και Σαββατιανό
- Πυθαγόρας: Σαββατιανό
- Αριστοτέλης: Σαββατιανό

... και το βράδυ στο σπίτι, συζητούν για να αποφασίσουν

7. Ποιο σχολείο θα προτείναμε εμείς στην Έλσα; Λέμε τη γνώμη μας και εξηγούμε το γιατί, σχηματίζοντας προτάσεις όπως:

1. Αν θέλεις να κάνεις Ελληνικά κάθε μέρα, μόνο το Σάββατο, έχεις μόνο το απόγευμα, μπορείς να... (τότε) (θα) πρέπει να...

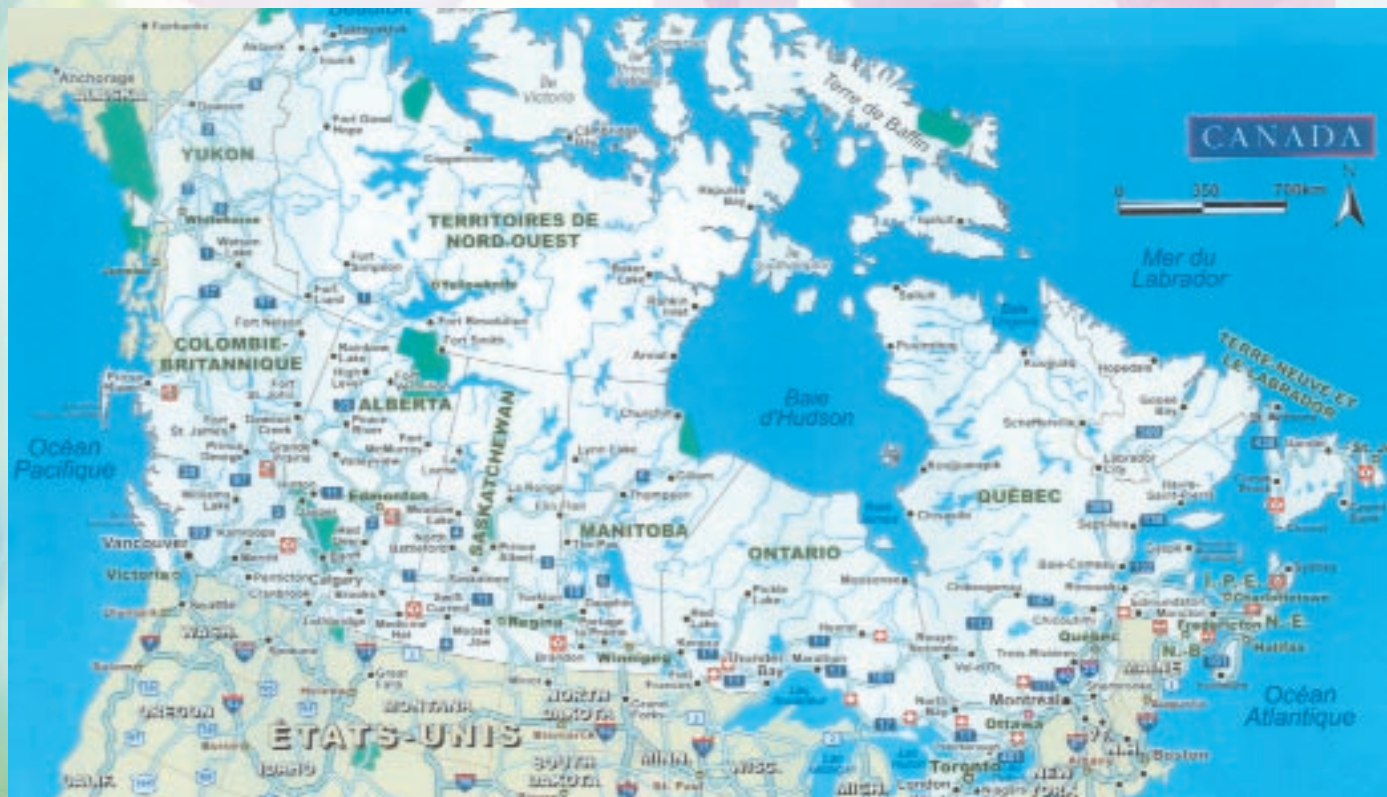
2. Αν μένεις στο _____, (τότε) το πιο κοντινό σου σχολείο είναι το...

3. Αν διαλέξεις το _____, (τότε) (θα) πηγαίνεις στο σχολείο με
 τα πόδια
 το σχολικό λεωφορείο
 τη συγκοινωνία

7. Λέω το όνομά μου και το όνομα του πατέρα μου, αλλάζοντας το επώνυμο, όταν χρειάζεται, όπως στο παράδειγμα:

1. Λέγομαι Ίρις Φωτοπούλου.
Ο πατέρας μου είναι ο Ανδρέας Φωτόπουλος.
2. Με λένε Μανώλη Φωτάκη.
Τον πατέρα μου τον λένε Βασίλη Φωτάκη.
3. Είμαι η Στέλλα Παπά.
Ο πατέρας μου είναι ο Στάθης Παπάς.

Ελληνικές Κοινότητες στον Καναδά

Σήμερα ήρθαν στην τάξη μας δύο μέλη του συμβουλίου της Κοινότητας. Ήθελαν να μας μιλήσουν για τις εκδηλώσεις που ετοιμάζουν φέτος για μεγάλους και παιδιά. Ήταν ο πρόεδρος και ο υπεύθυνος για τα πολιτιστικά. Η δασκάλα μας μάς τους παρουσίασε και η συζήτηση άρχισε:

- Κύριε πρόεδρε, τι λέτε, να αρχίσουμε; Θα μιλήσετε πρώτος στα παιδιά;
- Και βέβαια... Λοιπόν,...βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να σας μιλήσουμε για όσα ετοιμάζουμε φέτος στην Κοινότητα και να ζητήσουμε την βοήθειά σας. Θέλουμε τις ιδέες σας, τις προτάσεις σας και πάνω απ' όλα τη συμμετοχή όλων σας. Έχετε μπροστά σας το πρόγραμμα με τις φετινές εκδηλώσεις των σχολείων. Α! και το πρόγραμμα βέβαια της Κοινότητας, για όλες τις ηλικίες. Μπορείτε να το διαβάσετε, να το δώσετε σε φίλους και να δηλώσετε συμμετοχή. ...Κυρία Ελένη, θέλετε να μας πείτε κάτι;
- Πέρυσι, κύριε πρόεδρε, είχαμε δει δύο πολύ ωραία θεατρικά έργα, δύο τραγωδίες, από το Εθνικό Θέατρο Ελλάδος. Μήπως θα μπορούσαμε φέτος να συνεργαστούμε με την παιδική σκηνή του Εθνικού; Αν δεν είναι εύκολο να μας έρθουν, τουλάχιστον να μας έστελναν βιντεοταινίες με τις παραστάσεις του, να τις δούνε τα παιδιά;
- Ωραία ιδέα. Τι λέτε, θα θέλατε να συνεργαστείτε γι' αυτό με τον υπεύθυνο των πολιτιστικών;
- Πολύ ευχαρίστως.... Περιμένετε όμως, ένα λεπτό, έχουμε κι εμείς κάτι να σας δώσουμε... Όταν μάθαμε ότι θα μας επισκεφθείτε, σας φτιάξαμε μια διαφήμιση για τα προγράμματα της Κοινότητας. Τα παιδιά έκαναν σκίτσα, ζωγράρισαν, έγραψαν, και ... να το αποτέλεσμα. Σας το χαρίζουμε για να θυμάστε την επίσκεψή σας στο σχολείο μας.

Ο πρόεδρος πήρε την αφίσα που είχαμε φτιάξει και είπε ότι θα την κρεμάσει στην είσοδο της Κοινότητας. Θα έγραφε λέει και το όνομα του σχολείου και της τάξης μας πάνω.

Το απόγευμα καθίσαμε με τη Λένα και τη μεγάλη της αδερφή να δούμε ποια προγράμματά μας ενδιαφέρουν. Εκείνης της αρέσει το θέατρο και θα ήθελε κάτι σχετικό. Η αδερφή της της έλεγε ότι όποιος θέλει να γίνει ηθοποιός, πρέπει να μάθει να κινεί σωστά το σώμα του πάνω στη σκηνή, άρα χρειάζεται και χορό.

Εγώ πάλι θα ήθελα να μάθω σύγχρονους χορούς. Τέσσερα χρόνια τώρα ελληνικούς.... καιρός για αλλαγή!

1. Συμπληρώνω τις φράσεις:

Ο πρόεδρος ζήτησε από τα παιδιά να

.....

.....

.....

Η κυρία Ελένη ζήτησε από τον πρόεδρο

.....

.....

.....

Η Λένα είπε:

.....

.....

.....

Η αδελφή της Λένας είπε:

.....

.....

.....

Το λεξιλόγιο... των εκδηλώσεων

- πρόγραμμα
- εκδήλωση
- υπεύθυνος
- υπεύθυνη
- χορωδία
- συμμετοχή
- συμπάρασταση
- παράσταση
- χορηγός

2. Γράφω τα παραπάνω στον πληθυντικό με το άρθρο τους.

3. Διαβάζουμε τα παρακάτω προγράμματα και απαντάμε στις ερωτήσεις:

- Σε ποιο πρόγραμμα νομίζετε ότι πήγαινε μέχρι τώρα η Φανή;
- Ποιο πιστεύετε ότι θα διαλέξουν φέτος η Φανή με τη Λένα;
- Εσείς ποιο θα προτιμούσατε;

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΤΟΡΟΝΤΟ**

<http://www.greekcommunity.org/culture.htm>

Το Πολιτιστικό Τμήμα ετοιμάζει παραδοσιακά και σύγχρονα πολιτιστικά προγράμματα για όλα τα παιδιά της παροικίας μας. Αυτά τα προγράμματα διδάσκουν την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά μας. Υπάρχουν επίπεδα αρχαίων, μεσαίων και προχωρημένων: Τα προγράμματά μας είναι τα εξής:

1. «Αρμονία» - Παιδική Χορωδία
2. «Διόνυσος»-Ερμηνευτές παραδοσιακών και σύγχρονων ελληνικών χορών
3. «Ελληνάκια» - Σύγχρονοι χοροί και χοροδρόμα για παιδιά
4. «Νεφέλη»-Ερμηνευτές θεατρικών έργων και χοροδράματος

Την άλλη μέρα η δασκάλα μας μάς έφερε αποκόμματα από εφημερίδες και φωτογραφίες από τις παραστάσεις. Ήταν δύο έργα από την ελληνική μυθολογία, η «Ηλέκτρα» και η «Φαίδρα».

4. Σκεφτόμαστε τι άλλο θα θέλαμε να δούμε στο πρόγραμμα της Κοινότητας. Συγκεντρώνουμε τις ιδέες μας, τις γράφουμε σ' ένα γράμμα και... το στέλνουμε στην Κοινότητα. Εξηγούμε τι νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε και γιατί.

ΝΕΑ

Καταπληκτικές οι παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου Ελλάδος στον Καναδά

Η Ελληνική Κοινότητα του Τορόντο, με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδας, παρουσίασε στο κοινό του Τορόντο δυο αριστουργήματα της αρχαίας τραγωδίας: τη Μήδεια του Ευριπίδη (6, 7, 8 Οκτωβρίου 1998) και την Ηλέκτρα του Σοφοκλή (10, 11, 12 Οκτωβρίου 1998) στο Music Hall. Πέντε χιλιάδες ομογενείς και Καναδοί συμπολίτες μας συμμετείχαν κι απόλαυσαν τις καταπληκτικές αυτές παραστάσεις. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια σ' όλους τους ηθοποιούς, και ιδιαίτερα στην Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, τους σκηνοθέτες Νικαίτη Κοντούρη (Μήδεια) και Δημήτρη Μαυρίκιο (Ηλέκτρα).

Αλλά το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδος πέρασε επίσης από το Μόντρεαλ

Η ελληνική παροικία του Μόντρεαλ χειροκρότησε θερμά τις δύο παραστάσεις των αρχαίων τραγωδιών Μήδεια του Ευριπίδη και Ηλέκτρα του Σοφοκλή, που πραγματοποιήθηκαν στο Place des Arts. Πλήθος Ελλήνων συμπαροίκων είχαν τη δυνατότητα να απολαύσουν την εξαιρετική ερμηνεία των ηθοποιών του Εθνικού Θεάτρου. Ήταν το σπουδαιότερο καλλιτεχνικό γεγονός της χρονιάς. Θερμά συγχαρητήρια!

Place des Arts

5. Συζητάμε στην τάξη:

Ποια θεατρική παράσταση έχουμε παρακολουθήσει; Μιλάμε για τις εντυπώσεις μας από αυτήν.

Συνεχίζοντας η κυρία μας είπε ότι κάθε καλοκαίρι τα θέατρα στην Ελλάδα γεμίζουν από κόσμο που έρχεται να δει παραστάσεις αρχαίων έργων. Υπάρχουν, λέει ηθοποιοί που έρχονται από άλλες χώρες με το θέατρό τους για να παίξουν σε ένα αρχαίο ελληνικό θέατρο ιστορίες από την ελληνική μυθολογία.

Ότι οι άνθρωποι αγαπούν το θέατρο και ότι πολλές φορές πηγαίνουν να δουν τις παραστάσεις με τις οικογένειές τους.

Και ότι συχνά στα σχολεία τα παιδιά ετοιμάζουν ένα θεατρικό έργο, που το παίζουν στο τέλος της χρονιάς.

Το Υπουργείο Παιδείας, είπε, δίνει κάθε χρόνο βραβεία στους καλύτερους.

Κι ακόμη ότι στην Ελλάδα, στην Αθήνα και στο Ρέθυμνο γίνεται φεστιβάλ μαθητικού θεάτρου για τους ομογενείς μαθητές.

- Να παίξουμε κι εμείς ένα έργο, να πάμε στην Ελλάδα, πετάχτηκε η Φρόσω μόλις το άκουσε.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ	
ΛΙΘΙΟ ΠΑΝ. ΜΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ - ΡΕΘΥΜΝΟ - ΙΟΥΝΙΟΥ 26 - 30 ΙΟΥΝΙΟΥ	
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ	
ΠΑΡΙΣΚΕΨΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 26 & 27 ΙΟΥΝΙΟΥ ΛΙΘΙΟ ΠΑΝ. ΜΙΟΥ - ΠΑΛΟΥ 9 μ.μ.	ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΙΔΟΣΚΟΠΟ ΘΕΑΤΡΟ Α.Ε. (ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΗΤΕΣ) Προβλεπόμενα πρόβατα με παραγωγή του Λ. Λαζαρίδη Ο Φίλος και η Ψίχη Πρωτότυπο: Ευγενίου Αιγιώτη, Μεταφράση: Μαρίνα Παπαδοπούλου, Σκηνοθεσία: Μαρίνα Παπαδοπούλου
ΑΥΓΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ ΛΙΘΙΟ ΠΑΝ. ΜΙΟΥ - ΠΑΛΟΥ 9 μ.μ.	ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΠΑΝΗΛΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ "ΟΨΕΣΣΩΝ" ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙΣΑΡ, ΛΙΝ Το Παιχνίδι του γάιδαρου
ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ ΛΙΘΙΟ ΠΑΝ. ΜΙΟΥ - ΠΑΛΟΥ 9 μ.μ.	ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΣΠΙΔΕΛΙΝΣ, ΕΛΙΑ ΕΛΙΑΝΑ ΚΑΙ ΣΠΙΔΕΛΙΝΣ Αρχαίο ελληνικό πρόβατο του Αλέξανδρου Ο Τζιτζίκας
ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ ΛΙΘΙΟ ΠΑΝ. ΜΙΟΥ - ΠΑΛΟΥ 9 μ.μ.	ΚΑΝΑΔΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ Διαπολιτισμική προγράμματα σχολείων Αθήνας - Σελιανίτη Ο φίλος της Ψιχίτσας
	ΑΜΕΡΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΚΑΝΑΔΙΚΟΙ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΙ Ψιχίτσα Αρβανίτης, Αρβανίτης
	ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΣΤΟΝ ΠΡΟΒΟΛΟΝ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΒΙΛΗΝ Το γάιδαρο Αρχαίο ελληνικό πρόβατο του Αλέξανδρου με μεταφρασμένη διασκευή

Επίδαυρος

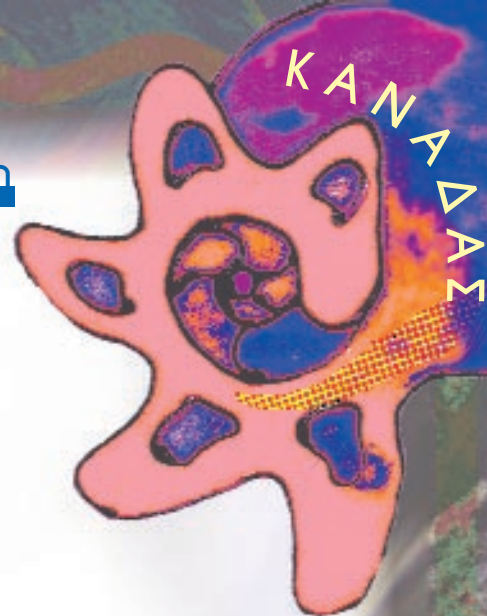
6. Γράφω ένα μικρό κείμενο (50-60 λέξεις) για ένα από τα παρακάτω:

1. Μια εκδήλωση (π.χ. καλλιτεχνική, αθλητική) που σχεδιάζω να πάω και εξηγώ γιατί πιστεύω ότι θα ενδιαφέρει τους συμμαθητές μου.
2. Μία εκδήλωση που έχω παρακολουθήσει και που μου άρεσε πολύ.

Ετοιμάζω μία εργασία
για τις «Ελληνικές εφημερίδες
στον Καναδά». Μου λείπουν
ακόμη το «Ελληνοκαναδικό
Βήμα» του Μόντρεαλ και η
«Γνώμη» του Βανκούβερ...

Ενημερωθείτε Ελληνικά... στον Καναδά!

Στάθης: Θέλω εφημερίδες!

Πωλητής: Τι εφημερίδες;

Στάθης: Τα Ελληνοκαναδικά Χρονικά, τον Ελληνικό Τύπο, την Εβδομάδα, τις Ελληνικές Ώρες, τις Πατρίδες, την Ορθόδοξη Πορεία και το ...The Greek Journal.

Πωλητής: Ένα λεπτό, να δούμε τι υπάρχει. Κι εσείς, εφημερίδες θέλετε;

Ίρις: ...Ναι, ακριβώς τις ίδιες!

Αργότερα στο σπίτι...

- Γιαγιά, είσαι τυχερή! Τις βρήκα όλες.... Τι βλέπω; Έβαλες το ελληνικό ραδιόφωνο; Καλά, σήμερα είναι η μέρα... της ενημέρωσης στα Ελληνικά! Ποιο σταθμό ακούς;
- Τώρα έχω την "Ελληνική Συντροφιά". Το απόγευμα θ' ακούσω τις "Ελληνοκαναδικές Μελωδίες" που έχουν αφιέρωμα στον Νταλάρα.
- Ξέρεις βέβαια και για το καινούργιο ελληνικό κανάλι, την "Οδύσσεια" που βλέπουν όλοι στον Καναδά;
- Όχι, καθόλου, πότε άρχισε;
- Εδώ και λίγους μήνες. Πώς δεν το άκουσες;
- Κάποτε δεν είχαμε, παιδί μου, τίποτε. Ούτε ελληνικές εφημερίδες, ούτε εκπομπές στο ραδιόφωνο, ούτε δορυφορική τηλεόραση. Ενώ τώρα... ακόμη και θέατρο έχουμε, τη "Νεφέλη".

1. Συμπληρώνω την ταυτότητα μιας παροικιακής εφημερίδας.

1. όνομα:

2. ημερήσια , εβδομαδιαία
μηνιαία , δίμηνη

3. χρονολογία 1ης έκδοσης

4. ηλεκτρονική διεύθυνση

5. ημερομηνία φύλλου

6. τίτλος πρωτοσέλιδου

7. εκδότης/αρχισυντάκτης

^ Συζητάμε στην τάξη:

- α. Γιατί αγοράζει εφημερίδες ο Στάθης και γιατί η Ίρις;
- β. Εκτός από τις εφημερίδες, πώς αλλιώς μπορεί κανείς να μάθει νέα από την Ελλάδα στον Καναδά;

3.1 Εσείς από πού μαθαίνετε ειδήσεις:

- α. ... για την Ελλάδα
- β. ... για τη χώρα που ζείτε; (μπορούμε να σταυρώσουμε περισσότερα από ένα τετράγωνα)
- γ. ... για την παροικία

ραδιόφωνο

διαδίκτυο

εφημερίδα

διάφορες συζητήσεις

τηλεόραση

περιοδικά

3.2. Πόσους άλλους κύκλους με τα διάφορα θέματα που έχει μια εφημερίδα μπορούμε να προσθέσουμε; (φέρνουμε μια εφημερίδα στην τάξη και βρίσκουμε τις διάφορες κατηγορίες θεμάτων)

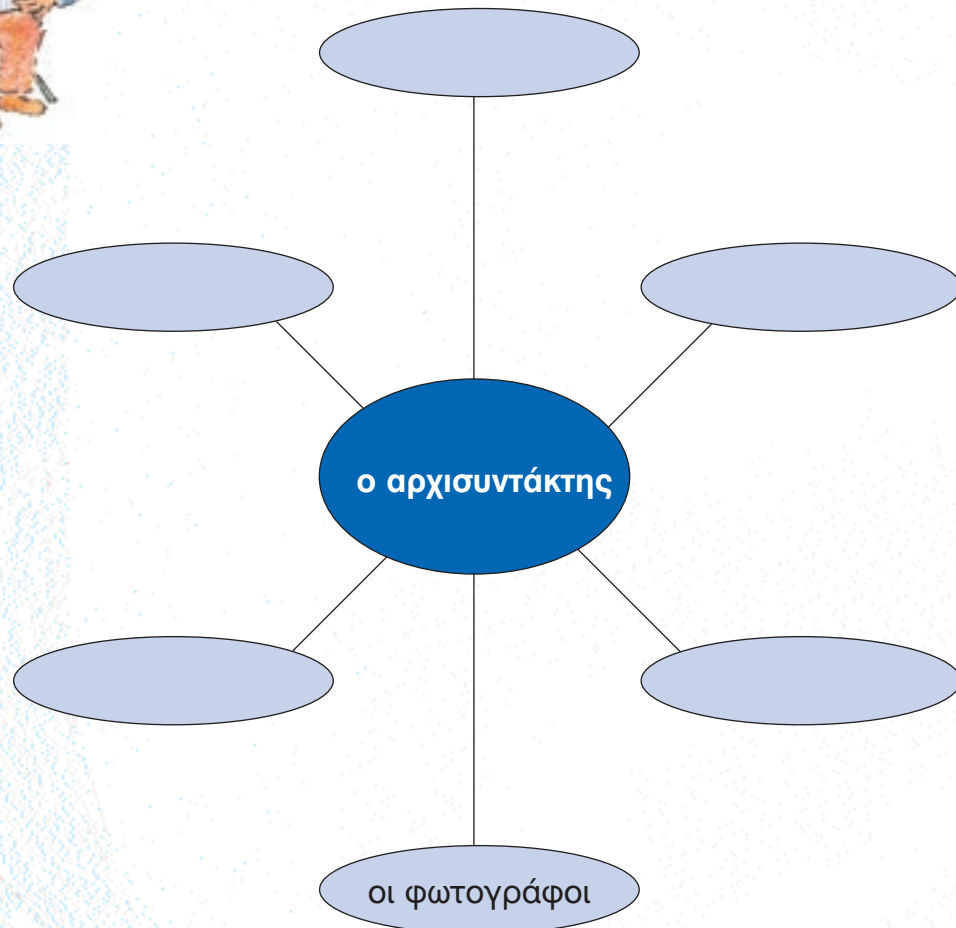

4. Όταν συμπληρώσουμε την παραπάνω άσκηση,
- χωριζόμαστε σε ζευγάρια,
 - διαλέγουμε μία από τις παραπάνω κατηγορίες
 - βρίσκουμε ένα σχετικό άρθρο σε μια εφημερίδα και...
 - το παρουσιάζουμε με λίγα λόγια στην τάξη (40-50 λέξεις)

5. Ζητάω από τρεις γνωστούς μου να μου πουν τι διαβάζουν πρώτα απ' όλα σε μια εφημερίδα α) της παροικίας β) της χώρας που ζουν γ) της Ελλάδας.

6. Για να φτάσει μια εφημερίδα στα χέρια μας εργάζονται πολλοί άνθρωποι. Όπως:

Προσπαθώ να συμπληρώσω και με άλλα επαγγέλματα, σχετικά με την εφημερίδα.

7. Ελληνικός Τύπος Ελληνοκαναδικά Χρονικά

Γίνονται συνδρομητές

- α. Διαλέγω μία από τις παραπάνω εφημερίδες ή κάποια άλλη και συμπληρώνω το δελτίο συνδρομητή.
- β. Εξηγώ τι σημαίνει συνδρομητής εφημερίδας περιοδικού.
- γ. Τι είναι η συνδρομητική τηλεόραση;

Παίζουμε ότι...

...ο Στάθης ανακοινώνει στη γιαγιά του ότι την έγραψε συνδρομητήρια σε μια παροικιακή εφημερίδα. Εκείνη τον ρωτά πώς το έκανε και πώς θα παίρνει τώρα την εφημερίδα της.

THE GREEK JOURNAL

Συνδρομή για τ (όνομα εφημερίδας)
Subscription to

Όνομα/name

Διεύθυνση/Adress

Πόλη/City

Ταχ. Κώδικας/Postal code

Ετήσια συνδρομή/Annual subsription

Συμπληρώστε και στείλτε το παραπάνω δελτίο στην ταχυδρομική διεύθυνση της εφημερίδας, εσωκλείοντας μία επιταγή με το ποσό της ετήσιας συνδρομής.

Εκπέμπουμε... στα Ελληνικά!

8. Διαβάζω τις παρακάτω διαφημίσεις και γράφω τη σωστή απάντηση:

CHCR FM

Ελληνοκαναδικός
Ραδιοφωνικός Σταθμός
Τορόντο, Οντάριο

Ένας φίλος στο σπίτι σας
που φέρνει την Ελλάδα
κάθε μέρα κοντά σας.

Ο πρώτος ελληνικός
ραδιοφωνικός σταθμός
που εκπέμπει όλο
το 24ωρο.

CHIN RADIO

broadcasting in 30 languages!!
Toronto, Ontario

ΕΛΛΗΝΟΚΑΝΑΔΙΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

Εκπέμπει Δευτέρα με Παρασκευή 8:30-12:00 μ.μ.
Τα προγράμματα που ψυχαγωγούν και
ενημερώνουν την ελληνική παροικία
για 40 χρόνια.

Τα προγράμματα που εμπιστεύονται οι Έλληνες
επιχειρηματίες του Οντάριο για σίγουρα
αποτελέσματα.

CINQ 102,3

RADIO SENTRE-VILLE

Ελληνικό Πρόγραμμα 1975 -2000

25 χρόνια στην υπηρεσία
του σκεπτόμενου ακροατή,
του ενεργού πολίτη.

**Ο ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΟΣ, ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΟΣ
ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ**

Δελτία Ειδήσεων

Αγώνες Ποδοσφαίρου

Ποικίλο Μουσικό Πρόγραμμα

ΜΕ ΤΑ ΝΕΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΑΜ/FM
(ΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ)

Μπορείτε ν' ακούτε το καθημερινό
και 24ωρο ραδιοφωνικό πρόγραμμα
στο σπίτι, στην επιχείρηση, στην
εκδρομή, στο αυτοκίνητο.

α. Ραδιοφωνικός σταθμός με Ελληνικό πρόγραμμα:

.....

β. Τηλεοπτικός σταθμός στο Τορόντο και Μόντρεαλ με ελληνικό πρόγραμμα:

.....

γ. Ελληνικό ραδιόφωνο στα μεσαία, πέντε φορές την εβδομάδα:

.....

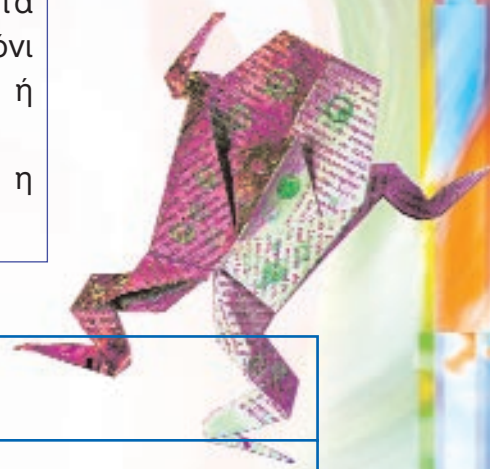

Μια εφημερίδα... από εμάς για μας!

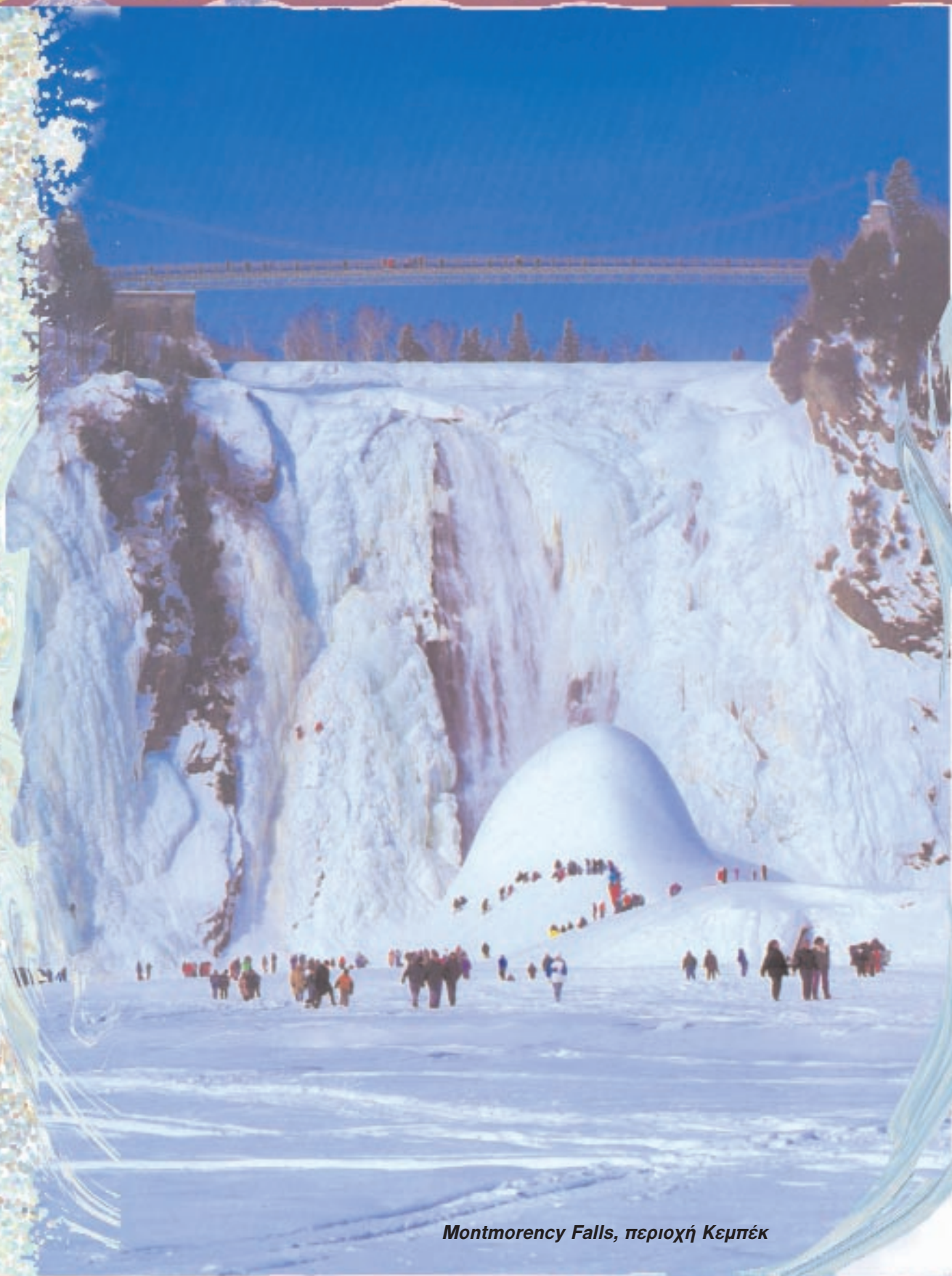
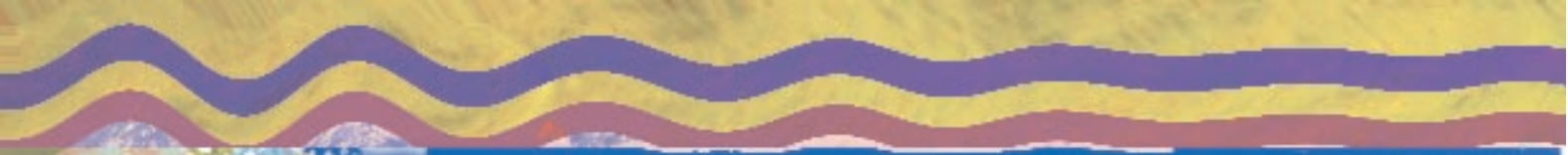

10. Παίρνουμε ένα μεγάλο κομμάτι χαρτόνι και...

- α. Το χωρίζουμε σε στήλες, όπως στο παρακάτω πλαίσιο.
- β. Ο καθένας μας διαλέγει ένα από τα θέματα και γράφει λίγα λόγια γι' αυτό σ' ένα φύλλο χαρτί.
- γ. Μια ομάδα από τέσσερα παιδιά με τη βοήθεια του/της δασκάλου/ας μας διαλέγει τα κείμενα, τα βάζει στη σειρά πάνω στο χαρτόνι και τα συνδυάζει, αν μπορεί, με σκίτσα ή φωτογραφίες.
- δ. Βρίσκουμε συζητώντας ένα τίτλο και... η εφημερίδα της τάξης μας είναι έτοιμη!

Χωρίς τίτλο;	
Ειδήσεις - επικαιρότητα	Λέμε τη γνώμη μας για...
Μικρές αγγελίες	Σπαζοκεφαλιές, γρίφοι...
Βιβλία που διάβασα, τραγούδια που άκουσα, ταινίες που είδαμε...	

Montmorency Falls, περιοχή Κεμπέκ

Παιχνίδια στο χιόνι

Στο διάλειμμα, στην αυλή του σχολείου...

- Μαριλένα:** Τα μάθατε; Σε μια εβδομάδα αρχίζει η γιορτή του χιονιού!
- Κώστας:** Καιρός ήταν. Φέτος έχει ρίξει τόσο χιόνι... Εξάλλου είναι πια Φεβρουάριος.
- Μαριλένα:** Τα ξαδελφάκια μου περιμένουν πώς και πώς τον Νούμη και τη Νούμα. Τους υποσχέθηκα ότι θα πάμε να τους δουν.
- Δημήτρης:** Πόσο θα κρατήσει;
- Κατερίνα:** Πάντα κρατάει τρεις βδομάδες η γιορτή του χιονιού στην Οτάβα.
- Δήμητρα:** Εμείς πάμε κάθε χρόνο οικογενειακώς. Βλέπουμε τα αγάλματα από πάγο, κάνουμε βόλτα στο κανάλι Ριντό και τρώμε καστοροουρές με ζεστή σοκολάτα.
- Κώστας:** Φέτος συνεννοηθήκαμε όλη η τάξη να φορέσουμε τα πατίνια μας και να πάμε στο κανάλι. Η δασκάλα μας μάς είπε ότι είναι η μεγαλύτερη πίστα πατινάζ στον κόσμο.
- Μαριλένα:** Πρέπει να οργανωθούμε. Να πάμε να δούμε όλα τ' αγάλματα πριν μαζευτεί πολύς κόσμος.
- Κώστας:** Εγώ μόνο αυτή τη βδομάδα μπορώ. Το επόμενο Σαββατοκύριακο θα πάμε με τους γονείς μου στο Κεμπέκ να δούμε το παγωμένο παλάτι και τον Βοηνομπε, τη μασκότ του Φεστιβάλ.
- Κατερίνα:** Να πάμε όμως και μια φορά βράδυ, να δούμε τα πυροτεχνήματα.
- Κώστας:** Ο παππούς ενός συμμαθητή μου πηγαίνει κάθε χρόνο με τη γυναίκα του στο κανάλι Ριντό. Φοράνε τα πατίνια τους και κάνουν πατινάζ για πολλή ώρα!

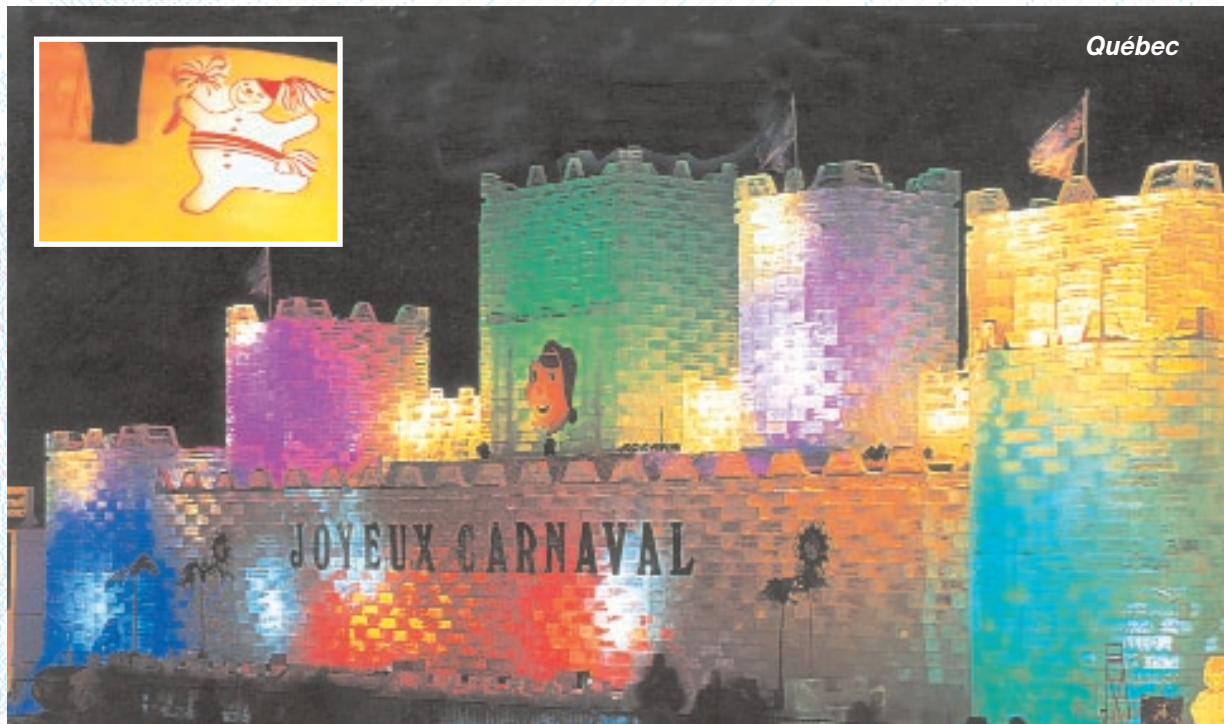

1. Κάνουμε ένα κατάλογο με όλα αυτά που θα κάνουν τα παιδιά στη γιορτή του χιονιού της Οτάβας.

2. Συζητάμε στην τάξη:

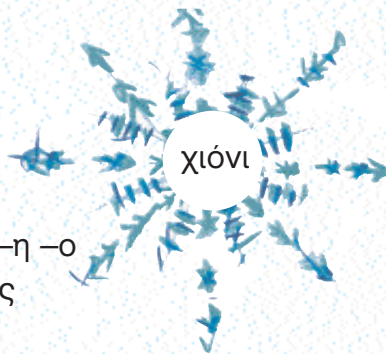
- α. Λέμε τι άλλα παιχνίδια μπορεί κανείς να παίξει στο χιόνι.
- β. Εκτός από παιχνίδια υπάρχουν και αθλήματα που γίνονται στο χιόνι. Ποια είναι αυτά; Ποιο απ' αυτά μας αρέσει περισσότερο.

χινοθύελλα
χιονόνερο

χιονισμένος -η -ο
χιονοπόλεμος

χινοπτώσεις

χιονάνθρωπος
χιονόμπαλα

χινοδρομία
χινοδρομικός -η -ο

χινοστιβάδα

3. Ποιες από τις παραπάνω λέξεις χρειάζομαι για να περιγράψω τον καιρό μια μέρα που χιονίζει; Τις υπογραμμίζουμε και με τη βοήθεια του/της δασκάλου/ας μας φτιάχνουμε... ένα χιονισμένο δελτίο καιρού!

4.1. Σχηματίζω τον αόριστο των παρακάτω ρημάτων και τον γράφω:

τελειώνω → - σα

αρχίζω →

..... →

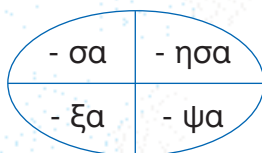
..... →

νικάω-ώ → - ησα

τραγουδάω-ώ →

..... →

..... →

παίζω → - ξα

τρέχω →

..... →

..... →

χορεύω → - ψα

γράφω →

..... →

..... →

αλλά: βάζω → έβαλα

4.2. Ψάχνω και βρίσκω κι άλλα ρήματα για την κάθε κατηγορία. Πόσα από αυτά παίρνουν τη συλλαβή ε- στην αρχή;

Η Βάλια με τον Βαλεντίνο μένουν στο Κεμπέκ. Η Λουκία με τον Ιούλιο στην Οτάβα. Οι άντρες τους, ο Βαλεντίνος και ο Ιούλιος είναι αδέρφια. Μέσα Φεβρουαρίου, η Λουκία τηλεφωνεί στη Βάλια.

5. «Παίζω» τον παρακάτω διάλογο με μια συμμαθήτριά μου.

- Καλησπέρα Βάλια. Τι κάνετε; Τα παιδιά, ο Βαλεντίνος, είστε όλοι καλά;
- Λουκία μου, γεια σου. Πολύ χαίρομαι που σε ακούω. Καλά είμαστε. Εσείς; Ο Ιούλιος; Τα μικρά;
- Καλά, καλά είμαστε. Ε... ο Ιούλιος ...ξέρεις τώρα... μέχρι να έρθει το καλοκαίρι υποφέρει. Δεν αντέχει καθόλου τις χαμηλές θερμοκρασίες.
- Τι να σου πω Λουκία μου! Υπομονή! Ξέρεις τώρα τον Ιούλιο. Γκρινιάζει, γκρινιάζει, αλλά τον Καναδά δεν τον αλλάζει με τίποτα.
- Πες μου, τώρα, τι γίνεται; Έχετε χιόνι στο Κεμπέκ;
- Πώς να μην έχει Λουκία μου, Φεβρουάριο μήνα! Και χιόνια έχουμε και χιονισμένα παλάτια. Προχτές πήγαμε με τα παιδιά και είδαμε το παλάτι του Βοηνομπε στην Dufferin Avenue, απέναντι από τη Βουλή.
- Ξέρω ... ξέρω ... και μεις προχθές πήγαμε στο «παγοπαλάτι». Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν! Έβγαλαν και φωτογραφίες με τον Νούμη και τη Νούμα.
- Αχ ναι ... τις μαρμότες! Και μεις πήραμε στα παιδιά δυο περιστέρια με τον Βοηνομπε κι αγοράσαμε μπλουζάκια για σας. Θα σας τα στείλω αυτές τις μέρες με το ταχυδρομείο.
- Σ' ευχαριστώ ... μπορούμε όμως να το κάνουμε κι αλλιώς: την προτελευταία μέρα του Bal des Neiges έχει μια πολύ ωραία παράσταση με καλλιτεχνικό πατινάζ. Σκέφτομαι να πάω να βγάλω εισιτήρια. Τι λες, έρχεστε κι εσείς να το δούμε μαζί;
- Λουκία μου, πολύ ωραία ιδέα. Θα συνεννοηθώ με τον Βαλεντίνο και θα σε πάρω τηλέφωνο το βραδάκι.

6. Παίζουμε ότι..

... η Βάλια τηλεφωνεί στη Λουκία και της λέει ότι δέχεται την πρόσκληση. Συνεννοούνται για τη μέρα και την ώρα που θα φτάσουν στην Οτάβα.

Τραγουδώντας μαζί:

ΧΙΟΝΟΠΟΛΕΜΟΣ

Χιόνισε και κάναμε
μια άσπρη στίβα τόση
Τέτοιο χιόνι πούπουλο,
Θεέ μου, να μη λιώσει.

Ε, με το χιονάνθρωπο,
τραβηχτήτε πέρα.
Άναψεν ο πόλεμος,
πάρτε πρώτη σφαίρα.

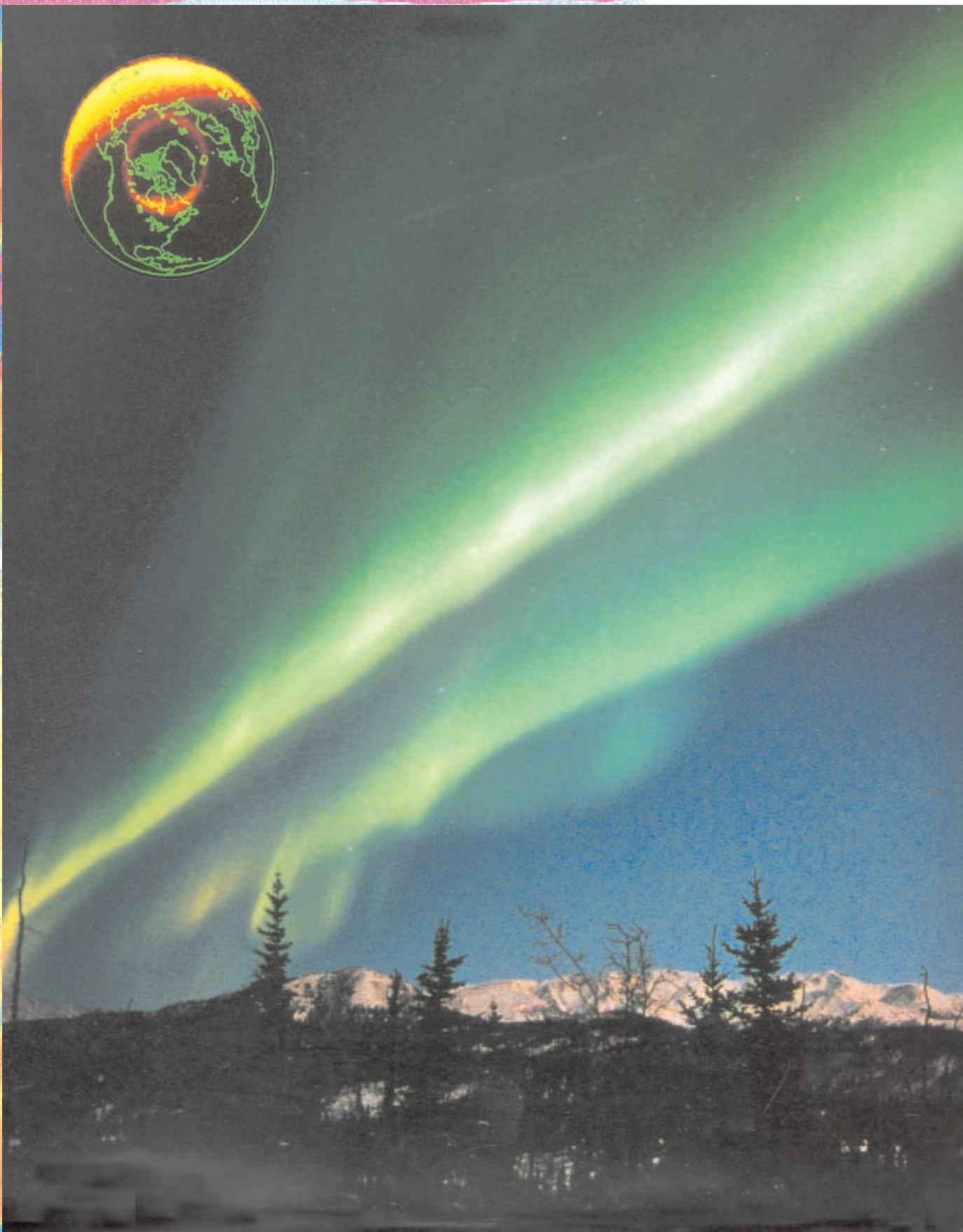
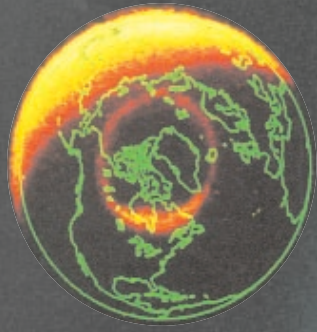
Αν βαστάν τα κότσια σας,
πιάστε μετερίζι.
Όπου πέσει η μπάλα μας,
μύτες κοκκινίζει.

Πώς; Γελάτε; Πάρτε τη
πάνω στο στομάχι.
Φραπ, και σκάζει η δεύτερη
στου αρχηγού τη ράχη.

Φραπ, κι απ' τα κεφάλια τους
πέφτουν κάτω οι κούκοι.
Φραπ ! και του χιονάνθρωπου
σπάζει τοτσιμπούκι.

Στ. Σπεράντζας

Aurora Borealis

- Κοιτάξτε, κοιτάξτε, ...το ουράνιο τόξο!
- Πού είναι; Δεν το βλέπω!
- Να το, αρχίζει από το βάθος της αυλής και φτάνει ως πέεερα, στην άλλη άκρη.
- Κυρία, γιατί γίνεται το ουράνιο τόξο;
- Ο παππούς μου λέει ότι όταν δούμε το ουράνιο τόξο μετά τη βροχή, αυτό θα πει ότι δεν θα ξαναβρέξει.
- Δεν είναι λάθος. Όταν υπάρχει υγρασία στην ατμόσφαιρα, δηλαδή πάρα πολύ μικρές σταγόνες νερού, περνάει από μέσα τους το φως και βλέπουμε όλα αυτά τα χρώματα. Υπάρχει όμως και ένα άλλο, μοναδικό φαινόμενο που μπορούμε να παρατηρήσουμε στον ουρανό του βόρειου Καναδά. Είναι το βόρειο σέλας ή αλλιώς, aurora borealis, ένα εντυπωσιακό φωτεινό σχήμα στην ατμόσφαιρα, κοντά στους πόλους. Σήμερα ξέρουμε ότι σχηματίζεται από τον ηλιακό άνεμο καθώς αυτός συναντά την ατμόσφαιρα της γης. Οι αρχαίοι Έλληνες το ήξεραν και το έλεγαν "πολικόν σέλας".
- Κυρία, πώς λέγεται στα Γαλλικά;
- Το λέμε aurore boréale, Φίλιππε.
- Και τι θα πει;
- Σημαίνει "αυγή του βορά".
- Αν όμως κυρία...
- Όμως... τι Κατερίνα;
- Αν ο ηλιακός άνεμος φτάνει στους πόλους, δεν θα υπάρχει και στον νότιο πόλο; Δεν θα το βλέπουν και από την Αυστραλία;
- Αυτό είναι πολύ σωστό. Το σέλας που σχηματίζεται στον νότιο πόλο λέγεται νότιο σέλας ή aurora australis. Το 1773 ο βρετανός θαλασσοπόρος Τζέιμς Κουκ ταξίδεψε ως εκεί και έγραψε τις παρατηρήσεις του για το νότιο σέλας.
- Όμως κυρία, στον βόρειο Καναδά έχουμε και κάτι άλλο ασυνήθιστο...
- Ποιο είναι αυτό Κώστα;
- Όσοι ζουν κοντά στον πόλο έχουν έξι μήνες μέρα και έξι μήνες νύχτα.
- Δηλαδή έξι μήνες διακοπές και έξι μήνες ύπνος;
- Όχι, γιατί τότε θα είχαν έξι μήνες σχολείο... ή ... θα έμεναν έξι μήνες άυπνοι!

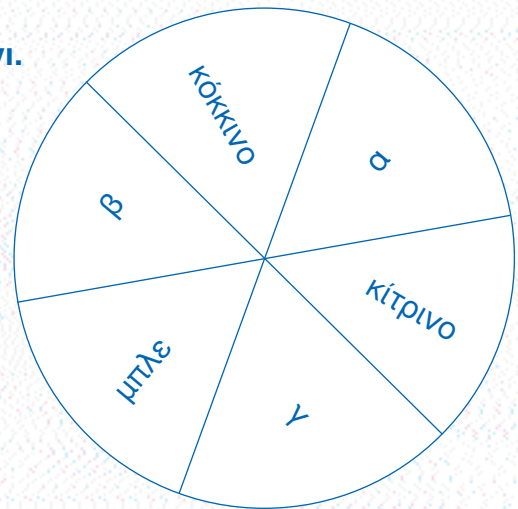

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Για ποια φαινόμενα μίλησαν τα παιδιά;
- β. Ποια από αυτά συμβαίνουν στον βόρειο Καναδά;
- γ. Ποια χρώματα μπορούμε να δούμε στο ουράνιο τόξο;

2. Ζωγραφίζω τον παρακάτω κύκλο σε ένα λευκό χαρτόνι. Τον χωρίζω στα έξι και χρωματίζω με τα χρώματα που είναι γραμμένα τα αντίστοιχα μέρη.

3. Παίρνω την παλέτα με τα χρώματα και κάνω τους παρακάτω συνδυασμούς:

α. κόκκινο + κίτρινο =	→	πράσινο
β. κόκκινο + μπλε =	→	πορτοκαλί
β. κίτρινο + μπλε =	→	μοβ

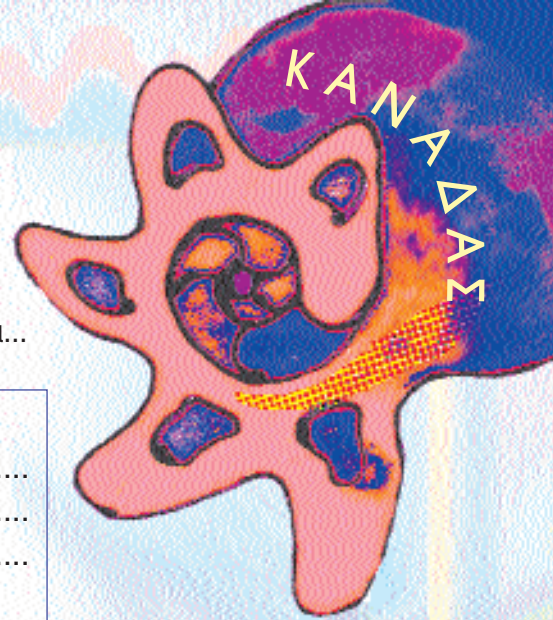
4. Χρωματίζω τα μέρη του κύκλου, ακολουθώντας την αρίθμηση των χρωμάτων.

Ξέρετε ότι...

... ο δίσκος αυτός με τα έξι χρώματα ονομάζεται δίσκος του Νεύτωνα (Newton). Ο μεγάλος αυτός Άγγλος φυσικός μελέτησε το φως, τα χρώματα και τη σχέση των χρωμάτων μεταξύ τους.

5. Τι χρώμα έχει ο δίσκος του Νεύτωνα, όταν τον κάνουμε να γυρίζει γρήγορα;

Όμως τα χρώματα είναι πάρα πολλά. Καθένα από τα χρώματα στον δίσκο του Νεύτωνα μπορεί να είναι περισσότερο ή λιγότερο ανοιχτό ή φωτεινό, σκούρο ή βαθύ. Υπάρχουν επίσης χρώματα που παίρνουν το όνομά τους από τρόφιμα ή φρούτα...

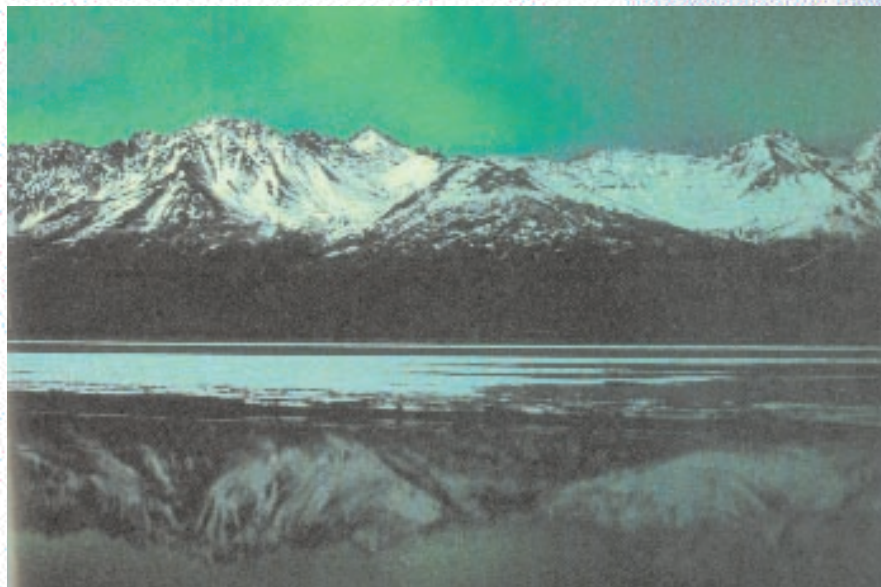
6. Ποιο χρώμα παίρνει τ' όνομά του:

από το βύσσινο.....
από τη σοκολάτα.....
από τη ζάχαρη.....

7. Ποιο είναι το αγαπημένο σας χρώμα;

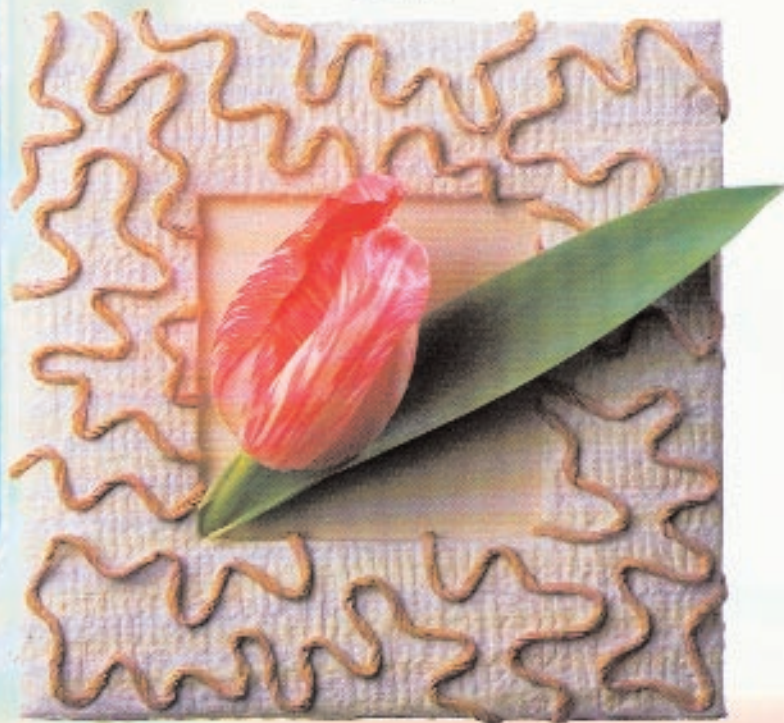
.....
- Και τελικά, υπάρχουν πολλά χρώματα;
- Όσα και τ' αστέρια!

8. Δείχνουμε στον χάρτη με τη βοήθεια του/της δασκάλου/ας μας τα μέρη του Καναδά όπου μπορεί κανείς να δει το βόρειο σέλας.

9. Συμπληρώνω τις παρακάτω φράσεις με τις λέξεις της παρένθεσης (ψαρεύουν, κυνηγούν, Εσκιμώοι, καλοκαίρι, σκηνές ιγκλού)

Στα παράλια του κόλπου του Χάτσον και του Λαμπραντόρ ζουν οι
Το σπίτι τους, που χτίζεται από κύβους πάγου, λέγεται Μένουν εκεί μόνο τον χειμώνα. Την άνοιξη και το μένουν σε που φτιάχνουν από δέρματα φώκιας. Ζουν από το κυνήγι και το ψάρεμα.
..... τάρανδους στη στεριά και φώκιες και θαλάσσιους ίππους στη θάλασσα.
Το καλοκαίρι στο γλυκό νερό των ποταμών ή των λιμνών.

Πώς ήρθε η τουλίπα στην Οτάβα

από την Ολλανδία ... στον Καναδά

Όταν γινόταν στην Ευρώπη ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, η πριγκίπισσα της Ολλανδίας, Τζουλιάννα, ήρθε στον Καναδά μαζί με τις δύο κόρες της. Έμειναν στην Οτάβα. Εδώ, η πριγκίπισσα γέννησε και μία ακόμα κόρη. Όταν τελείωσε ο πόλεμος, η Τζουλιάννα επέστρεψε στην Ολλανδία μαζί με τα τρία παιδιά της.

Από τότε, κάθε χρόνο, οι Ολλανδοί στέλνουν χιλιάδες τουλίπες στην Οτάβα, για να ευχαριστήσουν τους Καναδούς που φιλοξένησαν την πριγκίπισσά τους. Οι κάτοικοι της πόλης φυτεύουν τις τουλίπες στα όμορφα πάρκα. Έτσι, κάθε Μάη, πάνω από τρία εκατομμύρια τουλίπες στολίζουν την πόλη. Τότε γίνεται και το Φεστιβάλ της τουλίπας που κρατά δέκα μέρες και είναι το μεγαλύτερο φεστιβάλ τουλίπας στον κόσμο.

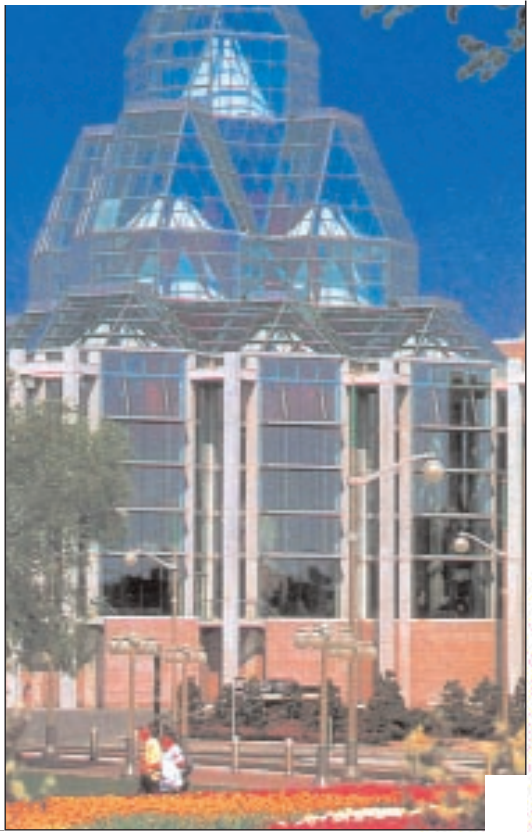
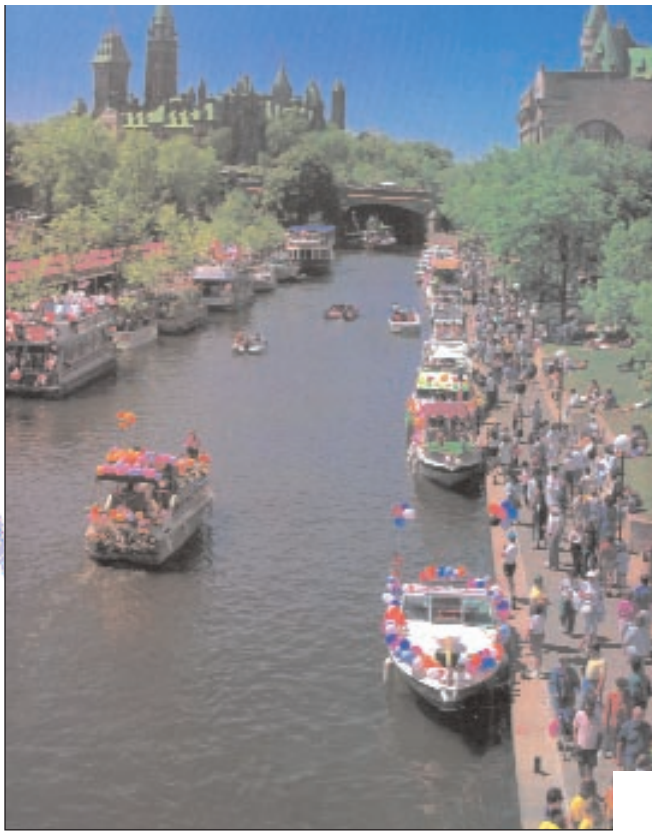
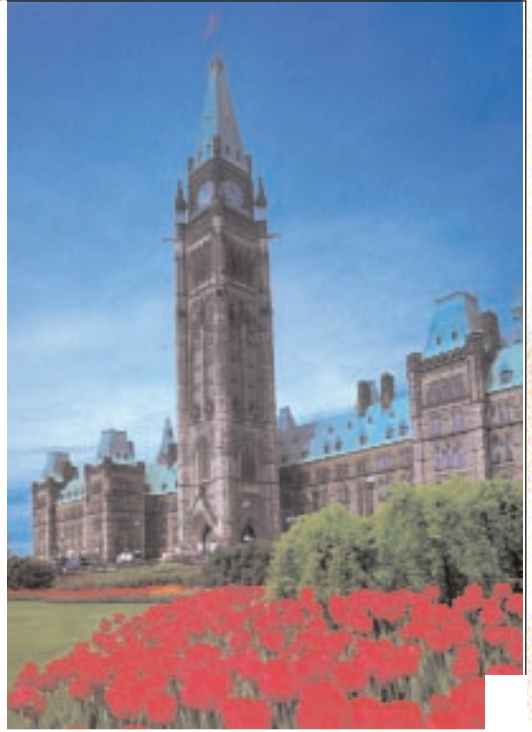
1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πότε έρχονται οι τουλίπες - δώρο από την Ολλανδία στον Καναδά;
- β. Πότε γίνεται το φεστιβάλ τουλίπας στην Οτάβα;
- γ. Πότε γεννήθηκε το τελευταίο παιδί της πριγκίπισσας Τζουλιάννας;

2. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Συζητάμε τι βλέπουμε στην κάθε φωτογραφία της επόμενης σελίδας.
- β. Γράφω κάτω από κάθε φωτογραφία τον αριθμό της πρότασης που ταιριάζει.
 1. Τουρίστες επισκέπτονται τα πάρκα της Οτάβας για να θαυμάσουν τις τουλίπες.
 2. Μικροί και μεγάλοι πηγαίνουν στο κανάλι για να δουν τα στολισμένα караβάκια.
 3. Πολλοί ποδηλάτες περνούν δίπλα από τις τουλίπες.
 4. Κόκκινες τουλίπες υπάρχουν μπροστά από το κτίριο της Βουλής.
 5. Πολύχρωμες τουλίπες στολίζουν τον χώρο μπροστά από την Εθνική Πινακοθήκη.

3. Ταιριάζω τα ζευγάρια των λέξεων και βάζω το σωστό άρθρο:

γλάροι γελαστά
τουλίπα όμορφη
φορεσιές υπέροχο
πάρκο κίτρινα
παιδιά πολύχρωμες
τριαντάφυλλα άσπροι

4. Διαλέγω από τα παραπάνω τρία ζευγάρια λέξεων και φτιάχνω δικές μου προτάσεις:

Στην πόλη της τουλίπας

- Goede morgen!
- Καλημέρα!
- Ω! με συγχωρείς. Καλημέρα ήθελα να πω.
- Είσαι από 'δω; Από τον Καναδά;
- Όχι, ήρθα από την Ολλανδία το περασμένο φθινόπωρο. Τα μπερδεύω λίγο ακόμα στη γλώσσα. Εσύ, από πού είσαι;
- Κι εγώ από την Ολλανδία είμαι. Ήρθα όμως εδώ πριν από πολλά χρόνια. Σου αρέσει η Οτάβα;
- Στην αρχή δεν μου άρεσε πολύ. Δεν ήμουν συνηθισμένη στα χιόνια. Όμως συνηθίζω σιγά - σιγά. Γνώρισα κι άλλες τουλίπες κι η άνοιξη εδώ είναι πάρα πολύ όμορφη.

- Αχ! Μου θυμίζεις τα δικά μου. Βλέπεις, η ιδέα της μετανάστευσης δεν μου άρεσε. Φοβόμουν και το ταξίδι με το αεροπλάνο. Όμως συνήθισα, έκανα οικογένεια και φίλους. Οι άνθρωποι μας αγαπούν πολύ. Ρίζωσα πια εδώ. Αυτή η πόλη είναι ο τόπος μου, αυτό το πάρκο είναι το σπίτι μου. Δεν το αλλάζω με τίποτα.
- Αλήθεια! Είναι υπέροχο πάρκο. Έμαθα ότι οι άνθρωποι εδώ κάνουν ειδική γιορτή για μας.
- Βέβαια! Το λένε "Φεστιβάλ της τουλίπας" κι αρχίζει σε λίγες μέρες. Κάθε Μάη η Οτάβα, η πρωτεύουσα του Καναδά, γίνεται "η πόλη της τουλίπας". Τη στολίζουν πάνω από ένα εκατομμύριο τουλίπες. Λίγο το 'χεις; Εκεί να δεις! Μουσική, χορός διασκέδαση! Γέροι, νέοι και παιδιά έρχονται εδώ να μας θαυμάσουν. Έχω βγει κι εγώ σε πολλές φωτογραφίες.
- Τι ωραία! Δεν βλέπω την ώρα ν' αρχίσει η γιορτή.

5. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Στον παραπάνω διάλογο κουβεντιάζουν δύο... τουλίπες! Από ποιες φράσεις φαίνεται αυτό; Τις βρίσκω και τις υπογραμμίζω.
- β. Αν... τα παραπάνω τα έλεγαν ένας/μία Ολλανδός/ή με έναν/μία Καναδό/ή, τι θα έπρεπε να αλλάξουμε από τον διάλογο;

**Στο
Φεστιβάλ
της
τουλίπας
μπορείς:**

- να θαυμάσεις τα στολισμένα με τουλίπες караβάκια στο κανάλι,
- να φτιάξεις χειροτεχνίες στο ολλανδικό περίπτερο,
- να παίξεις στην «παιδούπολη»
- να φυτέψεις και εσύ λουλούδια

6. Εσύ τι προτιμάς να κάνεις στο Φεστιβάλ της τουλίπας;

.....

.....

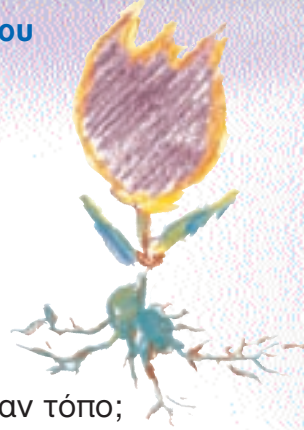
.....

.....

.....

7. Απαντώ και συμπληρώνω με δικά μου λόγια τις παρακάτω ερωτήσεις, παρατηρώντας το σκίτσο.

- Πώς ριζώνει μια τουλίπα;
- Βγάζει ρίζες, βολβούς...

- Πώς ριζώνει ένας άνθρωπος σε έναν τόπο;

8. Συνδυάζω σωστά τις φράσεις στις δύο στήλες (προσοχή! Δύο φράσεις της δεύτερης στήλης ταιριάζουν με ένα ρήμα της πρώτης)

κοκκίνισε
κιτρίνισε
πρασίνισε
άσπρισε

από το κακό του
από τη ντροπή του
από τη ζήλια του
από τον φόβο του
από τον θυμό του

9. Υπογραμμίζω τώρα κάθε φράση με το δικό της χρώμα

10. Συμπληρώνω τις παραπάνω προτάσεις με αυτές που ακολουθούν, όπως στο παράδειγμα:

Μόλις τον είδε, κοκκίνισε από τον θυμό του.

Τη στιγμή που το έμαθε,

Μόλις το άκουσε,

Όταν το κατάλαβε,

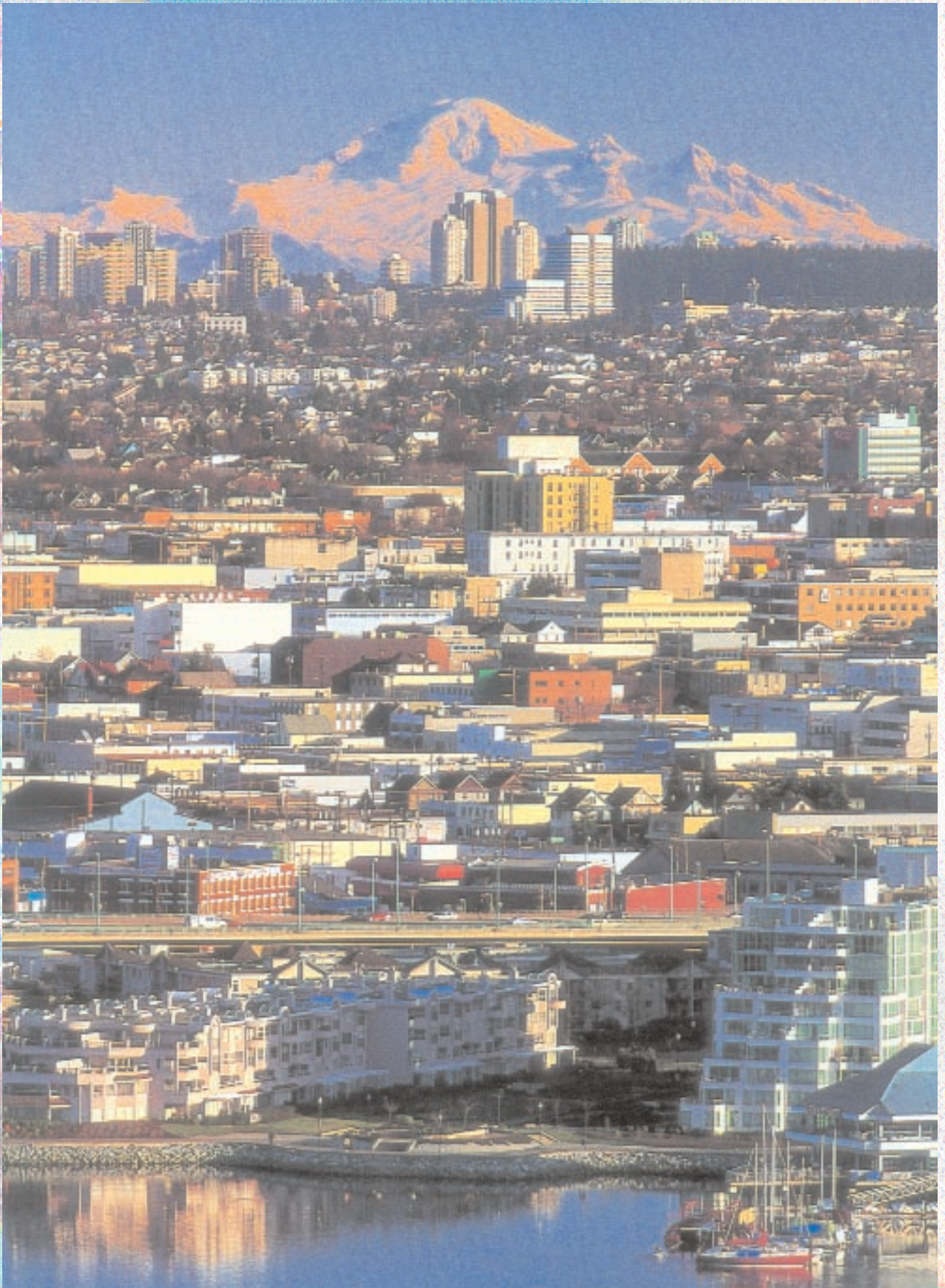
Ιστορίες... για τουλίπες

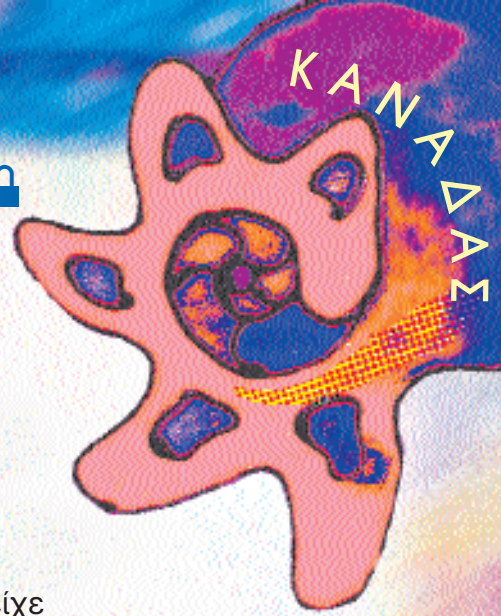
Η τουλίπα είναι το αγαπημένο λουλούδι των Ολλανδών. Τον 17ο αιώνα υπήρχαν άνθρωποι στην Ολλανδία που ήταν πρόθυμοι να πληρώσουν πάρα πολλά χρήματα για κάποιο σπάνιο είδος ή χρώμα τουλίπας.

Την τουλιπομανία αυτή -Tulpenwoede- όπως την είπαν οι Ολλανδοί αποφάσισε να τη σταματήσει με ειδικό νόμο η κυβέρνηση της χώρας, για να προστατεύσει τους ανθρώπους της. Αρκετά χρόνια αργότερα (1850) ο γνωστός συγγραφέας Αλέξανδρος Δουμάς γράφει το μυθιστόρημα "Η μαύρη τουλίπα".

Τα λουλούδια και τα δέντρα ταξιδεύουν...

Στον 15ο αιώνα, την εποχή που ανακαλύφθηκαν οι νέες χώρες από τους Ευρωπαίους, πολλά άγνωστα δέντρα και φυτά ήρθαν στην Ευρώπη. Ένα από αυτά είναι η σοκολάτα. Ξέρετε κάποια άλλα;

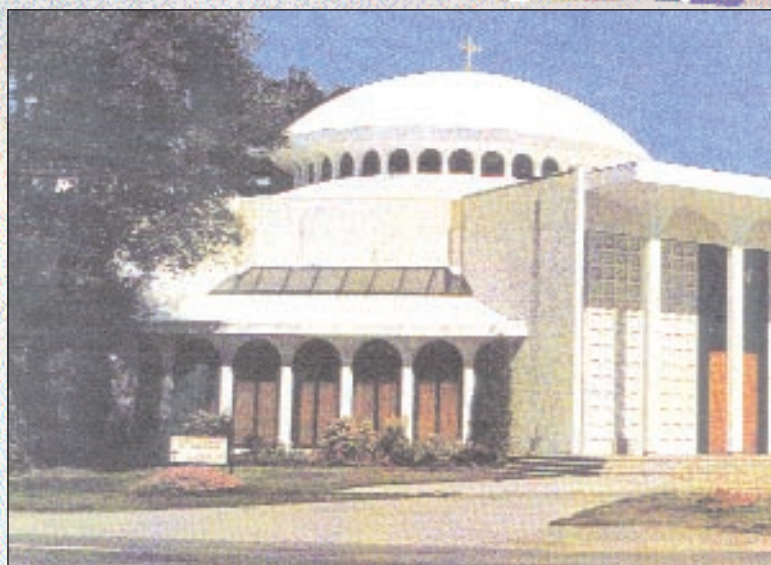

Πάμε στο Βανκούβερ;

Ο Κώστας ήταν πριν από μία βδομάδα στο Βανκούβερ. Τον είχε καλέσει ο ξάδερφός του, ο Γιάννης. Ο Κώστας δεν είχε ξαναπάει στο Βανκούβερ. Γύρισαν όλη την πόλη με τον ξάδερφό του. Είδαν τα αξιοθέατα, έκαναν βόλτες, ψώνισαν.

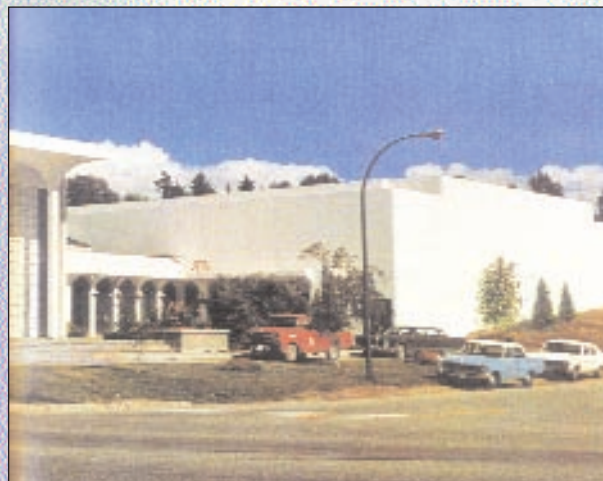
Τώρα ο Κώστας είναι στην Αθήνα. Βλέπει μαζί με τους φίλους του τις φωτογραφίες, τις κάρτες, τα αναμνηστικά.
— Πόσες ώρες ταξίδι είχες;
— Δεκατέσσερις! Ήταν εξαντλητικό. Την πρώτη μέρα ήμουν τόσο κουρασμένος, που δεν μπορούσα να κάνω τίποτα!
— Τι είναι αυτή η εκκλησία Κώστα;

— Είναι η ελληνική εκκλησία

του Αγίου Γεωργίου. Δίπλα της βλέπεις το Κοινοτικό Κέντρο. Εκεί γίνονται όλες οι

εκδηλώσεις της Κοινότητας. Α! και ο Γιάννης, ο ξάδερφός μου, μου είπε ότι τον Οκτώβριο γίνεται εδώ ένα μεγάλο πανηγύρι: είναι η γιορτή ελληνικού φαγητού. Έρχονται Έλληνες και ξένοι, δοκιμάζουν φαγητά από την Ελλάδα και διασκεδάζουν με ελληνική μουσική και χορούς.

— Κι αυτή εδώ η φωτογραφία, Κώστα; Μοιάζει σαν να είναι από τον άλλο αιώνα!

— Δεν έχεις άδικο! Εδώ έχω... φωτογραφίσει τη φωτογραφία!
Είναι οι πρώτοι Έλληνες άποικοι στην περιοχή του Βανκούβερ.
Στο Κοινοτικό Κέντρο υπάρχει μια έκθεση με παλιές
φωτογραφίες... Α! βρήκα εκεί κι ένα λεύκωμα για τη ζωή των
πρώτων Ελλήνων στον Καναδά.
— Εδώ πού είσαστε; Μοιάζει με λαϊκή.

— Είναι στο
Γκράνβιλ Άιλαντ, κοντά στη
θάλασσα. Εκεί έχει πολλά
μαγαζιά, εστιατόρια απ' όλα
τα μέρη του κόσμου,
μουσικούς και
ταχυδακτυλουργούς σε κάθε
γωνία... Α! να και εδώ είναι το
Κοινοβούλιο, στη Βικτώρια,
την πρωτεύουσα της
βρετανικής Κολομβίας.
— Αυτό μοιάζει με πάρκο.
Πώς λέγεται;

— Είναι το Μπούσαρ
Γκάρντεν. Εδώ πήγαμε
εκδρομή και μείναμε μια
ολόκληρη μέρα.
— Αυτό εδώ πρέπει να είναι
ο χάρτης του πάρκου. Το
γυρίσατε όλο;
— Σχεδόν ναι. Ένα λεπτό
να σας δείξω κάτι που μου
άρεσε εκεί... έχουμε βγάλει
και φωτογραφίες με τον
Γιάννη και τους φίλους του.

Την τελευταία μέρα έπρεπε να βοηθήσω την ξαδέρφη μου την Έλσα σε μια εργασία για το μάθημα των Ελληνικών. Είχε να γράψει για τη γιαγιά της, που έφτασε στον Καναδά στα μέσα του περασμένου αιώνα. Τη βοήθησα να γράψει το κείμενο και ύστερα από λίγες μέρες πήγαμε στο σχολείο της. Είχαν μια γιορτή με θέμα "Τα χρόνια του παππού και της γιαγιάς". Εκεί η ξαδέρφη μου και άλλα παιδιά παρουσίασαν τα κείμενά τους ή ό,τι υλικό είχαν μαζέψει για τη γιαγιά ή τον παππού. Είδαμε παλιές φωτογραφίες, γράμματα, κάρτες ή μικροπράγματα από τα πρώτα χρόνια της μετανάστευσης.

Τι έγραψε η Έλσα για τη γιαγιά της

Η γιαγιά μου ήρθε στον Καναδά γύρω στο 1950. Δούλεψε σαν υπηρέτρια - house maid - σε διάφορα σπίτια. Νέα κοπέλα, τότε, χωρίς ξένη γλώσσα, χωρίς γνωστούς και συγγενείς, εντελώς μόνη, αναζήτησε κι αυτή όπως πολλές νέες κοπέλες καλύτερη τύχη στην ξένη χώρα.

Τα πρώτα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα

Με την βοήθεια της Φιλοπτώχου Αδελφότητας κατόρθωσε να μάθει λίγα Αγγλικά και να βρει δουλειά σε κάποιο εργοστάσιο. Μετά από λίγα χρόνια έφερε με πρόσκληση από το χωριό τον αγαπημένο της και δημιούργησε οικογένεια.

Θυμάμαι πως όταν ερχόμασταν από το σχολείο πάντα φωνάζαμε Καλησπέρα γιαγιά. Το ίδιο και οι γονείς μας: όταν έμπαιναν, έλεγαν πάντα Καλησπέρα γιαγιά.

Μας διηγιόταν πολλές παλιές ιστορίες από την Ελλάδα και ωραία παραμύθια. Μας μάθαινε προσευχές, τραγούδια κι ελληνικούς χορούς. Θυμάμαι πόσο αστεία μας φαίνονταν, όταν μας έδειχνε τα βήματά τους. Η γιαγιά μ' έμαθε να μαγειρεύω και να φτιάχνω γλυκά και κουλούρια, να βάφω αυγά το Πάσχα. Κρατούσε πάντα ζωντανή την Ελλάδα μέσα της...

Τη γιαγιά μας μπορώ να πω την αγαπούσαμε πιο πολύ κι από τους γονείς μας. Αυτό όμως το καταλάβαμε όταν τη χάσαμε, πριν από δύο χρόνια.

Η γιαγιά είχε ένα «Τάμα» όπως έλεγε. Ήθελε να πάει να ξαναδεί το χωριό της προτού πεθάνει. Να δει τους συγγενείς της και τα μέρη που έζησε μικρή. Δεν είχε πάει ποτέ από τότε που ήρθε στον Καναδά. Την πήγαμε στο αεροδρόμιο και την αποχαιρετήσαμε δακρυσομένοι. Μετρούσαμε τις μέρες πότε θα ξανάρθει. Νομίζαμε πως ένας μήνας που θα λείπει θα περνούσε γρήγορα. Αντί για τη γιαγιά όμως ήρθε η θλιβερή είδηση. Δεν θα την ξαναβλέπαμε ποτέ πια. Σαν να είχε κάποια προαισθηση. Εκπλήρωσε και την τελευταία της επιθυμία. Είδε για τελευταία φορά τον τόπο της, τους συγγενείς και χωριανούς της.

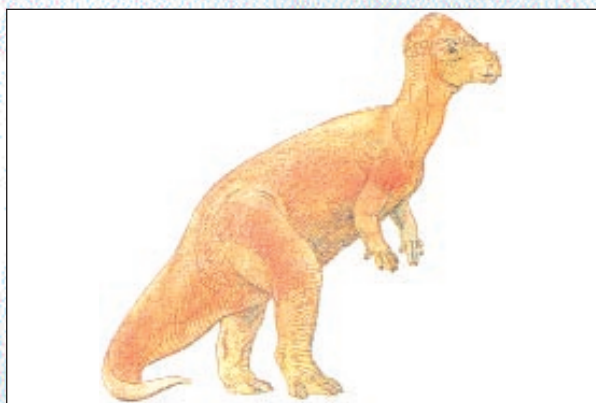
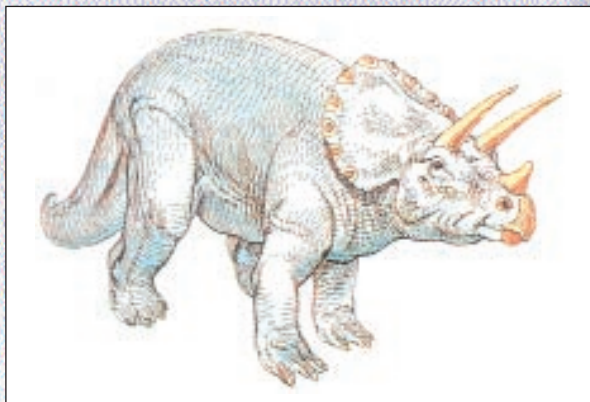
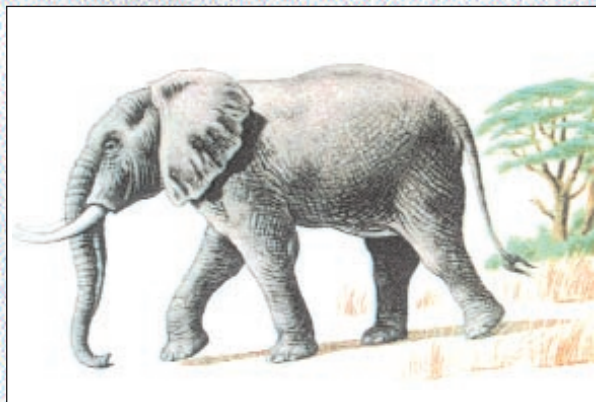
1 Συζητάμε στην τάξη:

- α. «Κρατούσε ζωντανή την Ελλάδα μέσα της». Πώς το πετύχαινε αυτό η γιαγιά;
- β. Πολλοί Έλληνες ζουν και σήμερα μακριά από την Ελλάδα, προσπαθώντας ωστόσο κι αυτοί να την κρατήσουν ζωντανή, για τον εαυτό τους και τα παιδιά τους. Πώς νομίζετε ότι το καταφέρνουν αυτό;

Στην εποχή των δεινοσαύρων

Ποια από τα παρακάτω ζώα ζουν σήμερα;
Ποια από αυτά έζησαν σε άλλες εποχές;

Πίσω..., στην εποχή των δεινοσαύρων

Ο Αντώνης είναι μαθητής της Τετάρτης τάξης στο Σαββατιανό Δημοτικό Σχολείο του Έντμοντον, στην Αλμπέρτα. Φέτος, το 1998, είναι χρονιά των δεινοσαύρων κι ο Αντώνης, που είναι σωστός βιβλιοφάγος, διαβάζει ό,τι βρει γι' αυτά τα ζώα.

- Διάβασα ότι στην Ντρομχέλερ, μια μικρή πόλη νότια από δω, είναι ένα μουσείο δεινοσαύρων, λέει στον πατέρα του. Οι παλαιοντολόγοι έχουν συναρμολογήσει τα κόκαλα που βρήκαν στην περιοχή και μπορούμε να δούμε ολόκληρο τον σκελετό τους.
- Μα γιατί τόσο ενδιαφέρον για τους δεινόσαυρους, Αντώνη; τον ρωτάει εκείνος. Άρχισε νομίζω μετά που είδες το Jurassik Park ή κάνω λάθος;
- Όχι, δεν είναι μόνο αυτό. Αυτά τα ζώα ήταν τόσο μεγάλα, έζησαν τόσο παλιά και μάλιστα εδώ στην Αλμπέρτα, δίπλα μας. Και ύστερα, είναι και κάτι άλλο...
- Τι άλλο;
- Τα ονόματά τους είναι μεγάλα, γίνονται από δύο λέξεις και είναι ελληνικά!
- Τότε λοιπόν, το επόμενο Σάββατο, πρωί-πρωί, θα πάμε στην Ντρομχέλερ.

Το επόμενο Σάββατο...

- Πατέρα, μητέρα, Ουρανία, σηκωθείτε! Είναι 7.30' η ώρα. Έχουμε δύο ώρες δρόμο! φώναζε ο Αντώνης.

Χωρίς μεγάλη καθυστέρηση, μπήκαν στο αυτοκίνητο και ξεκίνησαν. Ήταν ένα ωραίο ταξίδι, καθώς περνούσαν μέσα από χωράφια με στάρι που είχαν πια πρασινίσει αυτή την εποχή.

- Κοιτάξτε τα χωράφια, λέει ο πατέρας. Η γη αυτή είναι ευλογημένη. Το στάρι της Αλμπέρτας φτάνει για να γίνουν έξι δισεκατομμύρια ψωμιά!
- Αυτό το μηχάνημα στο βάθος, τι είναι; ρωτά η Ουρανία.
- Είναι η αντλία που ανεβάζει το πετρέλαιο από τα βάθη της γης, λέει η μητέρα.
- Να το Ντρομχέλερ! Φτάσαμε!
- Πάμε στο Μουσείο πρώτα, λέει ο Αντώνης και μετά στην κοιλάδα που βρήκαν τους δεινόσαυρους.

Η επίσκεψη στο Μουσείο ήταν σαν ένα ταξίδι στην εποχή των δεινοσαύρων. Μπορούσαν να δουν και να διαβάσουν τα πάντα: πώς ζούσαν, ποιοι έτρωγαν χόρτα και ποιοι άλλα ζώα, να μάθουν για τα δεινοσαυράκια, που έβγαιναν από τα αυγά.

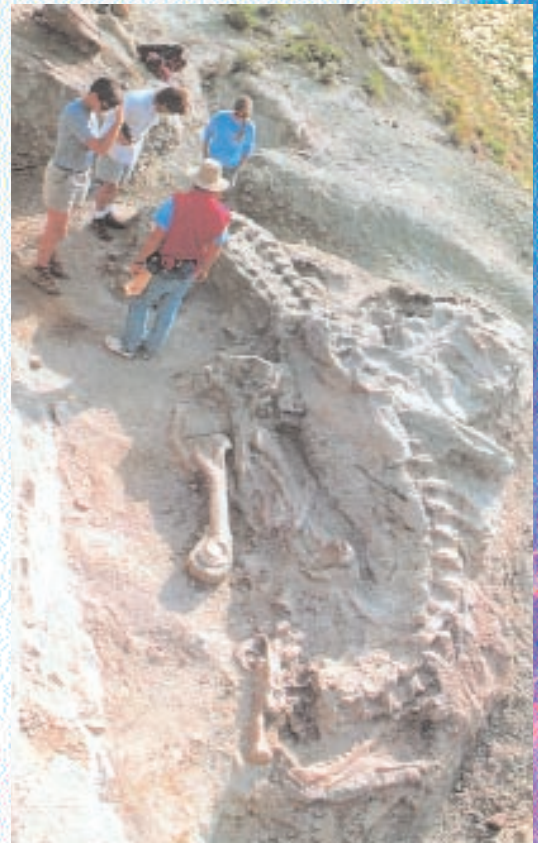
Στην περιοχή της πόλης αυτής έζησαν οι ορνιθόσαυροι, οι γοργόσαυροι, οι τρικερατόσαυροι και οι ανατόσαυροι.

Στη μέση μιας αίθουσας ήταν κι ο σκελετός ενός δεινόσαυρου. Είχε μήκος δέκα μέτρα και ύψος δύο.

- Πάμε τώρα στην κοιλάδα που βρήκαν τους δεινόσαυρους, λέει ο πατέρας.

Η κοιλάδα ήταν στενή με πολλή άμμο. Περπατούσαν και εύρισκαν μικρά κομμάτια από απολιθωμένα ζώα.

Κατά τις πέντε πήραν το δρόμο της επιστροφής.

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Γιατί ο Αντώνης ενδιαφέρεται για τους δεινόσαυρους;
2. Τι είδαν τα παιδιά στον δρόμο για την Αλμπέρτα;
3. Τι μπορεί κάποιος να μάθει σ' ένα Μουσείο για τους δεινόσαυρους;
4. Μιλάμε για την ταινία Jurassik Park: για την υπόθεσή της, αν μας άρεσε... (προγραμματίζουμε, αν θέλουμε, να τη δούμε όλοι μαζί και μετά συζητάμε).

Ψάχνω και μαθαίνω

1. Αν είναι αλήθεια ότι οι δεινόσαυροι έζησαν 60 εκατομμύρια χρόνια.
2. Αν ξέρουμε γιατί εξαφανίστηκαν από τη γη.
3. Αν ξέρουμε πότε εμφανίστηκε ο άνθρωπος πάνω στη γη.

Ξέρετε ότι...

... δεινόσαυρος είναι λέξη ελληνική και σημαίνει δεινή, δηλαδή τρομερή σαύρα.
... οι δεινόσαυροι έχουν διάφορα ονόματα, που είναι πάντοτε σύνθετες λέξεις. Η δεύτερη λέξη είναι πάντοτε η ίδια. Η πρώτη μάς λέει σε τι ξεχωρίζει ο καθένας τους.

Ας δούμε λοιπόν πώς:

1. Βροντ-	ό	σαυρ-
2. Τυραν-	ό	σαυρ-
3. Γοργ-	ό	σαυρ-
4. Στεγ-	ό	σαυρ-
5. Πανοπλ-	ό	σαυρ-
6. Μεγαλ-	ό	σαυρ-

ος

* Προσπαθήστε να φανταστείτε πώς θα ήταν ο καθένας από τους παραπάνω!

... ελληνική είναι ακόμη και η λέξη «Μουσείο», που στην αρχαία Ελλάδα σήμαινε το ναό που λάτρευαν τις εννές Μούσες.

Ψάχνω και μαθαίνω

Και άλλες ελληνικές λέξεις που υπάρχουν σε άλλες γλώσσες.

Συζητάμε στην τάξη:

Τι μπορεί κάποιος να κάνει σ' ένα μουσείο;
(Συμπληρώνω, όπου χρειάζεται, τις φράσεις).

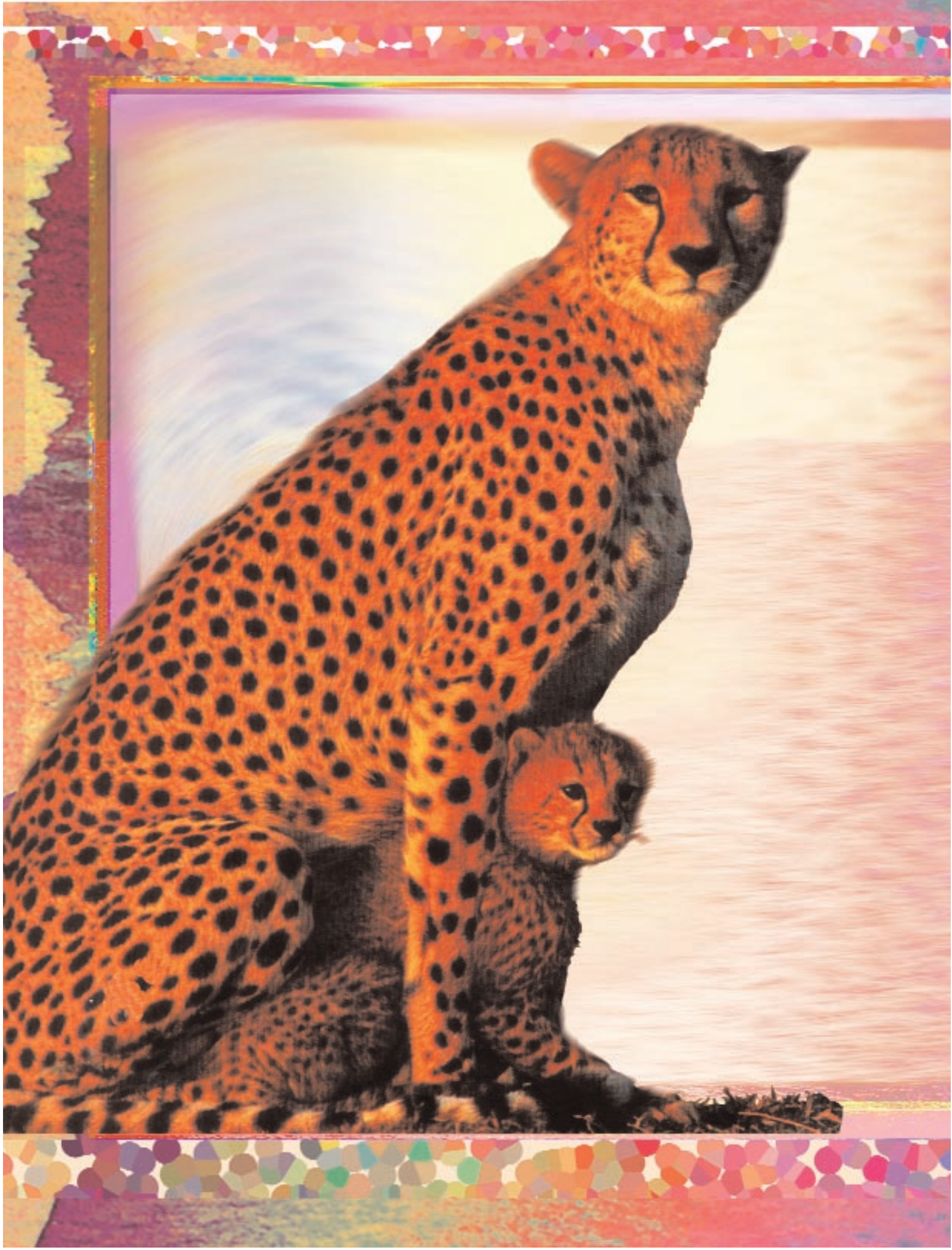
- Να δει...
- Να διαβάσει πληροφορίες για...
- Να αγοράσει βιβλία, κάρτες, διαφάνειες ...
- Να συγκρίνει αυτά που βλέπει με άλλα γνωστά του ...
- Να τραβήξει φωτογραφίες, αν επιτρέπεται
- Να πάρει μέρος σε ένα εκπαιδευτικό παιχνίδι ή πρόγραμμα.
- Να μάθει πολλά καινούργια πράγματα
- Να δει μια ταινία σχετικά με τα θέματα του μουσείου.

Εσείς τι πιστεύετε ότι είναι πιο ενδιαφέρον από τα παραπάνω;

Μου ζήτησαν από
την εφημερίδα μου να γράψω ένα
άρθρο για τους δεινόσαυρους στο
Ντρομχέλερ

Ν. Α. ΦΟΡΙΚΗ

Να σας μιλήσω για τη χώρα μου...

Κάποιοι φανταστικοί¹ δημοσιογράφοι

Το περιοδικό «Αερόστατο» ζήτησε από τα σχολεία της Νοτίου Αφρικής να του στείλουν τα παιδιά εργασίες με θέματα από τη χώρα τους και τη ζωή τους.

Από κάθε σχολείο ζητήθηκε ένας συνεργάτης ή μια ομάδα συνεργατών. Όσοι ήθελαν να πάρουν μέρος στο πρόγραμμα, θα έπρεπε να στέλνουν τακτικά συνεργασίες τους. Στο τέλος της χρονιάς θα μοιράζονταν βραβεία στους καλύτερους μαθητές - δημοσιογράφους.

Να τι έγραψαν κάποιοι μαθητές:

Αγαπητό Αερόστατο

Σήμερα σκεφτήκαμε να σου μιλήσουμε για τη χώρα μας. Η αλήθεια είναι ότι δεν βρήκαμε άλλο καλύτερο τρόπο από το να σου στείλουμε την παρακάτω αφίσα. Τη φτιάξαμε μαζί με τα παιδιά της τάξης μας για την εθνική γιορτή του ουράνιου τόξου στις 24 Σεπτεμβρίου.

Στο κέντρο της αφίσας, βάλαμε το επίσημο έμβλημα της χώρας. Η φράση που είναι από κάτω σημαίνει: Διαφορετικοί άνθρωποι ενωθείτε.

Και ποιοι είναι οι διαφορετικοί; Μα όλοι εμείς φυσικά, άνθρωποι από διαφορετικές χώρες και φυλές, οι κάτοικοι της Νοτίου Αφρικής.

Και τι μας ενώνει όλους εμάς; Στη σημαία μας τουλάχιστον, τα πολλά της χρώματα ενώνονται μέσα από ένα «V» λατινικό και είναι σαν να προχωράνε μπροστά, όλα μαζί.

Στην αφίσα μπορείς ακόμα να δεις το ζώο, το λουλούδι, το πουλί, το δέντρο και το ψάρι που πιστεύουμε ότι αντιπροσωπεύουν τη χώρα μας. Κάποια απ' αυτά ζουν μόνο στη Νότιο Αφρική εδώ και πάρα πολλά χρόνια, γι' αυτό και λέγονται εθνικά.

Ίσως όμως να είναι αρκετά αυτά για πρώτο γράμμα.. Στο επόμενο γράμμα θα σου μιλήσουμε για τα σχολεία μας.

Με πολλούς χαιρετισμούς,
από τους μελλοντικούς
δημοσιογράφους

1. Η λέξη φανταστικός, έχει δύο βασικές σημασίες:

- α. Αυτός που είναι στον κόσμο της φαντασίας και δεν ανήκει στην πραγματικότητα.
- β. Αυτός που είναι πολύ καλός.

1 Συζητάμε στην τάξη:

1. Γιατί έφτιαξαν τα παιδιά αυτή την αφίσα;
2. Τι σημαίνει η φράση που είναι στο κέντρο;
3. Γιατί υπάρχει το V στη σημαία της Νοτίου Αφρικής;

2. Διαβάζω τα παρακάτω κείμενα στα πλαίσια και συμπληρώνω τα κενά με τις λέξεις της παρένθεσης: (δυνατά και μεγάλα, μεγάλη, διαφορετικά, όμορφο, ψηλό, μακρύ, ψηλά, κατάμαυρο).

Το Εθνικό Ζώο λέγεται Σπρίνγκμποκ- *Springbuck* ή *Springbok* και είναι σαν ζαρκάδι. Ζει στις απέραντες πεδιάδες της Νοτίου Αφρικής. Και το αρσενικό και το θηλυκό έχουν κέρατα, του αρσενικού όμως είναι πιο _____ και _____. Το ύψος του είναι 75 εκατοστά, ζυγίζει 40 περίπου κιλά και έχει χρώμα κανελί.

Το Εθνικό Λουλούδι είναι η γιγάντια ή βασιλική Προτέα, *Giant or King Protea*. Μοιάζει με _____ αγκινάρα, αλλά φυσικά δεν τρώγεται και τη βρίσκεις σε _____ χρώματα.

Το Εθνικό Πουλί είναι το *Blue Crane*. Είναι ένα _____ πουλί, ένα μέτρο περίπου _____. Το χρώμα του είναι γκρι και γαλάζιο, έχει μακρύ λαιμό, πόδια και φτερούγες που αγγίζουν το έδαφος.

Το Εθνικό Δέντρο είναι «Το αληθινά κίτρινο ξύλο», *The Real Yellowwood*. Λένε ότι υπάρχει στη Νότιο Αφρική εδώ και 100 εκατομμύρια χρόνια.

Το Εθνικό Ψάρι λέγεται *Galjoen*. Το συναντάς μόνο στις ακτές της Νοτίου Αφρικής. Ζει στα ρηχά νερά. Κοντά στα βράχια το χρώμα του φαίνεται _____, ενώ στις αμμώδεις περιοχές παίρνει το χρώμα του μπρούντζου και του ασημιού.

Βρίσκω τώρα πού βρίσκεται το καθένα από τα παραπάνω στην αφίσα.

Αλληλογραφίας συνέχεια

Αγαπητό Αερόστατο

Σήμερα θα σου μιλήσω για το σχολείο μας, που βρίσκεται στο Συριλντίν. Πηγαίνουμε εκεί κάθε πρωί και μαζί με τα άλλα μαθήματα κάνουμε και τρεις γλώσσες, Αγγλικά, Αφρικάνικα και Ζούλου.

Το απόγευμα η μητέρα μου με πηγαίνει στο ελληνικό σχολείο. Βέβαια είναι λίγο κουραστικό να έχω σχολείο και το απόγευμα. Θέλω όμως να μάθω περισσότερα για την Ελλάδα, μια που πηγαίνουμε εκεί και βλέπουμε τους δικούς μας σχεδόν κάθε καλοκαίρι.

Πολλά από τα παιδιά ελληνικής καταγωγής που ζουν στη Νότιο Αφρική μαθαίνουν τα Ελληνικά σε απογευματινά σχολεία. Συνήθως τα πηγαίνουν εκεί οι γονείς τους, που θέλουν τα παιδιά τους να μάθουν τη γλώσσα τους.

Η κυρία Ελένη, η δασκάλα μας, μάς λέει συνέχεια ότι οι Έλληνες ήταν ένας από τους πιο αρχαίους λαούς. Μας λέει ακόμα ότι αγάπησαν πολύ τον τόπο τους και την ίδια τη ζωή και ότι η αγάπη αυτή φαίνεται στους αγώνες τους και στον πολιτισμό τους.

Εκτός από τα απογευματινά, στη Νότιο Αφρική υπάρχει και το Σαχέτι, ένα ελληνικό πρωινό σχολείο στο Γιοχάνεσμπουργκ, όπου τα παιδιά μαθαίνουν Ελληνικά μαζί με όλα τα υπόλοιπα μαθήματά τους. Αλλά γι' αυτό θα μιλήσουμε άλλη φορά.

Με πολλούς χαιρετισμούς
από τη ΜΕΛΔΗ*

*ΜΕΛΔΗ: Μελλοντικοί δημοσιογράφοι

3 Συζητάμε στην τάξη:

1. Πώς μπορεί ένα παιδί της ηλικίας σας να μάθει Ελληνικά στη Νότιο Αφρική;
2. Ποιες άλλες γλώσσες μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο;
3. Τι πιστεύετε ότι κερδίζει κάποιος, όταν μαθαίνει μια άλλη γλώσσα;

η απέναντι πεδιάδα

το μπρούτζινο χρώμα

η αμμώδης περιοχή

το κανελί

4. Πώς λέγεται αυτός που:

- α. δεν έχει τέλος
- β. είναι από άμμο
- γ. έχει το χρώμα του μπρούντζου
- δ. έχει το χρώμα της κανέλας

5. Συζητάμε στην τάξη και κρατάμε σημειώσεις στον πίνακα για το παρακάτω θέμα:

Τι θα λέγαμε εμείς, αν έπρεπε να μιλήσουμε για τη χώρα μας σε συνομήλικά μας παιδιά που δεν την έχουν επισκεφτεί ποτέ; (σε μια εκπομπή της ελληνικής εκπαιδευτικής τηλεόρασης)

Το σχολείο μας

Αυστραλία, Σύδνεϋ

Οι καινούργιοι μας γείτονες...
Κοντεύει μήνας που ήρθαν από τη Νότιο
Αφρική. Και τα παιδιά τους μιλάνε τόσο
καλά Ελληνικά και Αγγλικά. Χμ! ίσως
πρέπει να τους ρωτήσω να μου δώσουν
πληροφορίες για το ταξίδι μου
στο Γιοχάνεσμπουργκ.

... Γιοχάνεσμπουργκ, μια εβδομάδα μετά

Τι περίεργο όνομα!... Σαχέτι... μήπως είναι από κάποια αφρικάνικη γλώσσα;
Να ρωτήσω τα παιδιά ή... άσε... καλύτερα
θα πάω κατευθείαν στη διευθύντρια!

Ύστερα από λίγο, στο γραφείο της διευθύντριας:

— Καλημέρα σας! Ίρις Φωτοπούλου...
Είχαμε μιλήσει στο τηλέφωνο προ ημερών.
Έρχομαι από το Σύδνεϋ και κάνω
μια έρευνα για τα σχολεία στη Νότιο
Αφρική.

... Το βράδυ, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου

— Πρώτη μέρα στο Σαχέτι! Θα μου μείνει αξέχαστη: το κτίριο, τα παιδιά, τα μαθήματα, οι δραστηριότητες... Μίλησα και με τη διευθύντρια, που μου έδωσε πληροφορίες για την ιστορία του Σαχέτι: Πώς ιδρύθηκε, τι σημαίνει τ' όνομά του.

Την άλλη εβδομάδα είναι τα γενέθλια του σχολείου και με κάλεσε να παρακολουθήσω τις εκδηλώσεις. Εγώ πάλι της ζήτησα να μου επιτρέψει να μοιράσω στα παιδιά ένα ερωτηματολόγιο στα Ελληνικά. Θέλω να δω τι πιστεύουν για το σχολείο τους. Α! θέλω επίσης να πάρω συνέντευξη από μερικά παιδιά.

Λοιπόν· το πρώτο κεφάλαιο της εργασίας μου θα είναι η ιστορία του Σαχέτι.

Κρατάω σημειώσεις:

- Οι Έλληνες που ζούσαν στην περιοχή του Γιοχάνεσμπουργκ ήθελαν εδώ και πολλά χρόνια να ιδρύσουν ένα ελληνικό σχολείο, για τα παιδιά τους. Αυτή η ιδέα πέρασε από πολλές περιπέτειες. Στο τέλος όμως κατάφεραν να μαζέψουν χρήματα και να αγοράσουν ένα μεγάλο οικόπεδο που είναι 73 εκτάρια* γης.

- Ύστερα άρχισαν πάλι να μαζεύουν χρήματα, για να χτίσουν το σχολείο. Μέσα στη δεκαετία 1960-1970 κατάφεραν να τα συγκεντρώσουν και να το χτίσουν. Έπρεπε όμως να σκεφτούν κι ένα όνομα. Λένε ύστερα ότι από πολλή συζήτηση κάποιος είπε: «Να το πούμε South African Hellenic Educational and Technical Institute». «Πού ξανακούστηκε τέτοιο όνομα για σχολείο», είπε κάποιος άλλος. «Τρένο με έξι βαγόνια», είπε ένας τρίτος. Και τότε ήρθε η έμπνευση « Αν πάρουμε το πρώτο γράμμα από κάθε λέξη, κοιτάτε τι βγαίνει: «ΣΑΧΕΤΙ!». «Πολύ ωραία λέξη» συμφώνησαν όλοι. «Ακούγεται ωραία».

Το Σ.Α.Χ.Ε.Τ.Ι. λοιπόν είναι ακρωνύμιο!

- Στις 16 Ιανουαρίου 1974 το Σαχέτι άρχισε να λειτουργεί, με 43 μαθητές και 3 εκπαιδευτικούς. Βρίσκεται στο Γιοχάνεσμπουργκ, στο Senderwood. Είναι το μόνο ελληνικό ιδιωτικό μη κερδοσκοπικό σχολείο στη Νότιο Αφρική και είναι από τα πιο καλά σχολεία στη χώρα αυτή.

- Το 1986 οι μαθητές του είχαν φτάσει τους 1000.

* 1 εκτάριο = 10.000 τ.μ.

1. Η Ίρις έφτιαξε ένα ερωτηματολόγιο για τα παιδιά της Ε΄ και ΣΤ΄ του Σαχέτι. Τους το μοίρασε στο διάλειμμα. Τα παιδιά μαζεύτηκαν κι άρχισαν αμέσως να διαβάζουν τις ερωτήσεις:

Ν. ΑΦΡΙΚΗ

1. Ποια μαθήματα κάνετε φέτος στο Σαχέτι;

2. Ποια από αυτά είναι υποχρεωτικά και ποια όχι;

3. Ποιες γλώσσες μαθαίνουν τα παιδιά στο Σαχέτι; Βάλε ένα ✓ σ'αυτές που είναι υποχρεωτικές

4. Ποια αθλήματα μπορεί να μάθει κάποιος στο Σαχέτι;

5. Τι άλλες δραστηριότητες οργανώνει το σχολείο σας; (Σημειώστε ✓ στο κουτάκι)

χορευτικά	☐	φωτογραφία	☐
θεατρικά	☐	εκδρομές	☐
ζωγραφική	☐	κάτι άλλο	☐
μουσική	☐		

Υπογραμμίστε αυτές που παίρνετε μέρος και κάντε ένα αστέρι σ' αυτές που σας αρέσουν πιο πολύ.

6. Γράψτε κάτι που σας αρέσει και κάτι που δεν σας αρέσει στο σχολείο σας.

Το βράδυ η Ίρις απομαγνητοφώνησε τις συνεντεύξεις που πήρε από τα παιδιά.

Τους είχε ετοιμάσει ερωτήσεις κι αυτά απαντούσαν μιλώντας στο μαγνητόφωνο. Το θέμα της συνέντευξης ήταν: **Μια μέρα στο Σαχέτι.**

Ένα από τα πρώτα παιδιά που απάντησαν ήταν ο Γιώργος.

Με λένε Γιώργο και πηγαίνω στην Στ' Δημοτικού, στο ΣΑΧΕΤΙ. Κάθε μέρα στο ΣΑΧΕΤΙ έχει ελληνικό χρώμα, επειδή κάθε μέρα κάνουμε Ελληνικά ή ελληνικό χορό, ή ελληνικό κλασσικό χορό, ή τραγουδάμε ελληνικά τραγούδια στο μάθημα της μουσικής. Εμείς τα παιδιά του Δημοτικού είμαστε πιο τυχεροί, γιατί η σχολική μας μέρα χωράει όλα αυτά τα μαθήματα.

Είναι βέβαια λίγο μεγάλη. Αρχίζουμε στις 8:00 το πρωί και τελειώνουμε στις 2:15 το μεσημέρι. Δεν μας πειράζει όμως, γιατί έχουμε δύο διαλείμματα. Στο μεγάλο διάλειμμα που είναι μισή ώρα αγοράζουμε φαγητό από την καντίνα του σχολείου και παίζουμε στα γήπεδα του ΣΑΧΕΤΙ.

Όταν είναι η ώρα των Ελληνικών, πηγαίνουμε στις ελληνικές τάξεις και χωριζόμαστε σε τμήματα ανάλογα με τα Ελληνικά που ξέρουμε. Υπάρχουν τρία τμήματα: τα λέμε προχωρημένο, ενδιάμεσο και αρχάριο.

Στο αρχάριο τμήμα πηγαίνουν τα παιδιά της τάξης μου που δεν ξέρουν καθόλου Ελληνικά. Μερικά από αυτά είναι ελληνόπουλα, άλλα έχουν άλλη καταγωγή. Στην αρχή της χρονιάς, όταν τελείωνε η ώρα των Ελληνικών και συναντιόμασταν ξανά στην τάξη, μας έλεγαν "It is all greek to me". Αυτή είναι μια φράση αγγλική που την λένε αυτοί που μιλούν αγγλικά, όταν δεν καταλαβαίνουν κάτι στη γλώσσα τους. Με άλλα λόγια, "δεν καταλαβαίνω τίποτε". Αυτό όμως δεν κράτησε πολύ. Σε λίγο καιρό έβγαιναν χαμογελαστοί και τα πρώτα Ελληνικά που ο φίλος μου ο Μάθιου μού είπε, ήταν: "Εγώ αρέσω ελληνικός".

2. Συζητάμε στην τάξη:

Διαβάζουμε ξανά το κείμενο του Γιώργου και προσπαθούμε να βρούμε ποιες ήταν οι ερωτήσεις της Ίριδας, στις οποίες απάντησε.

3. Το λεξιλόγιο ενός ερευνητή

Η Ίρις συγκεντρώνει στοιχεία για να γράψει ένα άρθρο με θέμα: «*Η διδασκαλία των Ελληνικών στο νότιο ημισφαίριο*». Κρατάει λοιπόν σημειώσεις και γι' αυτά που πρέπει να κάνει:

προσπαθώ να μάθω αν ...
 παίρνω συνέντευξη από ...
 κρατώ σημειώσεις για ...
 μαζεύω πληροφορίες σχετικά με ...
 γράφω το άρθρο μου
 το παρουσιάζω στον καθηγητή μου

4. Συζητάμε στην τάξη:

1. Τι από τα παραπάνω έχει κάνει μέχρι τώρα η Ίρις;
2. Έχετε ποτέ εσείς γράψει κάποια εργασία ή άρθρο στο σχολείο σας; Ποιο ήταν το θέμα; Τι από όλα αυτά χρειάστηκε να κάνετε;

Ακρωνύμιο ή συντομογραφία

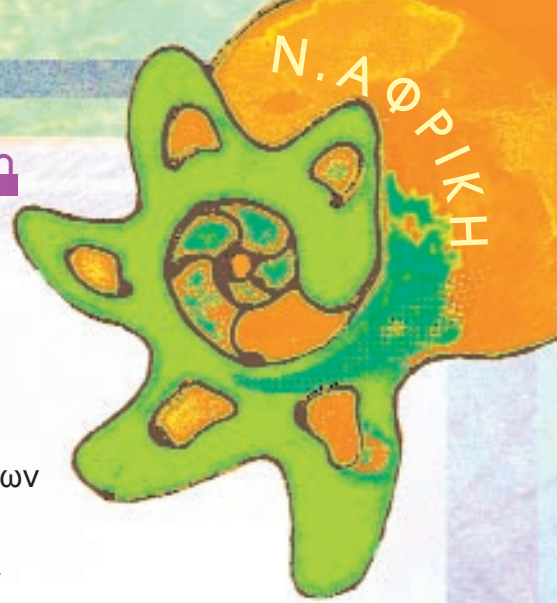
Το «ΣΑΧΕΤΙ» είναι ένα ακρωνύμιο! Ξέρετε τι είναι τα παρακάτω;
ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΗΕ
Υπάρχουν κι άλλες συντομογραφίες;

5. Γράφω ένα μικρό άρθρο με θέμα: *Η ιστορία του σχολείου μου.*
Προετοιμάζουμε την εργασία μας στην τάξη, βρίσκοντας απαντήσεις σε ερωτήσεις όπως: Πότε λειτούργησε για πρώτη φορά; Ποιοι βοήθησαν να γίνει;

Το σχολείο μας έχει... γενέθλια!

- Σε μια εβδομάδα είναι τα γενέθλια του Σαχέτι!
- Τι θα κάνουμε φέτος; Μάθατε;
- Τα συνηθισμένα: ομιλία από τη Διευθύντρια, ανακοίνωση των επιμελητών, να δώσουμε τα δώρα, να φάμε την τούρτα...
- Όχι μόνο αυτά: Φέτος το Σαχέτι κλείνει 30 χρόνια. Απ' ό,τι έχω ακούσει, θα γίνει μια μεγάλη γιορτή.

Σ' όλη τη διάρκεια της γιορτής η Ίρις τράβαγε συνέχεια φωτογραφίες. Και στο τέλος είχε φυσικά απορίες:

- Μα τι κάνουν οι επιμελητές; Απ' ό,τι είδα δεν είναι και λίγοι!
- Φέτος είναι 15. Ο αριθμός των επιμελητών πρέπει να είναι περίπου ίσος με το 1/4 της Β' Λυκείου.
- Ναι, αλλά τι κάνουν;
- Μας αντιπροσωπεύουν. Αν θέλουμε κάτι να αλλάξει στο σχολείο, μ' αυτούς πρέπει να το συζητήσουμε.
- Αν είναι μόνο αυτό, γιατί να είναι τόσο πολλοί;
- Καλή ερώτηση! Οι επιμελητές, ή αλλιώς prefects, έχουν και καθήκοντα. Επιβλέπουν τη συμπεριφορά, την εμφάνιση και την πειθαρχία. Φροντίζουν να υπάρχει ησυχία στα διαλείμματα, στην καντίνα του σχολείου και στα γήπεδα.
- Χμ! Γι' αυτό φορούν αυτά τα διακριτικά στη σχολή τους;
- Ίσως ... έτσι κι αλλιώς είναι τιμή να είσαι επιμελητής! Σε ψηφίζουν τα παιδιά της Β' Λυκείου μαζί με τους καθηγητές και έχεις θητεία για ένα χρόνο.
- Ακόμα πιο σημαντικό είναι να γίνεις Head Boy και Head Girl!
- Δηλαδή πρόεδροι του σχολείου!

Η Ίρις όλη την εβδομάδα μετά τα γενέθλια συνέχισε τις συνεντεύξεις. Ρωτούσε τα παιδιά πως πέρασαν στη γιορτή του σχολείου τους και τι έκαναν τη μέρα αυτή.

Είχε ετοιμάσει τις ερωτήσεις της και είχε κρεμάσει το μικρόφωνο στον ώμο. Τα παιδιά άλλο που δεν ήθελαν. Έπαιρναν το μικρόφωνο και απαντούσαν.

Με λένε Λίο Μίχο. Είμαι μαθητής της Ε΄ Δημοτικού του Σαχέτι, ένα ελληνικό σχολείο στη Νότιο Αφρική. Αυτή τη χρονιά γιορτάζουμε τα τριάντα χρόνια του.

Όλα αυτά τα χρόνια οι μαθητές που πέρασαν από τις τάξεις του, έμαθαν την ελληνική γλώσσα και την ιστορία.

Με λένε Ευαγγελία Σωτηροπούλου.

Πηγαίνω στην Ε΄ Δημοτικού στο Σαχέτι. Κάθε πέντε χρόνια κάνουμε ένα μεγάλο πανηγύρι για τα γενέθλια του σχολείου μας, που είναι στις 2 Ιουνίου. Όπως γίνεται κάθε χρόνο, όλοι οι μαθητές αγοράζουν για τα γενέθλια ένα βιβλίο για τη βιβλιοθήκη ή δίνουν χρήματα. Η κυρία Κρυσταλλίδου, η διευθύντριά μας, στην ομιλία της μας λέει πώς ξεκίνησε το σχολείο μας και πώς έχει γίνει σήμερα. Επίσης μας ανακοινώνει ποιοι είναι οι επιμελητές. Φέτος όμως η γιορτή μας ήταν ακόμη πιο μεγάλη, επειδή το Σαχέτι γιόρταζε τα 30 χρόνια του. Το πανηγύρι ήταν φανταστικό. Είχε υπέροχες παραστάσεις, νόστιμα φαγητά και πάρα πολλά παιχνίδια. Στο τέλος της γιορτής μείναμε όλοι μαγεμένοι με τα πολύχρωμα βεγγαλικά. Εμένα αυτή η μέρα σίγουρα θα μου μείνει αξέχαστη!!

Το όνομα μου είναι Θρασάκης Ζαφειρίου, πηγαίνω στην Ε΄ Δημοτικού. Τα γενέθλια του ΣΑΧΕΤΙ φέτος ήταν το καλύτερο γεγονός της χρονιάς.

Δώσαμε πολλά βιβλία για τη βιβλιοθήκη στο Fête.

Τραγουδήσαμε το τραγούδι του σχολείου και τον Εθνικό ύμνο, Αγγλικά και Ελληνικά! Όλα ήταν πάρα πολύ ωραία! Βγάλαμε φωτογραφίες, παίξαμε πολλά παιχνίδια και έμοιαζε σαν να ήμασταν σε μια μεγάλη παιδική χαρά.

Στο τέλος της ημέρας είδαμε τα πυροτεχνήματα που είχαν ετοιμάσει για να κλείσει η βραδιά.

3.1. Ένα δώρο από την Ελλάδα!

Ο Μάνος που ζει στη Θεσσαλονίκη, βρήκε σε μια ελληνική εφημερίδα κάτι για το Σαχέτι, το σχολείο του φίλου του και του...γράφει τα νέα:

Μικάλη γεια σου

Σήμερα βρήκα στην εφημερίδα νέα από το σχολείο σου και σου γράφω

αμέσως, στέλνοντας σου και το απόκομμα. Βέβαια περιμένω να μου γράψεις και να μου στείλεις φωτογραφίες από τη γιορτή.

Χαιρετισμούς, Μάνος

Μαθήματα αντιρατσισμού

Την ίδρυση Ταμείου Υποτροφιών για μαθητές που θέλουν να φοιτήσουν στο Σαχέτι της Νοτίου Αφρικής πρόσφερε ανήμερα των γενεθλίων του ο ομογενής δικηγόρος Γιώργος Μπίζος. Ο Γιώργος Μπίζος είναι γνωστός σε όλο τον κόσμο ως ο υπερασπιστής του Νέλσον Μαντέλα, καθώς και για το θάρος του στον αγώνα καταπολέμησης του απαρχαίνι. Το σχολείο του Σαχέτι εξάλλου στην άγρια εποχή των διακρίσεων και εφαρμόζοντας στην πράξη το όραμα της «ανοιχτής κοινωνίας», φιλοξένησε και μαθητές άλλων εθνικοτήτων, χωρίς να παίρνει υπόψη του το χρώμα του δέρματος και την καταγωγή. Τώρα οι δάσκαλοι του σχο

λείου παρέλαβαν από τον κύριο Μπίζο το ποσό 50 χιλιάδων ραντ (γύρω στα 6.000 ευρώ) και άλλη μια επιταγή από τον γενικό γραμματέα Απόδημου Ελληνισμού. Παράλληλα η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού πρόσφερε ακόμη μια υποτροφία για τα επόμενα πέντε χρόνια στους μαθητές του Σαχέτι που θα διακριθούν στο μάθημα της ελληνικής γλώσσας. Το σχολείο, που ξεχωρίζει για τον αρχιτεκτονικό του σχεδιασμό, βρίσκεται σε ένα μαγευτικό φυσικό περιβάλλον και διαθέτει νηπιαγωγείο, δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο. Σήμερα έχει στις τάξεις του περισσότερα από 800 παιδιά, από τα οποία το 80% είναι ελληνόπουλα και

20% από άλλες εθνικότητες. Από τα παιδιά που τελειώνουν τη Γ' Λυκείου το 80% μπαίνουν στα πανεπιστήμια και το 20% σε ανώτερες ή τεχνικές σχολές.

Όλοι ήταν ιδιαίτερα συγκινημένοι και μάλιστα η διευθύντρια του σχολείου κ. Αναστασία Κρυσταλλίδου που εδώ και 29 χρόνια προσφέρει τις υπηρεσίες της στο σχολείο. Ζήτησαν από τον Γεν. Γραμματέα να βοηθήσει την Παιδεία και κάθε ελληνική φωνή στο εξωτερικό.

*Εφημερίδα Ελευθεροτυπία
Πέμπτη 13 Νοεμβρίου 2003*

Ο Γιώργος Μπίζος

Φίλε Μάνο γειά σου

Πήρα το γράμμα σου και σε ευχαριστώ. Πήγα αμέσως την εφημερίδα στο σχολείο μου και τη βάλουμε στον πίνακα ανακοινώσεων. Από κάτω έγραψα: «από τον ανταποκριτή μας στην Ελλάδα» και έβαλα το όνομά σου.

Τώρα τα νέα μου:

Στις 2 Ιουνίου γιορτάσαμε τα γενέθλια του ΣΑΧΕΤΙ. Φέτος ήταν όλα ξεχωριστά, γιατί το σχολείο μας κλείνει 30 χρόνια.

Η μέρα των γενεθλίων είναι πρώτα απ όλα αφιερωμένη στους ιδρυτές του Σαχέτι. Στην ομιλία που γίνεται κάθε χρόνο, η διευθύντρια μάς μιλάει για τους ανθρώπους που βοήθησαν το σχολείο. Φυσικά υπάρχει και η τούρτα. Είναι για όλους. Ανάβουμε κεριά και τραγουδάμε τα χρόνια ποηλά.

Εμείς τα παιδιά κάθε χρόνο τέτοια μέρα πηγαίνουμε δώρα στο σχολείο μας. Αν χαρίσουμε βιβλίο, τότε γράφουμε και μια αφιέρωση. Σκέψου ότι μια μέρα στο σχολείο, ήθελα να δανειστώ ένα βιβλίο από την βιβλιοθήκη. Η μητέρα μου, που έτυχε να είναι εκεί, με βοήθησε να το κατεβάσω από το ράφι. Ήταν ο «Μικρός Πρίγκιπας». Κάποια στιγμή τη βλέπω να ανοίγει το βιβλίο και να το κοιτάζει άφωνη. Καθώς είχε χάσει τα λόγια της, μου έδειξε μέσα στο βιβλίο την αφιέρωση, το όνομά της και την ημερομηνία: 2 Ιουνίου 1977. Η μαμά μου ήταν κι αυτή μαθήτρια, στο ίδιο σχολείο

Βέβαια, όταν θέλω να μάθω για το Σαχέτι, ο καλύτερος τρόπος είναι να πάω στον παππού μου. Είναι ένας από τους ποηλούς που βοήθησαν να γίνει το σχολείο μας και ξέρει ποηλές ιστορίες για τους Έλληνες της Νότιας Αφρικής.

Όλες οι ιστορίες του τελειώνουν με τον ίδιο τρόπο:

- Πρέπει, παιδί μου, να ξέρουμε από πού ερχόμαστε, να γνωρίζουμε τον εαυτό μας. Κι όταν ξέρουμε τον εαυτό μας, βλέπουμε καθαρά πού πηγαίνουμε. καταλαβαίνεις πού το πάει ο παππούς

Δεν είναι όμως μόνο ο παππούς. Και το έμβλημα του σχολείου είναι το «Γνώθι σαυτόν»: Γνώρισε τον εαυτό σου.

Όσο για μένα αυτό που θα θελα να ξέρω είναι πώς τα περνάτε. Αρχίσατε τα μπάνια; Συναντιέστε πάλι όλη η γνωστή παρέα; Πότε αρχίζουν οι διακοπές σας;

Περιμένω απάντηση σύντομα

1. Βάζω ✓ στο σωστό:

α. Το Σαχέτι φέτος γιορτάζει τα γενέθλιά του και κλείνει:

50 χρόνια

60 χρόνια

30 χρόνια

β. Ο αριθμός των επιμελητών στο Σαχέτι πρέπει να είναι ίσος με:

το 1/3 της Β' Λυκείου

το 1/4 της Γ' Λυκείου

το 1/4 της Β' Λυκείου

γ. Όπως γίνεται κάθε χρόνο στα γενέθλια του Σαχέτι, τα παιδιά αγοράζουν:

ένα βιβλίο για το σχολείο

ένα δώρο για τη δασκάλα τους

ένα λουλούδι για τον κήπο του σχολείου

2. Συνδυάζω σωστά τις λέξεις των δύο ομάδων όπως στο παράδειγμα και τις γράφω στις δύο στήλες που ακολουθούν:

Ομάδα Α

- οι επιμελητές
- τα διακριτικά
- ο πρόεδρος
- τα παιδιά
- οι συνεντεύξεις
- τα πυροτεχνήματα
- το απόκομμα
- ο πίνακας

Ομάδα Β

- των ανακοινώσεων
- της εφημερίδας
- της γιορτής
- των παιδιών
- της στολής
- της Β' Λυκείου
- του Σαχέτι
- του σχολείου

Ο πίνακας των ανακοινώσεων,

.....
.....
.....
.....
.....

3. Παίζουμε ότι:

1. ... είμαι η Ίρις και έχω μόλις γυρίσει από τα γενέθλια του Σαχέτι. Παίρνω τηλέφωνο έναν φίλο μου στην Αυστραλία και του μιλάω για τη γιορτή.
2. ... ο Μιχάλης κολλάει στον πίνακα ανακοινώσεων της τάξης του το απόκομμα της εφημερίδας που του έστειλε ο Μάνος. Τα παιδιά της τάξης του τον ρωτάνε τι είναι αυτό και πώς το βρήκε.

4. Διαβάζουμε τις παρακάτω φράσεις και τις θάζουμε στη σειρά θάζοντας τους αριθμούς στα κουτάκια:

☐ τα παιδιά	☐ τρώνε τούρτα
☐ η διευθύντρια	☐ βλέπουν βεγγαλικά
☐ η γιορτή έχει	☐ βγάζουν φωτογραφίες
	☐ φέρνουν βιβλία στο σχολείο
	☐ μιλάει στα παιδιά
	☐ ανακοινώνει τα ονόματα των επιμελητών
	☐ υπέροχες θεατρικές παραστάσεις
	☐ νόστιμα φαγητά
	☐ πάρα πολλά παιχνίδια
	☐ χορό και τραγούδι

5. Φτιάχνουμε τώρα σύμφωνα με τα παραπάνω το πρόγραμμα - πρόσκληση για τη γιορτή των γενεθλίων του Σαχέτι.

Από τους μύθους των φυλών της Νοτίου Αφρικής

4.1. Πώς το τσιτάχ έγινε γρηγορότερο

μια ιστορία των Βουσμάνων

Κάποτε ο Θεός αποφάσισε να βρει ποιο από τα ζώα που δημιούργησε ήταν το γρηγορότερο στο τρέξιμο. Έβαλε λοιπόν το Τσιτάχ να αγωνιστεί με την Τσεσέμπε, που είναι η γρηγορότερη από τις αντιλόπες. Εκείνο τον καιρό το Τσιτάχ είχε μαλακά πέλματα και καταλάβαινε ότι δεν θα το βοηθούσαν στο τρέξιμο. Έτσι δανείστηκε πέλματα από έναν άγριο σκύλο.

Πήγαν λοιπόν κάτω από ένα ψηλό μπαομπάμπι, γιατί από κει θα άρχιζε ο αγώνας. Ο ίδιος ο Θεός ήταν παρών και τους είπε ότι έπρεπε να τρέξουν στην πεδιάδα που απλωνόταν μπροστά τους, μέχρι να φτάσουν στον λόφο που

ήταν στην άλλη μεριά. Έτσι κι έγινε. Μόλις δόθηκε το σύνθημα, πήδηξαν μπροστά.

Στην αρχή η Τσεσέμπε πήγαινε μπροστά. Μάλιστα ήταν τόσο πιο μπροστά από το Τσιτάχ, που φαινόταν ότι θα κερδίσει. Ξαφνικά όμως - τι καταστροφή! Η Τσεσέμπε σκόνταψε σε μια πέτρα, έπεσε κι έσπασε το πόδι της.

Το Τσιτάχ τότε, αντί να συνεχίσει να τρέχει για να κερδίσει, σταμάτησε να βοηθήσει την αντίπαλό του.

Ο Θεός όταν το είδε αυτό, ευχαριστήθηκε τόσο πολύ, που έκανε στο Τσιτάχ ένα δώρο. Το έκανε το πιο γρήγορο ζώο στη γη. Κι επιπλέον το άφησε να κρατήσει τα σκληρά πέλματα που είχε δανείσει από τον άγριο σκύλο.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Γιατί έκαναν αγώνα δρόμου τα δύο ζώα;
- β. Τι δανείστηκε το Τσιτάχ;
- γ. Τι έπαθε η Τσεσέμπε;
- δ. Ποιο ήταν το δώρο που πήρε το Τσιτάχ και γιατί;

Το λέμε κι έτσι....

2. Συμπληρώνω τα κενά

- ο γρηγορότερος = ο πιο
- τα πέλματα = οι πατούσες
- τα δανείστηκε = ζήτησε να για λίγο
- ήταν παρών = ήταν εκεί
- δόθηκε το σύνθημα = τους το τρέξιμο για να
- σκοντάφτω = βρίσκω εμπόδιο στον δρόμο μου και

3. Βρίσκω από δύο επίθετα για το καθένα από τα δύο ζώα του μύθου.

- α. Το τσιτάχ ήταν και
- β. Η τσεσέμπε ήταν και

1. Συζητάμε στην τάξη, κρατώντας σημειώσεις στο τετράδιό μας:

Πώς γίνεται σήμερα ένας αγώνας δρόμου; (Ποιοι και πόσοι χρειάζονται; Πού γίνεται; Πώς αρχίζει; Πώς τελειώνει;)

4.2. Μια καμηλοπάρδαλη στον ουρανό

αρχαίος μύθος των Βουσμάνων

Οι Μπούσμεν λένε ότι στην αρχή ο Ήλιος δεν ήξερε καλά τον δρόμο του ουρανού.

Ευτυχώς όμως που η Καμηλοπάρδαλη είχε τη συνήθεια να κοιτάει με περιέργεια το καθετί. Ο Δημιουργός λοιπόν σκέφθηκε να της αναθέσει κάτι: να προσέχει τον Ήλιο να μην χαθεί.

Η Καμηλοπάρδαλη δέχτηκε κι έκανε τη δουλειά της τόσο καλά, που ο Ήλιος δεν ξαναχάθηκε. Ο Θεός ήταν πολύ ικανοποιημένος μαζί της και αποφάσισε να κάνει κάτι για να την ευχαριστήσει: Άλλαξε τη θέση μερικών αστεριών και τα έβαλε με τέτοιο τρόπο, που να σχηματίζουν μια Καμηλοπάρδαλη στον ουρανό. Αυτό μπορεί κανείς να το δει ακόμη και σήμερα. Οι Μπούσμεν τον σχηματισμό αυτόν τον ονομάζουν Tutwa, που στη γλώσσα τους θα πει Giraffe, δηλαδή Καμηλοπάρδαλη.

Όταν ταξιδεύουν τη νύχτα το Tutwa τους οδηγεί.

Άλλοι άνθρωποι πάλι ονομάζουν το Tutwa «Σταυρό του Νότου» - Southern Cross - και το έχουν κι αυτοί οδηγό στα ταξίδια τους.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Τι πρόβλημα είχε ο ήλιος και πώς τον βοήθησε η καμηλοπάρδαλη;
- β. Ποια ήταν η ανταμοιβή της;
- γ. Πώς βοηθάει σήμερα τους ανθρώπους ο Σταυρός του Νότου;

Ψάχνω και βρίσκω...

... ιστορίες για τον ήλιο και τη διαδρομή που ακολουθεί από παραμύθια και μυθολογίες.

Ξέρετε ότι...

... τον Νότιο Σταυρό ή Σταυρό του Νότου μπορεί κανείς να τον δει μόνο στο νότιο ημισφαίριο;

... ο Νότιος Σταυρός είναι ένας αστερισμός, δηλαδή μια ομάδα από λαμπερά αστέρια που βρίσκονται πάντα στην ίδια θέση;

... ο Σταυρός του Νότου υπάρχει στις σημαίες της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας και των Δυτικών Σαμόα;

Ψάχνω και βρίσκω ονόματα άλλων αστερισμών.

1. Συζητάμε στην τάξη:

Σήμερα, όταν ταξιδεύουν οι άνθρωποι, τι τους βοηθάει να βρίσκουν το δρόμο τους;

4.3. Γιατί το τσακάλι έχει σημάδια

μια ιστορία των Οτεντότων

Το Τσακάλι ήταν ένα πονηρό ζώο που του άρεσε να βασανίζει τα άλλα ζώα με τα άσχημα αστεία του. Γι' αυτό ο Δημιουργός αποφάσισε να το τιμωρήσει. Μια μέρα λοιπόν εμφανίστηκε μπροστά του μεταμφιεσμένος σε μικρό αγόρι.

Το "αγόρι" έπεισε το Τσακάλι να το αφήσει ν' ανέβει στη ράχη του για να το βοηθήσει να βρει το χωριό του. Του είπε ότι είχε χαθεί και ότι ήταν κουρασμένο και δεν μπορούσε να περπατήσει άλλο. Του είπε ακόμη ότι, αν το βοηθούσε, όταν έφθναν στο χωριό, θα του έδινε για αμοιβή ένα μικρό κατσικάκι.

Το Τσακάλι δέχθηκε, γιατί σκέφθηκε ότι θα μπορούσε να ξεγελάσει το αγόρι και να του δώσει όχι μόνο ένα κατσικάκι, αλλά όλο το κοπάδι.

Ξαφνικά όμως ένωσε τα πόδια του παιδιού να του σφίγγουν τα πλευρά με μεγάλη δύναμη. "Είμαι ο Δημιουργός", φώναξε το αγόρι "και αυτή είναι η τιμωρία μου για όλες τις κακές σου πράξεις". Με μια μπάλα από φλόγα ο Θεός έβαλε φωτιά στην πλάτη του Τσακαλιού.

Το Τσακάλι άρχισε να παρακαλάει και να ζητάει συγγνώμη, αλλά ο Θεός είχε φύγει. Τρομαγμένο κυλίστηκε στη γη, ώσπου κατάφερε να σβήσει τη φωτιά. Ύστερα έφυγε φοβισμένο και ταπεινωμένο.

Γι' αυτό το Τσακάλι έχει μαύρα σημάδια σ' όλο του το σώμα και ασημένια "στάχτη" στην ράχη του: για να βλέπουν τα άλλα ζώα πως ο Θεός τιμωρεί τις κακές πράξεις.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Τι κακή συνήθεια είχε το τσακάλι;
- β. Τι υποσχέθηκε το «αγόρι»;
- γ. Πώς έγιναν τα μαύρα σημάδια στην πλάτη του τσακαλιού;

Ποιος μοιάζει σε ποιον;

Είναι τσακάλι, σ' αυτόν αναθέτουν όλες τις δύσκολες δουλειές: λέμε για κάποιον που έχει μεγάλες ικανότητες και τα καταφέρνει σε ό,τι κάνει.

2. Συμπληρώνω τις παρακάτω φράσεις με τις λέξεις της παρένθεσης: (σουπιά, παγόني, πονηρή αλεπού, σκυλί)

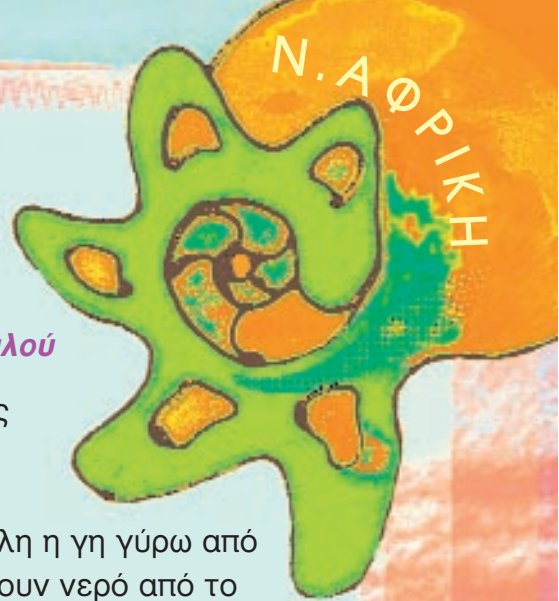
- α) – Είναι μια: ρωτούσε από δω, ρωτούσε από κει, μέχρι να καταφέρει να μάθει αυτό που ήθελε.
- β) – Είχε φορέσει τα καλά του ρούχα και καμάρωνε σαν το Ούτε που γύρισε να μας κοιτάξει.
- γ) – Μην κοιτάς που κάνει τον αθώο. Είναι αυτός μια
- δ) – Ο Σπύρος, όταν αποφασίσει να κάνει κάτι, δουλεύει σαν και δεν σταματάει μέχρι να τελειώσει.

Ψάχνω και βρίσκω...

... άλλες παρόμοιες ιστορίες για ζώα ή ανθρώπους που έκαναν κάτι κακό και μετά τιμωρήθηκαν.

4.4. Πώς η ζέβρα απέκτησε το ριγωτό της σώμα

μύθος των Ζουλού

Μια μέρα, πριν από πολλά χρόνια, ένας άγριος και μεγάλος Πίθηκος Μπαμπούνος κατέβηκε από τα δέντρα για να ζήσει στις όχθες του μεγάλου ποταμού Umfolozi. Πρώτα έφτιαξε το σπίτι του και ύστερα ανακοίνωσε σ' όλα τα άλλα ζώα ότι όλη η γη γύρω από το σπίτι του ανήκε σ' αυτόν και δεν μπορούσαν πλέον να πίνουν νερό από το

ποτάμι. Μόνο αυτός είχε δικαίωμα να πίνει.

Μόνο ένα από όλα τα ζώα τόλμησε να φέρει αντίρρηση. Ήταν μια περήφανη κατάλευκη αρσενική ζέβρα, ο Dube.

Εκείνο τον καιρό οι ζέβρες ήταν κάτασπρες. Ο Dube ήταν περήφανος και γενναίος και θα έπρεπε τώρα να παλέψει με τον άγριο και εξασκημένο από πολλές μάχες Πίθηκο.

"Ο χαμένος" - είπε ο Πίθηκος - "θα πάει να ζήσει στον άγονο λόφο που είναι από την άλλη μεριά του ποταμού". Και όρισε τη μονομαχία για την άλλη μέρα το πρωί.

Η μονομαχία κράτησε πολύ και ήταν σκληρή. Και τα δύο ζώα πάλεψαν με όλη τους τη δύναμη χρησιμοποιώντας τα όπλα που ο Δημιουργός τους είχε δώσει. Ο Πίθηκος όμως φαινόταν να κερδίζει. Σε μια στιγμή ο Dube έπεσε ανάσκελα πάνω στην φωτιά, σε δύο μεγάλα ξύλα. Οι φλόγες τύλιξαν το άσπρο του κορμί καίγοντας το τρίχωμά του. Ο δυνατός πόνος του έδωσε τέτοια δύναμη, που πήδησε ψηλά και κλώτσησε τόσο δυνατά τον Πίθηκο, ώστε τον προσγείωσε μακριά, πάνω στις πέτρες. Γι' αυτό ο Πίθηκος έχει ένα φαλακρό μπάλωμα στα οπίσθιά του!

Όμως και τα αναμμένα ξύλα που έκαψαν το σώμα του Dube άφησαν για πάντα μαύρες λουρίδες πάνω στο κάτασπρο σώμα του. Αλλά είχε νικήσει πια και, από τότε όλα τα ζώα μπορούσαν να πίνουν νερό από το ποτάμι. Οι Ζέβρες είναι περήφανες για το ριγωτό τους σώμα, ζουν στις πεδιάδες και πηγαίνουν στο ποτάμι όποτε θέλουν, ενώ οι Πίθηκοι έχουν απομονωθεί και ζουν πάνω στους άγονους λόφους.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Γιατί διαφώνησε η ζέβρα με τον μπαμπούινο;
- β. Πώς πήραν τα δύο ζώα τη μορφή που έχουν σήμερα;

2. Βρίσκω τα αντίθετα και τα ενώνω: (Προσοχή! Δύο λέξεις της πρώτης στήλης έχουν το ίδιο αντίθετο)

φέρνω αντίρρηση
 άγονος λόφος
 προσγειώνω
 αναμμένα ξύλα
 κατάλευκος
 γενναίος
 κάτασπρος

κατάμαυρος
 σβησμένα ξύλα
 εύφορος λόφος
 δειλός
 απογειώνω
 συμφωνώ

Μονομαχία με τα λόγια!

3. Παίζουμε ότι...

- α) ... είμαι ο Μπαμπούινο. Τι λέω στα άλλα ζώα;
 - β) ... είμαι ο Dube. Τι λέω στον Μπαμπούινο;
- Χρησιμοποιούμε μερικές από τις παρακάτω φράσεις:

Ακούστε όλοι: κανείς δεν θα πίνει πια νερό από δω.

Αποφάσισα πως εδώ είναι το σπίτι μου. Δεν έχεις δίκιο, ανήκουν σε όλους.

Δεν θα σε αφήσω να μας στερήσεις το νερό

Το ποτάμι και το νερό του Κανείς δεν μπορεί να...

Έτσι νομίζεις;

Έτσι βέβαια!

4. Πολλοί είναι εκείνοι που λένε ότι η ζέβρα είναι ένα όμορφο και υπερήφανο ζώο. Εσείς τι λέτε; Προσπαθήστε να την περιγράψετε, επιμένοντας στα χαρακτηριστικά που νομίζετε ότι την κάνουν να ξεχωρίζει. (π.χ. μαύρες γραμμές, χαιτή, περπάτημα...)

4.5. Γιατί η στρουθοκάμηλος έχει μακρύ λαιμό

μύθος των Sesotho

Μια φορά κι έναν καιρό η Στρουθοκάμηλος είχε κανονικό λαιμό, όπως όλα τα άλλα πουλιά. Τα χρόνια εκείνα η Στρουθοκάμηλος και ο Κροκόδειλος ήταν φίλοι. Τα άλλα ζώα είχαν προειδοποιήσει τη Στρουθοκάμηλο ότι ο Κροκόδειλος ήταν κακός και να μην του έχει εμπιστοσύνη. Η Στρουθοκάμηλος όμως που είναι μεγάλο πουλί, αλλά έχει μικρό κεφάλι και λίγο μυαλό, δεν έδωσε σημασία.

Μια μέρα ο Κροκόδειλος πεινούσε πολύ, γιατί δεν έβρισκε φαγητό. Κανένα από τα ζώα δεν τολμούσε να πάει κοντά στα λασπόνερά του, γιατί φοβόταν μήπως τα πιάσει και τα τραβήξει στον ποταμό να τα φάει.

Ο Κροκόδειλος λοιπόν είπε στην Στρουθοκάμηλο: "Καλή μου φίλη, έχω φοβερό πονόδοντο και τα δόντια μου είναι τόσο πολλά, που δεν ξέρω ποιο με πονάει. Σε παρακαλώ, βάλε το κεφάλι σου στο στόμα μου και βρες ποιο είναι".

Και λέγοντας αυτά, άνοιξε πλατιά το στόμα του.

Η Στρουθοκάμηλος, χωρίς να το σκεφτεί και πολύ, έκανε όπως της είπε. Ο Κροκόδειλος έκλεισε το κεφάλι της μέσα στο στόμα του κι άρχισε να τραβιέται πίσω, προς το νερό, όπου η Στρουθοκάμηλος θα πνίγονταν κι αυτός μετά θα την έτρωγε.

Αλλά η Στρουθοκάμηλος είναι μεγάλο και δυνατό πουλί. Φυσικά και δεν ήθελε να πεθάνει. Άρχισε να τραβιέται προς την αντίθετη πλευρά. Ο αγώνας δεν ήταν εύκολος και, καθώς τραβούσε ο ένας τον άλλον, ο λαιμός της άρχισε να τεντώνεται, να τεντώνεται και να μακραίνει. Θα πρέπει να πονούσε πολύ, μα δεν το έβαλε κάτω.

Στο τέλος ο Κροκόδειλος κουράστηκε και την άφησε. Η Στρουθοκάμηλος έτρεξε μακριά κι από τότε δεν ζει κοντά σε ποτάμια. Ακόμη και μέχρι σήμερα έχει μακρύ λαιμό και ποτέ δεν πάει κοντά σε κροκοδείλους.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Ποιο ήταν το πραγματικό πρόβλημα του κροκόδειλου και τι ζήτησε από τη στρουθοκάμηλο;
- β. Τι έκανε η στρουθοκάμηλος όταν ο κροκόδειλος έκλεισε το στόμα του;

2. Διαβάζω τι σημαίνουν οι παρακάτω φράσεις και...

έχυνε κροκοδείλια δάκρυα = τα δάκρυά του ήταν ψεύτικα, υποκριτικά
 γλίτωσε από το στόμα του λύκου = γλίτωσε από μεγάλο κίνδυνο

... βρίσκω πού ταιριάζει η καθεμιά τους στον διάλογο:

- Πώς είναι τώρα ο Τάκης;
- Πώς να είναι! Αφού,πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του τυχερό.
- Και η Υβόνη; Τι κάνει;
- Η Υβόνη, στην αρχή, όταν έμαθε τι έγινε, αλλά εγώ πιστεύω ότι είναι ικανοποιημένη έτσι που ήρθαν τα πράγματα.

3. Διαβάζουμε την παρακάτω ιστορία και βρίσκουμε τι ομοιότητες και τι διαφορές έχει με τον μύθο της στρουθοκαμήλου.

• Υπογραμμίζουμε με πράσινο τις ομοιότητες και με κόκκινο τις διαφορές

Λύκος και ερωδιός

μύθος του Αισώπου

Ένας λύκος είχε καταπιεί ένα κόκαλο και τριγύριζε να βρει γιατρό. Συνάντησε έναν ερωδιό και τον παρακάλεσε να του βγάλει το κόκαλο κι αυτός θα τον πλήρωνε για τον κόπο του. Ο ερωδιός έχωσε τότε το κεφάλι του στο λαρύγγι του λύκου και τράβηξε το κόκαλο έξω. Του ζήτησε όμως και την αμοιβή που του είχε υποσχεθεί. Και τότε ο λύκος του λέει: «Φιλαράκο, δεν είσαι ευχαριστημένος που έβγαλες γερό το κεφάλι σου από του λύκου το στόμα, μόνο ζητάς κι άλλη αμοιβή;»

Ξέρετε ότι...

...οι κροκόδειλοι, αν κρατηθούν στην αιχμαλωσία από την γέννησή τους, αναγνωρίζουν τον κύριό τους, δεν δείχνουν φόβο ούτε επιθετικότητα, παρακαλούν για τροφή και επιτρέπουν να τους χαϊδέψει.
 ...οι μύθοι του Αισώπου έχουν ένα συμπέρασμα στο τέλος που τις περισσότερες φορές, αναφέρεται στις ανθρώπινες σχέσεις και συμπεριφορές. Ο μύθος με τον λύκο και τον ερωδιό, για παράδειγμα λέει ότι...
 όταν κάνεις καλό στους κακούς, η μεγαλύτερη αμοιβή που μπορείς να περιμένεις είναι να μην σε πειράξουν.

Τι συμπέρασμα θα μπορούσαμε να βγάλουμε από τον μύθο των Sesotho;

4.6. Γιατί οι μαϊμούδες μοιάζουν με τους ανθρώπους

μύθος των Shona

Πριν από πολλά χρόνια οι άνθρωποι πάνω στη γη υπέφεραν από πείνα. Δεν έβρεχε και δεν μεγάλωναν τα σπαρτά. Η τροφή άρχισε να λιγοστεύει και δεν έφτανε πια για όλους.

Τότε οι μεγαλύτεροι άνδρες του χωριού συμφώνησαν να συγκεντρώσουν τα τρόφιμα που είχαν απομείνει σ' ένα ασφαλισμένο μέρος και να βάλουν φρουρούς να τα φυλάνε, να μην πάνε ζώα ή κλέφτες. Εκείνοι που διάλεξαν ήταν γενναίοι πολεμιστές και τους είχαν εμπιστοσύνη ότι δεν θα έκλεβαν.

Ο καιρός περνούσε και η ξηρασία συνεχιζόταν. Η τροφή λιγόστεψε ακόμη περισσότερο και η ποσότητα που έπαιρναν κάθε μέρα τούς άφηνε όλους πεινασμένους. Κάποια στιγμή όμως μερικοί φύλακες άρχισαν να τρώνε από τις προμήθειες. Η επόμενη φρουρά που ήρθε να τους αντικαταστήσει τους βρήκε να τρώνε ακόμα. Πολύ θυμωμένοι, τους συνέλαβαν και τους έφεραν μπροστά σε

όλο το χωριό να τους δικάσουν. Ο αρχηγός τούς είπε: "Μου φαίνεστε δυνατοί και χορτασμένοι. Τρώγατε το φαγητό που ήταν για όλους και που εμείς σας εμπιστευτήκαμε να το φυλάτε. Δεν θα σας σκοτώσουμε όμως γι' αυτή την κακή σας πράξη. Θα πάρετε ένα μάθημα που δεν θα το ξεχάσετε ποτέ. Θα μεταμορφωθείτε σε ζώα που μοιάζουν με ανθρώπους. Οι άνθρωποι όμως δεν θα σας θέλουν στα σπίτια τους, γιατί πάντοτε θα προσπαθείτε να κλέβετε. Θα κρύβεστε στα δέντρα τις κρύες μέρες του χειμώνα, ενώ εμείς θα είμαστε στα ζεστά μας σπίτια. Ποτέ ξανά δεν θα μείνετε μαζί μας!"

Μετά, ο nganga, ο μάγος του χωριού, μεταμόρφωσε τους κλέφτες σε Μαϊμούδες. Όταν εκείνοι είδαν πώς έγιναν, έτρεξαν ντροπιασμένοι να κρυφτούν στους θάμνους.

Να γιατί οι μαϊμούδες μοιάζουν με ανθρώπους, ιδιαίτερα οι θηλυκές που φροντίζουν τα μικρά τους και που μαλώνουν τα μεγαλύτερα, όταν κάνουν ανοησίες.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Ποιο πρόβλημα είχαν οι άνθρωποι του χωριού;
- β. Τι έκαναν οι φρουροί και ποια ήταν η τιμωρία τους;

2. Βρίσκω ποιες από τις λέξεις του κύκλου έχουν την ίδια σημασία και τις γράφω μαζί.

γενναίοι, φύλακες,
 ασφαλισμένο μέρος,
 φρουροί, η τροφή, άφοβοι,
 το φαγητό,
 οργισμένος, σίγουρο μέρος,
 τα τρόφιμα,
 θυμωμένος

3. Συζητάμε στην τάξη αν...

... έχουμε σκεφτεί ποτέ τι θα συμβεί πάνω στη γη αν σταματήσουν ή λιγοστέψουν οι βροχές; Ποια θα είναι τα προβλήματα;

... ξέρουμε χώρες ή περιοχές που υποφέρουν από έλλειψη νερού; Πώς είναι η ζωή των ανθρώπων εκεί;

4. Παίζουμε ότι...

- α) ... είμαστε οι φρουροί που πιάνουν τους φύλακες. Τι τους λέμε;
- β) ... είμαι ο αρχηγός και λέω στους φύλακες την τιμωρία τους.

Ελληνικές μέρες στη Νότιο Αφρική

5.1. 25η Μαρτίου: Γιορτάζουμε όλοι μαζί!

Η επέτειος της 25ης Μαρτίου είναι μια μεγάλη εθνική γιορτή για όλους τους Έλληνες. Στη Νότιο Αφρική η ελληνική παροικία κάθε χρόνο οργανώνει μια μεγάλη γιορτή στο Γιοχάνεσμπουργκ. Στη γιορτή αυτή παίρνουν μέρος όλες οι ελληνικές κοινότητες, οι αδελφότητες, τα σωματεία, οι φοιτητικές οργανώσεις και τα ελληνικά σχολεία του Γιοχάνεσμπουργκ μαζί με άλλα από πιο μακρινές πόλεις.

Η γιορτή γίνεται την πιο κοντινή Κυριακή με την 25η Μαρτίου. Μετά τη λειτουργία ακολουθεί δοξολογία στον μητροπολιτικό ναό του Γιοχάνεσμπουργκ με τον Μητροπολίτη, τον Πρέσβη της Ελλάδας στη Ν. Αφρική, με όλες τις ελληνικές αρχές, εκπροσώπους της κυβέρνησης της Ν. Αφρικής, τις παροικιακές αρχές και τα σχολεία με τις σημαίες τους.

Κάθε χρόνο στη γιορτή εκείνη τη μέρα είναι μαζί μας και εκπρόσωποι από την Ελλάδα.

Όταν τελειώσει η εκκλησία, όλοι συγκεντρώνονται σ' έναν ανοιχτό χώρο, όπως τα γήπεδα του Ελληνικού Αθλητικού Συλλόγου ή του Σαχέτι, τα οποία ετοιμάζονται κατάλληλα για να τους υποδεχτούν όλους. Αυτό το μέρος της γιορτής περιλαμβάνει τον πανηγυρικό της ημέρας, κατάθεση στεφάνου, τραγούδια, και το πιο ωραίο γιορτής, την παρέλαση. Στην παρέλαση παίρνουν μέρος κοινότητες, αδελφότητες, σωματεία και παρελαύνουν όλοι με τη σημαία τους. Μετά από αυτούς ακολουθούν οι φοιτητές, τα σχολεία και η παρέλαση κλείνει με τους προσκόπους. Όλοι παρακολουθούν συγκινημένοι και υπερήφανοι.

Η γιορτή όμως δεν τελειώνει εδώ. Ακολουθεί πανηγύρι με ελληνικό φαγητό, μουσική και ελληνικούς χορούς ως αργά το απόγευμα.

Αυτή είναι σίγουρα μια μέρα ελληνική, που μας φέρνει όλους πιο κοντά, καθώς τη γιορτάζουμε όλοι μαζί. Μια μέρα άσπρη και γαλάζια. Και ο ελληνικός ραδιοφωνικός σταθμός, η "Νέα Πανελλήνια Φωνή", εκπέμπει και φέρνει τη γιορτή κοντά σ' αυτούς που δεν μπόρεσαν να έρθουν.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Ποιοι παίρνουν μέρος στη γιορτή της παροικίας για την 25η Μαρτίου;
- β. Ποιοι συμμετέχουν στην παρέλαση;
- γ. Τι περιλαμβάνει το πανηγύρι;
- δ. Τι είναι η «Νέα Πανελλήνια Φωνή»;

2. Διαβάζουμε ξανά πώς γιορτάζεται η 25η Μαρτίου στη Νότιο Αφρική και συμπληρώνουμε τον παρακάτω πίνακα.

τι γίνεται	από ποιον	πού	πότε
• μεγάλη γιορτή	την ελληνική παροικία	στο Γιοχάνεσμπουργκ	
• λειτουργία - δοξολογία			
•			
•			
•			
•			
•			
•			
•			
• εκπομπή στο ραδιόφωνο			

3. Πώς θα ήταν αν...

.. το κείμενο για την 25η Μαρτίου είχε γραφτεί μετά τη γιορτή; Τι αλλαγές θα έπρεπε να γίνουν:

- α) στα ρήματα από τη δεύτερη παράγραφο και μετά
- β) σε λέξεις ή φράσεις που θα έπρεπε να αλλάξουν ή να φύγουν

4. Ξαναδιαβάζουμε προσεκτικά τα παραπάνω και ετοιμάζουμε την πρόσκληση της Κοινότητας για τη γιορτή της 25ης Μαρτίου.

5. Γράφουμε ένα σύντομο άρθρο για:

- α) μια παροικιακή εφημερίδα ή
- β) μια εφημερίδα της Ελλάδας με θέμα τη γιορτή της 25ης Μαρτίου στο Γιοχάνεσμπουργκ

5.2. Καλύτερα να με καλέσεις...

από το ημερολόγιο του Κώστα

Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη θρησκευτική γιορτή για μας τους Έλληνες. Η Μεγάλη Εβδομάδα, τα έθιμα, οι παραδόσεις μας, κάνουν το Πάσχα μια ελληνική γιορτή που δεν περνάει απαρατήρητη στη Νότιο Αφρική.

Στο Γιοχάνεσμπουργκ και στα περίχωρα υπάρχουν περισσότερες από δέκα ελληνικές εκκλησίες. Δεν είναι χτισμένες σε περιοχές όπου μένουν αποκλειστικά Έλληνες, ούτε υπάρχουν τέτοιες περιοχές.

Εγώ μένω σε μια συνοικία που ονομάζεται Τζέρμιστον. Δυο δρόμους παρακάτω από το σπίτι μου είναι η ελληνική εκκλησία του Αϊ-Γιάννη. Στο διπλανό σπίτι μένει ο φίλος μου ο Γιάκο που είναι και συμμαθητής μου στο σχολείο.

-Τι τρως; με ρώτησε τη Μεγάλη Δευτέρα στο διάλειμμα.

-Ψωμί με χαλβά, του είπα.

Του εξήγησα ότι νήστευα και για ποιο λόγο και τότε μου είπε:

-Listen Costas - Άκου Κώστα, καλύτερα να με καλέσεις να 'ρθω να μείνω στο σπίτι σου το Σαββατοκύριακο. Έτσι κι αλλιώς ακούμε τις καμπάνες και τον παπά σας από το megάφωνο, βλέπουμε τα φώτα, τα κεριά και την βόλτα που κάνετε γύρω-γύρω στη γειτονιά την Παρασκευή το βράδυ και το Σάββατο το βράδυ που πάτε στην εκκλησία τα μεσάνυχτα. Καλύτερα να 'ρθω, να τα δω από κοντά, να μου τα εξηγήσεις για να τα πω κι εγώ στους δικούς μου. Έτσι δεν θα λένε "It is this time of the year again" - "είναι η εποχή που οι Έλληνες κάνουν τη νύχτα μέρα".

Οι γονείς μου δεν είχαν αντίρρηση κι έτσι ο φίλος μου ο Γιάκο έφαγε νερόβραστη φακή την Μεγάλη Παρασκευή, ακολούθησε την περιφορά του Επιταφίου, έβλεπε, μύριζε, λιγουρευόταν, αλλά δεν μπορούσε ν' αγγίξει τα κόκκινα αυγά ούτε τα τσουρέκια και τα κουλούρια της Λαμπρής. Έβλεπε με μάτια ορθάνοιχτα την προετοιμασία για τη μαγειρίτσα και με βομβάρδιζε με ερωτήσεις. Μαζί του έμαθα πολλά κι εγώ, ας είναι καλά η γιαγιά μου που ήξερε την εξήγηση για όλα.

Το Σάββατο το βράδυ μετά την Ανάσταση, με δισταγμό δοκίμασε τη μαγειρίτσα. Αλλά μετά, είτε γιατί είχε τρελαθεί της πείνας, ασυνήθιστος βλέπετε σε νηστείες, είτε γιατί του άρεσε, έφαγε δύο πιάτα. Η μεγάλη του απόλαυση ήταν το αρνί στη σούβλα την άλλη μέρα και η μεγάλη του διασκέδαση το τσούγκρισμα των αβγών και το σταυρωτό φίλημα.

Φέτος είπαμε να φιλοξενήσουμε όλη την οικογένεια του Γιάκο. Έμαθαν και τα βήματα του Καλαματιανού. Έγινε μεγάλο γλέντι. Φεύγοντας μας είπαν ότι αυτό ήταν το ωραιότερο Πάσχα της ζωής τους και ότι θα ήθελαν να τους καλέσουμε και του χρόνου.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πώς λέγεται η περιοχή που μένει το παιδί της ιστορίας μας;
- β. Τι εννοούν οι γονείς του Γιάκο όταν λένε: «It is this time of the year again»
- γ. Ξέρετε κάποια άλλα νηστίσιμα φαγητά;

2. α. Ποιες ελληνικές λέξεις νομίζετε ότι πρέπει οπωσδήποτε να μάθει ο Γιάκο για το Πάσχα;

β. Πώς το λέμε αλλιώς:

... δεν περνάει απαρατήρητη: -----

... κάνουν τη νύχτα μέρα: -----

... με βομβάρδιζε με ερωτήσεις: -----

...είχε τρελαθεί της πείνας: -----

3. Παίζουμε ότι...

α. ... είμαι ο Γιάκο και λέω στους γονείς μου πώς ήταν το ελληνικό Πάσχα.

β. ... είμαι ο Έλληνας συμμαθητής του Γιάκο και του εξηγώ τα πασχαλινά έθιμα του Μεγάλου Σαββάτου.

4. Είμαι η αδελφή του παιδιού της παραπάνω ιστορίας και γράφω σε μια φίλη μου στην Ελλάδα πώς ήταν το φετινό Πάσχα με φιλοξενούμενους τον φίλο του αδερφού μου και την οικογένειά του.

5.3. 2^ο Ελληνικό μαθητικό πολιτιστικό φεστιβάλ

από σχολική εφημερίδα

Με λένε Άρτεμη. Είμαι 12 χρονών και μένω στην Πρετόρια. Το πρωί πηγαίνω στο αγγλικό σχολείο και το απόγευμα στο σχολείο της Κοινότητας που μαθαίνω Ελληνικά.

Φέτος τον Μάρτιο πήγα μαζί με πολλά παιδιά από το παροικιακό μου σχολείο στο ελληνικό μαθητικό φεστιβάλ του Σαχέτι. Ήταν μια καλή ευκαιρία να

συναντηθούμε με παιδιά ελληνικής καταγωγής από διαφορετικά σχολεία της περιοχής μας και να περάσουμε ένα Σαββατοκύριακο όλοι μαζί.

Θα το οργάνωναν οι δάσκαλοί μας μαζί με τους δασκάλους του Σαχέτι, γιατί στο σχολείο αυτό υπήρχαν οι κατάλληλοι χώροι.

Το Σάββατο μάς χώρισαν σε ομάδες και πήραμε μέρος σε εργαστήρια μουσικής, τραγουδιού, χορού, ζωγραφικής, μαγειρικής, θεάτρου και θεάτρου σκιών. Ακόμα φτιάξαμε κεριά, ψάξαμε στο διαδίκτυο θέματα σχετικά με το περιβάλλον και μάθαμε πώς γίνεται μια εκπομπή στο ραδιόφωνο.

Η Κυριακή ήταν αφιερωμένη στον αθλητισμό. Το πρόγραμμα ήταν εξαιρετικά πλούσιο και είχε ποδόσφαιρο, τένις, βόλεις, μπάσκετ, γυμναστική, δίαθλο και τρίαθλο.

Το απόγευμα της Κυριακής πήραμε αναμνηστικά δώρα και όσοι ήθελαν έλαβαν μέρος σ' ένα μουσικό πρόγραμμα που λεγόταν: «Τα καλύτερα τραγούδια του 2002».

Αν ποτέ πάτε στο Σαχέτι, μην ξεχάσετε να δείτε τον τοίχο που ζωγράφισαν οι Έλληνες μαθητές στο πολιτιστικό φεστιβάλ του 2002. Έχει μήκος οκτώ μέτρα και ύψος δύο μέτρα περίπου.

Στον τοίχο αυτό ζωγραφίσαμε τους 12 Θεούς του Ολύμπου, μια εικόνα από την αρχαία Ολυμπία και έναν αθλητή. Χρησιμοποιήσαμε πολλά φωτεινά χρώματα και στην κάτω γωνία του τοίχου και βάλαμε τα ονόματα των σχολείων. Δεν θέλουμε αυτός ο τοίχος ν' αλλάξει, γιατί τον φτιάξαμε όλοι μαζί.

Το πολιτιστικό φεστιβάλ στο Σαχέτι ήταν μια αφορμή να γνωριστούμε με τα παιδιά που μαθαίνουν Ελληνικά στην περιοχή μας. Ελπίζουμε κι άλλα παιδιά να έχουν στο μέλλον αυτή την ευκαιρία

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πότε έγινε το μαθητικό φεστιβάλ;
- β. Σε ποιο μέρος;
- γ. Ποιοι συμμετείχαν σ' αυτό;
- δ. Τι δραστηριότητες υπάρχουν στο φεστιβάλ;
- ε. Ποιο ήταν το πρόγραμμα της τελευταίας μέρας;

2. Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες και διαλέγουμε ένα από τα παρακάτω θέματα:

- α. Φτιάχνουμε μια διαφημιστική αφίσα για το φεστιβάλ που να αναφέρει:
 - το μέρος και πότε γίνεται
 - τις δραστηριότητες που υπάρχουν.
- β. Ποια από τα παρακάτω επίθετα θα διαλέγατε εσείς για να χαρακτηρίσετε το φεστιβάλ;
εντυπωσιακό, συναρπαστικό, φανταστικό, απίθανο, χρήσιμο, ωφέλιμο

3. Γράφουμε το πρόγραμμα του φεστιβάλ σύμφωνα με τις πληροφορίες που δίνει η Άρτεμη.

Το σχολείο μας γιορτάζει Ελληνικά

Στη Νότιο Αφρική η σχολική χρονιά αρχίζει τον Ιανουάριο και τελειώνει τον Δεκέμβριο. Τα παιδιά έχουν τρεις φορές διακοπές: τις πασχαλινές, τις χειμερινές (Ιούλιο - Αύγουστο) και τις θερινές (Δεκέμβριο - Ιανουάριο).

Στις 2 Φεβρουαρίου γιορτάζει η εκκλησία του Σαχέτι. Είναι ο Ναός της Υπαπαντής. Η γιορτή της εκκλησίας γίνεται την πρώτη Κυριακή μετά την Υπαπαντή. Τότε έρχονται στο σχολείο οι μαθητές, οι γονείς τους και πολύς κόσμος. Στο πανηγύρι, που το οργανώνουν οι γονείς με τους δασκάλους, υπάρχουν αρνιά, λουκουμάδες κι άλλα γλυκά. Η ορχήστρα του Σαχέτι παίζει ελληνικά τραγούδια και ο κόσμος χορεύει και τραγουδάει.

Μέσα στον Ιανουάριο, συνήθως στις 30 που είναι και των Τριών Ιεραρχών, γίνεται ο Αγιασμός στο Σαχέτι. Μετά τη λειτουργία στην εκκλησία του σχολείου, μαζεύονται όλοι στην αυλή για τον αγιασμό. Στο τέλος ο πατέρας-Πέτρος ευλογεί όλα τα παιδιά κρατώντας τον Σταυρό στο ένα χέρι και ένα κλωνάρι βασιλικό στο άλλο.

Την Καθαρή Δευτέρα την περιμένουμε κάθε χρόνο με ανυπομονησία. Εκείνη τη μέρα ερχόμαστε στο σχολείο μασκαρεμένοι, κι εμείς και οι δάσκαλοι του Σαχέτι. Το πρωί κάνουμε συγκέντρωση, προσευχή και μετά παρουσιάζουμε το πρόγραμμα που έχει ετοιμαστεί από τους μαθητές του Δημοτικού και των μεγάλων τάξεων μπροστά σ' όλο το σχολείο.

Είναι πολύ αστεία αυτά που λέμε. Μερικές φορές οι μεγάλοι

μαθητές ντύνονται ανάλογα και παίζουν τον ρόλο των δασκάλων: πώς μιλάνε, πώς κάνουν μάθημα, πώς μας μαλώνουν. Το διασκεδάζουμε όλοι, μικροί και μεγάλοι. Ύστερα πηγαίνουμε στις τάξεις.

Από τις 10 το πρωί όμως περνάμε μαζί με τους δασκάλους μας από το σαρακοστιανό τραπέζι που έχει στρωθεί στο μεγάλο φουαγιέ και τρώμε όλοι λαγάνα, ταραμά, ελιές και χαλβά. Έτσι υποδεχόμαστε την Σαρακοστή και στο διάλειμμα και την ώρα των Ελληνικών, πετάμε χαρταετούς στα γήπεδα. Η Καθαρή Δευτέρα στα αγγλικά λέγεται Ash Monday ή Clean Monday. (Το Clean Monday ταιριάζει καλύτερα, γιατί στο τέλος τα έχουμε καθαρίσει όλα και δεν μένει τίποτε).

Επισκέπτες που έτυχε να έρθουν στο Σαχέτι την Καθαρή Δευτέρα για πρώτη φορά θαυμάζουν την ελληνική φιλοξενία και μας ρωτάνε αν αυτό το κάνουμε κάθε μέρα! Άλλοι πάλι μας έχουν πει ότι αυτή είναι μια πολύ έξυπνη και νόστιμη διαφήμιση για το σχολείο μας. Εμείς όμως το κάνουμε γιατί είναι μια από τις πιο όμορφες ελληνικές παραδόσεις.

Εθνικές γιορτές στο σχολείο: 28η Οκτωβρίου - 25η Μαρτίου

Εκείνες τις μέρες δεν κάνουμε μάθημα στο σχολείο. Γίνεται μια μεγάλη γιορτή στην οποία παίρνουν μέρος πάρα πολλά παιδιά από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο. Οι μεγάλοι μαθητές κάνουν παρέλαση στην αυλή. Ύστερα κάνουμε έπαρση σημαίας τραγουδώντας τους εθνικούς ύμνους της Ελλάδας, της Νοτίου Αφρικής αλλά και τον ύμνο του σχολείου μας, όταν ανεβαίνει η σημαία του Σαχέτι. Οι γονείς μας είναι πολύ περήφανοι που μας βλέπουν να παίζουμε θέατρο, να απαγγέλλουμε ποιήματα, να τραγουδάμε ή να χορεύουμε ελληνικούς χορούς. Όσοι από μας, τους μαθητές του Δημοτικού, έχουμε εθνικές στολές, τις φοράμε αυτή τη μέρα. Για τα μεγαλύτερα παιδιά το σχολείο έχει πολλές τοπικές εθνικές στολές που τις φοράνε ανάλογα με τους χορούς που θα χορέψουν στο πρόγραμμα. Η γιορτή μας τελειώνει γύρω στις 11.30 το πρωί.

1. Συζητάμε στην τάξη:

- α. Πότε έχουν χειμερινές διακοπές τα παιδιά στην Αφρική και πότε στην Ελλάδα;
- β. Γιατί γιορτάζει το Σαχέτι στις 2 Φεβρουαρίου;
- γ. Πότε γίνεται ο αγιασμός στο Σαχέτι;
- δ. Τι νομίζετε πως είναι αυτό που κάνει την Καθαρή Δευτέρα μια μέρα ξεχωριστή;

- ### 2. Τι υπάρχει πάντα σε μια ελληνική γιορτή στο Σαχέτι; (Διαβάζω ξανά τα κείμενα της ενότητας και ξεχωρίζω λέξεις ή φράσεις)

.....

.....

.....

.....

.....

- ### 3. Διαλέγουμε μία από τις σχολικές γιορτές και φτιάχνουμε

- α. το πρόγραμμα ή
- β. την πρόσκληση για τη γιορτή

- ### 4. Φανταστείτε ότι είστε δημοσιογράφος από την Ελλάδα και φτάνετε στο Σαχέτι την Καθαρή Δευτέρα: Γράφετε ένα σύντομο άρθρο με τις εντυπώσεις σας (100 λέξεις).

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τίτλος	Περιεχόμενο	Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι	Ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης	Λεκτική πράξη
1. Από τα ημερολόγια μας	Ένα κορίτσι μιλάει για τον εαυτό του μέσα από το ημερολόγιό του.	1. Να παρακολουθήσουν τα παιδιά τις σκέψεις που κάνει για τον εαυτό του και τους άλλους ένα συνομήλικό τους κορίτσι. 2. Να ενθαρρυνθούν να διατυπώνουν κρίσεις ή να μιλούν για τα συναισθήματά τους.	Το ρήμα «μοιάζω» με κυριολεκτική και μεταφορική σημασία και με τα συμπληρώματά του.	Μιλώ για τον εαυτό μου, την οικογένειά μου και την καταγωγή μου.
2. Η Ναρίγκα	Η αρχή μιας φίλιας για δύο κορίτσια διαφορετικής κατάγωγής.	Να αναδειχθούν οι θετικές πλευρές της φίλιας ανάμεσα σε δύο συνομήλικα παιδιά, ιδίως όταν αυτά προέρχονται από διαφορετικούς πολιτισμούς.	1. Τα ρήματα «υπάρχει» και «έχει» σε προτάσεις κρίσεως. 2. Ομόρρα επιθέτα και επιρρήματα 3. Μετατροπή του πλάγιου λόγου σε ευθύ.	1. Μιλώ για έναν καινούργιο φίλο ή φίλη μου. 2. Προσκαλώ ένα φίλο μου σε μια οικογενειακή εκδήλωση.
3. «Στη μεγάλη χώρα του Νότου...»	Στοιχεία από την ιστορία της ανακάλυψης της Αυστραλίας.	Να παρουσιαστεί η ανακάλυψη της Αυστραλίας μέσα από δύο διαφορετικές οπτικές: των νέων κατοίκων και των ιθαγενών.	1. Προθετικά σύνολα που δηλώνουν τόπο και χρόνο. 2. Μετατροπή του αόριστου σε ιστορικό ενεστώτα.	Μιλώ για την ιστορία της ανακάλυψης της Αυστραλίας.
4. Ένα σημαντικό άτομο	Η ζωή ενός σημαντικού Έλληνα αθλητή με διεθνή καριέρα.	Να παρουσιαστούν οι δυσκολίες στην πορεία ενός αθλητή αλλά και η χαρά της νίκης.	1. Λεξιλόγιο για τον καιρό. 2. Μεταφορικές εκφράσεις για την ταχύτητα.	Συστήνομαι ή συστήνω κάποιον.
5. Χριστός Ανέστη!	Το απρόοπτο που μπορεί να ανατρέψει τη γιορταστική ατμόσφαιρα.	1. Να αναδειχτεί, σε γενικές γραμμές, ο εορτασμός του Πάσχα στη Μελβούρνη. 2. Να συζητήσουν για απρόοπτα γεγονότα που μπορεί να ανατρέψουν τα σχέδια σε μια γιορτή.	Μετατροπή των παρελθοντικών χρόνων ενός κειμένου σε παροντικούς.	Μιλώ για ένα Πάσχα διαφορετικό ή ασυνήθιστο.

6. Διασκεδάστε Ελληνικά ... στην Αυστραλία	Ελληνικά φεστιβάλ στις μεγάλες πόλεις της Αυστραλίας.	Να βιώσουν την χαρούμενη ατμόσφαιρα μίας ελληνικής γιορτής.	Το επίρρημα πολύ και το επίθετο πολύς-ή-ύ.	Παρουσιάζω ένα ελληνικό φεστιβάλ που επισκέφτηκα, προφορικά ή γραπτά, συνδυάζοντας λόγο με εικόνες.
7. Μαζί στους αγώνες	Σημεία τομής στη νεότερη Αυστραλιανή και Ελληνική Ιστορία.	1. Να παρουσιαστούν στοιχεία από την κοινή ιστορική περιπέτεια Ελλήνων, Αυστραλών και Νεοζηλανδών. 2. Να αναδειχθεί ο κοινός στόχος των παραπάνω αγώνων, για ένα ειρηνικό αύριο.	Λεξιλόγιο σχετικό με μνημεία και επετείους.	Καταγράφω και παρουσιάζω τις στιγμές που η αυστραλιανή ιστορία συναντά την ελληνική.
8. Μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα	Στοιχεία από την πρώτη μεταναστευτική περίοδο των Ελλήνων στην Αυστραλία.	1. Να αναδειχθούν στοιχεία από την πρώτη εποχή της μετανάστευσης Ελλήνων στην Αυστραλία. 2. Να επισημανθούν οι διαφορές ανάμεσα στην ιστορική και την προσωπική αφήγηση.	Υποτακτική σύνδεση προτάσεων.	Συγκεντρώνω και παρουσιάζω πληροφορίες από τα πρώτα χρόνια της προηγούμενης γενιάς στην Αυστραλία.
9. Από Σύνδεύ... για Μελβούρνη	Μια βόλτα στα αξιοθέατα των δύο πόλεων με μια παρέα παιδιών.	Να παρουσιαστούν στην τάξη τα αξιοθέατα των δύο πόλεων σε συνδυασμό με τα κριτήρια επιλογής τους.	Περιφραστικός συγκριτικός βαθμός επιθέτων.	Προσκαλώ τηλεφωνικά ένα/μία συνομηλικό/ή μου για ολιγοήμερη επίσκεψη.

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Τίτλος	Περιεχόμενο	Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι	Ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης	Λεκτική πράξη
1. Μαθαίνουμε για την Κύπρο	Παρουσίαση επιλεγμένων στοιχείων από το φυσικό περιβάλλον, την ιστορία και τα μνημεία της Κύπρου.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να γίνει μία γενική παρουσίαση της Κύπρου ως γεωφυσικού, αλλά και ως ιστορικοπολιτισμικού χώρου. 2. Να γνωρίσουν οι μαθητές βασικά κοινωνικοπολιτισμικά στοιχεία του χώρου αυτού και να τα μελετήσουν συγκριτικά με στοιχεία από τον Ελλαδικό χώρο καθώς και στοιχεία από τη χώρα διαμονής τους. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Επανάληψη στη χρήση Αορίστου, ενεργητικής και παθητικής φωνής, σε συνδυασμό με χρονικούς δείκτες. 2. Ονοματικά σύνολα με άρθρο, ουσιαστικό και δευτερόκλιτα επίθετα. 3. Λεξιλόγιο που αναφέρεται σε διακοπές στην Κύπρο. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Περιγράφω στιγμές από τις διακοπές στην Κύπρο, εστιάζοντας σε αντικείμενα, πρόσωπα ή γεγονότα. 2. Εκφράζω την άποψή μου για τον τόπο και τον τρόπο ζωής του νησιού.
2. Τα δύσκολα χρόνια	Τα πρώτα χρόνια και οι δυσκολίες της εγκατάστασης μιας κυπριακής οικογένειας στη Βρετανία μέσα από τις σελίδες μιας μυθιστορηματικής βιογραφίας.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να γνωρίσουν τα παιδιά σημαντικές στιγμές από την ιστορία εγκατάστασης της προηγούμενης γενιάς στη Βρετανία. 2. Να προσπαθήσουν να συμπληρώσουν τις γνώσεις τους για την εποχή αυτή μέσα από δικές τους έρευνες. 3. Να συνειδητοποιήσουν τις δυσκολίες ένταξης των πρώτων Ελλήνων μεταναστών στη χώρα υποδοχής. 4. Να συγκρίνουν τη σύγχρονη ζωή με εκείνη της πρώτης εγκατάστασης στη Βρετανία. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Επανάληψη στον σχηματισμό ονομαστικής, γενικής, αιτιατικής, ενικού και πληθυντικού σε ισούσυλλαβα ουσιαστικά της ενότητας. 2. Άσκηση στη χρήση παρατατικού στην αφήγηση για ενέργειες που γίνονται κατ' επανάληψη στο παρελθόν. 3. Λεξιλογική άσκηση με αντίθετα. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ζητώ πληροφορίες από μεγαλύτερούς μου για την περίοδο της πρώτης εγκατάστασης στη Βρετανία. 2. Παρακολουθώ τη δομή σύντομων βιογραφικών κειμένων και προχωρώ σε δικές μου, ανάλογες, συνθέσεις. 3. Κάνω σύντομες βιβλιοπαρουσιάσεις στην τάξη μου.
3. Περίπατος στο ελληνικό Λονδίνο	Ο Σάββας φιλοξενεί στο Λονδίνο ένα ξάδερφό του και γνωρίζουν την πόλη και την ελληνική παροικία.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να γνωρίσουν τα παιδιά τους χώρους και τις οργανώσεις της παροικίας στο Λονδίνο. 2. Να παρουσιάσουν στοιχεία από την κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Ελληνικής Κοινότητας. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Άσκηση με συνώνυμα 2. Γενική ενικού και πληθυντικού σε ισοσύλλαβα και ανισοσύλλαβα ουσιαστικά. 3. Ομαδοποίηση ουσιαστικών με σημασιολογικά κριτήρια. 	<p>Μιλάμε για εκδηλώσεις της παροικίας παρατηρώντας σχετικές φωτογραφίες.</p>

4. Ένας δημοσιογράφος στο σχολείο	Ένας δημοσιογράφος επισκέπτεται το ελληνικό σχολείο και μιλάει στα παιδιά για το επάγγελμά του και τις ελληνικές εφημερίδες στη Βρετανία.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να συζητήσουν οι μαθητές τη σημασία και τη χρησιμότητα των μέσων ενημέρωσης. 2. Να εξοικειωθούν με το περιεχόμενο και τη μορφή των έντυπων μέσων ενημέρωσης που κυκλοφορούν στην ελληνική παροικία της Βρετανίας. 3. Να αξιολογηθεί η σημασία της ελληνόφωνης ενημέρωσης για τους αποδήμους Έλληνες. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Χρήση παρατατικού και αορίστου στην αφήγηση γεγονότων σε συνδυασμό με χρονικούς δείκτες. 2. Λεξιλόγιο για τα μέσα ενημέρωσης, έντυπα και ηλεκτρονικά. 	Διαλέγω και παρουσιάζω ένα θέμα για τη σχολική εφημερίδα.
5. Στην αίθουσα με τα μάρμαρα	Ο Σάββας πηγαίνει με το αγγλικό του σχολείο στο Βρετανικό Μουσείο, στην αίθουσα με τα Ελγίνεια.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να κατανοήσουν οι μαθητές ότι μέσα στα μουσεία φυλάσσονται στοιχεία ιστορίας και πολιτισμού από το παρελθόν. 2. Να γνωρίσουν στοιχεία από την καλλιτεχνική δημιουργία του 5ου αι. π.Χ. στην Αθήνα. 3. Να συζητήσουν για τους θησαυρούς της αρχαίας ελληνικής τέχνης που βρίσκονται στα μουσεία. 4. Να βιώσουν τον χώρο του μουσείου ως χώρο μάθησης και δημιουργικών δραστηριοτήτων. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Γενική και αιτιατική ενικού σε ισοσύλλαβα και ανισοσύλλαβα ουσιαστικά. 2. Ασκήσεις με συνώνυμα και αντίθετα. 	Περιγράψω με συντομία ένα μνημείο που γνωρίζω ή επισκέφτηκα ή κάποιο από τα εκθέματα ενός μουσείου.
6. Ένα απόγευμα στο θέατρο	Η Άντρη φιλοξενείται στο Λονδίνο από την ξαδέλφη της Βασιλική και παρακολουθεί, με την ευκαιρία αυτή, μία θεατρική παράσταση στο ελληνικό σχολείο της Βασιλικής.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Να αντιληφθούν οι μαθητές τη σημασία της καλλιτεχνικής δημιουργίας στη ζωή μας. 2. Να κατανοήσουν πόσο σημαντική είναι η συμμετοχή των ιδίων σε αντίστοιχες περιστάσεις. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Άσκηση με συνώνυμα 2. Άσκηση στο λεξιλόγιο που σχετίζεται με τη θεατρική παράσταση. 3. Άσκηση στην αφήγηση με σκοπό την ανεύρεση απαντήσεων από το κείμενο της ενότητας. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Προτείνω κάτι. 2. Διατυπώνω γνώμη για μια θεατρική παράσταση και κάνω κριτική.

Η.Π.Α.

Τίτλος	Περιεχόμενο	Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι	Ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης	Λεκτική πράξη
1. Καινούργιος στην πόλη	Ενας καινούργιος μαθητής σε ένα ελληνικό σχολείο της Νέας Υόρκης.	1. Να συζητήσουν τα παιδιά για τα αξιόθεατα της πόλης που ενδιαφέρουν ένα παιδί της ηλικίας τους. 2. Να μιλήσουν και για την ελληνική γειτονιά της Νέας Υόρκης.	1. Προθετικά σύνολα με τα μέσα μεταφοράς. 2. Συμπληρωματικές προτάσεις ως άμεσα αντικείμενα ρήματος.	1. Παρουσιάζω σε ένα συνομήλικό/ή μου το πρόγραμμα μιας ξενάγησης στην πόλη μου.
2. Μία άλλη Ελλάδα	Ξενάγηση στην Αστόρια.	Να γίνει παρουσίαση της ελληνικής γειτονιάς ως κέντρου κοινωνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.	Ουσιαστικά που δηλώνουν επάγγελμα.	Μιλώ για γνωστά μέρη της πόλης μου και της γειτονιάς μου.
3. Στην Πλατεία Αθηνών	Η Πλατεία Αθηνών, μια ελληνική πλατεία στη Νέα Υόρκη.	1. Να παρουσιαστεί στην τάξη η ιστορία της πλατείας και η σημασία της για την παροικιακή ζωή. 2. Να συζητήσουν τα παιδιά για τα βασικά χαρακτηριστικά της κλασσικής τέχνης που παρουσιάζονται στην πλατεία.	Αναφορικές προσδιοριστικές προτάσεις.	Περιγράφω ένα μνημείο ή μια πλατεία της πόλης μου.
4. Spit Story	Μία φράση που παρεξηγήθηκε.	1. Να κατανοήσουν ότι, ανάμεσα σε άτομα που ανήκουν σε διαφορετικούς πολιτισμούς, είναι πιθανό μια συμπεριφορά να παρεξηγηθεί χωρίς να υπάρχει ανάλογη πρόθεση. 2. Να συζητήσουν πώς αντιμετωπίζονται ανάλογες καταστάσεις.	1. Από τον πλάγιο λόγο στον ευθύ. 2. Δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις.	1. Μιλώ για μια παρεξήγηση. 2. Περιγράφω ένα γεγονός μέσα από δύο διαφορετικές οπτικές γωνίες.
5. Ένα παιδικό ΌΧΙ	Πως η Ιστορία δυναμώνει μία φίλια.	1. Να βιώνουν την εθνική ιστορία όχι ως κατάσταση σύγκρουσης στην οποία πρέπει να λάβουν μέρος, αλλά προβληματιζόμενοι σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης κρίσεων. 2. Να συζητήσουν πώς μπορούν να αντιμετωπίσουν οι διαφορές ανάμεσα σε ανθρώπους ή λαούς.	Παραχωρητικές προτάσεις	Περιγράφω μία διαφωνία ανάμεσα σε φίλους.

6. Μία σύγχρονη Πυθία	Ενας σύγχρονος ... αλλά και παραδοσιακός τρόπος πρόγνωσης καιρού στις Η.Π.Α.	1. Να παρακολουθήσουν τις διάφορες φάσεις μιας παραδοσιακής πρόγνωσης του καιρού στις Η.Π.Α. 2. Να συγκρίνουν την παραπάνω μέθοδο με στοιχεία ελληνικής λαϊκής μετεωρολογίας, επισημαίνοντας ομοιότητες και διαφορές.	Παροιμίες για τον καιρό	Μιλώ για τον καιρό.
7. Γιορτάζοντας την ελευθερία	Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου στη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη και τη Βαλτιμόρη.	1. Να συζητήσουν για τη συμμετοχή των παιδιών στις εκδηλώσεις αυτές, καταθέτοντας και τις δικές τους εμπειρίες. 2. Να παρατηρήσουν πώς τοποθετούνται απέναντι στο γεγονός της επετείου μία ελλαδική και μία ομογενειακή εφημερίδα.	Συνδυασμοί και σειρά επιθέτου και ουσιαστικού στην ονοματική φράση.	Διάλογος συνομηλίκων σχετικά με τη γιορτή.
8. «... για κάποια άλλη Πασχαλιά»	Ο εορτασμός του Πάσχα σήμερα στις Η.Π.Α. με αναδρομή σε ένα άλλο Πάσχα των μεταναστών πρώτης γενιάς.	1. Να αναδειχθούν τα έθιμα του Πάσχα που επαναλαμβάνονται σταθερά από γενιά σε γενιά. 2. Να παρουσιαστούν οι συνθήκες της πασχάλινης γιορτής των πρώτων μεταναστών.	Διηγούμαι μια ιστορία με απλό ύφος χωρίς σχόλια.	Μιλώ για το ελληνικό Πάσχα: στις Η.Π.Α., στην Ελλάδα και εκείνο των πρώτων μεταναστών.
9. Ένα διαφορετικό... φεστιβάλ θεάτρου	Ένα ελληνικό σχολείο ετοιμάζει μια θεατρική παράσταση.	Να κατανοήσουν ότι η οργάνωση μιας θεατρικής παράστασης είναι μία δημιουργική και παιδευτική διαδικασία στην οποία καλούνται να λάβουν μέρος τα μέλη της σχολικής κοινότητας.	1. Εμπλουτισμένο λεξιλόγιο με τους συντελεστές μιας θεατρικής παράστασης. 2. Χαρακτηρισμός προσώπων με επίθετα και με αιτιολογικές προτάσεις.	Συμμετέχω και συνεννοούμαι με τα μέλη μιας ομάδας για τη διοργάνωση θεατρικής παράστασης.

ΚΑΝΑΔΑΣ

Τίτλος	Περιεχόμενο	Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι	Ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης	Λεκτική πράξη
1. Ελληνικά σχολεία στο Μόντρεαλ και στο Λαβάλ	Τα Ελληνικά Σχολεία που υπάρχουν στο Μόντρεαλ και στην ευρύτερη περιοχή.	1. Να παρουσιαστούν στην τάξη οι διάφοροι τύποι ελληνικών σχολείων της περιοχής. 2. Να συζητήσουν τα παιδιά παράγοντες που επηρεάζουν στην επιλογή ελληνικού σχολείου (π.χ. κατοικία, πρόγραμμα).	1. Επανάληψη στις διάφορες κατηγορίες σχολείων. 2. Δευτερεύουσες υποθετικές προτάσεις.	1. Αυτοσυστήνομαι. 2. Μιλώ για το σχολείο μου και το μέρος που μένω.
2. Ελληνικές Κοινότητες στον Καναδά	Η ποικιλία των εκδηλώσεων μιας ελληνικής κοινότητας στον Καναδά και η συνεργασία με το ελληνικό σχολείο.	1. Να συζητήσουν τα παιδιά για τις εκδηλώσεις της Κοινότητας και τη δυνατότητα συμμετοχής τους σε αυτές. 2. Να μιλήσουν για τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία επιλέγουν να πάρουν μέρος σε κάποιο πρόγραμμα.	1. Λεξιλόγιο πολιτιστικών εκδηλώσεων με ιδιαίτερη έμφαση στο θέατρο. 2. Μετασχηματισμός από ευθύ σε πλάγιο λόγο.	1. Μιλώ για μια εκδήλωση που σχεδιάζω να παρακολουθήσω. 2. Λέω τη γνώμη μου για ένα θεατρικό έργο που παρακολούθησα.
3. Ενημερωθείτε Ελληνικά ... στον Καναδά	Ελληνικά μέσα ενημέρωσης στον Καναδά.	1. Να γίνει μια γενική παρουσίαση των ελληνικών μέσων ενημέρωσης στον Καναδά. 2. Να εξειδικεύσουν, μιλώντας για τις διάφορες κατηγορίες των ελληνικών Μ.Μ.Ε. στον Καναδά και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.	1. Λεξιλόγιο σχετικά με τη θεματολογία μιας εφημερίδας και τους εργαζόμενους σ' αυτήν.	1. Μιλώ για τα ελληνικά Μ.Μ.Ε. στον Καναδά. 2. Παρουσιάζω στην τάξη μου ένα θέμα από την επικαιρότητα.
4. Παιχνίδια στο χιόνι	Γιορτές του χιονιού στο Κεμπέκ και στην Οτάβα.	Να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά τη χαρούμενη ατμόσφαιρα και τις ποικίλες καλλιτεχνικές, αθλητικές και άλλες δραστηριότητες που συνδέονται με τις γιορτές του χιονιού.	1. Σύνθετες λέξεις με πρώτο συνθετικό το χιόνι. 2. Σύνθεση ενός ανάλογου δελτίου καιρού. 3. Σχηματισμός αορίστου στα ρήματα α' και β' συζυγίας, ενεργητικής φωνής.	1. Αποδέχομαι μια προσκλήση και συζητώ τις λεπτομέρειες. 2. Επιλέγω και παρουσιάζω κάποια από τα χειμερινά αθλήματα.

5. Aurora Borealis	Το ουράνιο τόξο, το πολικό σέλας, τα χρώματα: φωτεινοί σχηματισμοί μέσα στην ατμόσφαιρα της γης.	1. Να γνωρίσουν οι μαθητές ένα μοναδικό φαινόμενο στον ουρανό του βόρειου Καναδά, το πολικό σέλας. 2. Να τους παρουσιάσουν βασικά στοιχεία επιστημονικής ερμηνείας ανάλογων φαινομένων.	Επίθετα που σημαίνουν χρώμα: σχηματισμός στα τρία γένη, ορθογραφία καταλήξεων.	1. Ακολουθώ τις οδηγίες σε ένα πείραμα φυσικής.
6. Πώς ήρθε η τουλίπα στην Οτάβα	Η «μετανάστευση» ενός λουλουδιού: η ιστορία μιας Ολλανδέζας πριγκίπισσας και το φεστιβάλ τουλίπας στην Οτάβα.	1. Να μάθουν τα παιδιά την ιστορία της γιορτής. 2. Να μελετήσουν μιας άλλης μορφής μετανάστευση και να παρακολουθήσουν τις συνέπειές της.	1. Λεξιλόγιο με ρήματα που δηλώνουν χρώμα και προθετικά σύνολα ως συμπληρώματα. 2. Ονοματικά σύνολα με δευτερόκλιτα επίθετα και ουσιαστικά.	1. Μιλώ για την ιστορία της γιορτής. 2. Επιλέγω και παρουσιάζω δραστηριότητες από το φεστιβάλ της τουλίπας.
7. Πάμε στο Βανκούβερ;	Ένα παιδί από την Ελλάδα επισκέπτεται το Βανκούβερ.	1. Να γνωρίσουν οι μαθητές, σε γενικές γραμμές, την πόλη και την ευρύτερη περιοχή με τα αξιοθέατα. 2. Να γίνει λόγος για την ελληνική κοινότητα της περιοχής και τις δραστηριότητές της. 3. Να ασχοληθούν με τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν παλιότερες γενιές μεταναστών.	Παρακείμενος και υπερσυντέλικος ενεργητικής φωνής σε ρήματα α΄ και β΄ συζυγίας.	Μιλώ με συνομήλικούς μου για τις διακοπές μου.
8. Στην εποχή των δεινοσαύρων	Επίσκεψη σε ένα μουσείο δεινοσαύρων.	1. Να συζητήσουν τα παιδιά για αυτά τα ζώα τα οποία δεν υπάρχουν πια σήμερα. 2. Να τα τοποθετήσουν στο χώρο και στον χρόνο και να συζητήσουν για την ετυμολογία του ονόματός τους.	Σχηματισμός και σημασία συνθέτων.	Περιγράφω μια επίσκεψη σε μουσείο.

N. ΑΦΡΙΚΗ

Τίτλος	Περιεχόμενο	Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι	Ασκήσεις γλωσσικής εμπέδωσης	Λεκτική πράξη
1. Να σας μιλήσω για τη χώρα μου...	Μαθητές μιλούν για το σχολείο, τη σημαία, τα σύμβολά και την εθνική γιορτή της Νοτίου Αφρικής	1. Να παρουσιαστούν , σε γραπτό λόγο και με τη μορφή της επιστολής, στοιχεία από την ελληνόγλωσσα εκπαίδευση, την ιστορία και την παράδοση της Νοτίου Αφρικής.	Ονοματικά σύνολα με άρθρο, επίθετο, ουσιαστικό.	Μιλάω για τη χώρα μου.
2. Το σχολείο μου	Η ιστορία και ο τρόπος λειτουργίας ενός ελληνικού σχολείου στη Νότιο Αφρική.	1. Να παρουσιαστούν οι διάφορες φάσεις λειτουργίας του σχολείου. 2. Να συζητήσουν τα παιδιά για το πρόγραμμα και τις δραστηριότητες του σχολείου τους και να αναπτύξουν την άποψή τους.	1. Λεξιλόγιο με ρηματικά σύνολα που αναφέρονται στη σύνθεση μιας εργασίας. 2. Ακρωνύμια: σχηματισμός και σημασία.	Μιλάω για το σχολείο μου παρουσιάζοντας στοιχεία και πληροφορίες που έχω συγκεντρώσει.
3. Το σχολείο μας έχει... γενέθλια!	Η γιορτή των γενεθλίων ενός ελληνικού σχολείου, του Σαχέτι.	1. Να παρακολουθήσουν οι μαθητές τις εκδηλώσεις, τη συμμετοχή όλων σε αυτές και τον ρόλο τους στη σχολική ζωή γενικότερα. 2. Να συζητήσουν για τον ρόλο που μπορεί να έχει ένα σχολείο στη ζωή των μαθητών του και της περιοχής του.	Ονοματικά σύνολα με ουσιαστικά και γενικές προσδιοριστικές.	1. Παρουσιάζω περιληπτικά αυτή τη σχολική γιορτή.
Τίτλος				
Κοινωνικοπολιτισμικοί στόχοι				
4. Από τους μύθους των φυλών της Νοτίου Αφρικής	1. Πώς το τσιτάχ έγινε γρηγορότερο 2. Η καμηλοπάρδαλη στον ουρανό. 3. Γιατί το τσακάλι έχει σημάδια 4. Πώς η ζέβρα απέκτησε το ριγωτό της σώμα. 5. Γιατί η στρουθοκάμηλος έχει μακρύ λαμό. 6. Γιατί οι μαιμούδες μοιάζουν με τους ανθρώπους.	1. Να παρακολουθήσουν τον τρόπο με τον οποίο οργανώνεται η μυθική ερμηνεία του κόσμου. 2. Να παρατηρήσουν το σύστημα αξιών που υπάρχει στους μύθους αυτούς. 3. Να συζητήσουν στην τάξη για την επιβράβευση και την τιμωρία: πώς προκύπτουν και πώς αιτιολογούνται.		

<p>5. Ελληνικές μέρες στη Νότιο Αφρική</p>	<p>Εθνικές, θρησκευτικές και μαθητικές γιορτές των Ελλήνων στην Νότιο Αφρική.</p>	<p>Να παρουσιαστούν οι διάφορες ελληνικές γιορτές, που γιορτάζονται με συνεργασία των Ελληνικών φορέων.</p>	<p>1. Μετατροπή ιστορικού ενεστώτα σε αόριστο. 2. Δευτερόκλιτα επίθετα ως κατηγορούμενα.</p>	<p>Παρουσιάζω μία από τις εκδηλώσεις της ενότητας: α) προφορικά σε συνομήλικους. β) γραπτά σε παρειακό ή ελλαδικό έντυπο.</p>
<p>6. Το σχολείο μας γιορτάζει Ελληνικά</p>	<p>Ελληνικές γιορτές στο Σαχέτι: προετοιμασία, συμμετοχή και διοργάνωση.</p>	<p>1. Να συζητήσουν τα παιδιά για τις σχολικές γιορτές και διακοπές στη Νότιο Αφρική. 2. Να μιλήσουν για τις ελληνικές γιορτές στο σχολείο τους.</p>	<p>Σύνθεση προγράμματος ή πρόσκλησης για τη γιορτή.</p>	<p>Μιλάω για τις εκδηλώσεις του σχολείου με την οπτική γωνία ενός επισκέπτη από την Ελλάδα.</p>

Πηγές κειμένων

1. **Αναλυτικό Πρόγραμμα (1992):** Victorian School of Languages, Greek VCE DOC.
2. **Ανδυρά Η. (2003):** Μαθήματα αντιρατσισμού, στην εφημ. Ελευθεροτυπία 13-11-2003 σ.2.
3. **Αριστοφάνη Ειρήνη (1983):** διασκευή για παιδιά, Ζαραμπούκα Σ., Κέδρος, Αθήνα.
4. **Βουρνά Τ. (1984):** Αισώπου μύθοι, Μικρή βιβλιοθήκη αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, Εισαγωγή, μεταγραφή στα νέα ελληνικά, Αδελφοί Τολίδη, Αθήνα.
5. **ΓΕΩ (Δεκέμβριος 2002):** Η βιτρίνα της Αυστραλίας, κείμενα- φωτογραφίες:Κόκκας Κ, τεύχος 139, Αθήνα.
6. **ΓΕΩ (Ιανουάριος 2004):** Το Αυστραλιανό όνειρο, Βικτόρια-Μελβούρνη, κείμενα- φωτογραφίες: Αποσκίτης Αρ., τεύχος 196, Αθήνα.
7. **Cook B.F. (2003):** The Elgin Marbles, The British Museum, London.
8. **Ζαχαρίου Α.- Σπυριδάκη Γ. (1998):** Ύλη και διδακτική της Νέας Ελληνικής Γλώσσας σε αγγλόφωνους ελληνοαμερικανούς μαθητές των κοινοτικών σχολείων, Νέα Υόρκη.
9. **Craves N. (1991):** When Hippo was hairy and other tales from Africa, Illustrated by Rod Clement, Mbabane, Swaziland and Durban, R.S.A.
10. **Holton D. Mackridge P., Φιλιππάκη – Warbuton E. (2000):** Γραμματική της Ελληνικής Γλώσσας, Πατάκης, Αθήνα.
11. **Hunt G. (1995):** Reading, Curriculum Bank, Key Stage two, Scholastic Ltd.
12. **Irving Weisdorf and Co. Ltd. (1996):** Montreal, Canada.
13. **Irving Weisdorf and Co. Ltd. (1995):** Ottawa, Canada.
14. **Irving Weisdorf and Co.Ltd:(1992):** Toronto, Ontario.
15. **Irving Weisdorf and Co. Ltd. (1996):** Quebec City, Canada.
16. **Ιστορία του Ελληνικού Έθνους (1970):** Εκδοτική Αθηνών.
17. **Kallas J. (χ.χ):** Growing up as a greek american, IA Books.
18. **Καρατζαφέρη Ιω. (1993):** Χωρίς να το ξέρουν, Πατάκης, Αθήνα.
19. **Languages other than English (2000),** Curriculum and Standards framework II, Board of Studies.
20. **Languages other than English (2001),** Curriculum and Standards framework II Greek Supplement, Victorian Curriculum and assessment authority, Victoria.
21. **Λεωνίδα Π. (2002):** Με γυμνά πόδια, Οδοιπορικό μιας ζωής, Λευκωσία.
22. **Πιστοποίηση επάρκειας της ελληνομάθειας (1997):** Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Κέντρο ελληνικής γλώσσας, Θεσσαλονίκη.
23. **Πολίτου Ν. (1965):** Μελέται περι του βίου και της γλώσσας του ελληνικού λαού- Παραδόσεις, (1852-1921), Εργάνη, Αθήνα.
24. **Reid R. (2001):** A great risk in a good cause, Looking Glass Press, Pty Ltd, Published by the Department of Veterans affairs.
25. **Σακελλαρίδης Γ. (1996):** Το βιβλίο των τραγουδιών, γ' έκδοση, Ελληνικά γράμματα, Αθήνα.
26. **Σταυρουλάκη Γ. (1998):** Λούης Τίκας (Ηλίας Σπαντιδάκης), ο ήρωας της Ξενιτιάς, Αθήνα.
27. **Τάμη Αν. (1997):** An illustrated history of the Greeks in Australia, La Trobe University, Melbourne.
28. **Τάμη Αν. - Τσολάκη Δημ. (1999):** The history of Greeks of Canberra and Districts, Elikon Fine Printers, Elikon Melbourne.
29. **Τα θαύματα του κόσμου (1998):** National Geographic Society, Το Βόρειο Σέλας, φωτογραφίες σ.135, Tom Walker- Tony Stone Images, σ.139 Cary Anderson, Παπαδάκης, IRIS AEBE, Αθήνα.
30. **Thomas P. (1991):** Reflexions of New York, Gallery Books, New York.
31. **Toker M.B.-Folco A. (1996):** Apprendre a se connaître... en grec. Centre des langues patrimoniales- centre d' études ethniques (CEETUM), Université de Montréal.
32. **ΥΠΕΠΘ.(2000):** Προγράμματα Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Αθήνα.
33. **Χρήστου Θ.(2001):** Εις αίσχος των Βαυαροφρόνων, στην εφημ.Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία 24-3-2001 σ.42.

